Ludas Matyi

BIZALMAS

XXXVII. ÉVFOLYAM, 52–53. SZÁM
1981. DECEMBER 24.

KARÁCSONYI DUPLA SZÁM

ÁRA: 6,– Ft

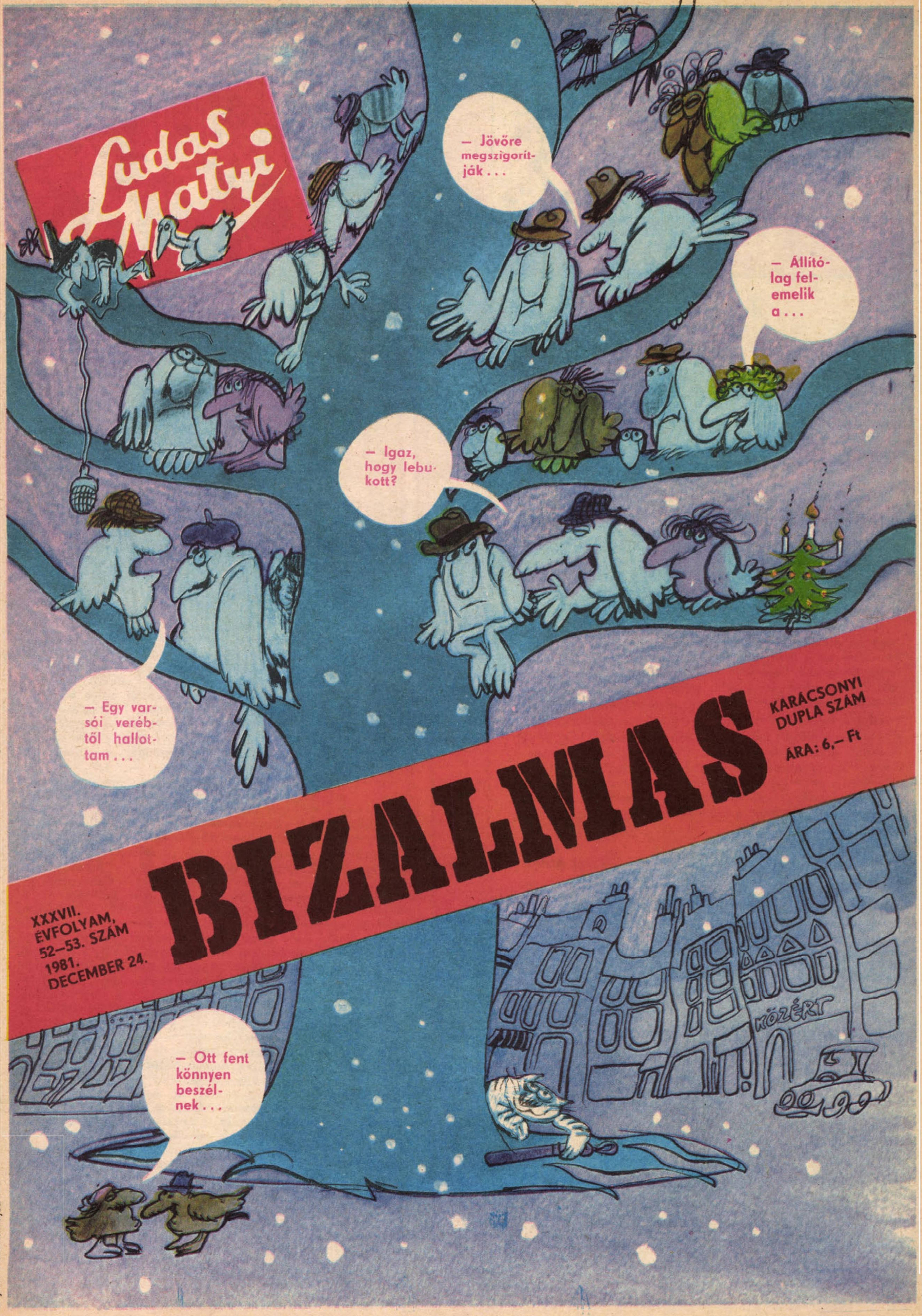
– Jövőre megszigorítják . . .
– Állítólag felemelik a . . .
– Igaz, hogy lebukott?
– Egy varsói verébtől hallottam . . .
– Ott fent könnyen beszélnek . . .
KÖZÉRT

Sajdik Ferenc rajza

mondjuk a magunkét

Minden kedves
Olvasónknak
Boldog Új Évet
Kíván
Ludas Matyi

Ágyjelenet

Franciaágyat vásárolt nemrég egy magyar állampolgár, merthogy a kényelem a mániája. A franciaágyról illik tudni, hogy nem azonos a francia ággyal, amely köztudomásúan nyugati import. Ez előbbi immár csak nevében francia, itthon csinálták, magyar tervek alapján, magyar asztalosok, hazai anyagból. Magyar üzletben árulták, magyar forintért. Magyar ember megvette, Boy szolgálat (nevével ellentétben ez is magyar) hazaszállította. Kínkeservesen fölcűgölték az alultáplált lépcsőházban (hogy ez mennyire hazai specialitás, azt most ne firtassuk), cipőkanállal, verejtékkel (de falbontás nélkül!) bepréselték a lakásajtón. Mindezt azért, mert emberünknek a kényelem a mániája. Elképzelem: a nagy expedíció végén fáradtan, csapzottan rogyott az áhított franciaágyra, netán mellézuhant az élete párja. Ebben a helyzetben persze hiba volna valamely pikáns dologra gondolni. Csak kifújták magukat, egyszerűen. Úgy hitték: célba értek.

Tévedtek. No, nem nagyon. Alaposan csak. Ugyanis másnap megkísérelték a franciágyneműt beszerezni. Nos, a nevével ellentétben ez is csak magyar ágynemű, egyszerű, közönséges fehér lenvászon. Csakhogy a monumentális ágyhoz méretezték. Vagyis dupla. De inkább semmi. Már ami a bevásárlás eredményét illeti. Mert hiába volt megalomániás honfitársunk minden igyekezete, ilyen Nagyalföld-méretű lepedőt csupán a Corvinban látott. (A moziban, félreértés ne essék!) Ezt az alighasznált széles vásznat viszont – fájdalom – haza nem vihette, hiszen a filmszínház nem azonos az áruházzal. Így, bánatában – no meg mivel a kényelem a mániája – ha már ott járt, megnézett egy kifejezetten felnőtteknek szóló filmet. Netán hazait. Úgy lehet a szerelemről. Magyar filmet, franciaággyal. Vendégművésszel.

Vendéglepedővel.

Münz András

MŰEMLÉKVÉDELEM

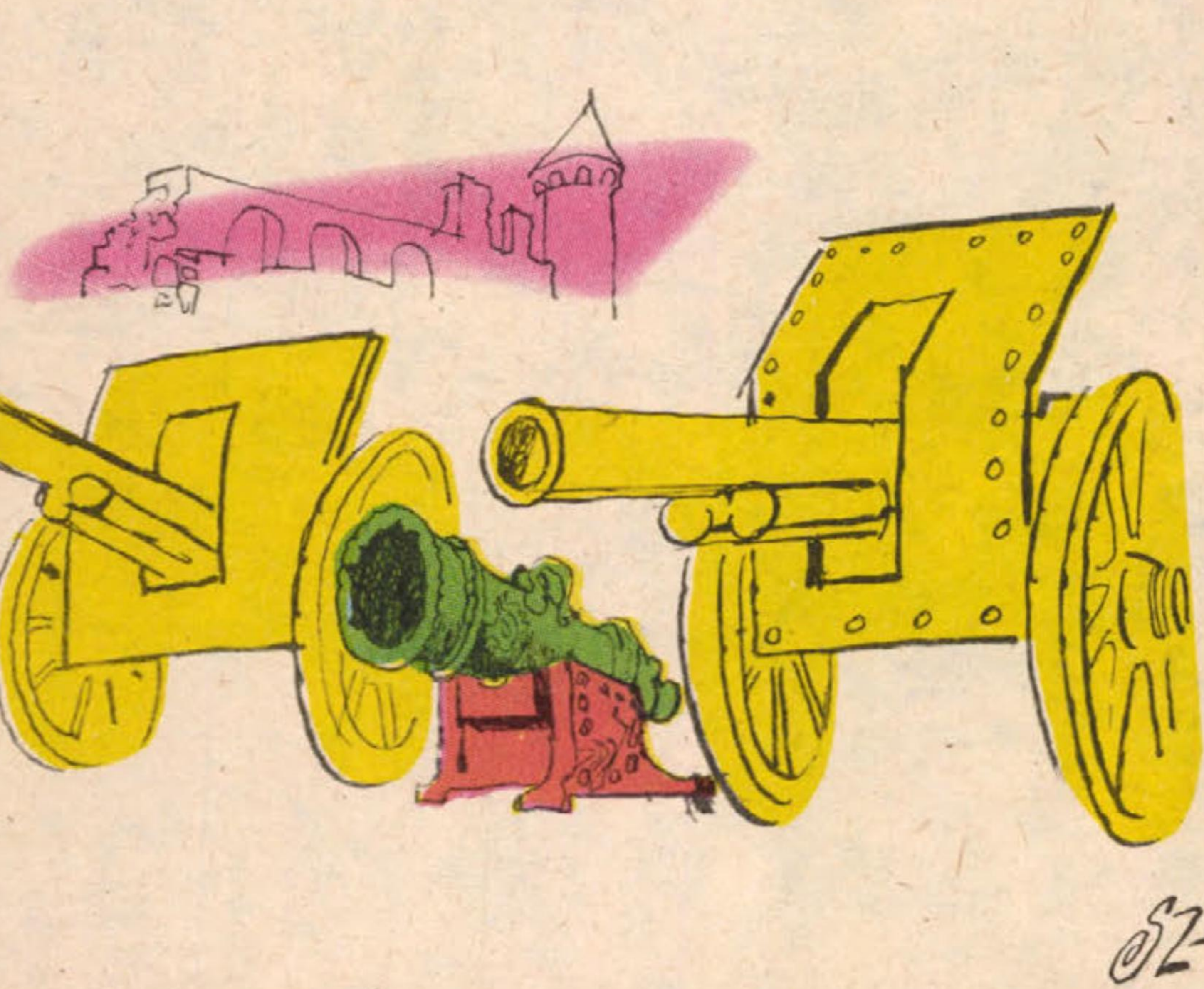

ALKOHOL ELLENI HARC

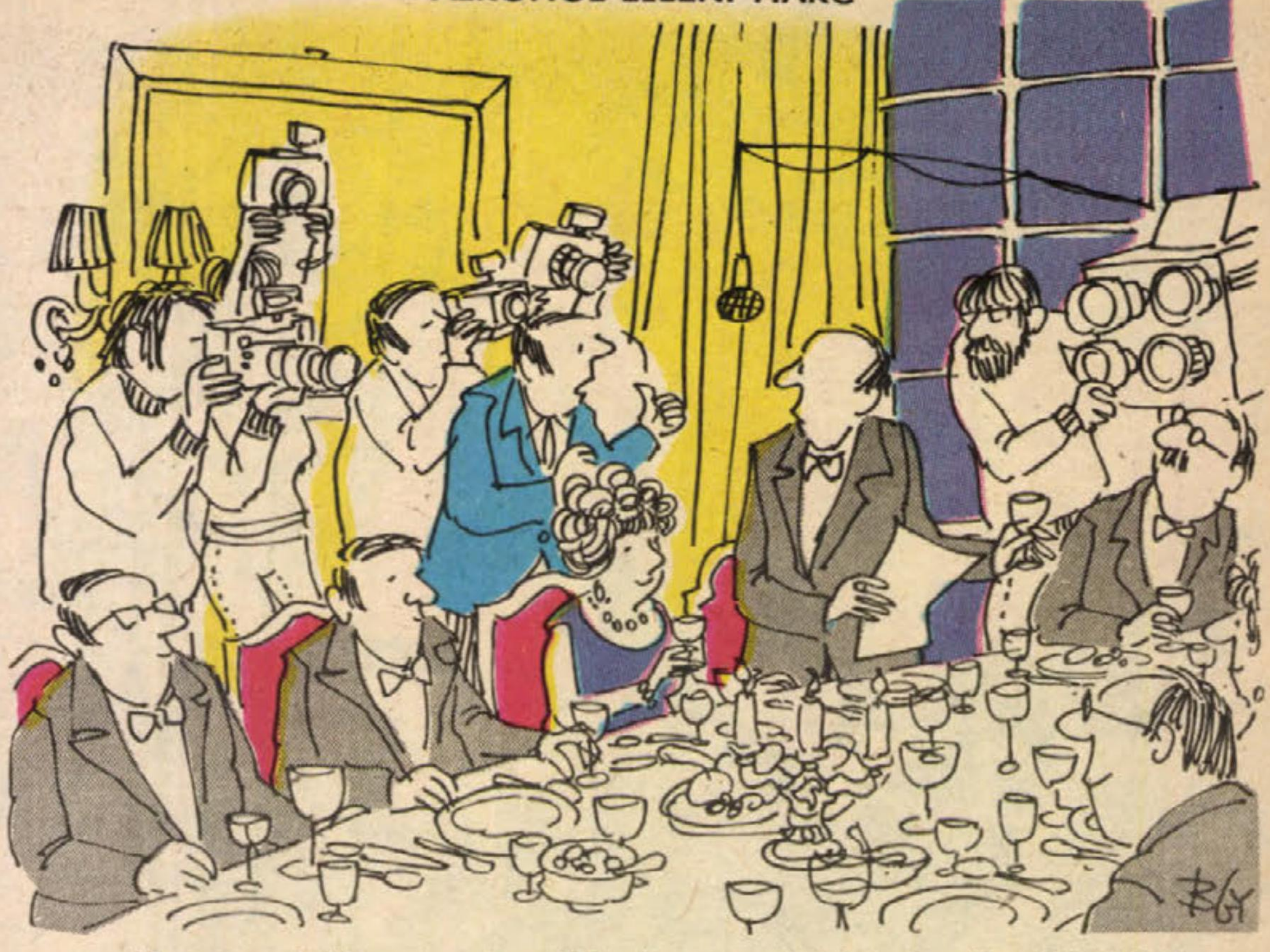

– Uram, mielőtt megkezdődnek a pohárköszöntők, kiküldjük az újságírókat!

„Japánt a Cipőboltból!"

Akár történelmi kordokumentumnak is nevezhetem a Fővárosi Cipőbolt kezdeményezését: aki a vállalat valamely boltjában 1981 decembere és 1983 februárja között lábbelit vásárol, eljuthat Japánba! Minden cipőhöz nyereményszelvényt adnak, havonta egy, azaz összesen 15 vevő nevét sorsolják ki és ez a 15 tagú csoport utazik Japánba, 1983 júniusában. Azért merészelem történelmi kordokumentumnak mondani az akciót, mert még emlékszem az egykori jelmondatra: „Cipőt a Cipőboltból!" És hová jutottunk a fejlődésben? „Japánt a Cipőboltból!"

Ami nem akármilyen csábító ajánlat a szaporodó kereskedelmi kedvezmények sorában. Ezután már nevetségesnek tűnik az, hogy „ha inget vesz, kap hozzá egy ingyen nyakkendőt", de még az is snassznak mondható, amivel az egyik nagy cég igyekezett nemrég hétvégi vásárlókat toborozni: a Hiltonban elkölthető négyszemélyes vacsorát sorsoltak ki közöttük. Ami legalább 2000 forint, de hol van ez egy japán útnak csak az élményétől, hanem az értékétől is? Csak azon töprengek, hogyan értékeljem az akciót: ilyen jól megy a Cipőboltnak? Ilyen rosszul megy a Cipőboltnak? Az kétségtelen, hogy az akcióra az serkenti, hogy elégedetlen a forgalommal. Ám ha majd a szerencsés nyerteseket Japánban megkérdik, hogyan jutottak oda és azt válaszolják, úgy, hogy azon kevesek közé tartoznak, akik vettek egy cipőt, az országunkat hiányosan ismerő tokióiak még azt hihetik, hogy nálunk kiváltságos személy az, akinek cipője van. Ezt a félreértést feltétlenül el kell oszlatni, azt kell mondani, hogy nálunk a kereskedelem versenyez a vevőért. Ezt hihetőnek fogják tartani.

De mert cipőt nemcsak Cipőboltból lehet vásárolni, kíváncsian várom, milyen lépésre szánják el magukat ezek után az áruházak és más, cipőt árusító cégek. Lesz tán, amelyik világkörüli út kisorsolásával igyekszik lekörözni a Cipőboltot. Egy másik pedig meghirdeti, hogy ha nála vesszük lábbelinket, társas rakétán a Holdba juthatunk. De hátha ... hátha valamelyik vállalat még ennél is messzebbre megy és azt az ajánlatot teszi, hogy aki az ő, nem aránytalanul „magas árfekvésű" cipőjét megveszi, eljuthat azzal az egyik télből a következő télbe, sőt a harmadikba is, anélkül is, hogy a lábbeli tönkremenne, vagy akár beázna, mert az nemcsak száraz, népsütéses időben alkalmas „rendeltetésszerű használatra", akkor is csupán hibátlan aszfaltjárdán. És még sorsolást sem tart, mert minden vevő ilyet kap, kultúrált kiszolgálási körülmények közepette. Én ennek fejében hajlandó vagyok lemondani még a japán út esetleges esélyéről is!

Földi Iván

TÓT GYULA:

BELPOLITIKAI FÓRUM

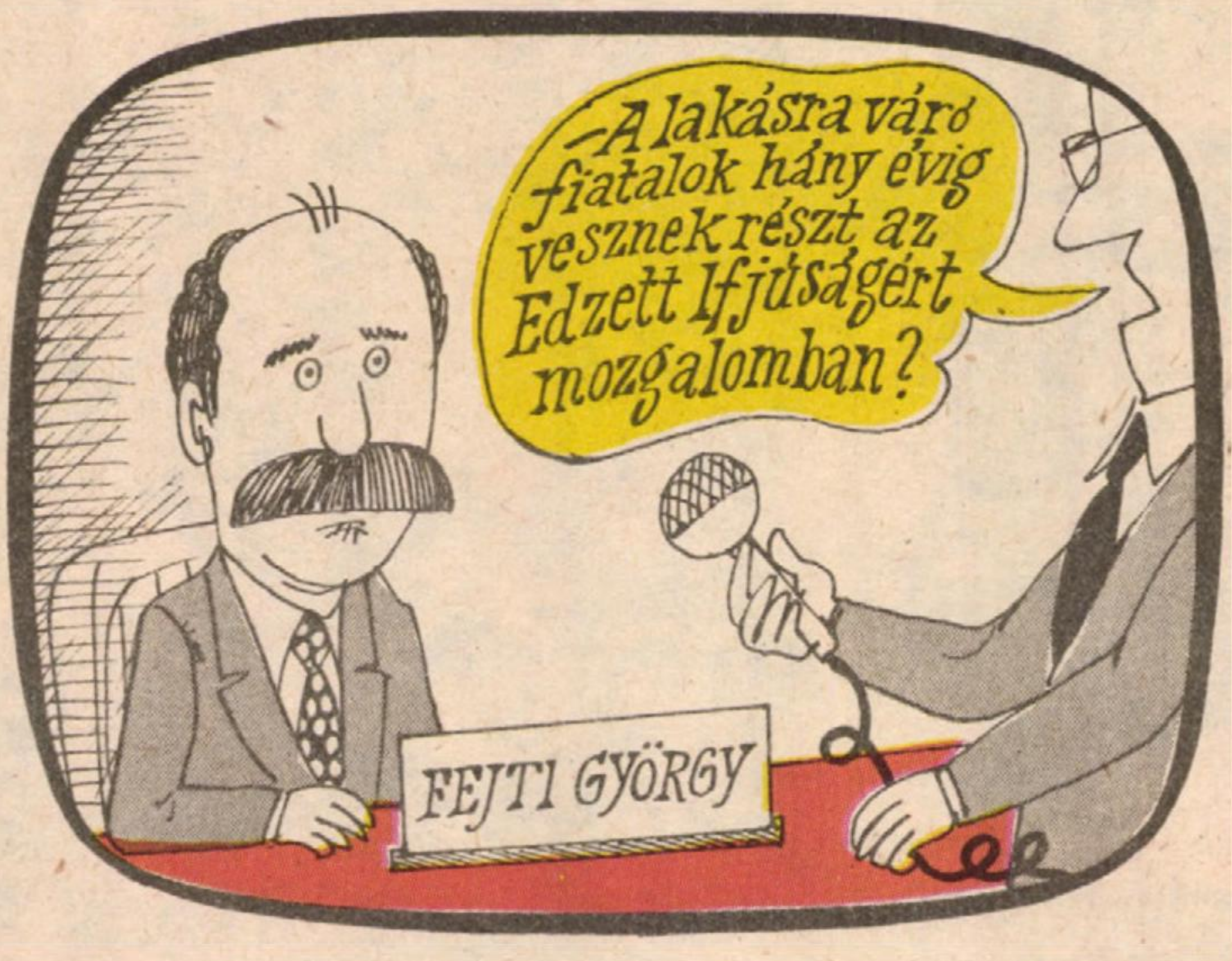
–A lakásra váró fiatalok hány évig vesznek részt az Edzett Ifjúságért mozgalomban?
FEJTI GYÖRGY

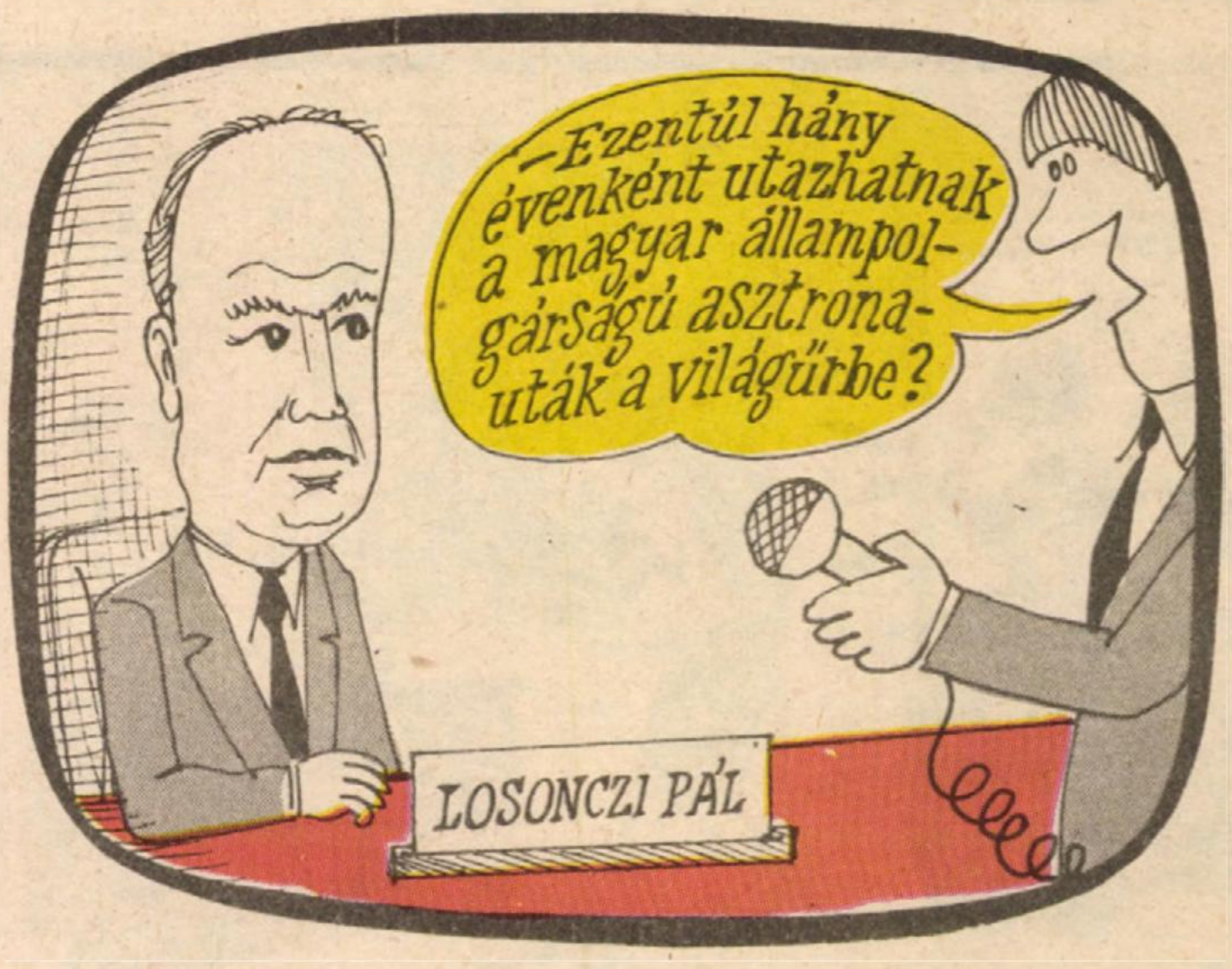
–Ezentúl hány évenként utazhatnak a magyar állampolgárságú asztronauták a világűrbe?
LOSONCZI PÁL

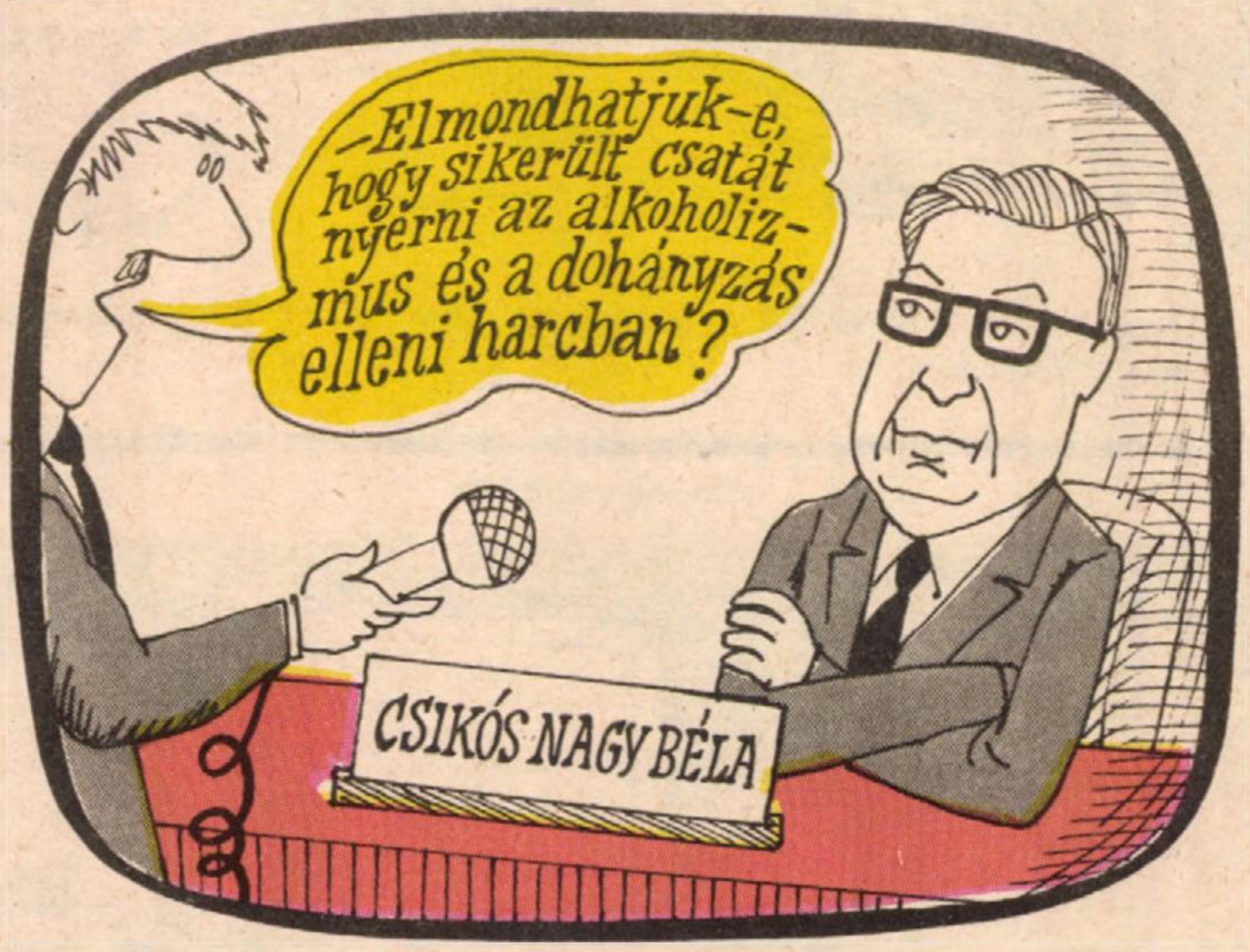
–Elmondhatjuk–e, hogy sikerült csatát nyerni az alkoholizmus és a dohányzás elleni harcban?
CSIKÓS NAGY BÉLA

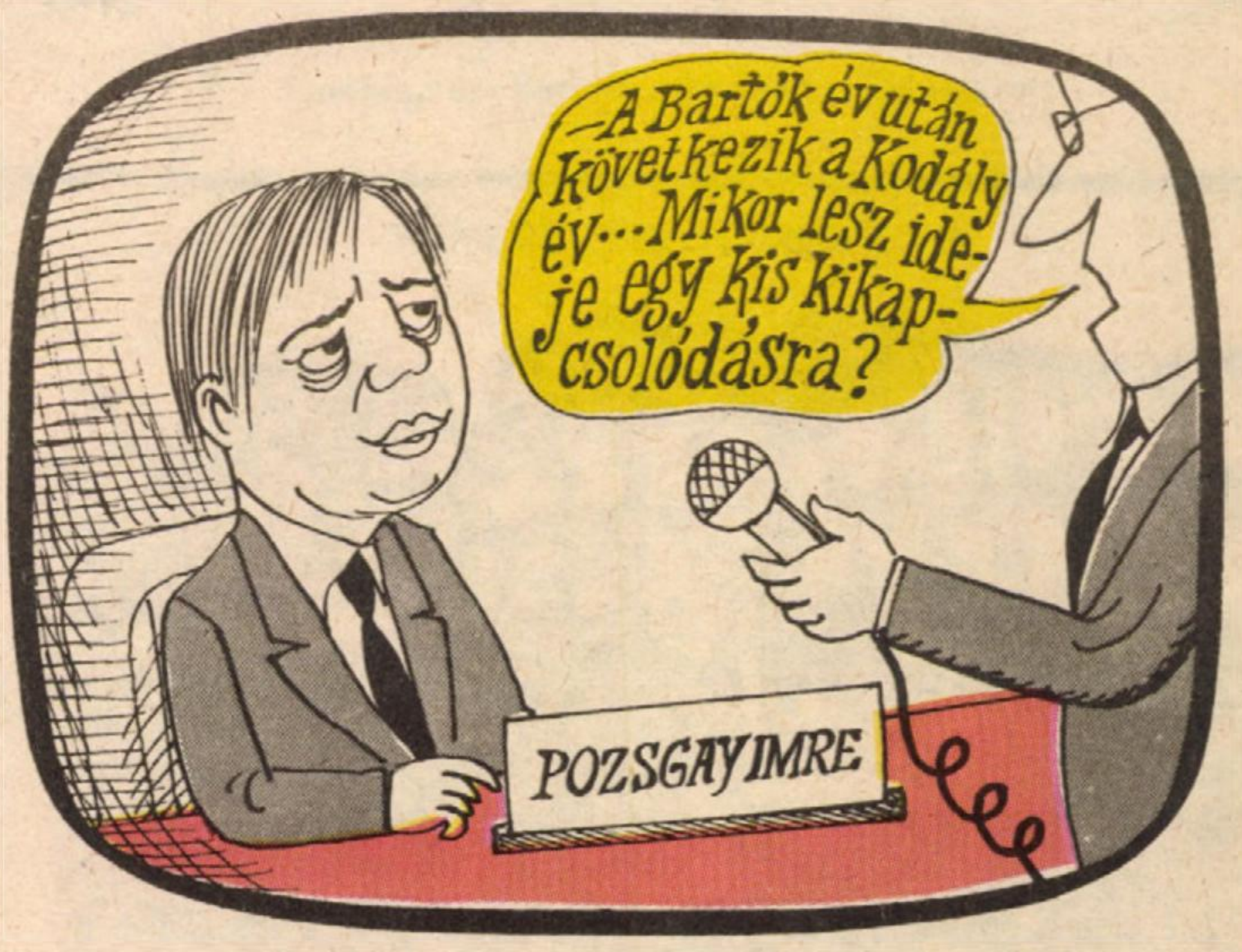
–A Bartók év után következik a Kodály év... Mikor lesz ideje egy kis kikapcsolódásra?
POZSGAY IMRE

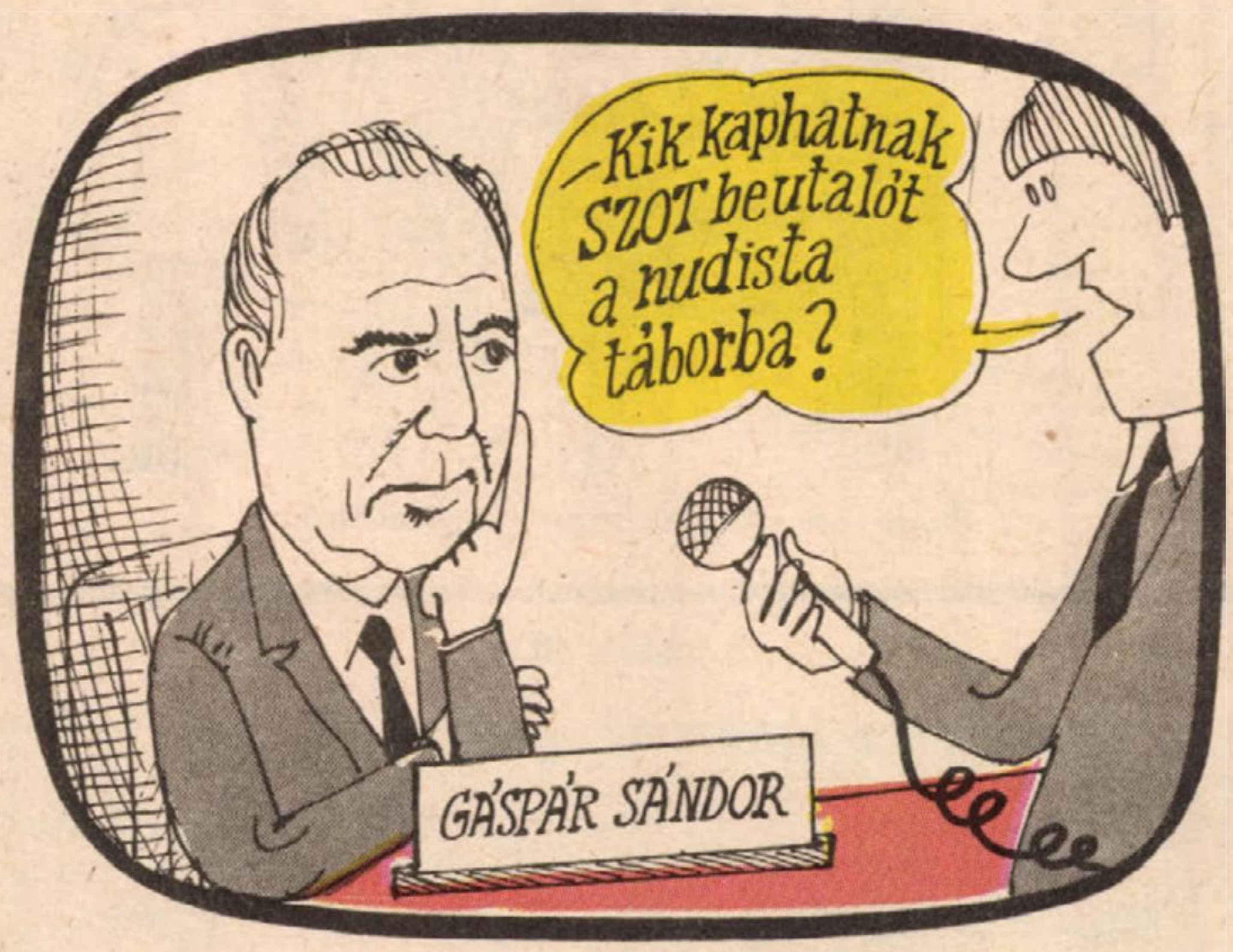
–Kik kaphatnak SZOT beutalót a nudista táborba?
GÁSPÁR SÁNDOR

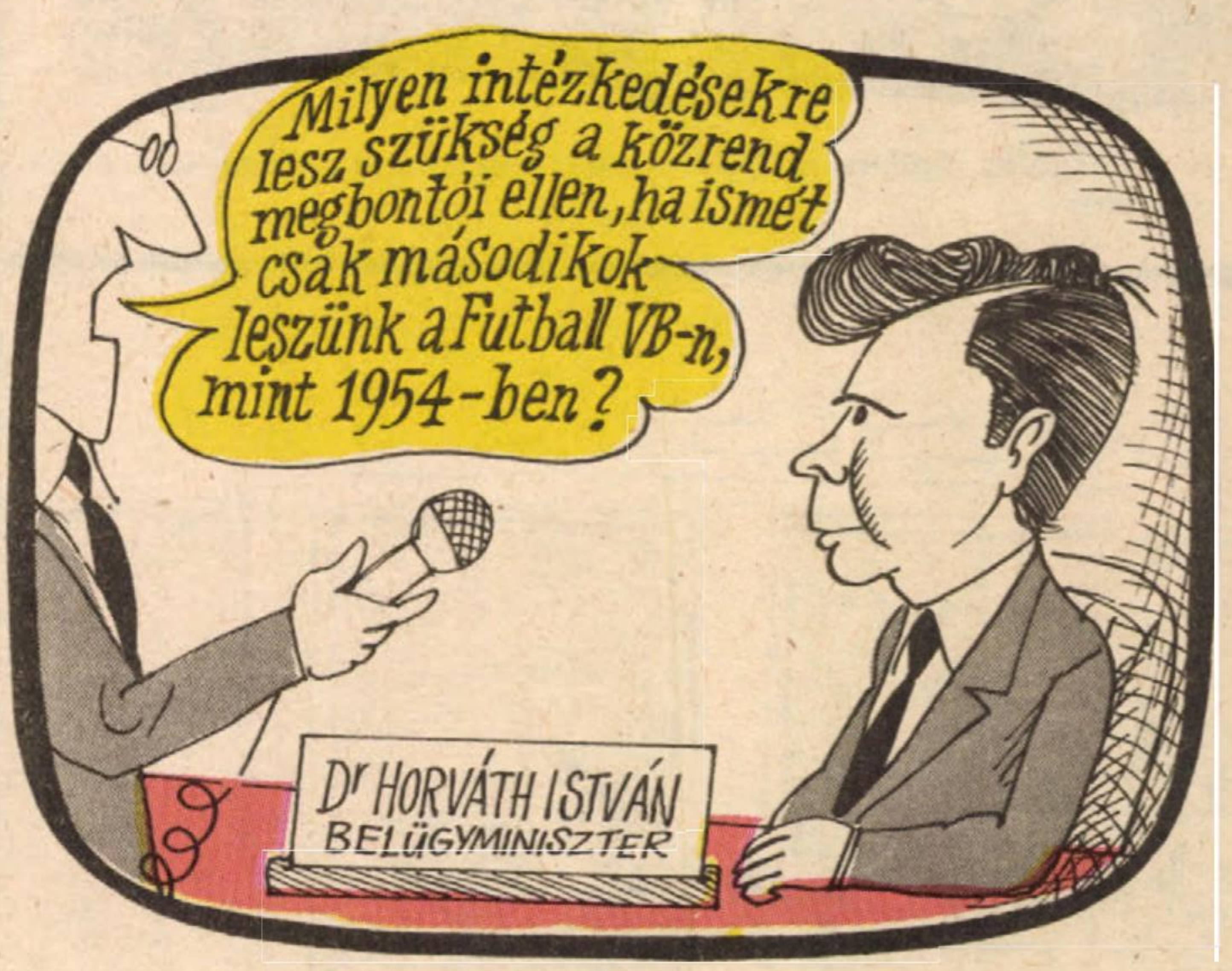
Milyen intézkedésekre lesz szükség a közrend megbontói ellen, ha ismét csak másodikok leszünk a Futball VB-n, mint 1954-ben?
Dr HORVÁTH ISTVÁN
BELÜGYMINISZTER

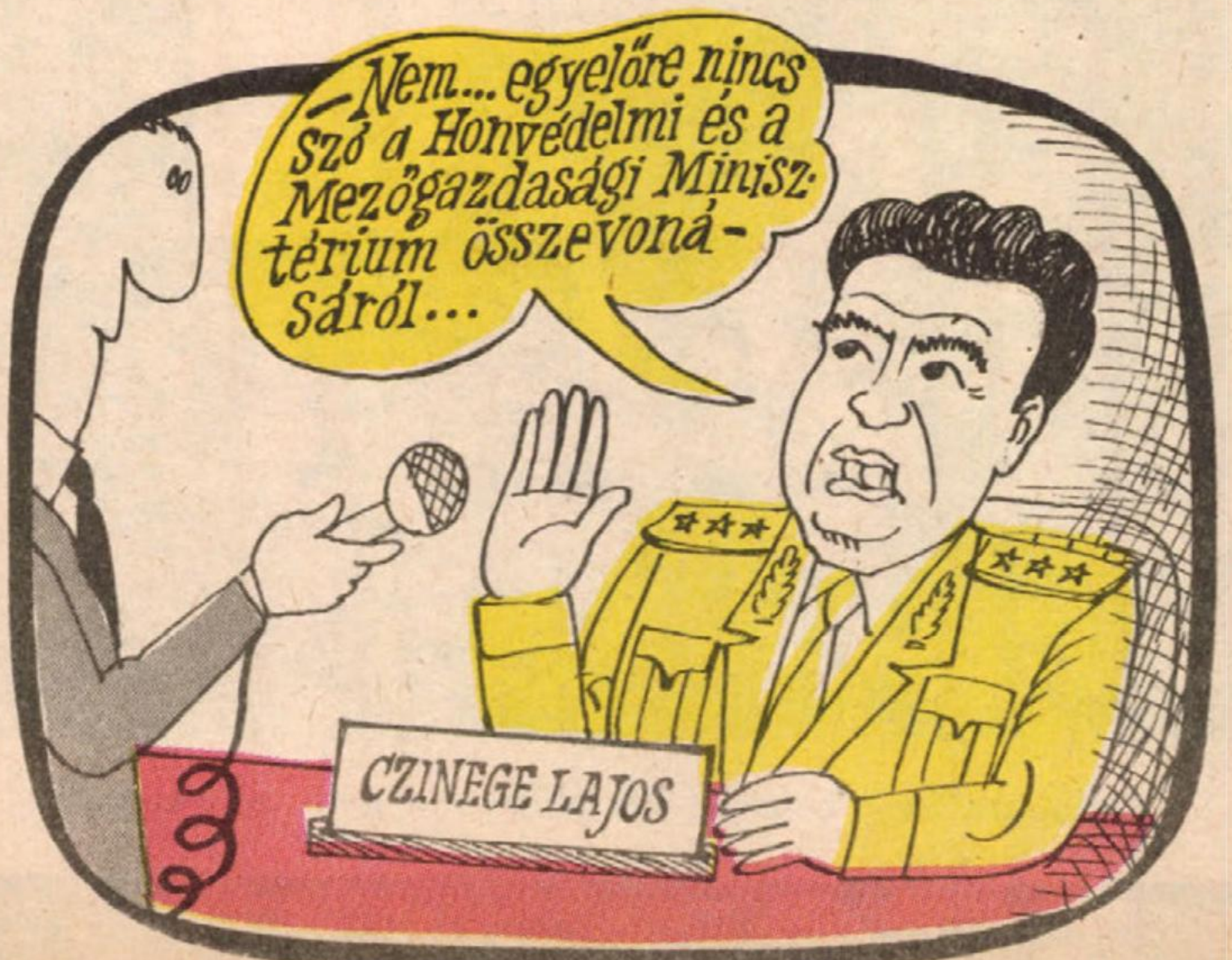
–Nem... egyelőre nincs szó a Honvédelmi és a Mezőgazdasági Minisztérium összevonásáról...
CZINEGE LAJOS

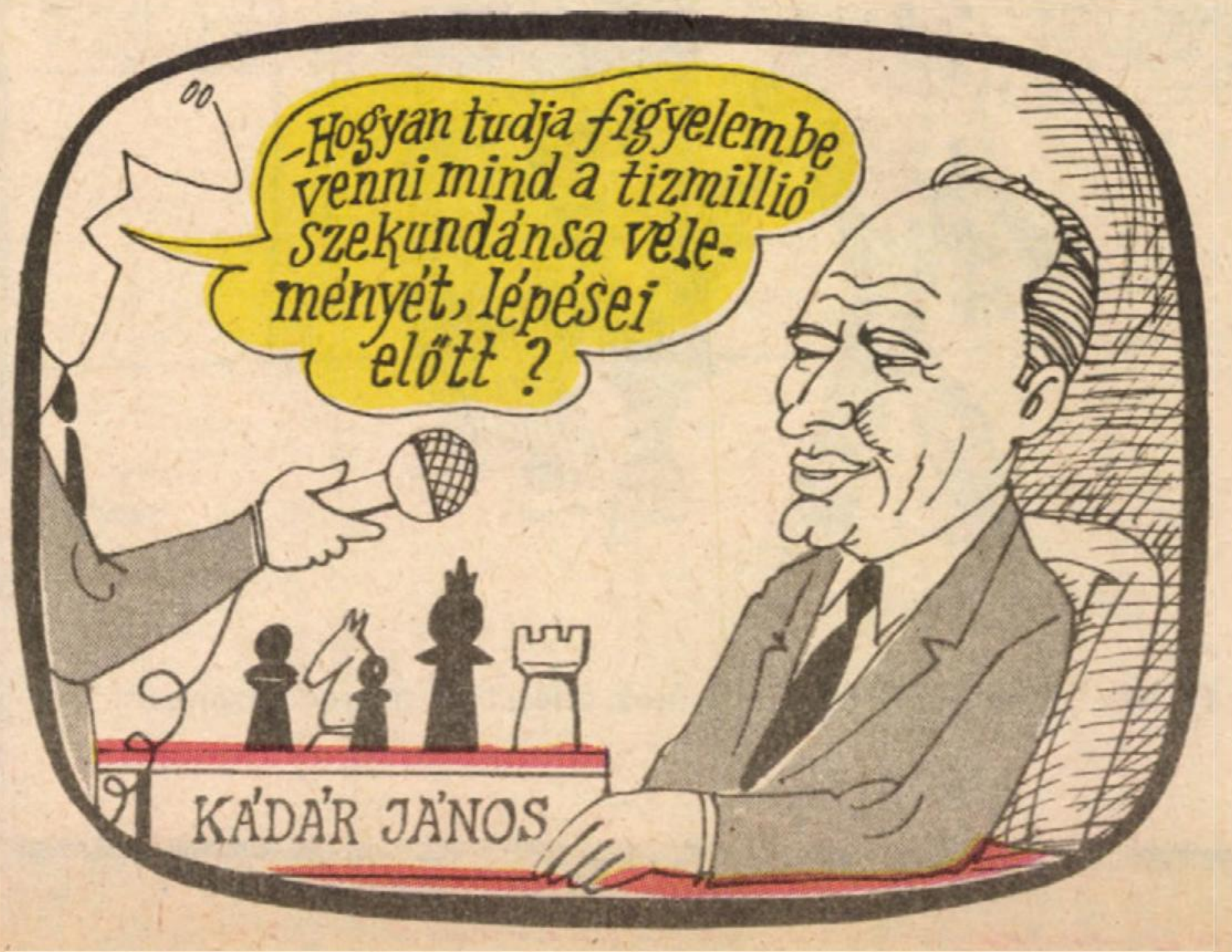
–Hogyan tudja figyelembe venni mind a tízmillió szekundánsa véleményét, lépései előtt?
KÁDÁR JÁNOS

BRENNER GYÖRGY:

Az MTI nem jelenti...

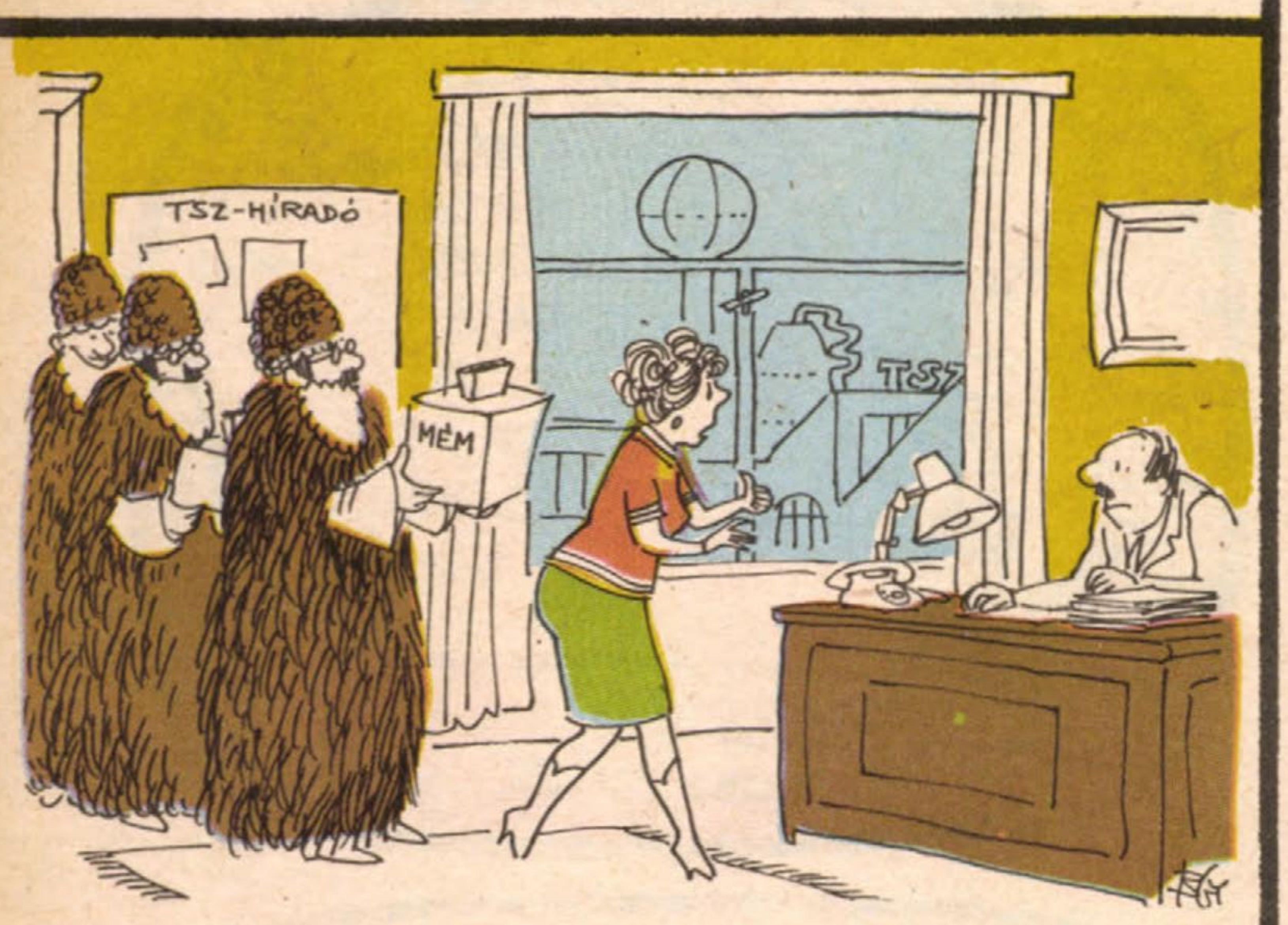

– Elnök elvtárs, fogadja a betlehemeseket?

KRÓNIKUS GYÓGYSZERHIÁNY

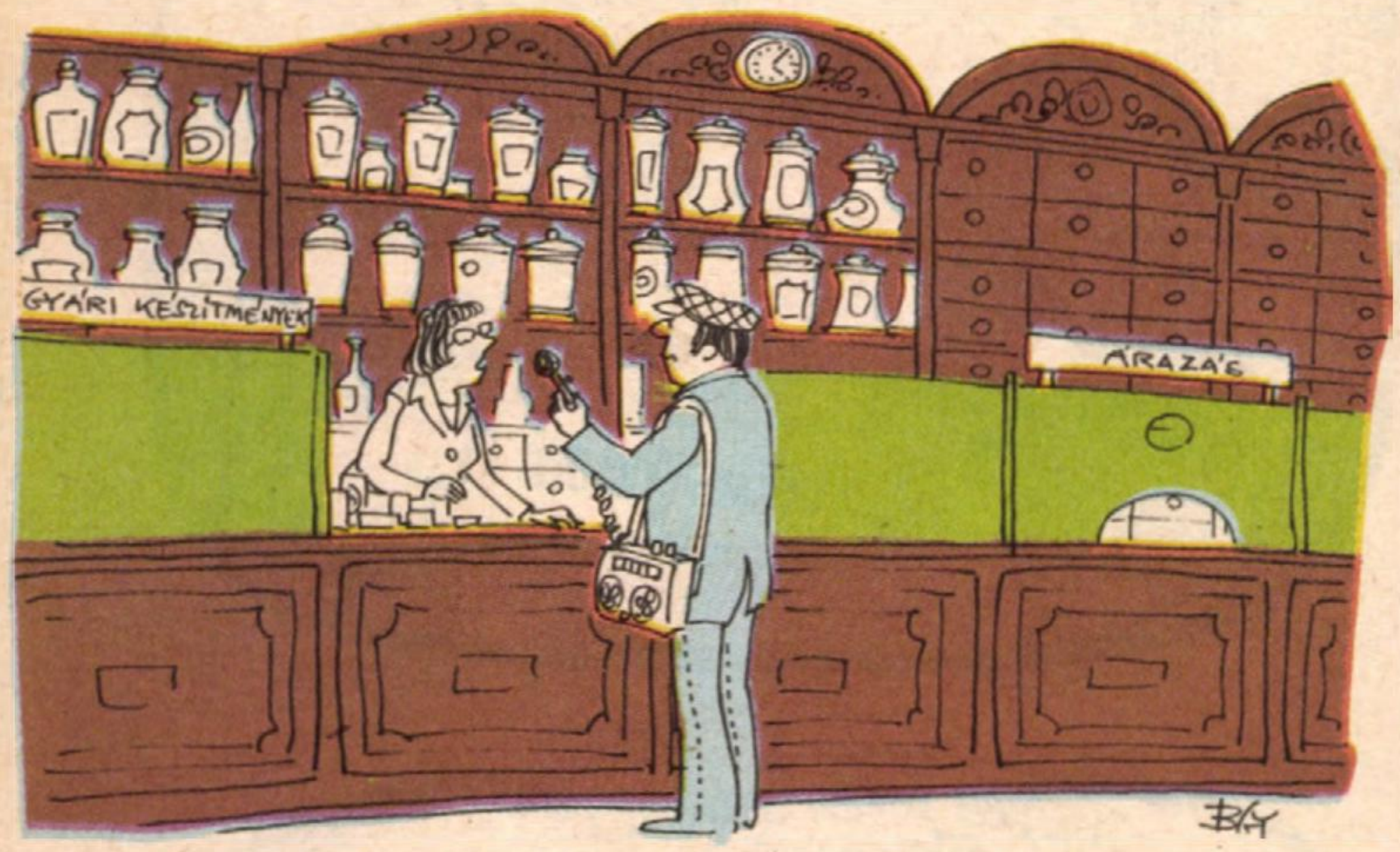

– A keresgélés tipikus mellékhatása: idegroham, hisztérikus kitörések, gutaütés...

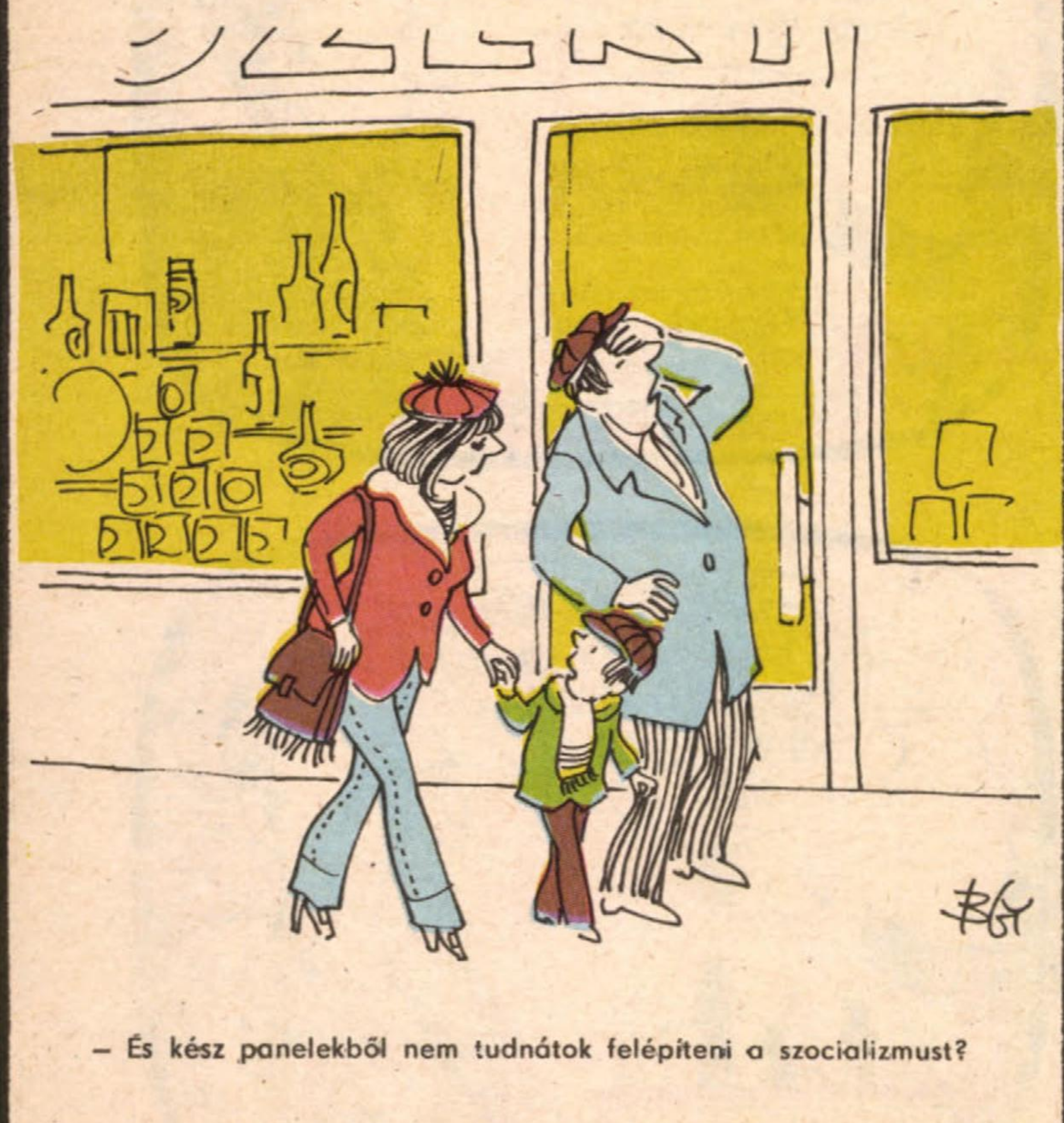

– És kész panelekből nem tudnátok felépíteni a szocializmust?

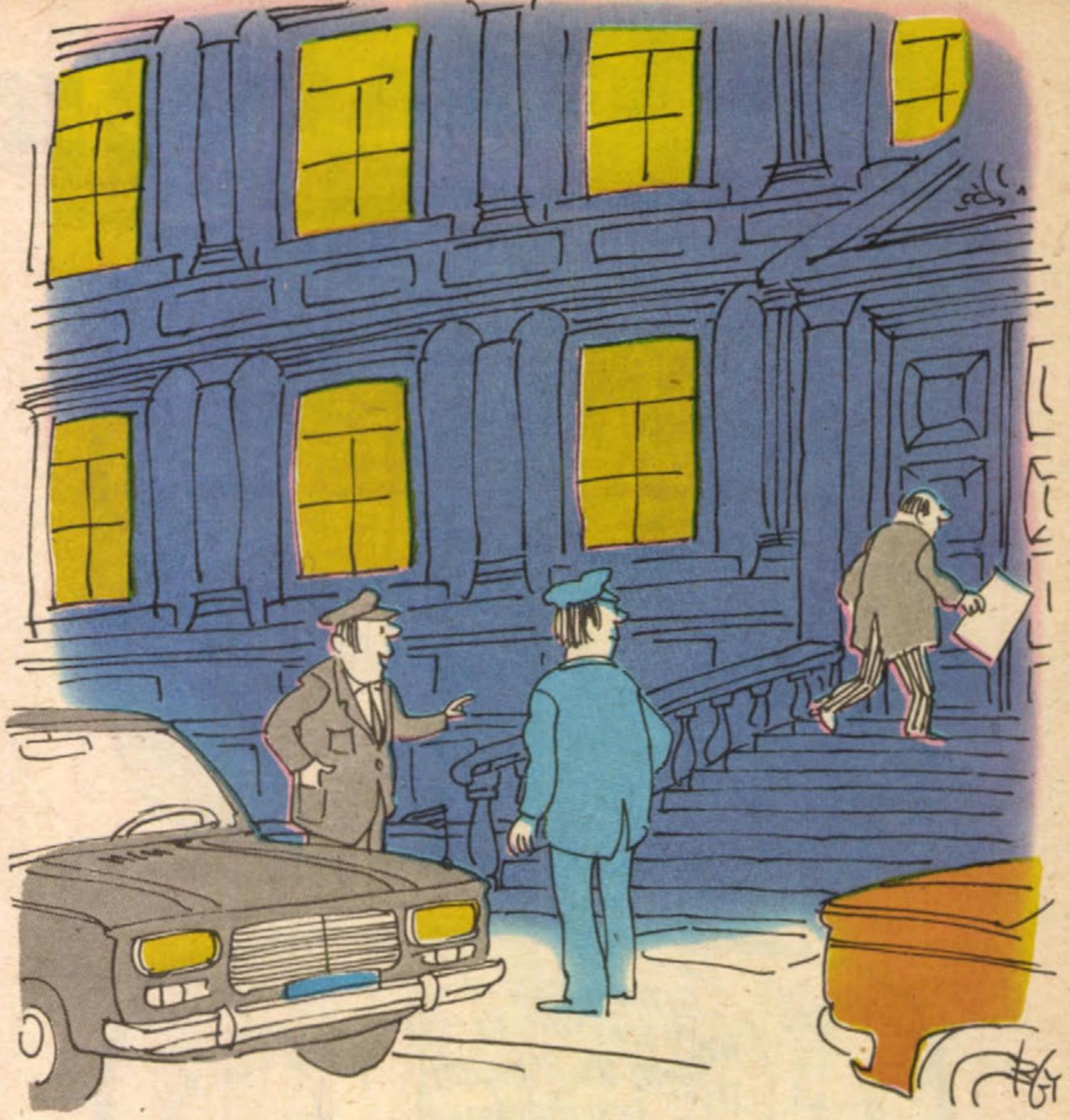

– Öreg korára érte el ezt a kinevezést, nem csoda, hogy elfelejtette átadni a megbízólevelet...

LEGALITÁSBAN

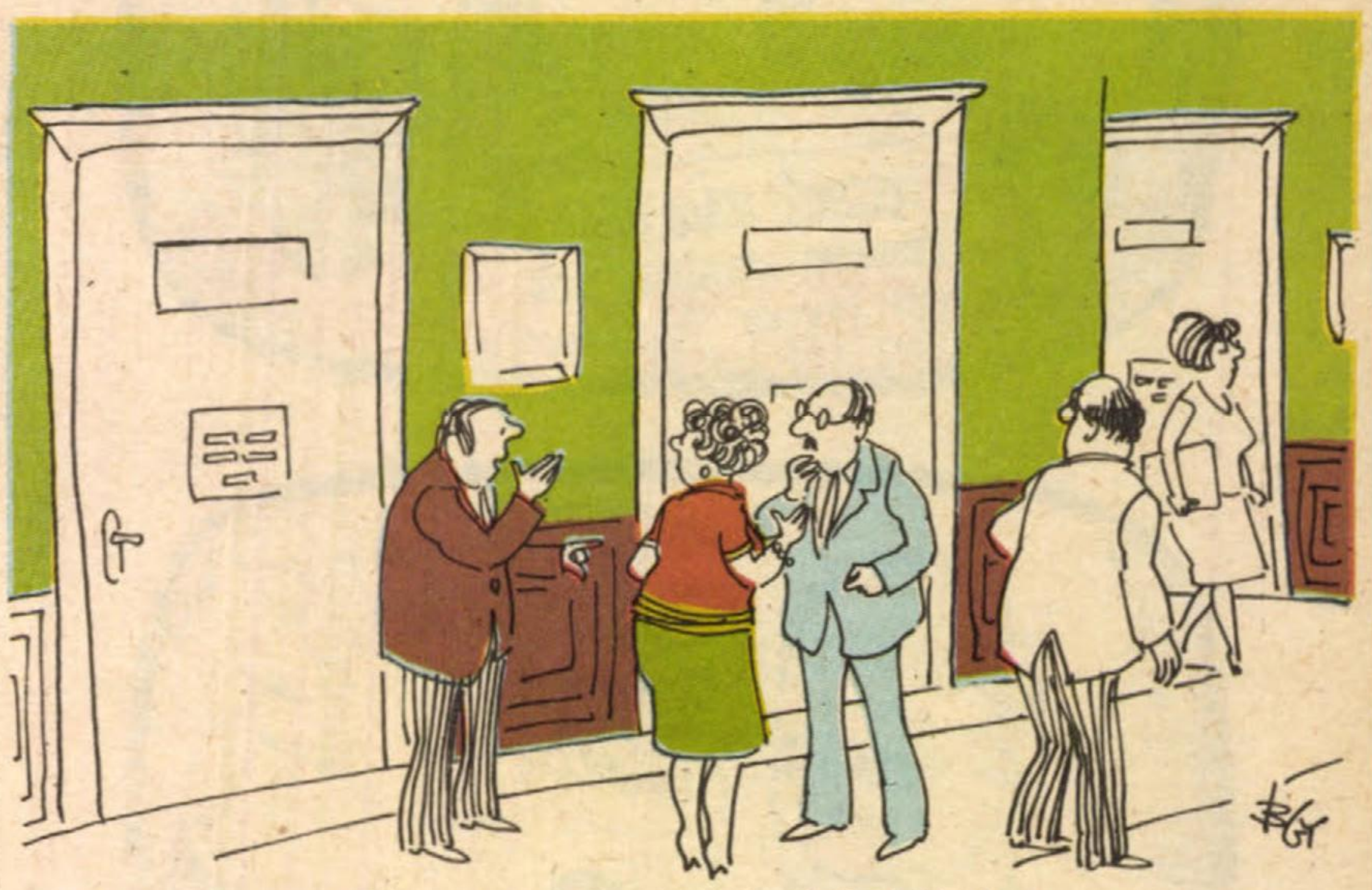

– Előtte nem kell suttogni, régi elvtárs!

VILMA NÉNI

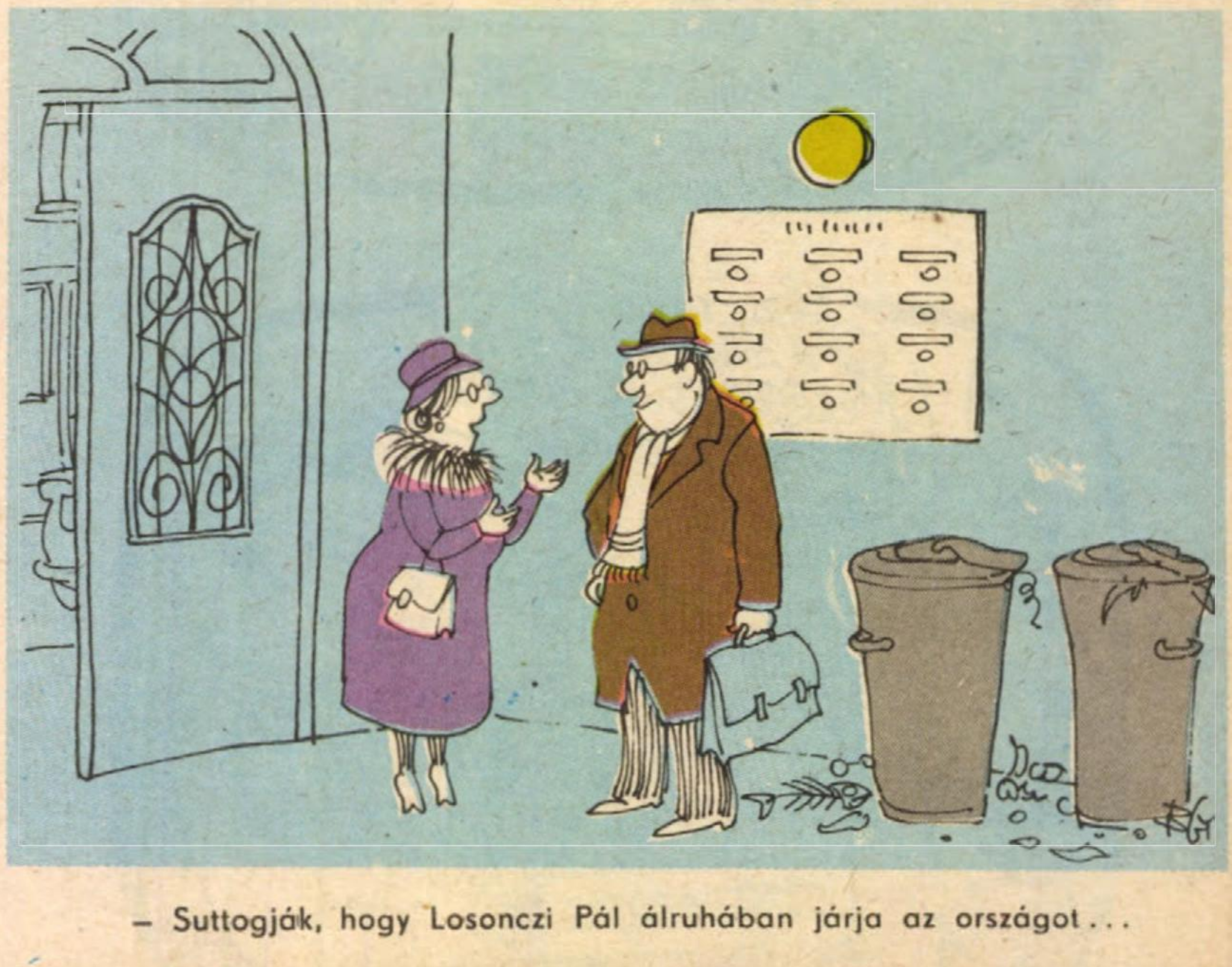

– Suttogják, hogy Losonczi Pál álruhában járja az országot...

MIKES GYÖRGY:

MI A FORINTRONBOMBA?

Erre a kérdésre egyelőre nem tudok magyarázatot adni, pláne tudományos magyarázatot, mert szigorúan őrzött titok, de azért megpróbálom elmondani a saját tapasztalataimat a forintronbombával kapcsolatosan. Ez a forintronbomba nem pusztítja el az embereket, a házakat, vagy esetleg a Földünket, mint a hidrogénbomba és nem olyan, mint a neutronbomba, amely „csak" az embereket pusztítja el, a forintronbomba — én neveztem el így — a pénzt tünteti el az emberek zsebéből, pénztárcájából. Az emberek, a házak megmaradnak. És az öreg földgolyó is.

Magyar találmány. Egyelőre még csak kísérleteznek vele, de itt-ott kipróbálják. Hogy csak egy példát mondjak: nemrégiben járt nekem egy kis pénz a Hirharsona szerkesztőségétől. (Egy kis gyöngyszemet, egy kis remekművet írtam, lehet, hogy egyszer majd bekerül a tankönyvekbe.) Felvettem a pénzt, pontosan tizenegy óra harminc perckor, aztán vettem ezt-azt és akár elhiszik, akár nem, tizenegy óra negyven perckor már egy vasam sem volt. Akkor kezdtem el gyanakodni, hogy van egy forintronbomba, amely eltünteti a pénzt. Én megmaradtam, a házak is megmaradtak, a Föld is. Csak a pénzem tűnt el. A gyanúm még jobban megerősödött, amikor találkoztam S. P. nevű kollégámmal. Épp a Rádió pénztárából jött, egy hosszabb lélegzetű villámtréfájáért vette fel a honoráriumát és útközben eltűnt a pénze. Igaz, hogy betért néhány boltba valami apróságért, de nem ez a lényeg. A pénz eltűnt. Hová? Amikor csak néhány szóra sem érdemes apróságot vett.

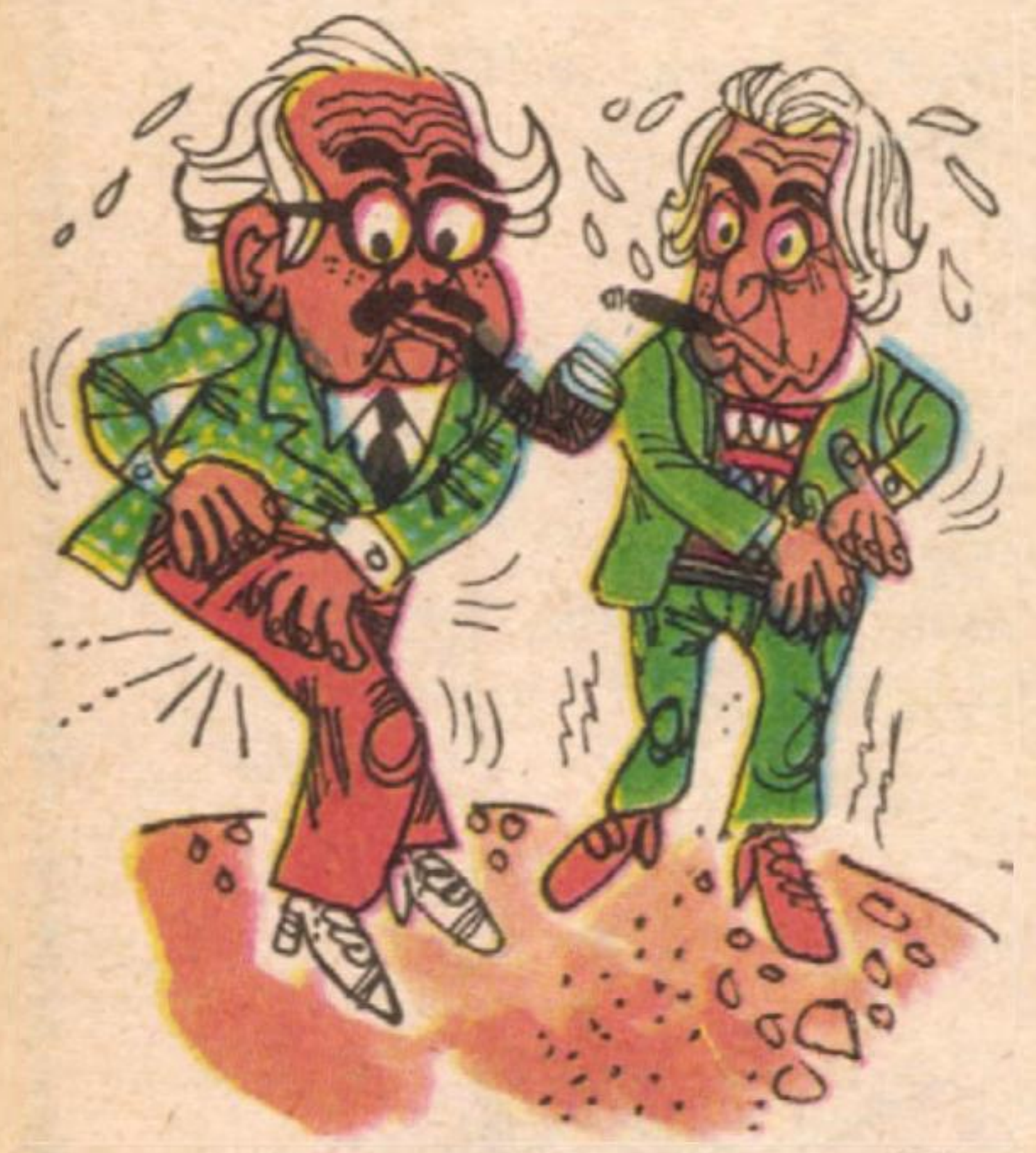

E furcsa tüneten mindketten eltűnődtünk és akkor én előadtam elképzelésemet a titokzatos forintronbombáról. Kollégám elgondolkodott egy kicsit, aztán közölte velem, hogy ő már régóta gyanakszik: létezik egy forintronbomba, amely eltünteti a pénzt, mert az a pénz, amelyet reggel magával visz, soha sincs meg estére. Valami oka csak van, állapítottuk meg mindketten, de mi? És mi az oka annak, hogy az üzletekben, bankokban megmaradnak a forintok? Végül megállapodtunk abban, hogy egy speciális forintronbombáról van szó, amelynek a sugárzása csak a zsebekre irányul, illetve a pénztárcákra.

— Iszonyú! — mondta a barátom. — Következményei beláthatatlanok!

— Tulajdonképpen humánus fegyver. Csak a pénzt tünteti el.

— Pénz nélkül nincs élet. Ha nem viszek haza pénzt, a feleségem megöl.

— Mi a teendő? — kérdeztem a kollégámtól. — Valamit tennünk kell!

— Először is ki kell nyomoznunk, hogy ki készíti a forintronbombát!

Sajnos nem sikerült kinyomoznunk. A Pénzügyminisztérium, a Belkereskedelmi Minisztérium megtagadta a felvilágosítást. Az Árhivatal úgyszintén. A Honvédelmi Minisztériumba be se jutottunk. A Tudományos Akadémia tudománytalannak minősítette a forintronbombával kapcsolatos elképzeléseinket.

Tevékenységünket — miután megkaptuk a fizetésünket — egyelőre felfüggesztettük, de néhány nap múlva újra kezdtük. Felkerestük S. A. nevű tudós barátunkat, aki — ha tudományos munkássága megengedi — humoros tanulmányokat ír lapunknak. S. A. elképzelhetőnek tartotta, hogy létezik forintronbomba, mert a maghasadás folyamán képződő részecskék, bizonyos magasságban, ha sok szénhidrátot fogyasztanak, képesek arra, hogy eltüntessék a zsebünkben található pénzt. Valószínűleg ő is így járt, mert egy vasa sincs, amivel kimehetne a lóversenyre és ha esetleg tudnánk segíteni rajta némi készpénzzel, szívesen belekezdene a kísérletekbe, de a kísérleteket csak akkor tudja elkezdeni, ha nyer a lóversenyen.

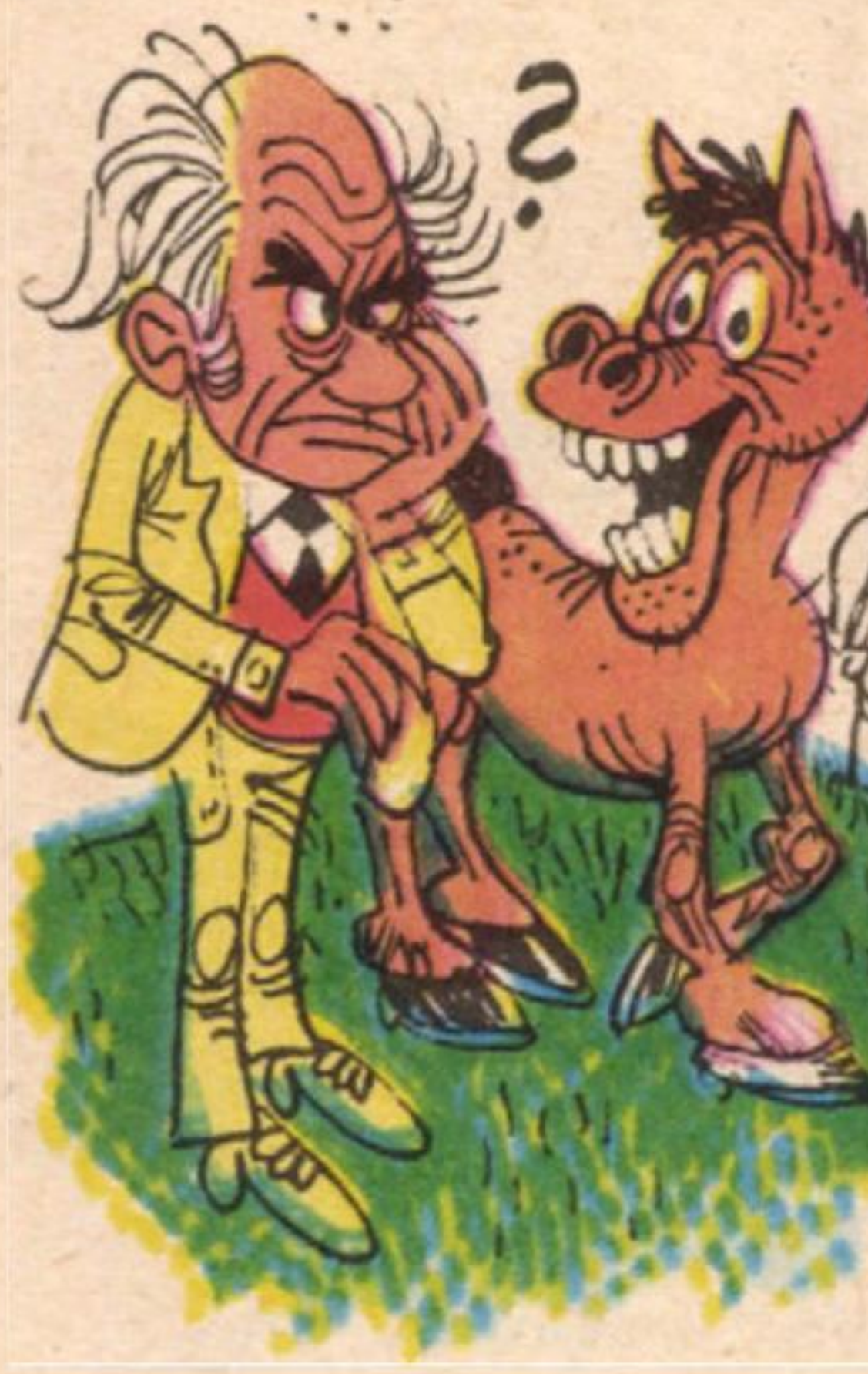

Nem adtuk fel továbbra sem a harcot. *„Le a forintronbombával!"* felíratú táblával felvonultunk az Akácfa utcában, de a rendőrség beavatkozott. Ötvenötven forintra megbüntettek minket, mert nem a zebrán mentünk át az úttesten. Ekkor elment a kedvünk a tüntetéstől és hazamentünk. Hazafele menet benéztünk egy áruházba és vásároltunk egyet és mást, s otthon mindketten megállapítottuk, hogy a forintronbomba áldozatai vagyunk. Eltűnt a pénzünk.

Még szerencse, hogy én megmaradtam és a ház is, amelyben lakom, tehát volt hova mennem és én is voltam, akinek volt hova hazamennem. De azért — titok ide, titok oda: *„Le a forintronbombával!"*

Még akkor is, ha nincs.

SOMOGYI PÁL:

ÉRDEKESSÉGEK A TERMÉSZET KIFÜRKÉSZHETETLEN TITKAIBÓL

FORDÍTOTT KÍGYÓ. Egy leopoldvillei terráriumban olyan kígyóra bukkantak, amely nem balról jobbra, hanem jobbról balra tekeredett, tehát *a másik oldalán* volt a feje. A különös kígyóról film készült a tévé számára.

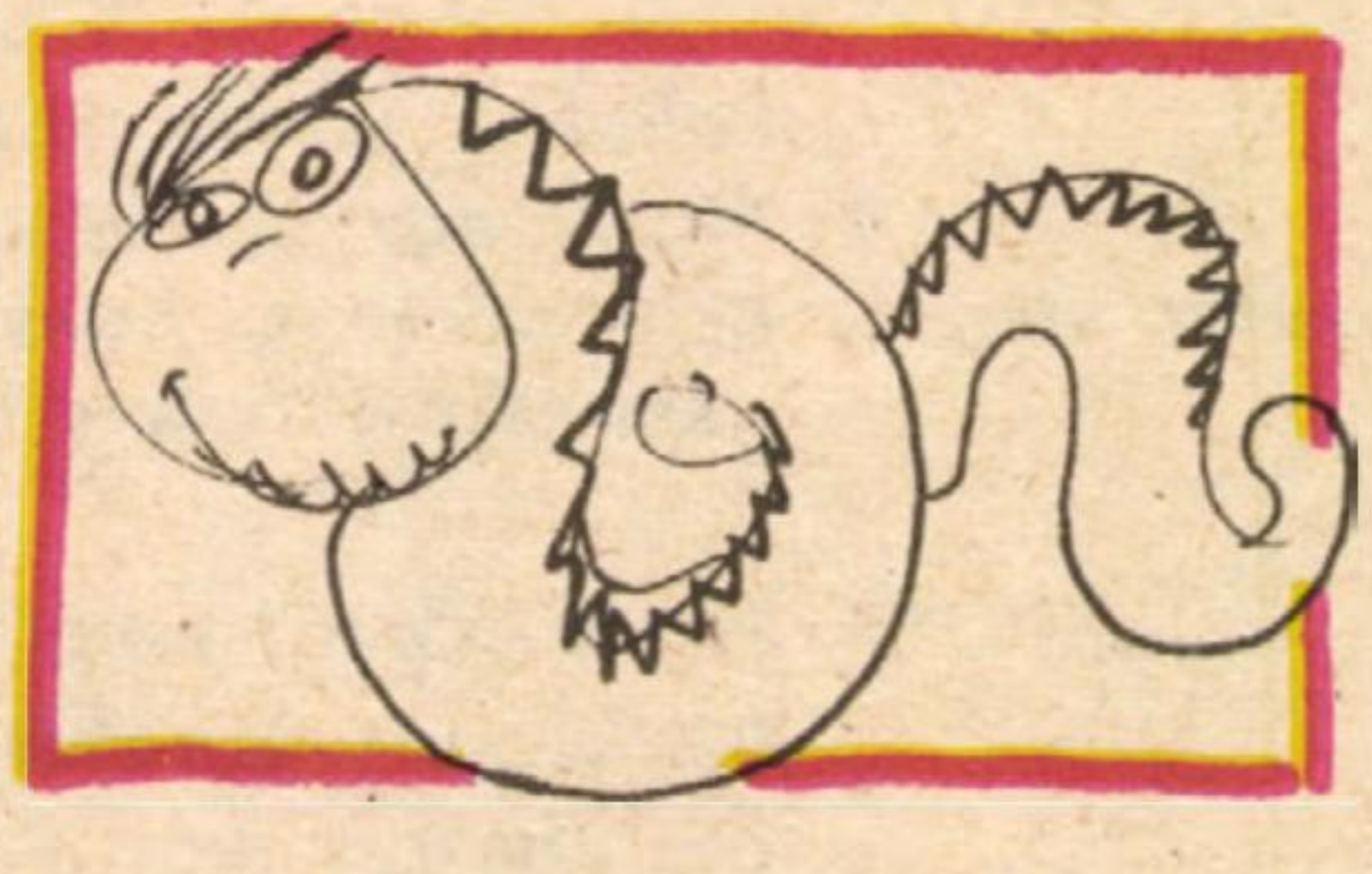

APRÓ CSEMEGE. Egy tajvani gyümölcsösben végzett megfigyelések szerint kiderült, hogy nemcsak a cseresznyében van kukac, hanem a kukacban is van cseresznye. A kukacból szedett cseresznye egyelőre nagyon drága.

* * *

KÜLÖNÖS IVADÉKGONDOZÁS. Egy geológus megfigyelte, hogy a nagyobb sziklák alighanem gondozzák a kisebbeket. Egy-egy hatalmas kő többezer évig is ül az apró kavicsokon, és amikor legurul róluk, a kis kavicsok már kőkemények.

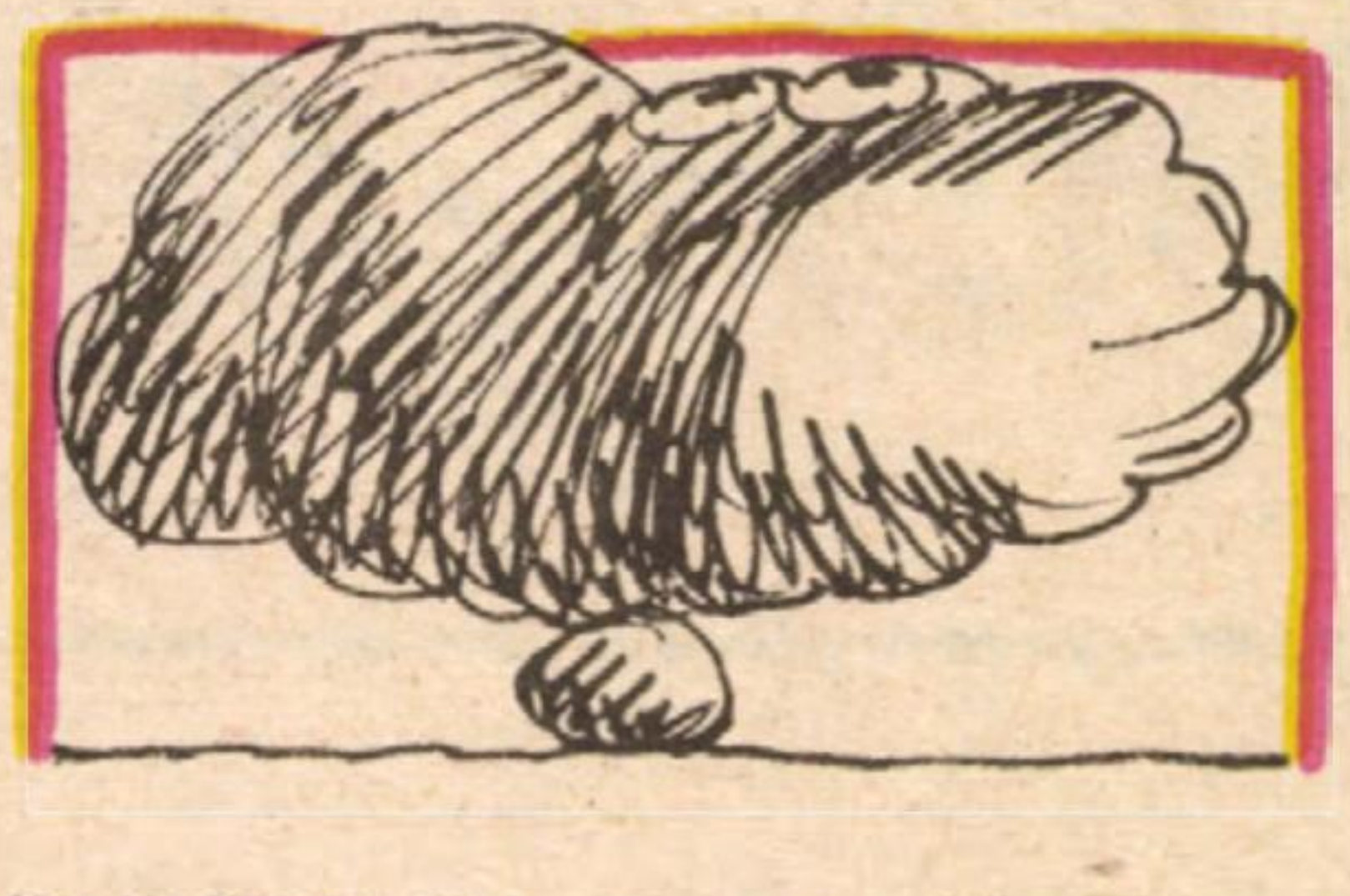

ÖNVÉDELEM. Egy zoológus sündisznót akart fogni a kertjében. Amikor a sün felé nyúlt, az állat úgy összegömbölyödött, hogy minden oldalról sündisznó volt és így a tudós nem tudta a kezébe venni.

* * *

NÖVÉNYGYŰRŰZÉS. A madarak mintájára ezentúl meggyűrűzik a futónövényeket is a dakotai botanikus kertben. Ezzel a módszerrel követni tudják majd a futónövények útját is.

* * *

TELEKOMMUNIKÁCIÓ. A brazíliai ősfák meglepő értelmi képességekkel rendelkeznek, értesüléseiket *levelezés* útján közlik egymással. Egy ős-szomorúfűz októberben búcsúlevelet hagyott hátra. A levél szövegét egyelőre nem sikerült megfejteni.

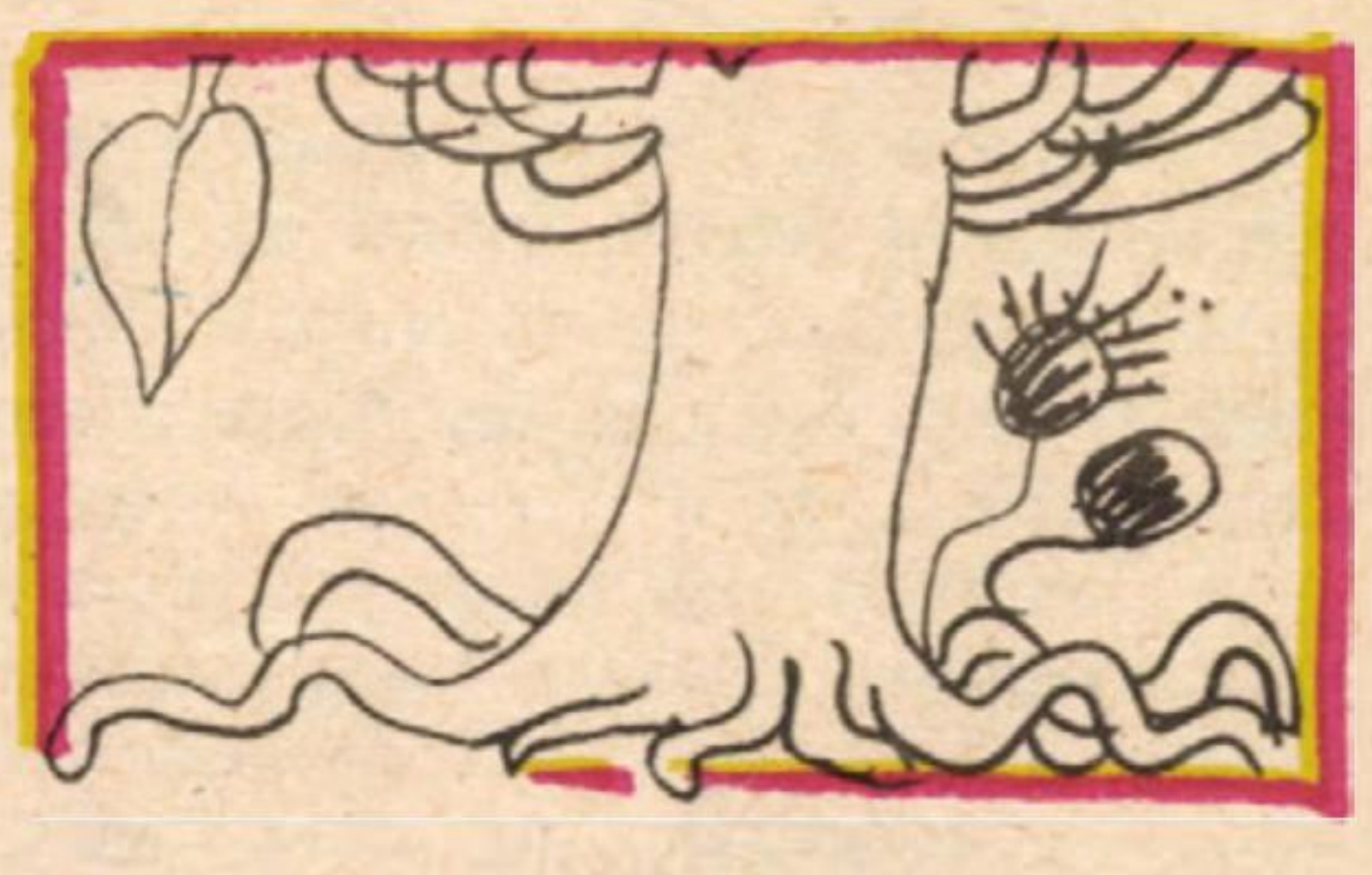

ALKALMAZKODÁS A KÖRNYEZÉTHEZ. A varsói állat- és növénykert egyik üvegházában a húsevő növények *egymás mögött* hajtottak ki a földből. A Szolidaritás feltételezése szerint a jelenség azzal magyarázható, hogy a növények sorban állnak a húsért.

* * *

MUTÁCIÓ. A budapesti gyermekélelmezési vállalat megfigyelése szerint a csirkeszállítmányokban számos csirke érkezik, amelyeknek kilenc lába, hét nyaka és erősen fejlett aprólékja van, melyekhez egy comb, egy fél szárny és egy fél mell tartozik. A különös csirkék valószínűleg úgy fejlődnek, hogy a csirkegyárakban a csirke a zárt területen csak állni tud és nézelődni, a többi része visszafejlődött.

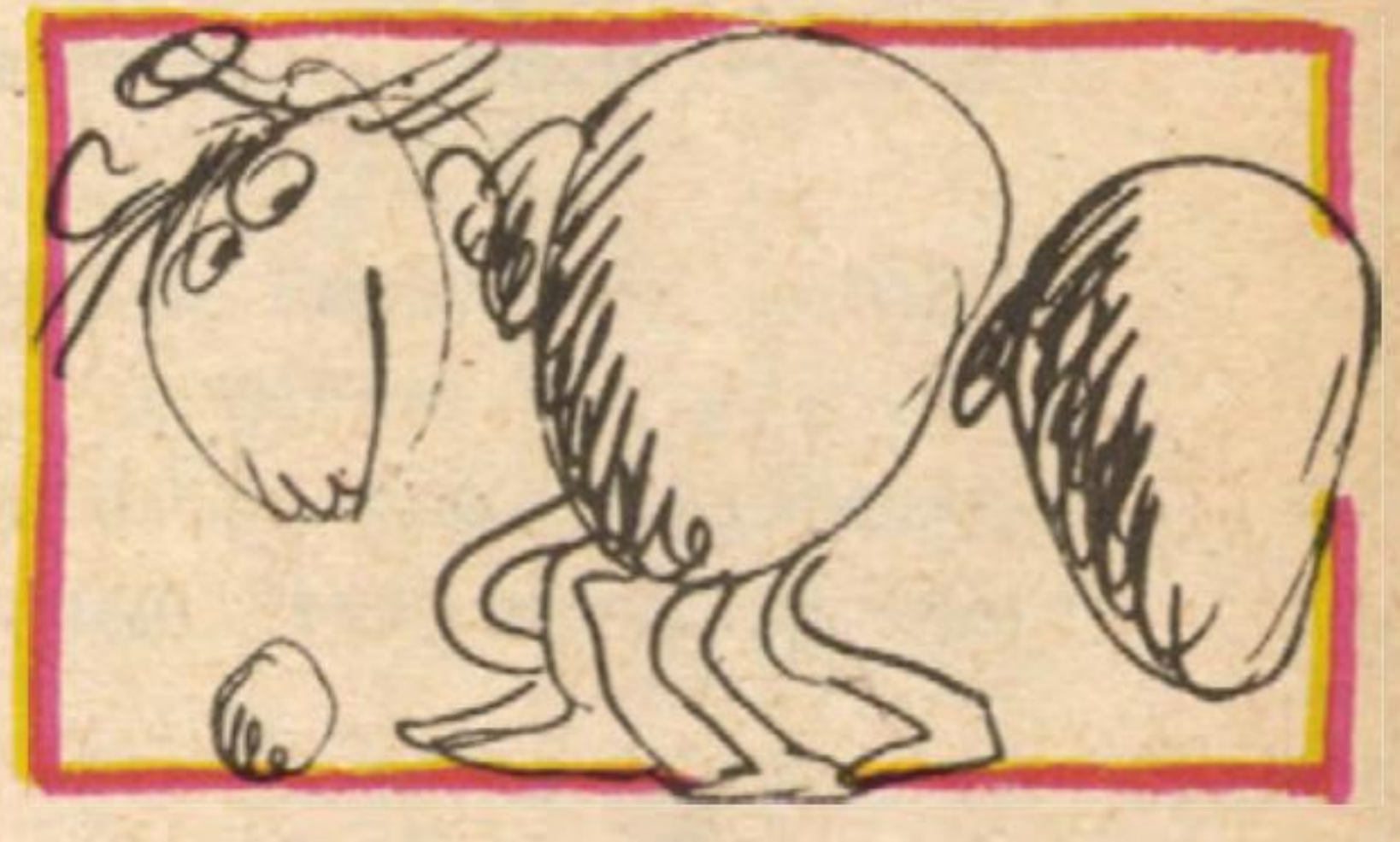

ÉPÍTŐMŰVÉSZEK. P. V. C. etológus a hangyák építkezését tanulmányozva, érdekes felfedezést tett: míg a közönséges hangyák nagy lakótelepeket vájnak ki maguknak a föld alatt, a nagyobb termeszek az építkezéshez kisebb köveket, kagylóhéjakat és csontot használnak fel, így — az átlaghangyákkal ellentétben — öröklakásokat építenek.

* * *

SZÜLŐTARTÁS. A Serengeti állatrezervátumban, a cédrus-majomcsaládok között élt sokáig dr. Affel Mankey, angol makimológus. Érdekes tanulmányában leírja, hogy a kis cédrus-majomgyerekeket különleges szeretettel nevelik a felnőttek, a nagyobbacska gyerekek viszont az öregeket a hátukon hordozzák. A ragaszkodás okát a tudós később találta meg: amikor egy vadállat támad a csapatra, a gyerekek a hátukon tartott öregeket ledobják a földre, és amíg a zsákmányra vadászó vadállat a futni nem tudó öregeket megzabálja, ők könnyen elpucolnak a színhelyről.

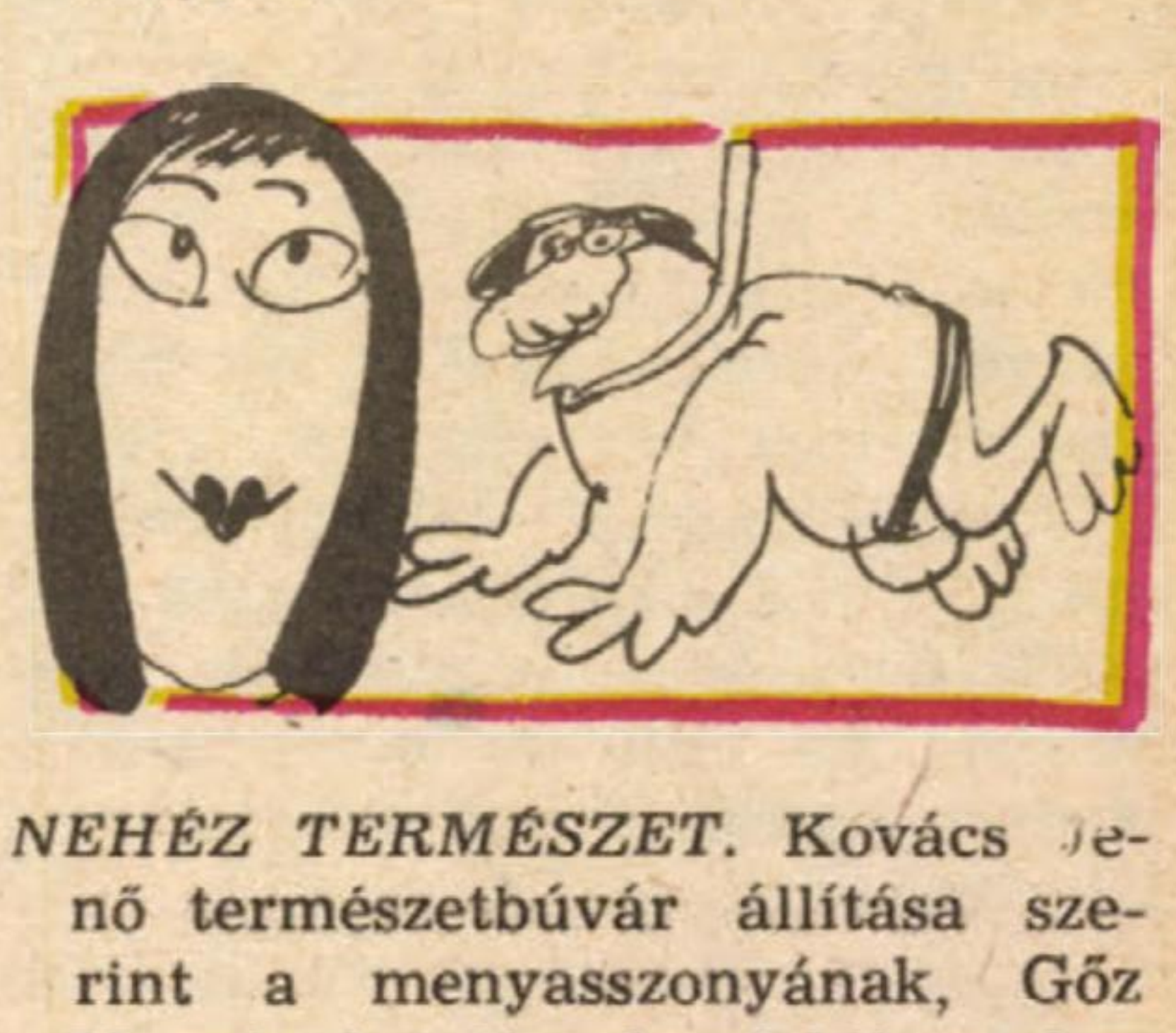

NEHÉZ TERMÉSZET. Kovács Jenő természetbúvár állítása szerint a menyasszonyának, Gőz Mancinak teljességgel kiismerhetetlen a természete. Még egy ideig megpróbálja kiismerni, de lehet, hogy abbahagyja.

SZILÁGYI GYÖRGY:

KARÁCSONYI LISTA

Felsorolom, karácsonyra
kinek-minek mit veszek,
a végére érve, tudom,
az fix, hogy fitt nem leszek!

Asszonykám, ki azt kérdezi
folyton tőlem: van puszi?
Krampuszt kap majd, hadd tudja meg,
mily' puszi a krampuszi!

Kislányomnak, Stefikének,
divatmajom (monchichi),
Amálkának gyógyszemüveg,
mivel kancsal, (kancsi-csi . . .)

Dodó, a vén szivar, szivart
s kávét kap, mely örlendő,
Braunovitsné engem kap meg,
(ha nem kíván – törlendő . . .)

Apósom, ki marsall gyanánt
a konyhában vezényel,
marsallbotot (bár anyósom,
szegény, sokat ezé' nyel . . .)

Kisiparos komám, Mordi,
ki nem szeret adózni,
részére az ajándékom
adómentes fadózni . . .

Politikus sógoromnak
nyitok egy új fej'zetet,
neki adom a bonyolult
nemzetközi helyzetet . . .

Fázós Macát meglepem egy
különleges darabbal:
összehozom egy valódi
folytonégő arabbal . . .

A kis Gyugyut felfegyverzem,
kardot kap és fapuskát,
(hadd dicsérje édesanyja
a jó keresztapuskát . . .)

Nosztalgikus Kamillának
(rég bukik egy zsabóra),
csipkezsabó, Manónak meg
(a rím miatt) zsebóra . . .

A postásnak cigaretta,
desszertek a hentesnek,
(őmiatta mondhatjuk a
hátszint csonttól mentesnek!)

A piperkőc Loncinak is
megvan már a kölnije,
nem kell érte többé elnyűtt
idegeim ölnie . . .

Lea: tea, Lia: pia,
Bea: boa, plüss puff, muff,
(mindez még egy indiánnak
sem uk-muk-fuk, hanem: uff!)

Végül Tasnak: kesztyű (lesz: tyű!)
Egyednek meg lebernyeg,
és egy gyógyszer, amitől a
férfierő nem ernyed . . .

Nekem mi jut, ne kérdezzék,
mondhatnám, hogy: tudja ég!
De én tudom, nem jöhet más,
csak a vég (értsd): beiglivég! . . .

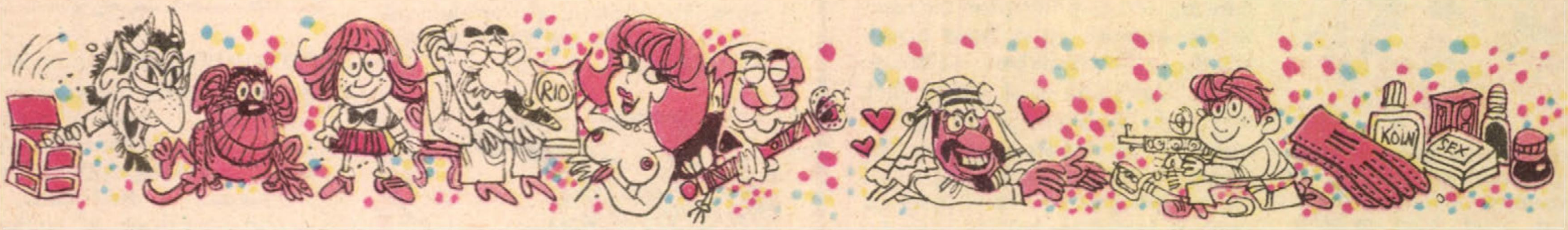

TABI LÁSZLÓ:

Ketten beszélnek

Mondja, az ég szerelmére, mi van magával? Nem aludt három napja? Családi gondok gyötrik? Anyagilag ment tönkre? Vagy egyszerűen csak dögrováson van?

— Látszik valami az ábrázatomon?

— Hogy látszik-e? Ne vicceljen, uram. Könnyek szöknek a szemembe, ha az arcára pillantok. Mi baja van?

— Itt a karácsony.

— Na és? Már túléltünk néhányat, nemde?

— Ha uraságod a szeretet ünnepéről így beszél, akkor nem fog engem megérteni.

— Az lehet. De azért csak sírja ki magát. Nos?

— Én karácsony előtt mindig összeomlok idegileg. Mert a mi családunk eléggé kiterjedt és belerokkanok az ajándékvásárlás gyötrelmeibe. Már abba is, hogy kinek mit vegyek. S aztán amikor bemegyek egy üzletbe! Már egyetlen üzlettől is kikészülök, hát még hetvenhattól . . . Tavaly karácsony után hat hétig feküdtem az ideggyógyintézetben, ha mindent akar tudni . . . Éppen tegnap foglaltattam ágyat az egyikben . . .

— Mért nem követi az én módszeremet?

— Maga szívtelen ember. Nyilván nem vesz senkinek, semmit.

— Félreismer. Nem szívtelen vagyok, hanem praktikus. Az én családom sem kicsi éppen, mégis kap és ad ajándékot mindenki. Minden gyötrelem nélkül. Sőt, mindannyian remekül szórakozunk.

— Hogy csinálja? És mióta?

— Már sok éve. Szép ajándék egy iparművészeti majolika váza?

— Nem mondom, szép. És?

— Nos, én ezt már november elején megvettem. És karácsony estéjén átadom a feleségemnek. Aki nagyon örül neki.

— És a többiek?

— Várjon. Ezt a szép vázát a nejem másnap reggel elviszi az anyjának, vagyis az anyósomnak. Aki nagyon örül neki és egy óra múlva ajándékba adja a férjének, vagyis az apósomnak, aki nagyon örül neki és egy óra múlva elviszi ajándékba a lányának, aki délben elviszi az öccsének. Az öccse ebéd után elviszi az én apámnak, aki persze szintén nagyon örül neki s egy félóra múlva tovább adja az édesanyámnak. Tőle délután megkapja az öcsém, aki nem sokkal utóbb odaajándékozza a húgának, vagyis a másik testvéremnek.

— Meddig akarja ezt még folytatni?

— Mondtam, hogy nagy a család. Nem is számítva a barátokat.

— Szóval ugyanaz a váza vándorol körbe?

— Természetesen. Összesen tizenhat helyre. De ebben már benne van a háziorvosunk, a házfelügyelőnk és a főnököm is. A főnököm odaajándékozza a feleségének, aki elküldi az én feleségemnek, aki karácsony második napján nekem ajándékozza, hogy én is kapjak valamit.

— Ha meggondolom, tulajdonképpen nem is rossz módszer.

— Mindannyian boldogok vagyunk vele. Nem annyira a vázával, mint azzal, hogy megoldottuk az ajándékozás gondjait.

— Dehát mindannyian tudják, hogy ugyanaz a váza megy körbe . . .

— Hát persze. Nem suttyomban csináljuk. Annak idején így beszéltük meg a dolgot. És boldogan ment bele mindegyikünk. Semmi gond, nix ideggyógyintézet, semmi gyötrelem. Kényelmes, kedves és olcsó.

— Olcsó? Mibe kerül egy ilyen váza?

— Ezerhétszáz forint.

— Nem is olyan nagyon olcsó. Ezt maga fizeti?

— Ne vicceljen. Karácsony után mindenkitől megkapom a ráeső részt, vagyis száz-száz forintot.

— Ez tényleg jó módszer. És magának mindössze száz forintjába kerül.

— Még annyiba se.

— Miért nem?

— Mert karácsony után a vázát visszaviszem abba a boltba, ahol vettem, azzal, hogy lepattogzott róla a zománc.

— És tényleg lepattogzik?

— Hát persze. Ha két nap alatt annyi kézen megy keresztül . . .

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

1982: A KISEMBER ÉVE

Az ENSZ a következő évet a Kisember Évének nyilvánította

Megalakult a Magyar Kisember Emlékbizottság

Riportunk a jövő évi ünnepségről

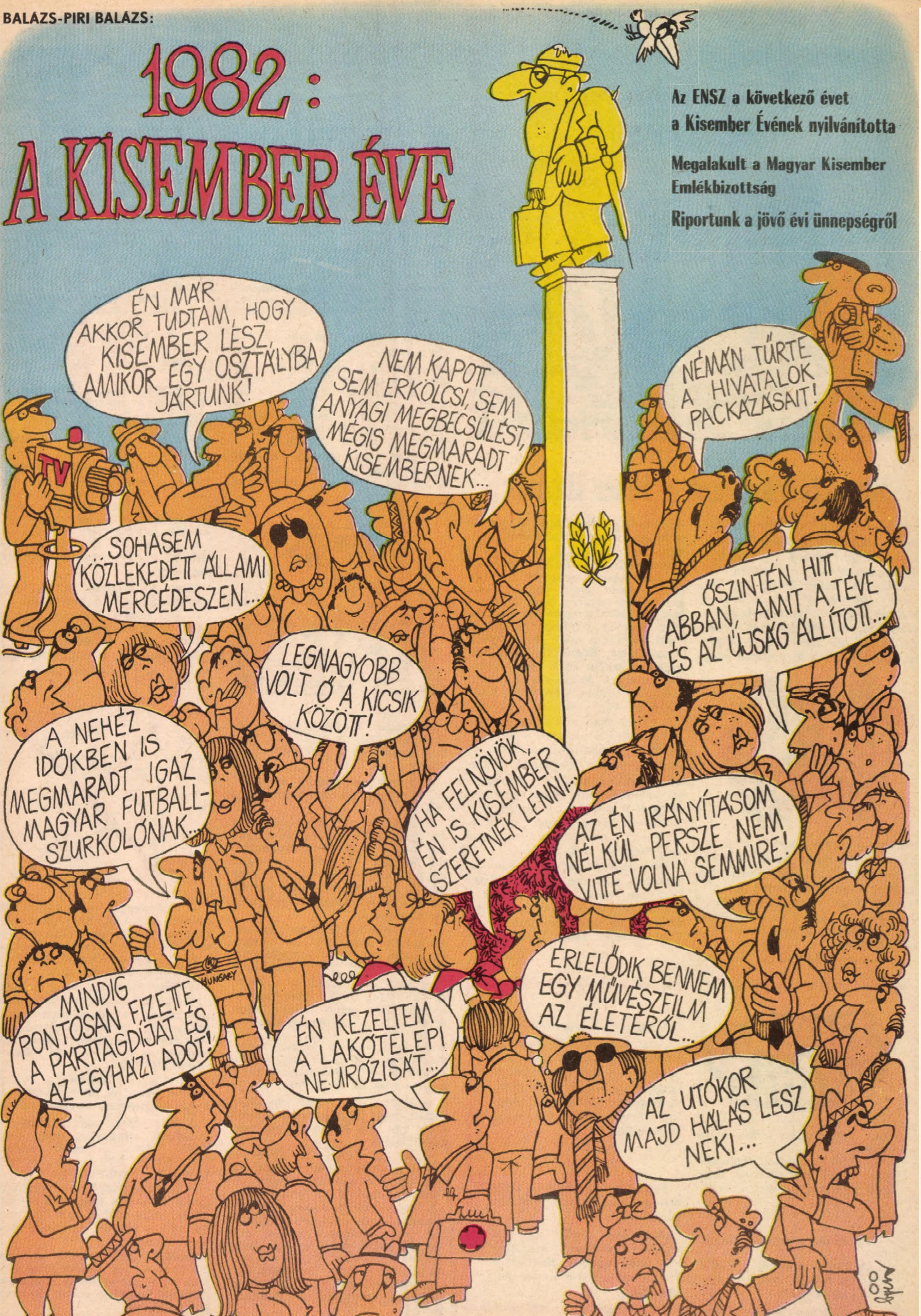
ÉN MÁR AKKOR TUDTAM, HOGY KISEMBER LÉSZ, AMIKOR EGY OSZTÁLYBA JÁRTUNK!
NEM KAPOTT SEM ERKÖLCSI, SEM ANYAGI MEGBECSÜLÉST, MÉGIS MEGMARADT KISEMBERNEK...
NÉMÁN TŰRTE A HIVATALOK PACKÁZÁSAIT!
TV
SOHASEM KÖZLEKEDETT ÁLLAMI MERCÉDESZEN...
ŐSZINTÉN HITT ABBAN, AMIT A TÉVÉ ÉS AZ ÚJSÁG ÁLLÍTOTT...
LEGNAGYOBB VOLT Ő A KICSIK KÖZÖTT!
A NEHÉZ IDŐKBEN IS MEGMARADT IGAZ MAGYAR FUTBALL-SZURKOLÓNAK...
HA FELNÖVÖK, ÉN IS KISEMBER SZERETNÉK LENNI...
AZ ÉN IRÁNYÍTÁSOM NÉLKÜL PERSZE NEM VITTE VOLNA SEMMIRE!
HUNGARY
MINDIG PONTOSAN FIZETTE A PÁRTTAGDÍJAT ÉS AZ EGYHÁZI ADÓT!
ÉN KEZELTEM A LAKÓTELEPI NEURÓZISÁT...
ÉRLELŐDIK BENNEM EGY MŰVÉSZFILM AZ ÉLETÉRŐL...
AZ UTÓKOR MAJD HÁLÁS LESZ NEKI...

Ludas Képszolgálat

Miről tárgyalt Schmidt kancellár Lázár Györggyel?

-Ekkora halat fogtam!

(Beküldte: Gyarmati Sándor, Monor)

Mit ajándékozzunk a Fehér Háznak

Olvasom, hogy az Egyesült Államok elnökének nemzetbiztonsági tanácsadója, Richard Allen elfogadott ezer dollárt egy japán női magazintól, Nancy Reagannel készített interjújáért. Ez az összeg kiment a fejéből, de megtalálták a széfjében. Az ügy kapcsán szóba került két női karóra is, — Made in Japan —, sőt legújabban még néhány aprócska ajándék is, többi között egy 5 dollár értékű hamutartó. Ezeket az ajándékokat be kellett volna szolgáltatni az államnak, vagy visszaadni az adományozónak. Allen — ideiglenesen — otthagyta állását, amíg tisztázódik ügye.

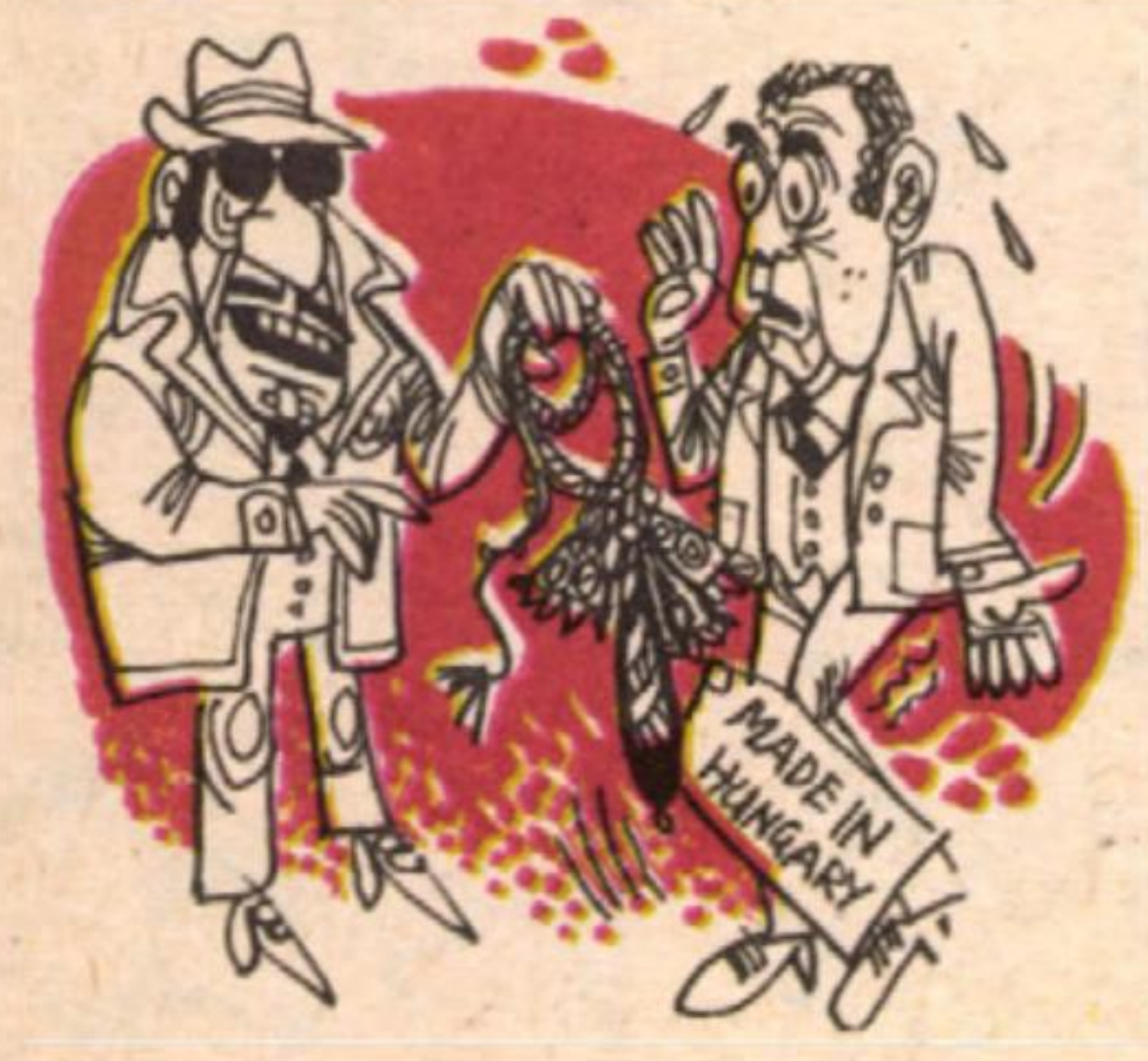

Nem vagyok túlságosan jártas a demokrácia játékszabályaiban, de a híreket olvasván felködlött bennem egy lehetőség: a kezemben van a Fehér Ház teljes munkatársi gárdájának a sorsa! Eddig ilyen lehetőségeim nem voltak. Arra gondoltam ugyanis, hogy lebuktatam az egész Reagan-adminisztrációt: szerény értékben népművészeti tárgyakat adok fel a postán a számukra. Ellen-, illetve Allenszolgáltatásként én is kérek interjúlehetőséget Nancy-vel Ha nem küldik át tüstént a fehérházi bizományiba, vagy az isten tudja hová, akkor már a kezemben vannak. Közhírré tétetem, hogy elfogadták, használták, ráadásul el sem intézték a kérésemet. Weinberger hadügyminiszter kalotaszegi szőttest kap, Allen díszesen hímzett bugyellárist, Haig külügyminiszter karikás ostort, amelyet kedvére csattogtathat vonakodó szövetségesei riadalmára.

De sajnos, szerencséjük van. Az ünnepek előtt megnőtt a csomagforgalom, hosszú sorok állnak a postán. Egyelőre letettem szándékomról. De nem véglegesen. Lesz még ünnepek utáni holtszezon...

(tardos)

BOLOND VILÁG

Izgalmas újság a Pshychology Today című tudományos lapból:

— Az idős férfiak többsége nős. Ezzel szemben az idős nők legnagyobb része özvegy.

* * *

Egy hirdetés a Dallas Newsból:

„A Delta óriásgépe mától leszállás nélkül repül Jacksonvillebe és vissza."

A Reader's Digest jelenti:

„Egy fiatal tajvani férfi az elmúlt év során 700 szerelmes levélben kérte az imádott lányt, hogy legyen a felesége. A kitartás végül is eredménnyel járt. A lány férjhez ment a postáshoz."

* * *

Megdöbbentő ajánlat a kaliforniai Orange Coast Pilot hasábjairól:

„November 10-től bolti tolvajlásból inditunk tanfolyamot azok részére, akik jókor óhajtanak a karácsonyra felkészülni."

FÖLD S. PÉTER:

Miért (nem) lesz nudista strand?

Országunk apraja és nagyja ezen a nyáron nudista lázban égett. A téma a levegőben volt, s miután már a leglustább verebek is csiripelni kezdték, hogy a jövő évben Magyarországon is megnyílik a nudista strand, az illetések is úgy érezték: lépni kell ebben a fontos, minden magyar embert közvetlenül érintő ügyben. Hamarosan meg is jelent a hír, melyet szélvész gyorsasággal terjesztetek a tömegkommunikáció csatornái: lesz nálunk is nudista strand, egy Balaton-parti kempingben.

Azóta a verebek hallgatnak. Talán a téliesre fordult időjárás fojtotta beléjük a szót, bár az is lehet, hogy tudnak valamit és ezért nem csiripelnek. Az emberek viszont azt beszélik, hogy már a verebek is azt csicsergik, miszerint mégsem lesz nudista strand szolíd kis hazánk területén.

Amikor az ez ügyben illetékest megkerestem, kedvesen fogadott. A szemét védő sötét szemüveg még jobban kiemelte jóságos tekintetének megannyi vonását, úgyhogy rögtön rá is térhettem a lényegre.

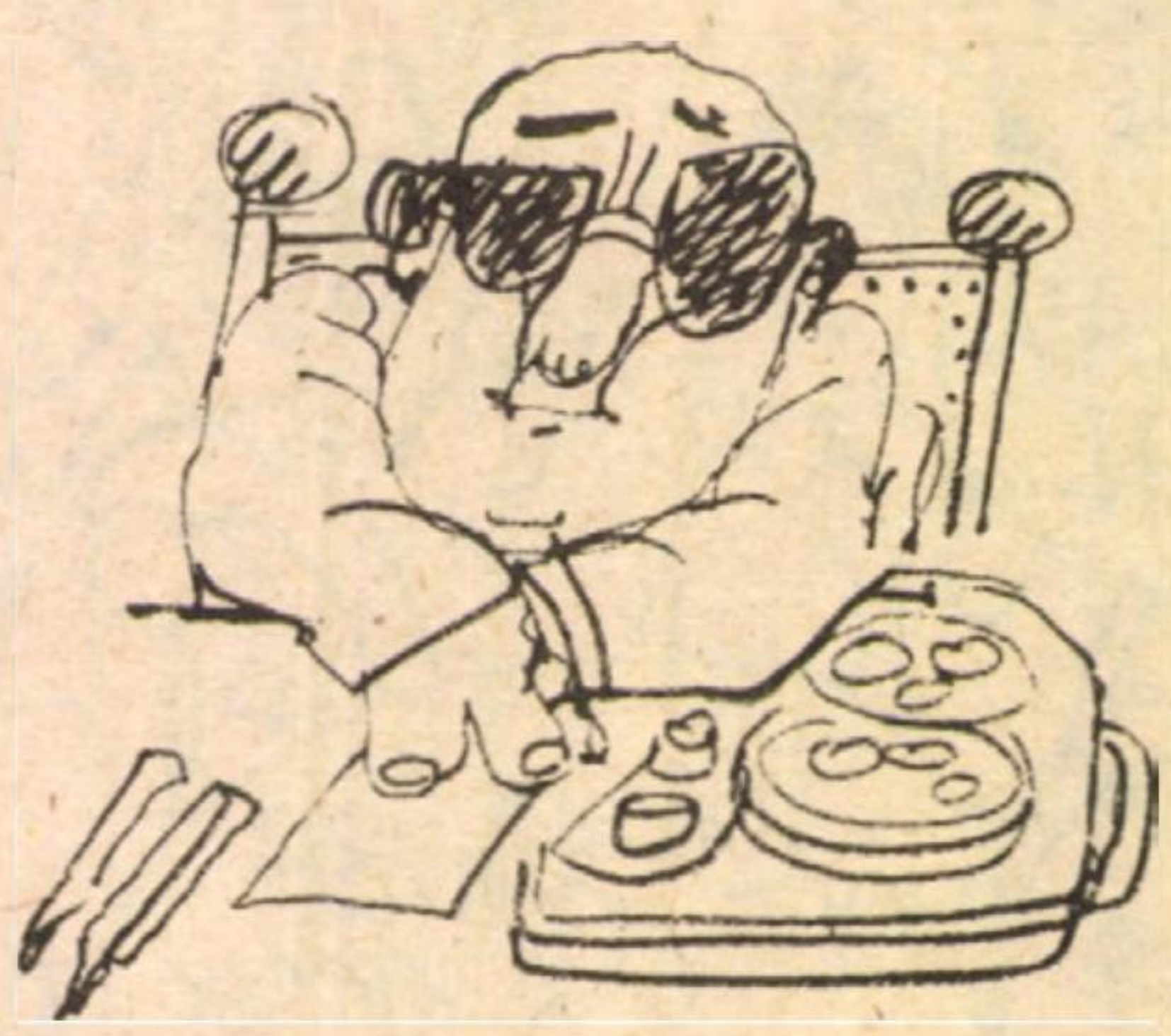

— Talán, ha néhány szóval... — kezdtem, de belémfojtotta a szót.

— Nagyon szívesen — mondta és bekapcsolta az asztalán levő kis magnetofont. Mint munkatársai később elmondták, szerette megörökíteni saját szavait, már számos hangfelvétele van és ha rossz a kedve, lejátszik néhányat saját magának.

— Az érdekelne, hogy mi lesz a nudista stranddal? — kérdeztem, már egy kissé hangosabban, csakhogy sikerüljön a felvétel.

— Nem kell kiabálni, automata mikrofon van beépítve — mondta egy olyan mosoly kíséretében, hogy az két sakálnak is dicséretére vált volna. — Egyébként én a magam részéről messzemenően helyeslem a nudista strand ötletét. Csakhogy itt nemcsak a magam része van.

— Hanem? — kérdeztem izgatottan, mert úgy éreztem, részem lehet egy igen fontos döntés meghozatalában.

— Nézzük először a tűzrendészetet — mondta az illetékes és megigazította a könyökvédőjét. — Igaz, a strand a víz partján lenne, de a sok meztelen test látványa, a szórakozásképp elfogyasztott alkohol könnyen tüzeket szíthat és máris kész a baj. Igaz, vannak tűzoltóink, de hát ők sincsenek fából, vagy ha mégis, annál rosszabb, mert a nagy melegtől a fa önmagától is meggyulladhat...

— De az idegenforgalom szempontjai...

— Igen — folytatta a saját hangján, mely feltűnően hasonlított önmagára. — Az idegenforgalom fontos szempont, pont azért nem akarjuk, hogy az idelátogató külföldi turisták telekürtöljék a világot azzal, hogy a magyaroknak csak a szájuk jár — az is csak akkor, ha esznek — egyébként még fürdőruhára sincsen pénzük.

— De hát szerte a világon, még a szocialista táborban is...

— Az más. A tábor egészen más, de ez nem tábor, hanem kemping. Gondolja csak meg, a közelben ráadásul még plébánia is van!

— Értem, hogyne érteném — remegtem a mikrofonba automatikusan —, de az orvosok, meg az egészséges életmód...

Hátradőlt a széken, cigarettára gyújtott.

— Az egészséges életmód nagyon fontos — mondta és huncutul kacsintott. — Tudom, mit akar mondani. A nudista strandon majd ott nyüzsögnek az egészséges fiatal nők, minden ruha nélkül, s akkor jönnek az egészséges fiatal férfiak, a változatosság kedvéért meztelenül...

Most én vágtam közbe, hogy még a mikrofon is belepirult.

— Hát nem látja, hogy már az egész világon elterjedt a testkultúrának ez a formája?

Megigazította a napszemüvegét, mely a tűző valóságtól óvta látását.

— Akár egyet is érthetnék az érvelésével — mondta, miután kiköhögte magát egy cigarettaszünetben. — De lássa be, nekünk a gazdaságosság követelményeit is figyelembe kell vennünk.

— Hisz éppen ez az — kaptam a szón, hátha még vissza tudom tántorítani, ha mással nem, a gazdaságosság varázsvesszejével. — Képzelje csak mennyi fürdőruhát lehetne így megtakarítani népgazdasági szinten.

— Nana! — ráncolta a homlokát. — Nana! A fürdőruhagyártás a népgazdaságnak nyereséges.

— Már csak egy kérdést — mondtam szerényen, mert tisztában voltam a helyzet kényes voltával. — Azt hiszem, a közvélemény szempontjából...

— Közvélemény? — kérdezte, szinte csak úgy maga elé. — Érdekes, erre eddig nem is gondoltam... Milyen érdekes. Most hogy mondja...

Amikor kifelé menet, az ajtóból még egy pillanatra visszanéztem, szájában különféle hangokat formált; ízlelgette ezt az ismeretlen kifejezést.

VASVÁRI ANNA:

Női dolgok

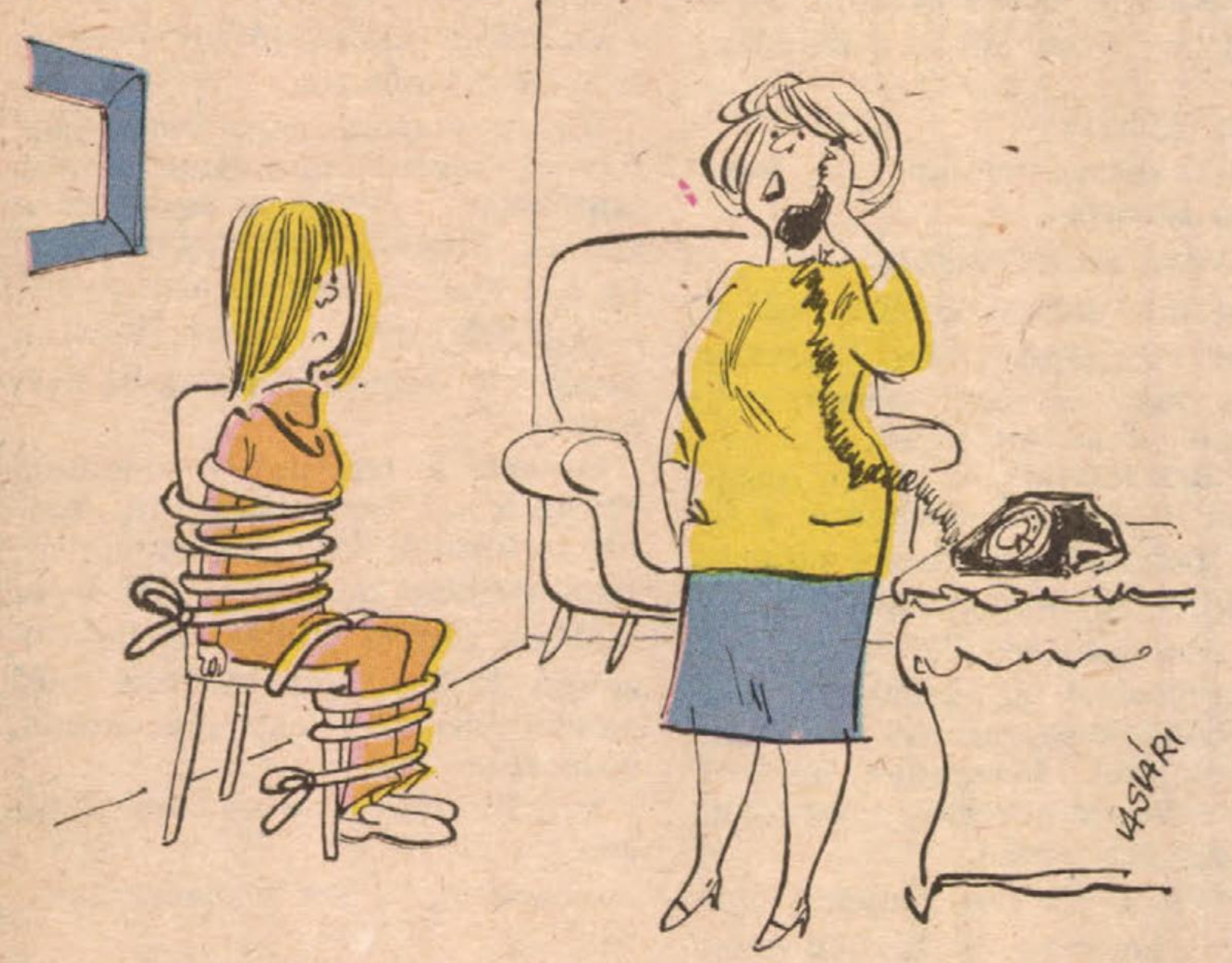

– Sajnos, Pirike nem ér rá!

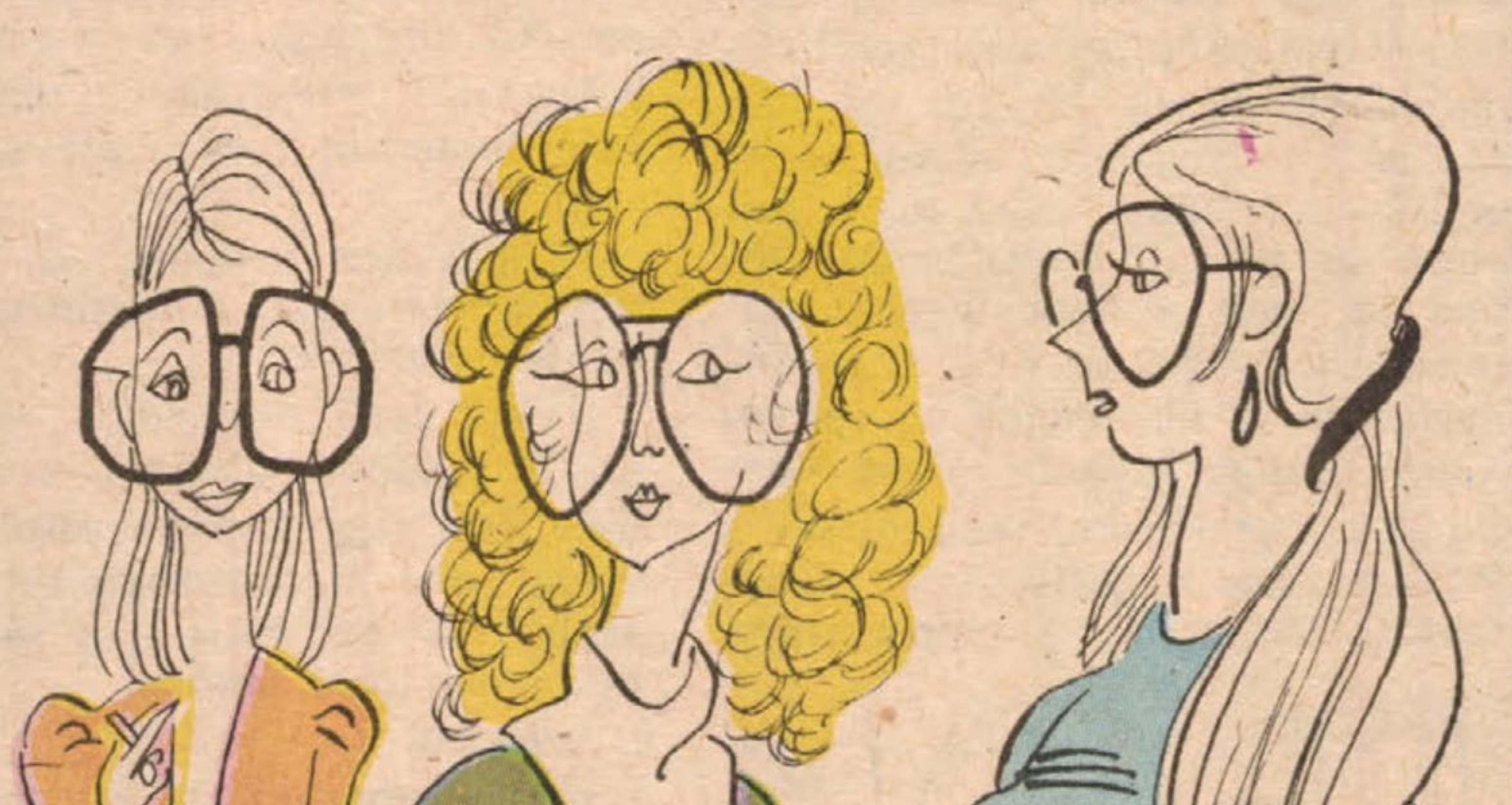

– Ablaküveg van benne, mert olyan előnyös...

KARÁCSONYI DISZKOSÁR

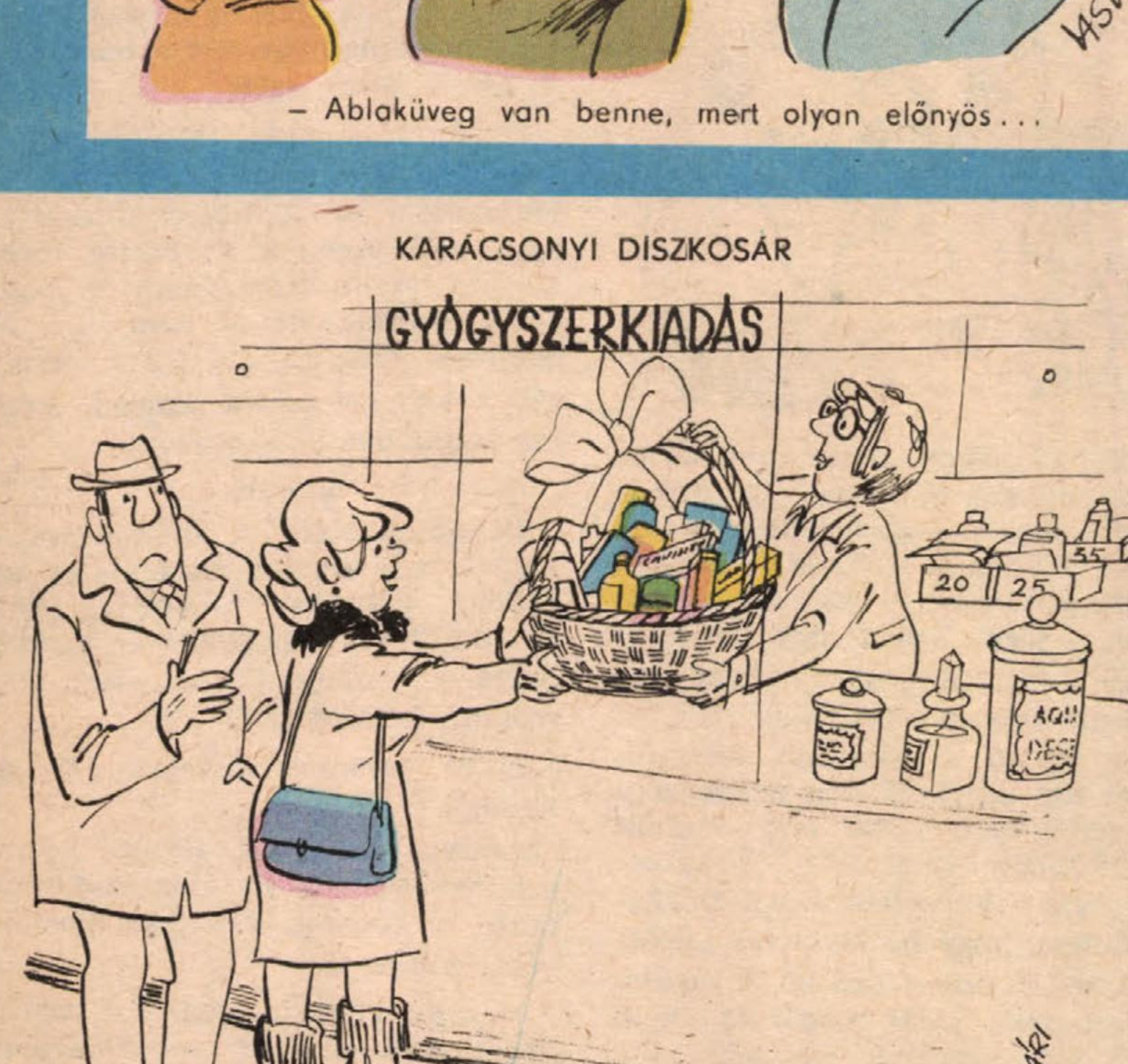
GYÓGYSZERKIADÁS
20
25
35
AQU DEST
VASVÁRI

MAGYAROS SZÍVESLÁTÁS

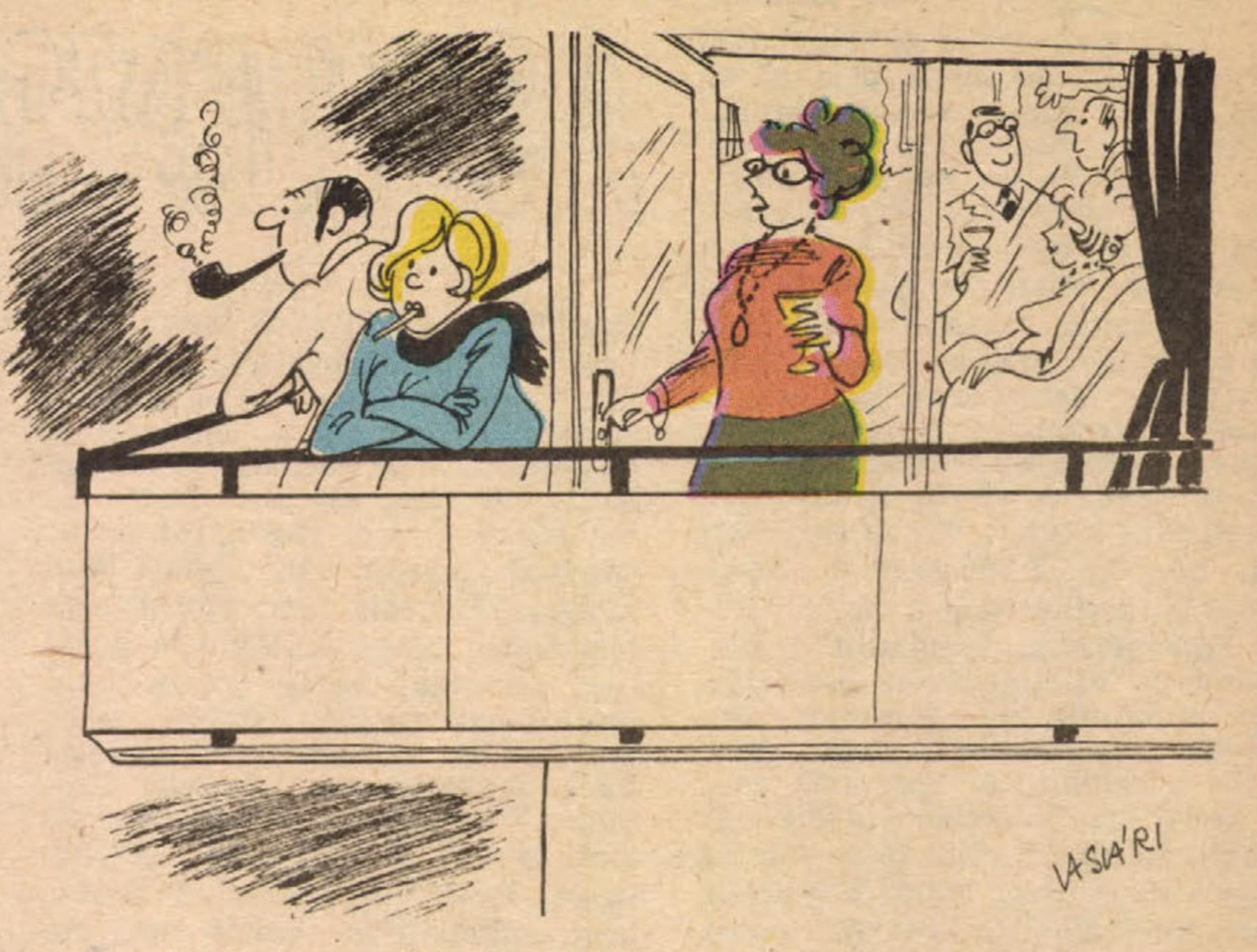

– Majd beengedlek benneteket, ha nem dohányoztok!...

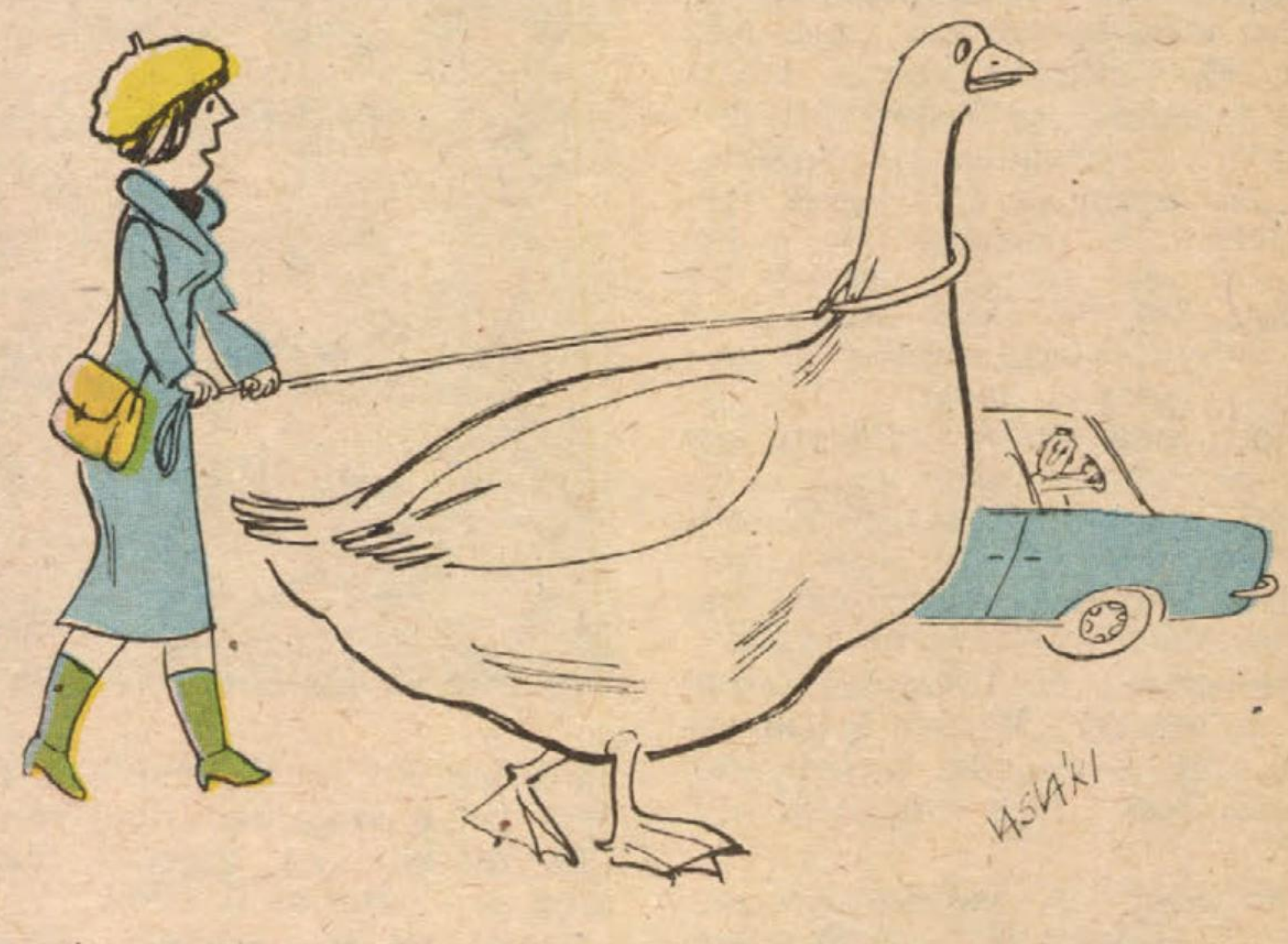

– Remélem ennek lesz egy kis mája!...

TÉLI FRIZURA

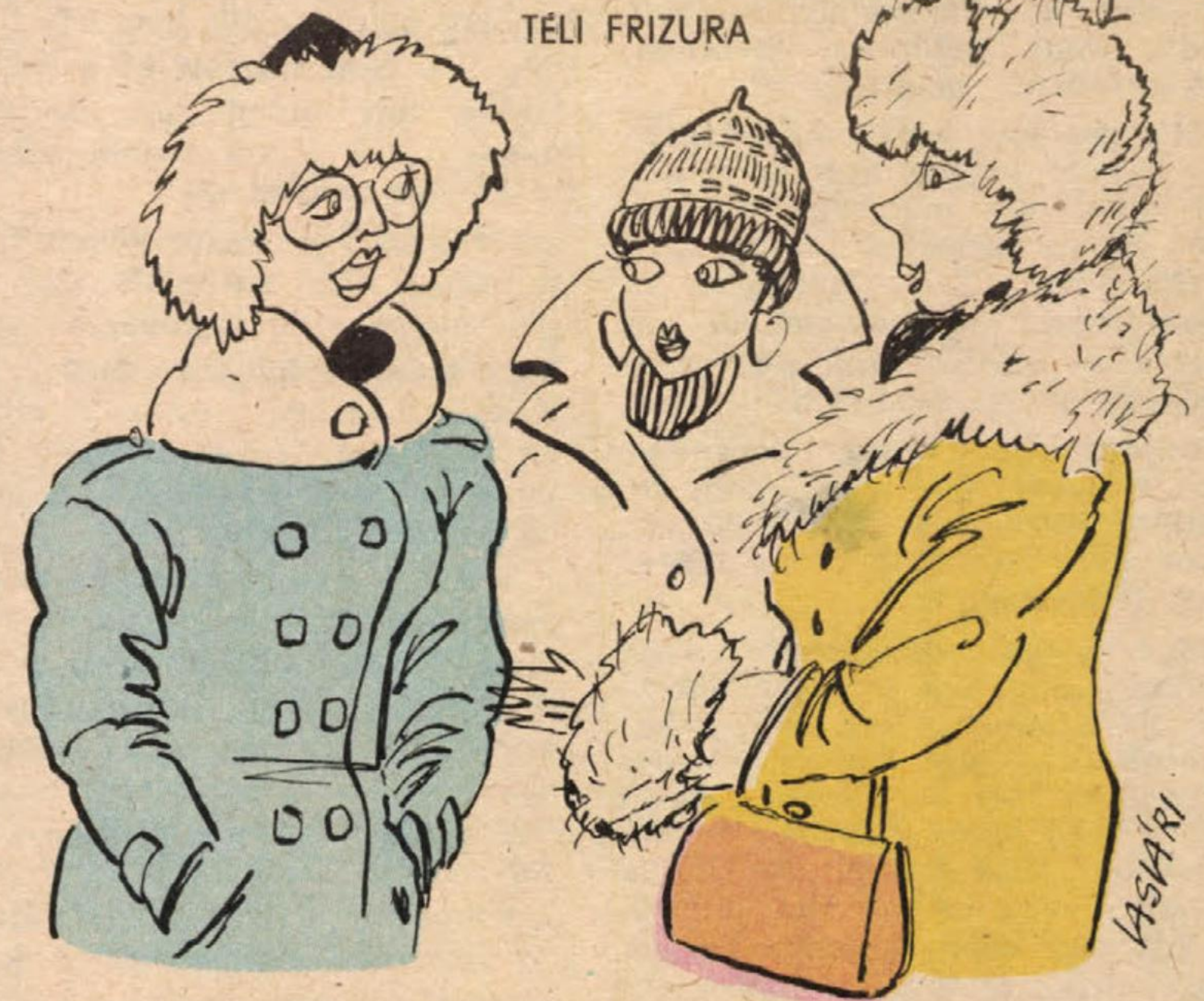

– Ez nem kucsma, hanem a hajam!

Női dolgok

FEHÉR KLÁRA:

A SZILVESZTERI KACSA

Nagyon fiatal feleség voltam és nagyon lelkes. Mindenképpen etetni akartam ifjú férjemet. Karácsonyra például az anyósomtól kapott recept alapján dióskifliket óhajtottam sütni. Végy egy fél kiló lisztet, két deka élesztőt... Hozzáláttam, úgy gondoltam, minél több élesztőt teszünk a tésztába, annál könnyebb és jobb lesz. Élesztőn különben sem spórol az ember, meg az élesztő tiszta B-vitamin. Beleraktam egy negyed kilót. Hozzáadtam langyos tejet, tojást, margarint. Összedolgoztam, pihentettem. A tészta gyönyörűen emelkedni kezdett. Előbb picit, aztán nagyon. Kimászott a tálból. Gyorsan kettévettem a tésztát. Mire hátranéztem, kimászott a másikból is. Villámgyorsan hozzáláttam a nyújtáshoz, töltéshez. Beraktam egy hatalmas tepsi dióskiflit a sütőbe. A tésztának meg se kottyant. Levettem belőle egy újabb tepsire valót, még mindig ugyanannyi nyers tésztám maradt. Csurgott rólam a veríték, egyik tepsit a másik után raktam a sütőbe. Elfogyott a töltelékhez való dió. Megdaráltam a mákot. Az is elfogyott. Volt egy csomag kakaóm. Aztán kibontottam egy üveg lekvárt. Már minden tálban, lábasban, fazékban, gyúródeszkán, íróasztalon, tésztástálon, pecsenyéstálon sült és nyers kiflihegyek tornyosultak. A maradék tészta hol túl lágy lett (gyorsan még egy kis lisztet), hol túl száraz (nosza, még egy bögre tejet), mintha elvarázsolták volna a konyhát. Már ledobtam magamról a pulóvert, egy szál pendelyben, verítékben úszva sütöttem a millió kiflit. Férjem, aki éjszakás szerkesztő volt akkortájt, úgy talált hajnalban diós, lekváros, kakaós kiflihegyek között.

Mellékesen, karácsonykor felfaltuk az egészet. „Remek, igazán remek volt" — mondta férjem nagy elismeréssel. „Még mit tudsz sütni?"

„Mindent" — válaszoltam szerényen. „Kacsát is?" „Nem művészet. Persze, hogy tudok."

Így került otthonunkba egy legyilkolt kacsa. A csarnokban vettük. A toll, úgy-ahogy le volt szedve róla, különben egészben volt, szőröstűl, belestül.

„Hogyan lesz ebből kacsasült?" — kérdezte férjem aggodalmasan. „Ez egyáltalán nem úgy néz ki, mint egy kacsasült." „Mert nem értesz hozzá. Te a spenóton is csodálkoztál, hogy levelekből áll, amikor te mindig csak püré formájában láttad. Bízd rám."

Rettenetesen hideg december volt. A kacsát letettem a konyhaasztalra azzal, hogy majd én vacsora után kibontom és szakszerûen feltrancsírozom.

Már éppen hozzáláttam volna, amikor csengettek. Pityuék érkeztek, Veszprémből, testi-lelki jó barátaink. Csak úgy, minden előzetes bejelentés nélkül. Nosza, kávét főzni, bort kínálni (ugye, milyen kár, hogy nem maradt azokból a remek karácsonyi dióskiflikből!), és hát nagy öröm és lelkes beszélgetés. Pityu és Erzsi is egyesztendős házasok, akárcsak mi. Esküvőjük óta nem láttuk őket.

Rengeteg mesélnivalónk volt egymásnak. Én például elmondtam, hogy kedves férjemmel pár héttel ezelőtt Miskolcon jártunk. A gyorsvonatunk befutott a második vágányra. Leszálláshoz készülődtünk, amikor láttuk, hogy az első vágányon tehervonat vesztegel. „Átmászni" — adta ki férjem a parancsot, aki ifjú volt még akkor, dúshajú, és nemrég szerelt le a katonaságtól. Mi az neki, átmászni egy tehervonaton. „Ne, ne menjünk, majd elviszik innen, várjunk" — mondtam gyáván. „Gyere csak" — és már ugrott fel a fékezőfülkébe. Abban a pillanatban megszólalt a hangosbeszélő és egy bájos női hang közölte: „Tehervonat indult az első vágányról, a vágánynál vigyázni." Így: indult. Múlt időben. Mi pedig fenn álltunk egy tehervonat lengő pallóján, a kerekek forogtak, egyre gyorsabban. Egy tehervonatnál sosem lehet tudni, hogy a rendeltetési állomás Pécs, avagy Kuala Lumpur. „Leugorni" — üvöltött férjem és már lenn is volt a túloldalon. „Ugorj, ugorj, most még lehet." A következő pillanatban, halált megvető bátorsággal vetettem magam a szilárd földre. Nem tört csontom. Férjem pedig szigorúan rámförmedt: „És máskor, ha egyedül utazol, meg ne lássam az ilyesmit."

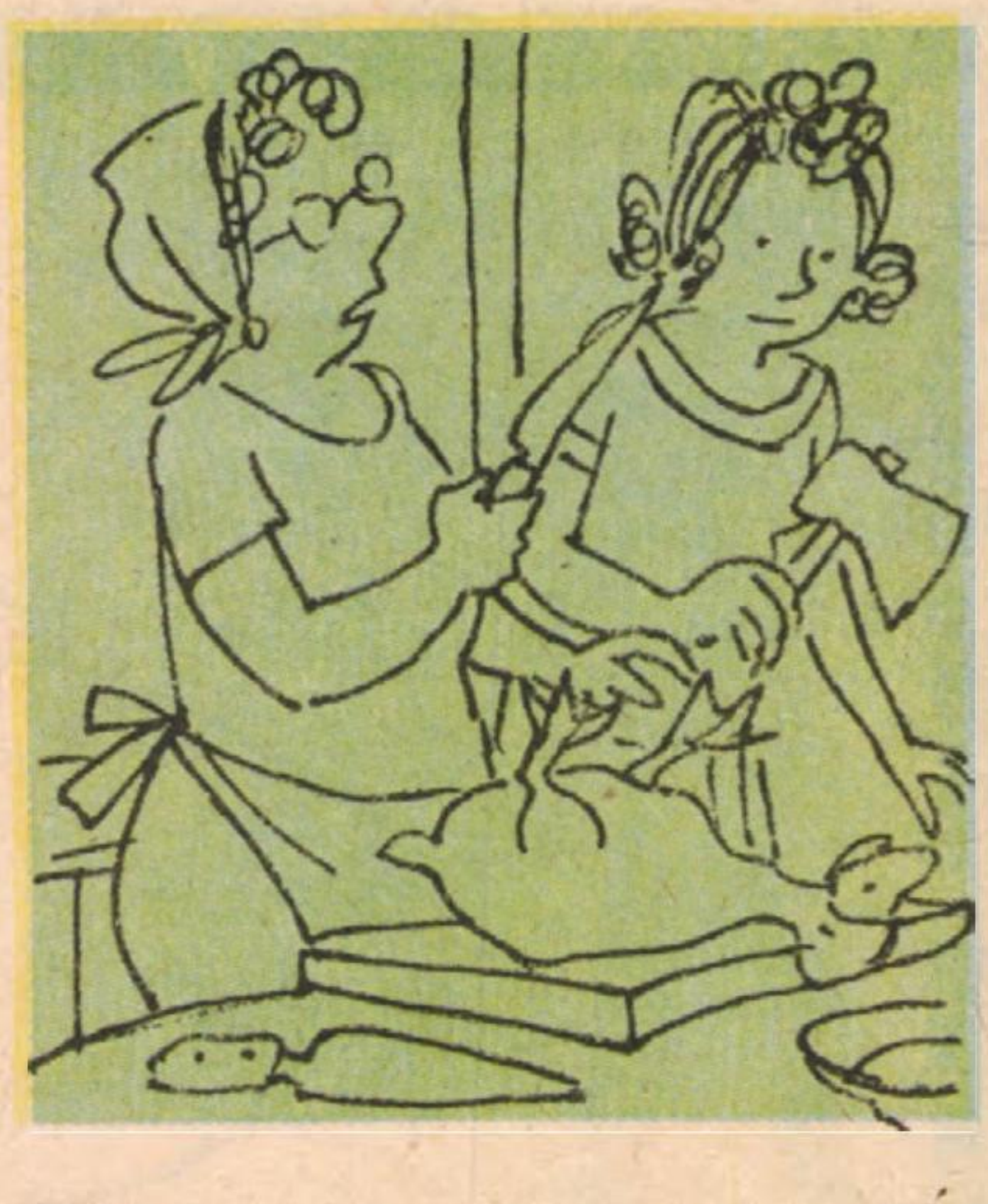

Egyszóval ittuk a kávét, vidáman mesélgettünk, az idő telt és nekem időnként eszembe jutott a konyhaasztalon a bánatos kacsa. Menynyi idő alatt romlik meg egy ilyen dög, ha nem húzzák ki a beleit? Hideg van, hideg van, de azért mégis... És mikor fognak elmenni kedves vendégeink?

Pityu és Erzsi egyre jobban érezte magát, Erzsi elmesélte, hogy Pityu magaszedte gombából főzött paprikással vendégelte meg a családot, aztán egész éjszaka felváltva ügyeletet tartottak, hogy nem kell-e hívni a mentőket? Te jó ég, ha a kacsa mérgező lesz?

Este nyolckor érkeztek a kedves vendégek, már jócskán benne jártunk az éjszakában, amikor úgy döntöttem, hogy kisurranok a konyhába, két perc alatt széttrancsírozom azt a kacsát, és visszajövök a vendégekhez, észre sem fogják venni.

Kimentem a konyhába és itt ért az első kínos meglepetés. A kacsa jégtömbbé volt fagyva. Lilásvörös alaktalan masszává, kősziklává, húsa, vére, bőre, csontja egyneművé.

Nem tudtam, hol kezdjem. Egy anatómiai könyvre lett volna szükségem, vagy legalábbis a mamám irányító kezére. Némi habozás után úgy döntöttem, hogy először levágom a felismerhető részeket, a szárnyakat és combokat. Nem tudom, meddig vágtam, fűrészeltem, kaszaboltam, nyiszáltam. Az idő relatív lett, mint egy űrhajóban. Azt hittem, egy perce vagyok a konyhában — odabenn már eltelt másfél óra. Erzsi jött ki a konyhába.

Hová tűntél?

Tudsz kacsát bontani? — kérdeztem lihegve.

Kedvenc szórakozásom.

Most már ketten estünk neki a fagyott valaminek. Erzsi húsvágó bárdot kért és egy mozsártörőt. Mindent odaadtam. Felvágta a kacsa püspökfalatját, és ketten húzni kezdtük a beleket. Legalább száz méter fagyos, zsíros belet rángattunk ki és egy kukoricával teli zúzát. Néha megtöröltük zsíros, véres kezünkkel az arcunkat. Erzsin sötétkék szövetruha volt, zöld epemintákkal. Ismeretlen eredetű kacsarészletek hevertek köröttünk, mint egy csatatéren.

Közben a két férj remekül szórakozott odabenn. A borhoz némi barack is társult és ez megoldotta a barátok nyelvét.

Idefigyelj komám — mondta Pityu. — Jó asszony lenne ez az Erzsi, csak nagyon az anyja fajtája. Olyan szűk pórázon tart, hogy majd megveszek. Tudod mi van nálunk? Bélyegzőóra. Ekkor mész el hazulról, ekkor értél haza. Hol voltál tíz percig? Kivel jártál? Jóformán még a Szabad Nép félórákra se mehetek, még a szemináriumra. is alig enged el. Három héttel ezelőtt hazafelé jövet megfájdult a gyomrom, beugrottam a Búzavirágba, megittam egy rumos feketét. Hol voltál? — támadt rám.

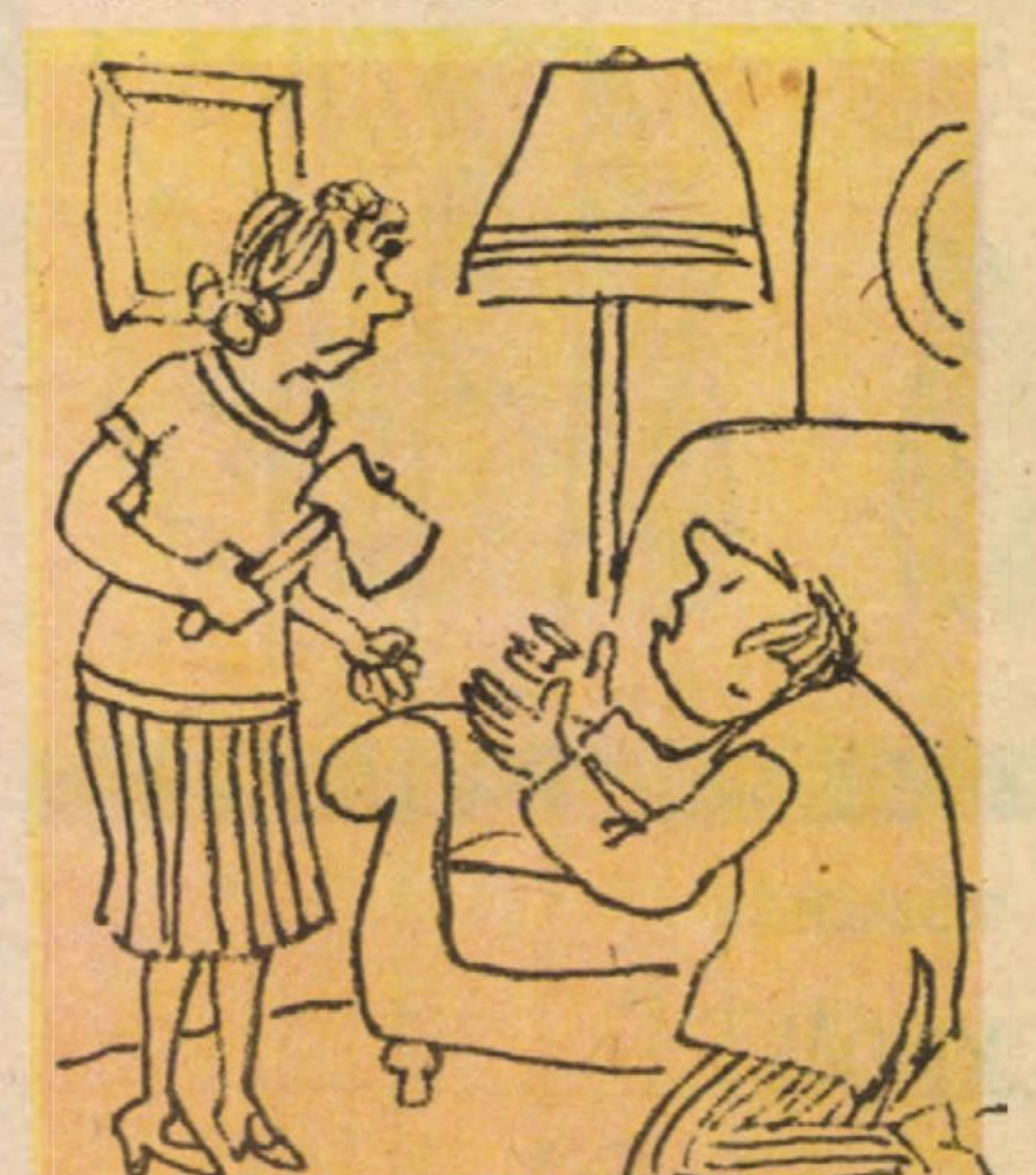

Pontosan megmondtam, még azt is, hogy négyharminc volt a rumos fekete, négyhatvanat adtam a kiszolgálólánynak. Rumos fekete? Kiszolgálólány? — sipította és képzeld, a forró levest, úgy, ahogy a tűzön volt, úgy, ahogy vacsorára készült, felkapta, felém öntötte. Ha nem ugrom el idejében, leforráz, mint egy kutyát. Így is a bokámra loccsant belőle. És még kiabált hozzá, hogy legközelebb jobban céloz, hogy legközelebb a baltát vágja belém, hogy ha elvettem feleségül, akkor nincs más nő, ő inkább megöl, meg saját magát is, de ő nem lesz megcsalt feleség...

Férjem csak hüledezett.

Pityu, hát ezt nem lehet kibírni.

Ésszel élünk — vigyorgott Pityu. — Már minden elintézve. Megbeszéltem a központban Réti Sanyival, küldött nekem egy táviratot, hogy minden hónapban fel kell jönnöm kétnapos továbbképzésre. Bentlakásosra ugyebár. Erzsi mindenáron el akart kísérni. Kísérjen. Ő majd két éjszaka a nénikéjénél alszik, én meg... haha... minden hónapban két egész nap.

És milyen tanfolyam? — kérdezte férjem jámborul.

Ulti tanfolyam, kiruccanás tanfolyam, haverok tanfolyam, Editke tanfolyam... Kacsa az egész. Meg van ez firkálva, sose fog rájönni. De hol vannak ezek az asszonyok? — állt fel Pityu. — Erzsi, Erzsi, a unknownnéd vár, nem állíthatunk be hajnalban.

Hívnak a férfiak — mondtam Erzsinek. A boncolásban a májnál tartottunk, vagy legalábbis valami májféle barnánál. Pici morzsákban jött ki a máj, de határozottan kijött. Volt mellette még valami piros, de azt nem tudtuk azonosítani.

Hadd hívjanak — válaszolta Erzsi.

Erzsikém, lelkem — hangzott újra.

Hát nem tudnak békén maradni — méltatlankodott barátnőm. Kezében a véres bárddal, karjára tapadt bél- és húscafatokkal belépett a szobába. Én szorosan utána. Bal kezemben egy megmaradt kékes lila húsdarabot szorongattam, hajamról lecsüngött egy fél zúza.

Csak akkor megyek, ha végeztünk a kacsával! — kiáltotta Erzsi, szinte eszelősen.

A két férfi dermedten állt fel. Én is pompás látványt nyújthattam, egy nagy konyhakéssel, de a véres bárd határozottan impozánsabb volt. Azt hittem, a jelenetet már nem lehet fokozni.

Lehetett.

Nincs semmi kacsa, Erzsikém, — mondta Pityu.

Hogy mondhatod, hogy nincs? Addig nem megyek, amíg el nem bántam vele!

Pityu először bizonytalanul kapkodó mozdulatokat tett a bárd felé, aztán térdre esett.

Tedd le... tedd le, kérlek... Erzsikém, bevallom... nem fontos nekem az a hülye ultiparti, ugyis csak veszítek. És Edittel már fél éve szakítottam, nem is lesz ott... Szerelmem, ez nem vicc, a bokámon még mindig fáj a forrázás a levestől... ha akarod, még ma hajnalban hazautazunk...

Erzsi rám bámult.

Te, ez meghülyült. Mi agyondolgozzuk magunkat a kacsával és ez nekem ultipartit makog... Mit mondtál? Te... hogyan? — kapott észbe. — Ismételd csak meg, mit mondtál? Editke???

Nagy nehezen kiszedtük Erzsi kezéből a bárdot.

Amikor elmentek, férjem kijött a konyhába. Egy darabig szótlanul nézte a késeket, húsvágó bárdot, vért, mocskot.

Hogyan süssem meg a kacsát? Párolt káposztával? — kérdeztem gyáván.

Sehogy. Holnaptól vendéglőben ebédelünk.

SZIRUP

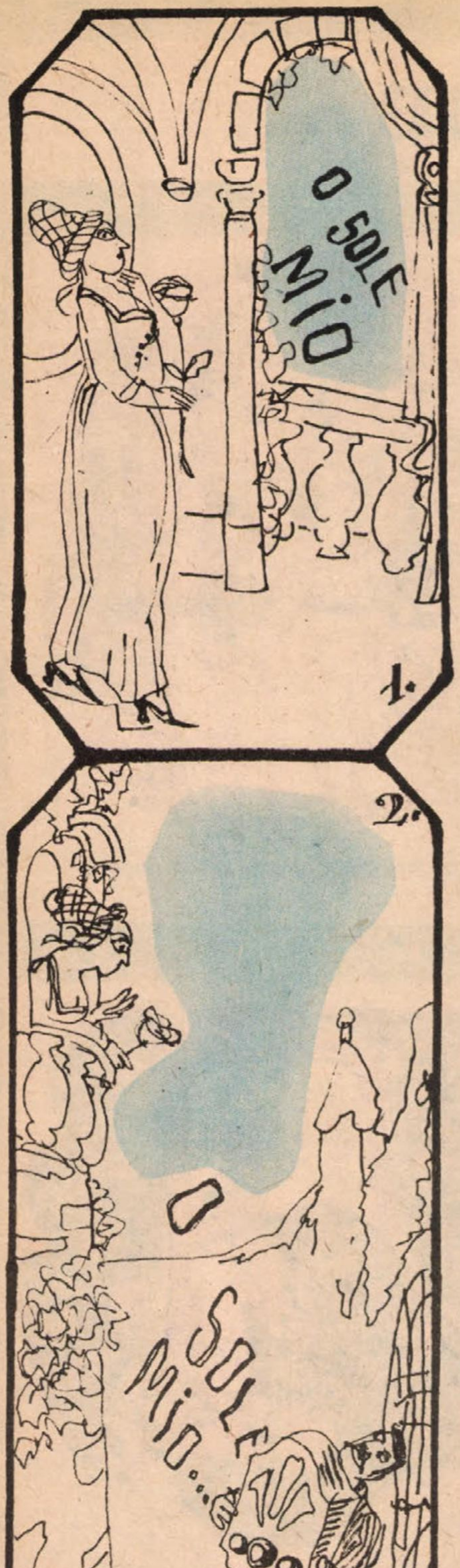
O SOLE MIO
1.
2.
O
SOLE MIO...

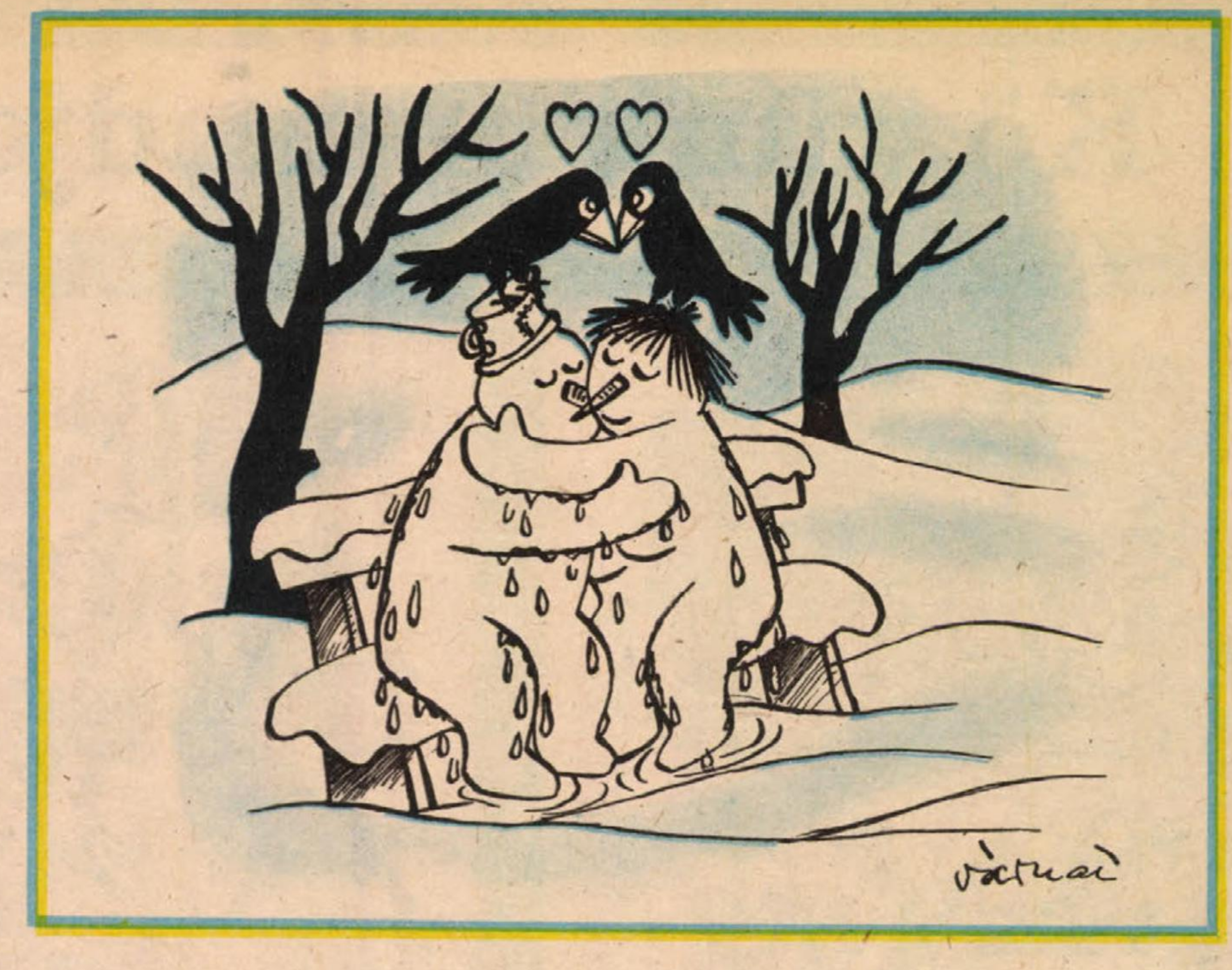

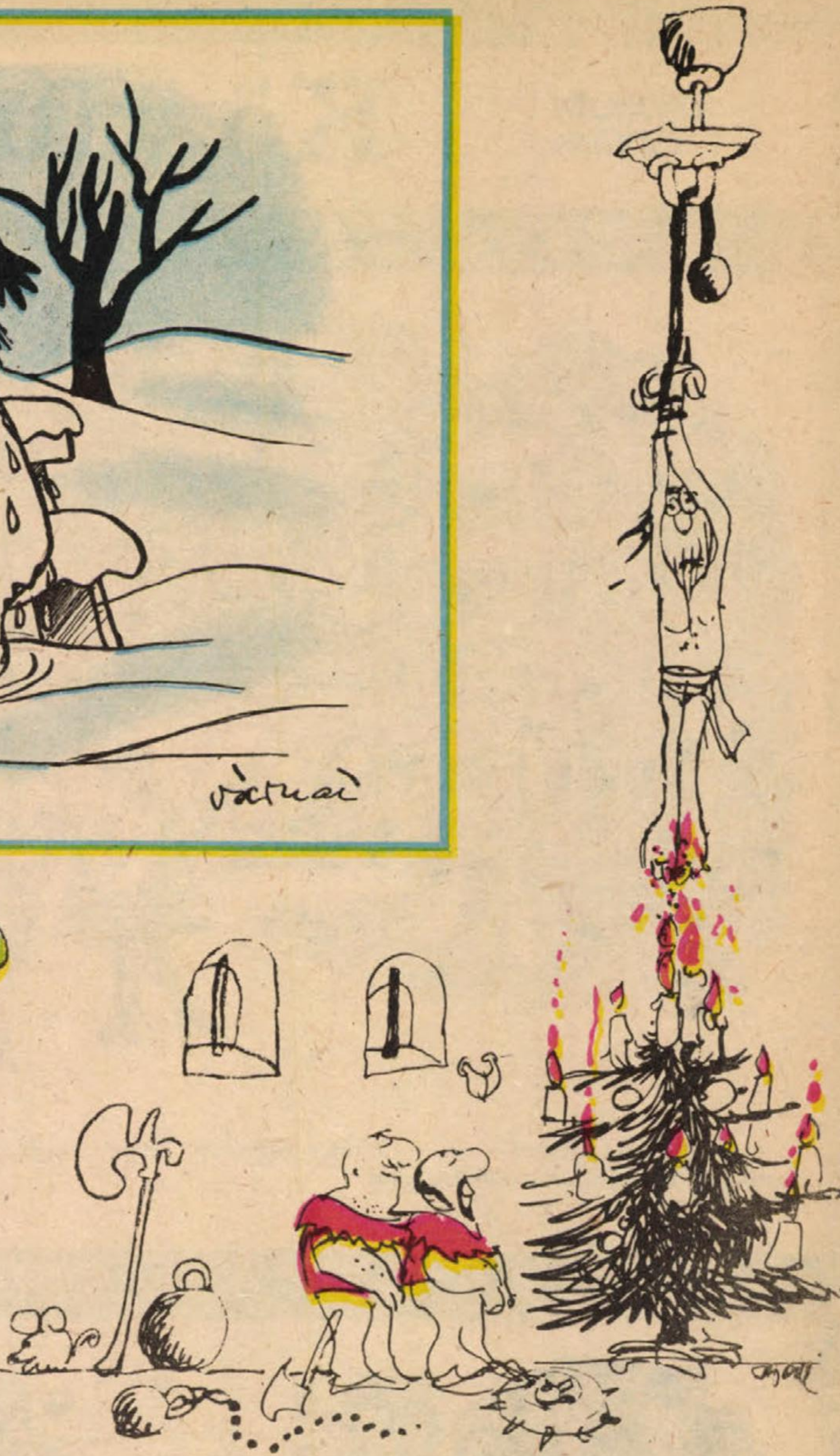

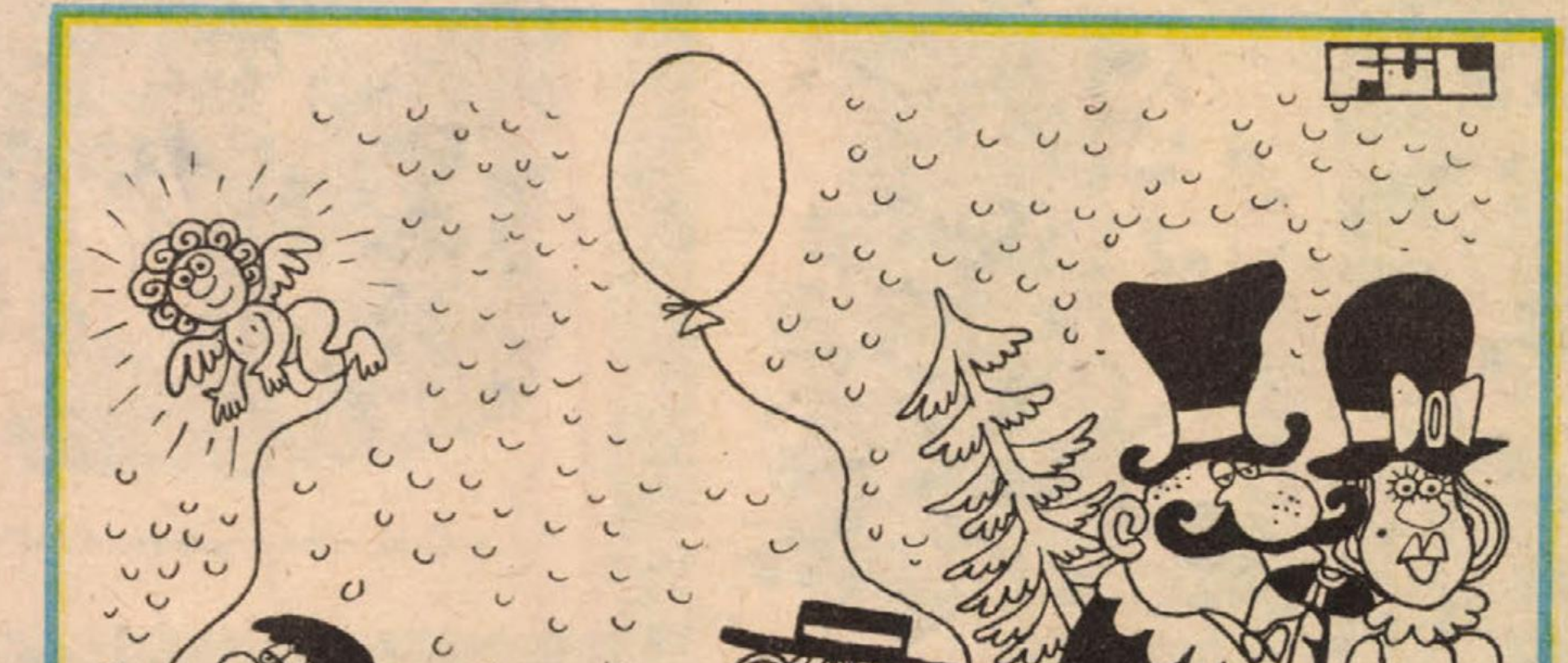

HEGEDŰS, VÁRNAI, SAJDIK, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, DALLOS

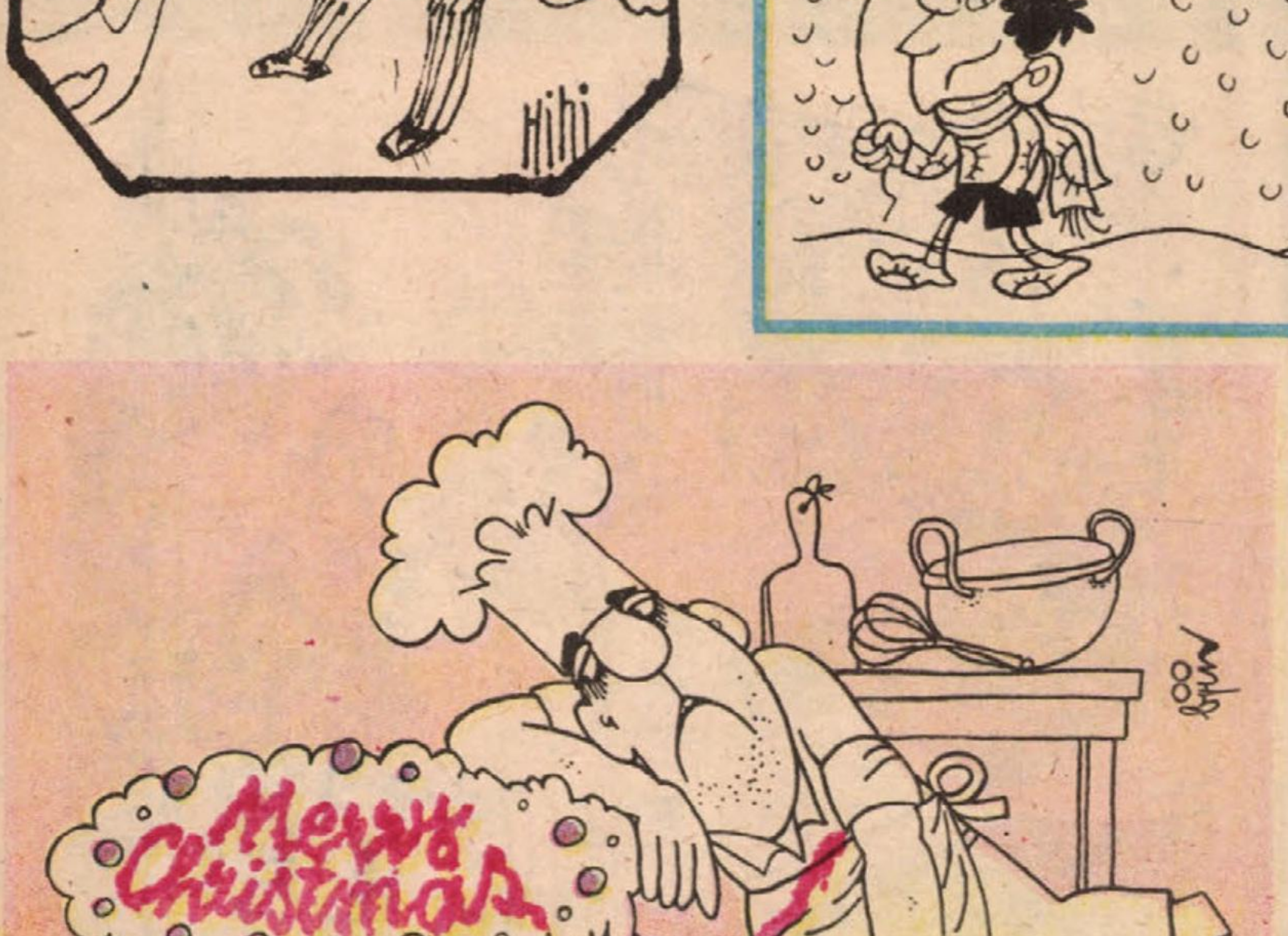
Merry Christmas

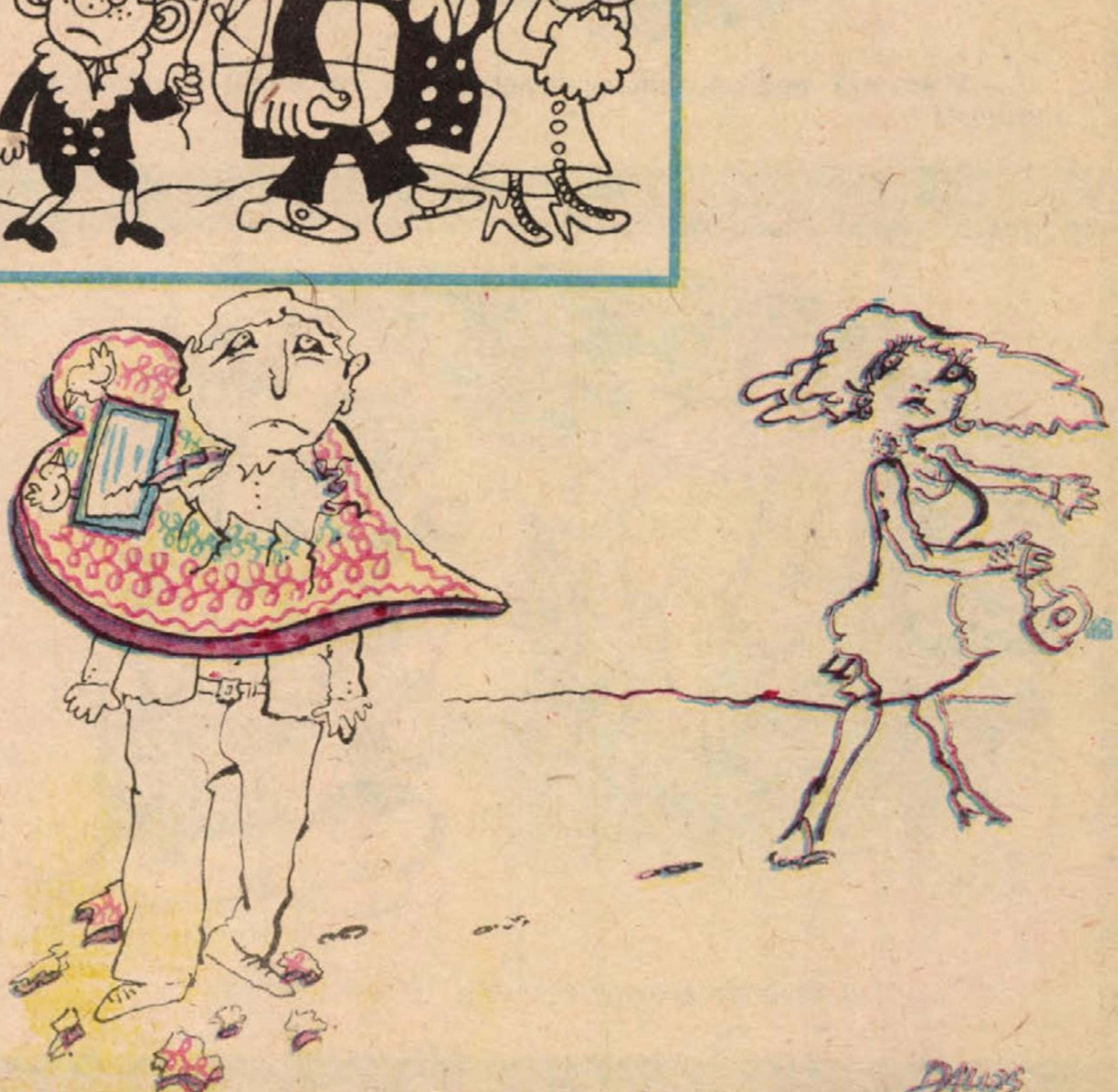

ENDRŐDI ISTVÁN:

Köztünk maradjon...

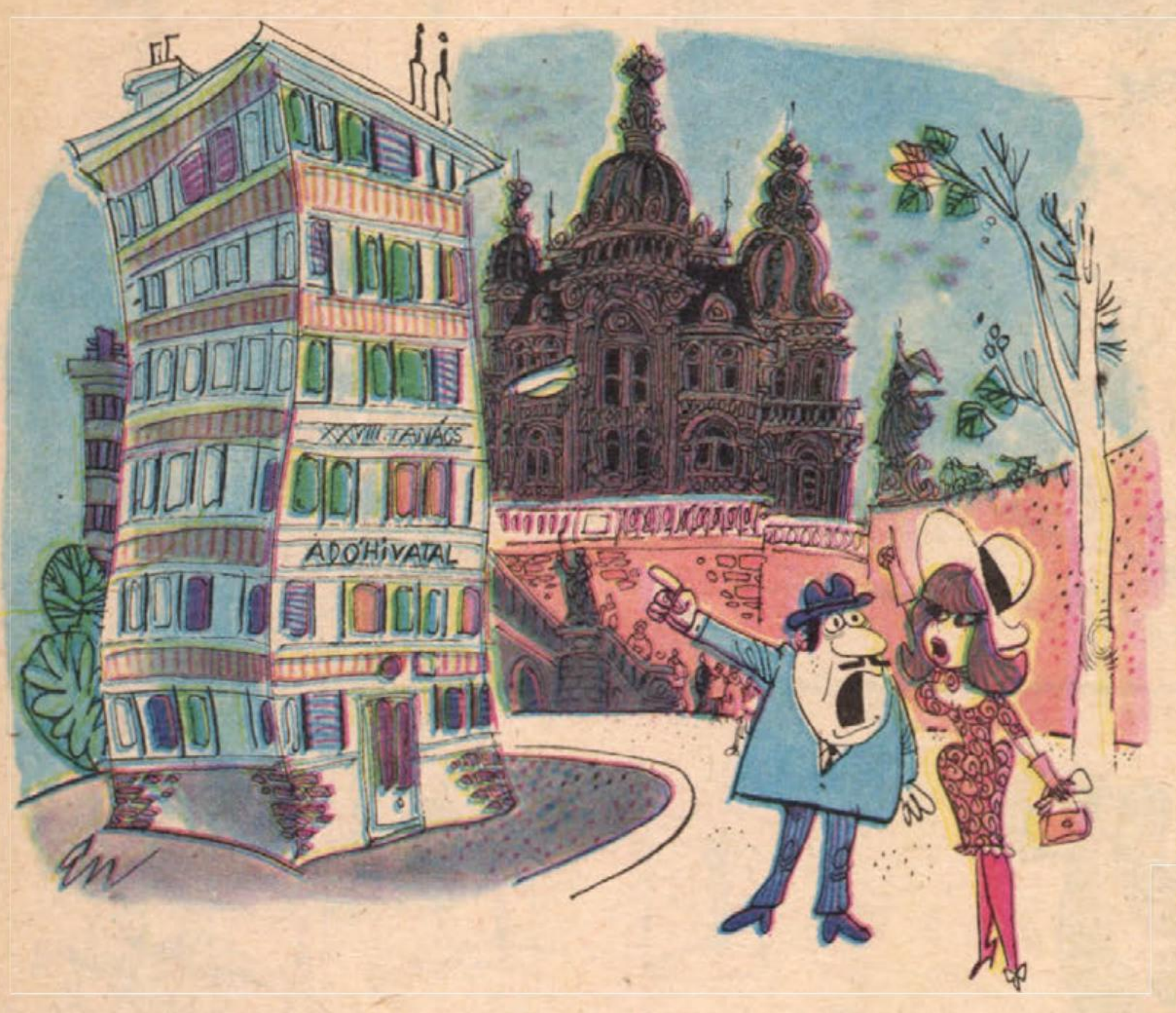
XXVIII. TANÁCS
ADÓHIVATAL

– Ha megvesszük ezt a villát, rájönnek, hogy mégis lett volna pénzem kifizetni az adóhátralékot!

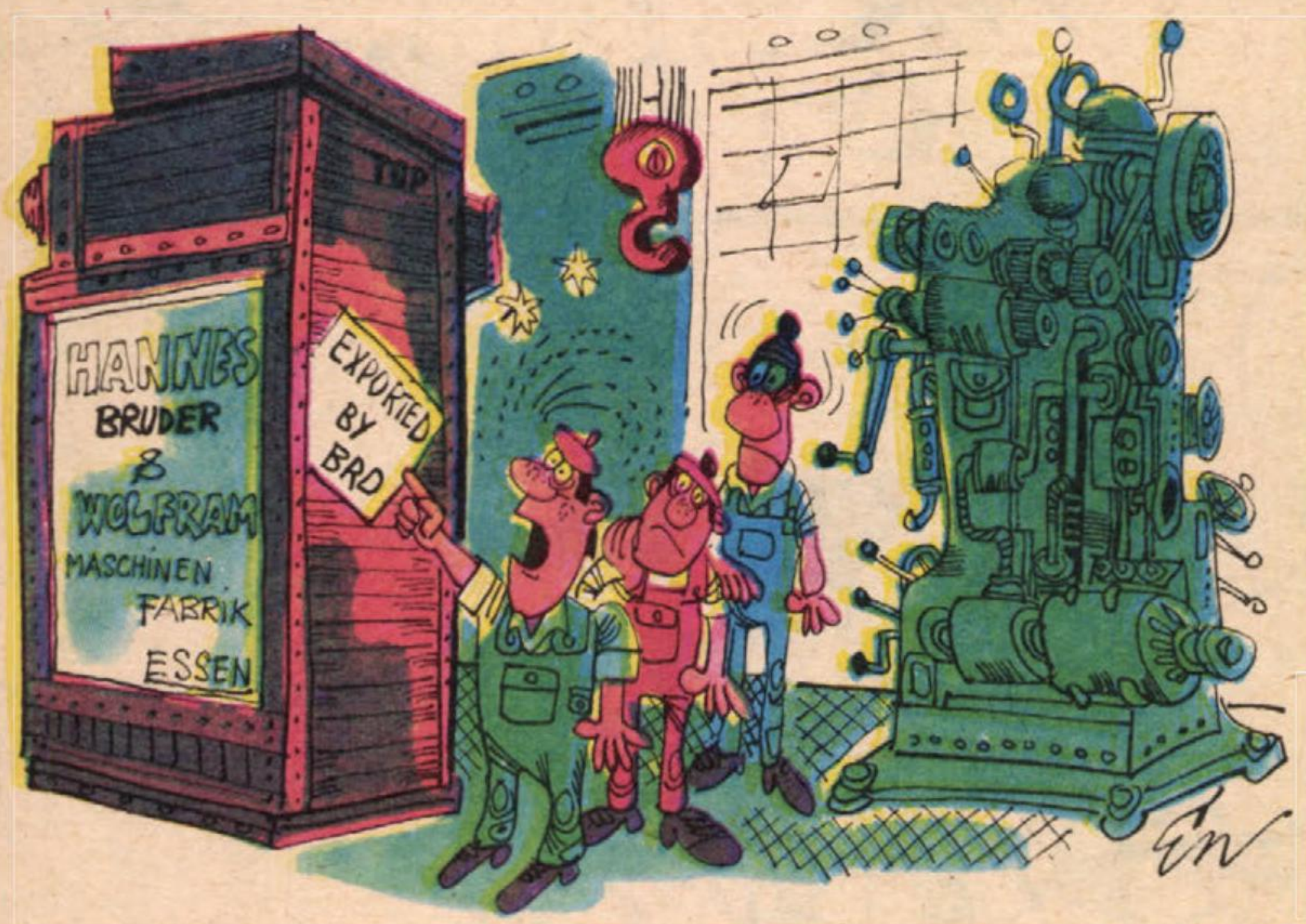
TOP
HANNES BRUDER & WOLFRAM MASCHINEN FABRIK ESSEN
EXPORTED BY BRD

– Valakinek meg kell tanulni németül, hogy megértsük a használati utasítást!

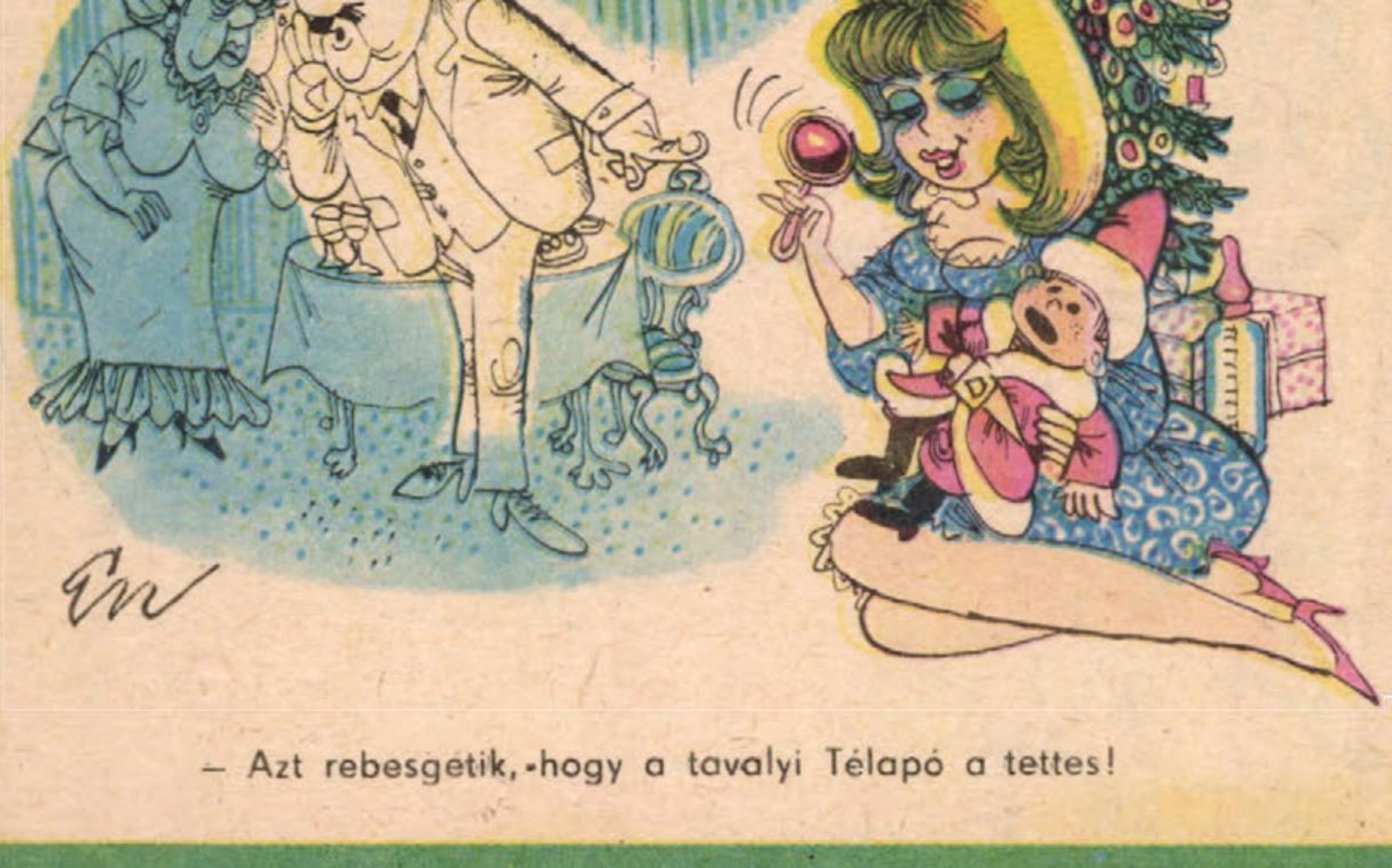

– Azt rebesgetik, hogy a tavalyi Télapó a tettes!

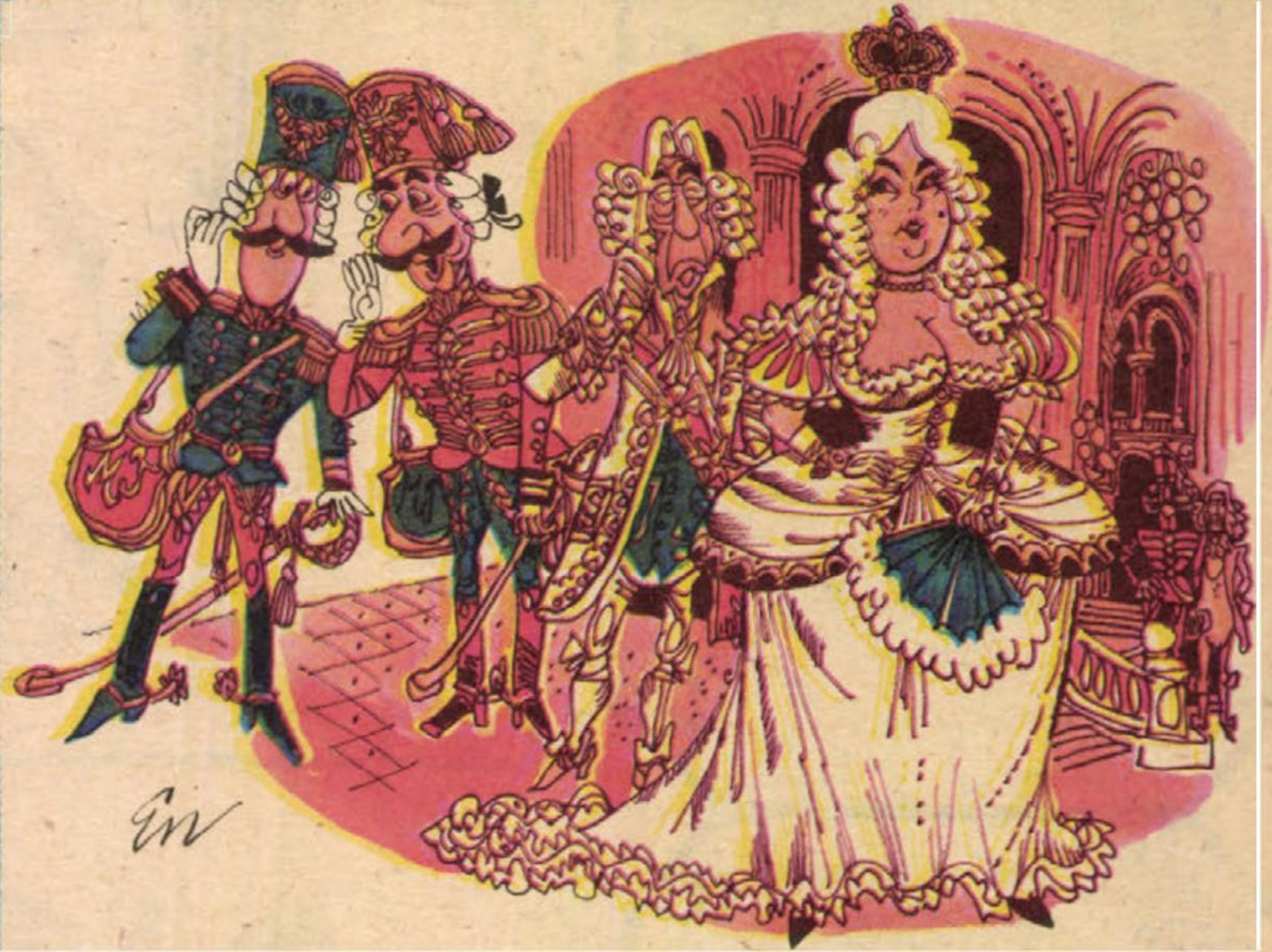

– Ne mondd senkinek, de II. Józsikának én vagyok a papája!

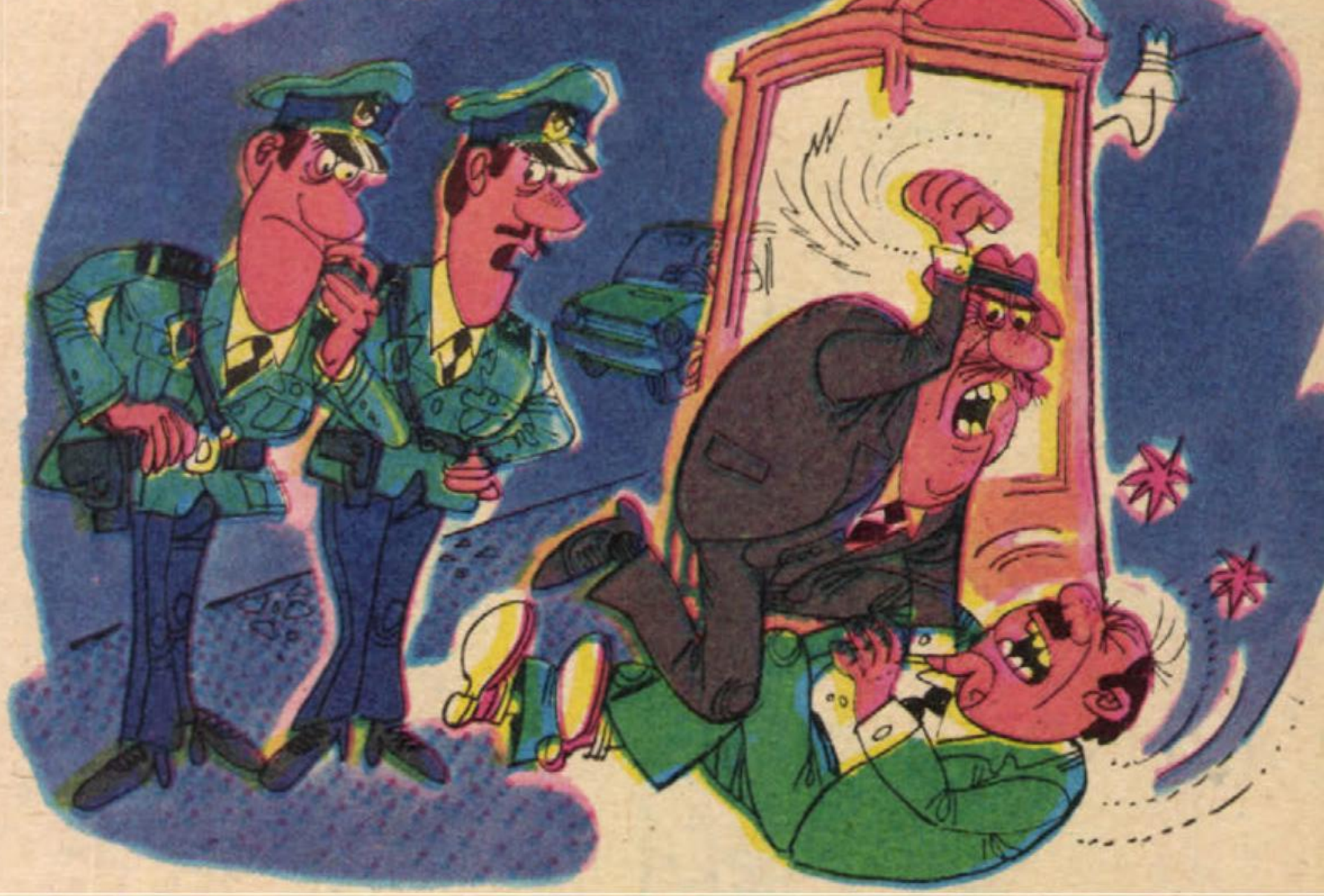

– Csak azon vitatkozunk, ki fizesse Mancikának a gyerektartást!

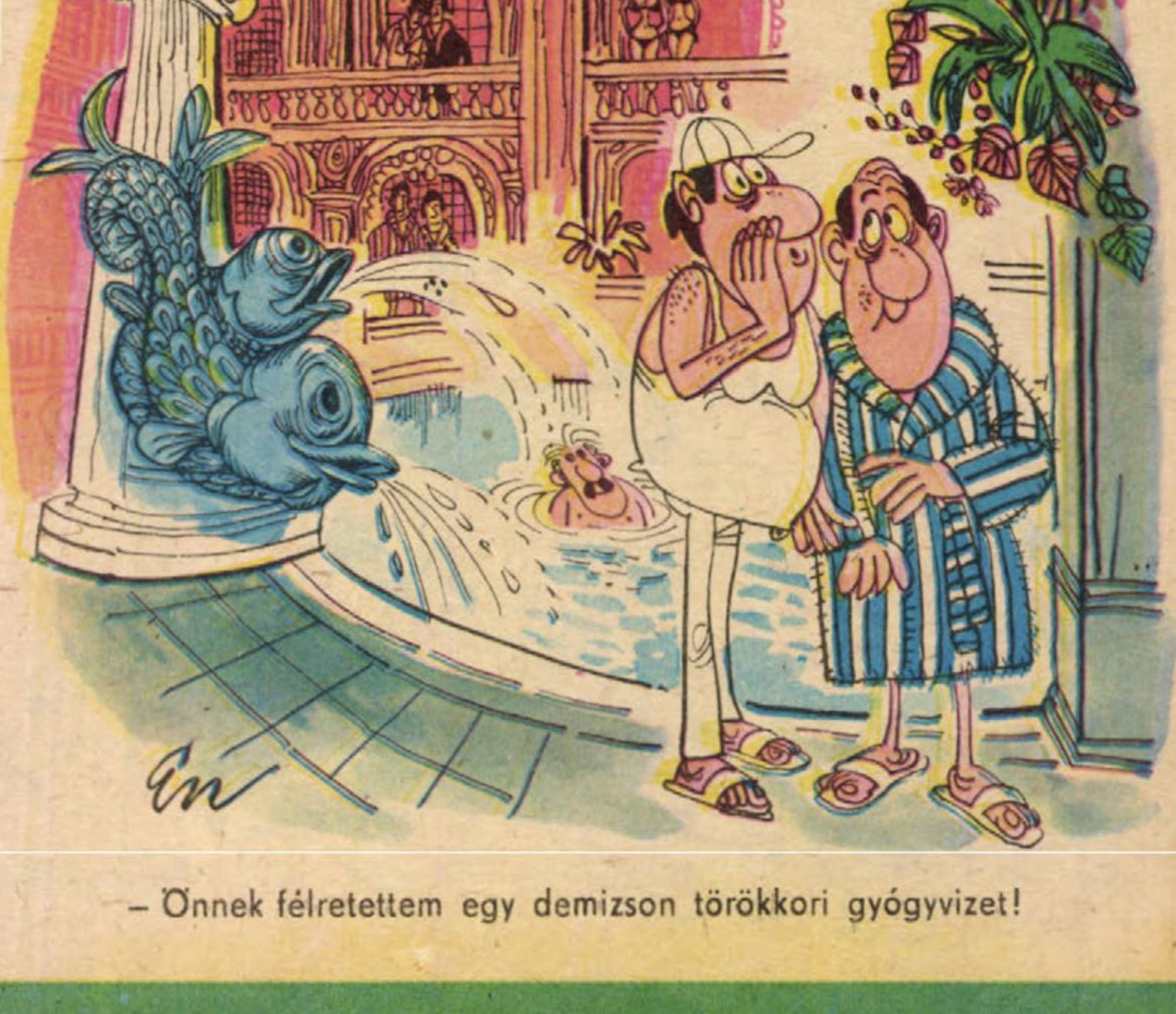

– Önnek félretettem egy demizson törökkori gyógyvizet!

PETERDI PÁL:

AZ AJÁNLAT

Vastag borítékot találtunk a napi postánkban. Piros szalagján ez állt: „Csak sajátkezű felbontásra". A borítékban egy kis magnókazettát találtunk. Meghallgattuk. Sajátfülüleg.

Ajtónyílás, női hang.

— Egy ügyfél, főnök. Azt mondja, érdekes ajánlata lenne.

— Küldje be, kérem.

Megint ajtó. Középkorú férfihang.

— Jó napot kívánok. Valaki vagyok.

— Akkor mi szót fogunk érteni. Tudniillik én is vagyok valaki.

— Félre tetszett érteni. Nevem Valaki Dániel. Kérem, én szeretném bérbe venni ezt az országot.

Rövid, hökkent csend a szalagon.

— Valaki úr... ön alighanem megőrült.

— Miért kérem? Mostanában bérbeadják a kevésbé rentábilis vállalatokat. Vagy mi olyan rentábilis ország lennénk?

— Azt nem mondtam, kérem. Azért minden esetre jobban állunk, mint egy csomó más ország.

— Ez az oka, hogy én nem egy csomó más országot akarok bérbe venni, hanem éppen ezt az országot. Kérem, én itt születtem, itt dolgozom, azt mondják, a saját embereket előnyben kell részesíteni az ilyen versenytárgyalásoknál. Én pedig ízig-vérig saját ember vagyok.

— Nézze, Valaki úr... ez a bérbevételi lehetőség kizárólag kis cégekre vonatkozik.

— Na és? Tízmillió lélekkel, 93 ezer négyzetkilométerrel mi talán olyan nagy cég vagyunk?

— Értse meg, nem lehet egy országot családi kezelésbe venni!

— Éppen most? Érdekes. Pedig ezer éven át igazán megszokhattuk, hogy nálunk mindenki valakinek a valakije. Kérem, én rögtön százszázalékos értéknövekedést garantálhatok.

— Hogyhogy?

— Kérem, Árpád apánk ugyebár egy fehér lóért vásárolta meg ezt az országot Szvatopluktól. Hát kettőt ma csak megér...

— Ne ízetlenkedjék itt, Valaki úr. Mégis hogy gondolja?

— Gyökeres változást természetesen nem tervezek. Az anyósomnak azért adnék még egy tárcát.

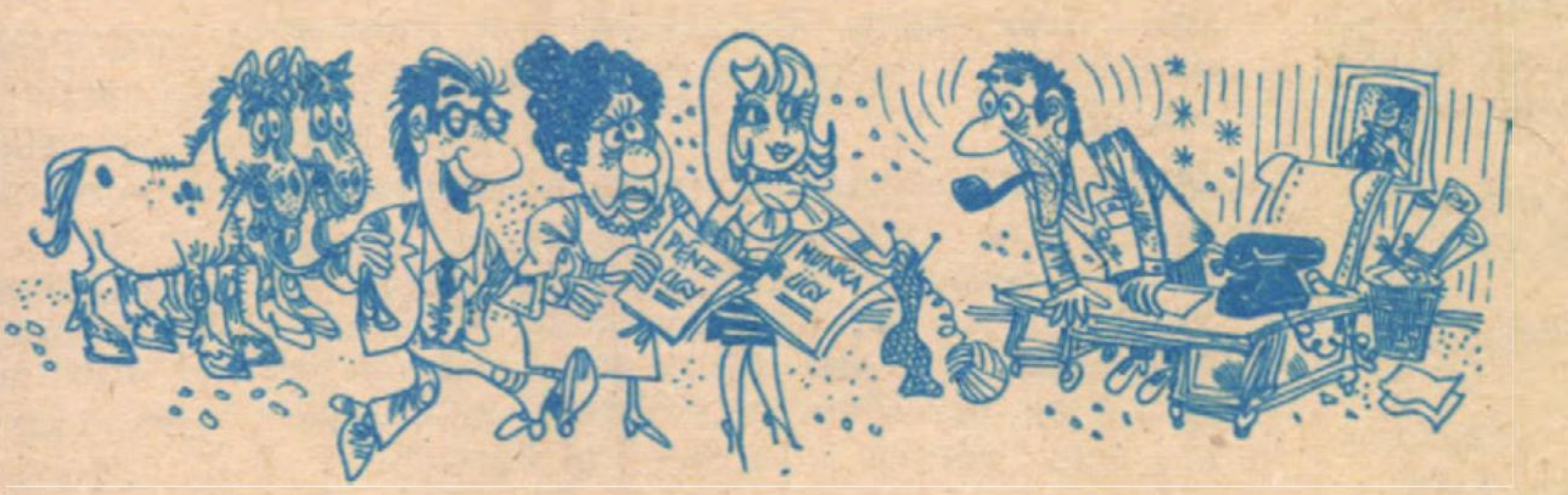

— Az anyósának? És még egyet?

— Igen kérem, az enyémet eddig is ő kezelte. A jóég a megmondhatója, nem kap egy krőzusi kosztpénzt. És mégis, napjában háromszor rendesen étkezünk, mindenünk megvan és még félre is tudunk tenni valamicskét. Szóval az én háztartásom teljesen rendben van. Tessék mondani, az államé is?

— Hááát...

— A feleségemet meg kinevezném munkaügyi miniszternek.

— De kérem, nálunk nincs munkaügyi minisztérium.

— Tengerészetügyi van?

— Hogy lenne, amikor nincs tengerünk?!

— Akkor már értem, miért nincs munkaügyi sem. Kérem, az én feleségem naponta húsz órát dolgozik. Az üzemben, otthon, a gyerekekkel... és még kézimunkázni is jut ideje. Angyalkás zongoraterítőket horgol kérem. Szóval be tudja osztani.

— Tehát maga az anyósával és a feleségével látna munkához?

— Igenis tisztelettel. Merész, új jelszót hímeznék a lobogóra. „Helyet a nőknek a közéletben!"

— De kérem, mi ezt a jelszót már 1945-ben a lobogónkra tűztük.

— És?

— Semmi és.

— Na ugye. Aztán úgy intézném, hogy egyetlen gyár, üzem, vállalat se fizethessen több bért, mint amennyi értéket megtermelt. Vagyis még egy új, bátor jelszót tűznék a lobogóra. „Termelj többet, jobban élsz!"

— Ne tréfáljon, Valaki úr. Mi ezt a jelszót már 1945-ben...

— És?

— Semmi és.

— Na ugye. Aztán... tessék mondani, hány munkahely van ebben az országban?

— Cirka hatmillió

— És hány dolgozó?

— Körülbelül ötmillió.

— Hát kérem, én úgy intézném, hogy a munkahelyek száma eggyel kevesebb legyen, mint a dolgozók száma. Így aztán csakhamar bevezetném a háromnapos munkahetet.

— A háromnaposat?!

— Igen. Ugyanis a dolgozók így három nap alatt is legalább négy napra valót végeznének, ami az ötnapos munkahétről nem mindig mondható el. Tehát újabb nagyszerű jelszót tűzhetnék a lobogóra: „Nálunk a munka becsület és dicsőség dolga!"

— De kérem, mi ezt a jelszót már...

— És?

— Semmi és.

— Na ugye. A továbbiakban aztán eltörölném az egyetemi felvételik rendszerét. Bárki beiratkozhatna, aki a startnál ötvenezer forintot lefizet. Aki el is végzi, az a diplomával együtt az ötvenezret is visszakapja. Tanulnának a gyerekek, mint a güzü. Futnának a pénzük után.

És aki nem végzi el?

— Annál ugrik az ötvenezer. Tiszta haszon. Ezzel kapcsolatban aztán ismét egy bátor jelszót tűzhetnék a lobogóra. „Tárjuk szélesre a főiskolák kapuit!"

— De kérem, mi ezt a jelszót már...

— És?

— Semmi és.

— Na ugye.

— Nézze, Valaki úr... kezd engem kicsit irritálni ez az egész. Miért mondja folyton, hogy: na ugye?

— Mert még egy új jelszó motoszkál bennem. „Az igét nem csak hirdetni kell, hanem ragozni is!"

— De kérem, mi ezt a...

A magnószalag itt lefutott. Utánajártunk az ügynek. Azt a felvilágosítást kaptuk, hogy Valaki alig ha veszi bérbe az országot, de az ország minden bizonnyal bérbe veszi Valakit.

Belenyugodtunk.

NOVOBÁCZKY SÁNDOR:

— cáfolat —

— Na mit szól hozzá, hogy az a piszkos, csibész Dajli Majli miket írt?

— Miket írt?

— Maga nem olvasta?

— Nem. Maga olvasta?

— Persze, hogy olvastam. Benne volt a Mai Hírlapban.

— Ja, azt én is olvastam. A Mai Hírlapot.

— Na hát akkor láthatta. Rágalmakat szórt a Dajli. Emlékszik már?

— Rémlik. De milyen rágalmakat is?

— Közölt egy rosszindulatú cikket.

— És mi volt benne?

— Hát nem olvasta? Az, amit a Mai Hírlap megcáfolt.

— Hogy cáfolta meg?

— Jól odamondott nekik. Hogy rosszindulatú.

— És igaza volt?

— Kinek?

— A Mai Hírlapnak.

— Százszázalékosan. Mondja, magának nincs véleménye?

— Van. De arra nem emlékszem, hogy mit írt a Dajli Majli.

— Az teljesen mindegy, mit írt. Az úgyse gilt, mert meg lett cáfolva.

— Talán igaza van, de valahogy én szeretem tudni, mi az, amit megcáfolnak. Különben nem értem meg a vitát.

— Persze, hogy nem érti meg. Mert nem figyel oda.

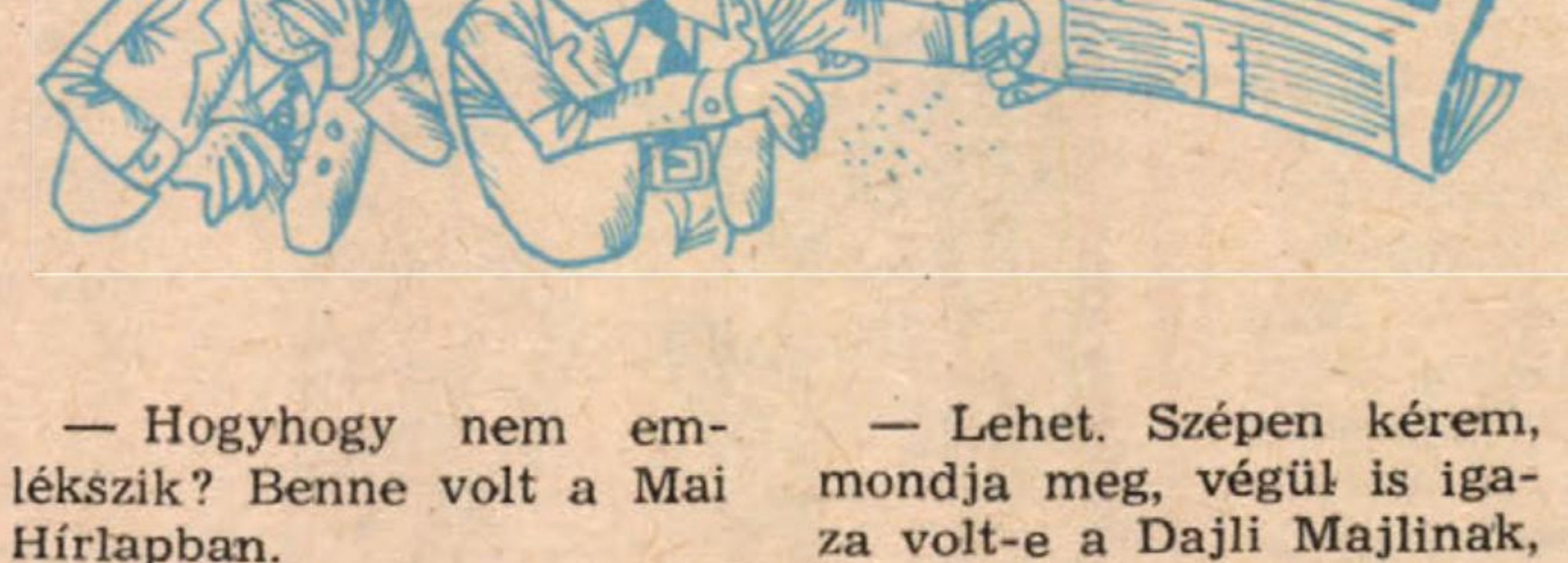

— Hogyhogy nem emlékszik? Benne volt a Mai Hírlapban.

— Már ne haragudjon, de az nem volt benne. A Mai Hírlapban csak a Dajli Majli cikkére adott válasz volt benne.

— És magának az nem elég?

— De elég. Csak éppen nem tudom, mit írt a Dajli Majli.

— Lehet. Szépen kérem, mondja meg, végül is igaza volt-e a Dajli Majlinak, vagy nem?

— Persze, hogy nem.

— Honnan tudja?

— Mert megcáfolta a Mai Hírlap.

— Ahá...

— Látja, ez a maga baja, hogy nem tájékozódik...

BORBÉLY TIBOR:

VITA-MESE

A vita-erdőben eltévedt Jancsi –,
és Juliska a rút boszorkány háza
előtt csak a mézeskalács-kerítést
csodálta, s nem tudták, hogy őket a
kemence várja, és hogy bizony már
nem is hidegen! Vita-erdőben járva:
emlékezzetek kis mesémre, s természetesen
– a csábító kerítés mögött rátok váró,
csalafinta, reklámot is felhasználó
boszorkányra!

FELLEBBEZÉS

„Tisztelt Illetékes!
Kérem, hogy a büntetés kiszabásánál
mérlegelje: nem tagadom, vétkes vagyok,
de amikor az alkoholos állapotomat
bizonyító szondába fújtam, részeg
voltam nagyon. Ki sem nyitottam volna
a számat, ha a következményeket
józanul végiggondolom!
Tisztelettel: X. Y."

GYÁSZOL AZ ERDŐ

A fő-ormányos összetrombitálta
az apróbb, s nagyobb vadakat.
Egyperces hangos gyásszal
megemlékeztek róla. Elhunyt ugyanis
– a bagoly, az erdő, közismerten
bölcs lakója, aki sötétben is látott,
s veszélyt huhogva féltette mindig:
a fényes, nappali világot!

TIMÁR GYÖRGY:

NEVETŐ LEXIKON

AB ÓVÓ Speciális kisdedóvó ahol az AB-bizottság jóváhagyása nyomán eltávolított magzatokat őrzik napközben. Az intézmény élén a spiritusz rektor áll.

ABSZTINENS Olyan személy, aki nem iszik mást, mint belediktínert.

BORGŐZ Szeszkazánok fűtőanyaga.

BOXERLÁZADÁS Vasbélésű ökölvívókesztyűket gyártó kínai nehézipari üzem hajdani nagy sztrájkja Hancsuban. Még sárgákkal, sőt a hasonnevű kutyákkal sem sikerült letörni (Az államfőt, aki az események fölött szemet hunyt, a világsajtó ekkoriban nevezte el Szunnyadt Szemnek.)

BŐRDÍSZMŰ Népművész által kifaragott, borvirágmintás bibircsók.

CSAVARMENET Úgynevezett magához-szorítóban vívott, háromperces fogd-ahol-éred etap az anyakészítéshez nélkülözhetetlen vájatmegmunkálás országos bajnokainak versenyén. Néha kiütéssel ér véget.

CSINÁLD MAGAD Frissen felkapott mozgalom a Magányosok Klubja önkiszolgáló részlegében.

DECIMA Tizedelés előtt felhajtott, fohászt pótló szíverősítő.

DOLLÁR ELADÓ Do-lá-re-la-dó: közismert szolmizációs gyakorlat a Keleti környékén.

EGYELÉS Már répákra is féltékeny korosodó férjek havi programja. Idővel még ez is feleseléssé változik.

ELEMENTÁRIS Az ementáli lámpázásával megbízott tejipari dolgozó. Az elemhez kapcsolt tárból ugyanő lövi bele a lyukakat a sajtba.

ESZKÁBÁL A Szakszervezeti Központ táncos estélye, melyet hagyományosan egy külön e célra hevenyében összetákolt csűrben rendeznek. Az épület a táncosokkal együtt a csűrdöngölő végére készül el.

FAIRTÓ Abszolút korrekt erdei munkásokról elnevezett nagy állóvíz nyugati határunkon.

FERTÁLY Az Altájnak mintegy negyed részét kitevő nyúlvány Hátosztán déli részén. Különösen festőiek Hátsó-Fertály dombvidékei, melyeknek fő jellegzetessége, hogy itt egyesítették első ízben a földmívelést az állattenyésztéssel, amennyiben a szemet itt nem vetik, hanem legeltetik.

GLÓBUSZ Az Ikarusz pónivontatású, konzerveken görgő modellje, nagyobb sebességet nem bírók számára. Két megálló közt is soká elál.

GUBANC Egész csomó pénzt kérő prostituált.

HÍMPOR Természetes formában előforduló ajzószer. Belőle élnek az éjszakai pillangók.

HÓRUSZ A hajdani egyiptomi piramis-építők körében elterjedt, az egyszerre való emelést célzó kiáltás. (Az egyszerre való legnagyobb emelés Rumszesz fáraó idejében történt.)

HUNCFUT Német tenyész-kankutyának a rohanás lefékezésére szolgáló, a máriási járásban dévajkodva kutyafának is nevezett ötödik lába. Be- és kiebrudalásra úgyszintén alkalmas.

ISMERETSÉG Közismert magyar ismeretpótló.

KAPUCÍMER Kávézóvá átalakított nemesi paloták cégérére festett tejeskávé. (Nem tévesztendő az ezt kolduló csuklyás barátttal, a kapucínerrel, sem pedig a monostorok bejáratának őrzésével megbízott kapucínussal, aki este tizenegy után kezd el kapucni.)

KIFÚJ A „beszív” után következő fázis.

KÓMMUNIKÁLÓ Közért-alkalmazottak által a főnök beleegyezésével eltulajdonított bolti élelemmaradék.

KÖSZVÉNY Podagrára írt orvosi recept átvételekor elrebegett hálálkodás.

LÍRA Lányokkal való ismerkedés céljából Budapestre látogató ifjú olasz versbarátoknak többnyire fekbérre fordított költőpénze.

MAKKÁSZ Csakis disznómakkoltatásra profilírozott kanász. Télen makk alsót húz magára, snapszert iszik, és amilyen disznaja van, egyebet sem kell tennie, mint a tűznél melegedni.

MANDINKA Mandulából, kövidinkából, TV-paprikából és egészen mély gyökerekből készült afrikai bódító ital. Sajátos hatásainak egyike, hogy fogyasztói hetekig mereven bámulnak maguk elé a képernyőre.

MUBARAK „Szent Tehenek Istállója” — Egyiptom költői neve.

ONEDIN (Eugén). Puskin-hős, aki szerelmet és családot el sem tud képzelni, csak egy hajó Tatján át.

PAMPA Dél-amerikai síkságon teljes harci díszben álldigáló bárgyú indián.

PÓLING Repülésben versenyző szalonkák sportmeze. Nem tévesztendő össze a szalonkabáttal.

PUSZILVA Csak módjával fogyasztandó gyümölcs; különben erősen puffaszt.

SPACCÍROZNI Rigót sétálás közben szitán átnyomkodni. Azoknak a gyalog közlekedő népvándorlás kori népeknek volt a szokása, melyeknek ló hiányában nem volt hol puhítaniuk a húst.

STYX Egykori ismert alvilági személyiség (lásd a dalt: „Styx úr, mit csinál, maga rossz”). Állandóan hádeszdeklit viselt.

SZEMFORGATÓ Imamalomnak álcázott közönséges malom.

SZŐNYEGBOMBÁZÁS Régi közel-keleti harcászati mód, melynek során repülőszőnyegről perzsákat dobáltak az ellenségre. Ezeregy éjszakán át tartó permanens légiriadót okozott.

TÉRDMELEGÍTŐ A kezeslábashoz hasonló kannibál edény. Előtte járják a merülő-forraló nevű rituális táncot.

TETEMES KÁR Hullarablás elleni biztosítási díjtétel.

TOKKÁTA Város Nagykáta mellett. Múzeumában, a Palazzo Pitiben eredeti kézírású Bach-kottákat őriznek.

TOSZKÁK Túlságosan ledér életű operaénekesnők gúnyneve. Nem azonosak a galliai Kurcsikkal.

VEGETÁRIÁNUS Pontos nevén Veget-Háry János, nagyotmondásra hajló magyar katona, aki a furfangos diákok körében egész náthajárványt váltott ki azzal az állításával, hogy hússal lakott jól Lengyelországban.

WALLFIX Fal tanúvallomásért folyósított életjáradék.

ZSIVAJGÓ Doktor Zsivajgó, orosz származású majomápoló a Zsibongó folyó partján elterülő igyi-szudáni rezervátumban. Hangulatos műkorcsolya-kűrzenéket is ír.

KÜRTI ANDRÁS:

ELŐFORDUL

Ha a két szeme ki is volt sírva, ha kicsit sápadt is volt, ha reszketett is a szája a felindulástól, Bramberg Katalin még így felettébb kellemes benyomást tett az üzemi pszichológusra. Nem mint gyógyászra, hanem mint férfira. Dús vörös haj, fitos orr, márvány homlok, csókolni való fülecskék, hattyúnyak, és így tovább...

— Oda kérem — intett a karosszék felé —, tegye magát kényelembe, aztán hadd halljuk, mi is a baj.

— Tessék rajtam segíteni — könyörgött elhaló hangon a látogató —, én ezt nem bírom tovább... Lelkileg már teljesen auszra mentem, aludni sem tudok, az étel sem ízlik... Mert engem ebben az üzemben üldöznek... Mindenki meggyanúsít... Talán már nincs is férfi a vállalatnál, akivel össze ne boronáltak volna... Piszkálnak, megjegyzéseket tesznek, grimaszokat vágnak...

— Talán kezdjük elölről — javasolta a pszichológus. — Mióta tapasztalja ezeket a jelenségeket maga körül?

— Egy hónapja. Amióta kitüntettek... A jó munkámért, mint technikust... Meg volt egy ügyes kis újításom is a hőszigeteléssel kapcsolatban... Istenkém, bár ne tüntettek volna ki!

— Ugyan — vigasztalta a doki —, egy kitüntetés végtére mégsem valami elemi csapás.

A látogató fölsírt.

— Nálam igen! Mert az váltotta ki a susmust. Hogy vajon kinek feküdtem le ezért a plecsniért... Melyik kis vagy nagy főnöknek?.. Összehoztak fűvel-fával... Még Muki bácsival, a portással is, mert ő főzi a feketét a személyzetiseknek... Tessék nekem elhinni, a kitüntetés óta egy vesszőfutás az életem! Ebbe bele kell pusztuni!

A pszichológus elmosolyodott.

— Nono, kedves, nyugodjék meg, egyáltalán nem olyan tragikus a szituáció. A magácska esete tipikus, szinte naponta találkozni vele. Mondhatnám, ez népbetegség nálunk. Mármint az, hogy ha egy fiatal, csinos nő fizetésemelést kap, vagy főszezonban üdülési beutalót, netán külföldi tanulmányutat, vagy előléptetik, esetleg megdobják egy kitüntetéssel, amint ez magával is előfordult mostan, a munkatársai rögtön elfelejtik, hogy kolléganőjük milyen jól képzett, tehetséges, szorgalmas ember. Elégé el nem ítélhető módon rögtön arra gondolnak, hogy ezért kivel kellett... Tehát, hogy miféle, a hivatalosan meghatározott munkakörén kívüli szolgálattal érdemelte ki X-nél vagy Y-nál ezt a megtiszteltetést... Még szerencse, hogy amilyen gyakori ez a pletyka-fajta honi köreinkben, olyan könnyű a kivédése is.

Remény csillant föl a páciens tekintetében.

— Igazán?!

— Igazán — bólintott a pszichológus — Pofonegyszerű. Ha célzásokat hall, gonoszkodó megjegyzéseket, ha összesúgnak a háta mögött, ne tiltakozzék, ne hisztizzen, ne bőgje el magát. Ellenkezőleg. Hallgasson. És közben mosolyogjon. Sejtelmesen. Amilyen sejtelmesen csak tud.

— És attól abbahagyják a cikizést? Attól elhiszik, hogy a kitüntetéssel tényleg csak a jó munkámat jutalmazták?!

— Frászt hiszik el. Viszont befogják a szájukat. Mert megijednek. Hátha valami főfejes az a bizonyos férfi, ha maga ilyen nyíltan, ennyire feltűnően vállalja a vádat. Mert akkor ők csúnyán megüthetik a bokájukat, ha maga szól annak a férfinak... Na, tegyünk egy próbát. Mosolyogjon. Sejtelmesen. Amilyen sejtelmesen csak tud.

Katalin finom kis zsebkendőjével megtörölte a szemét, kicsit koncentrált, aztán egy olyan sejtelmes tündérmosolyt villantott a dokira, hogy az beleborzongott.

— Nagyszerűen csinálta — szólt néhány mély lélegzet után. — Ezzel egy-kettőre véget vet majd a szóbeszédnek, az intrikáknak.

Már félig-meddig gyógyultan indult kifelé a lány, amikor a pszichológus megköszörülte a torkát.

— Csak egy pillanatra még!... Engem ugyis kötelez az orvosi titoktartás, és egyébként is csak szakmailag érdekel. Szóval — kivel?

HEGEDŰS ISTVÁN:

Pletykák & háttér információk

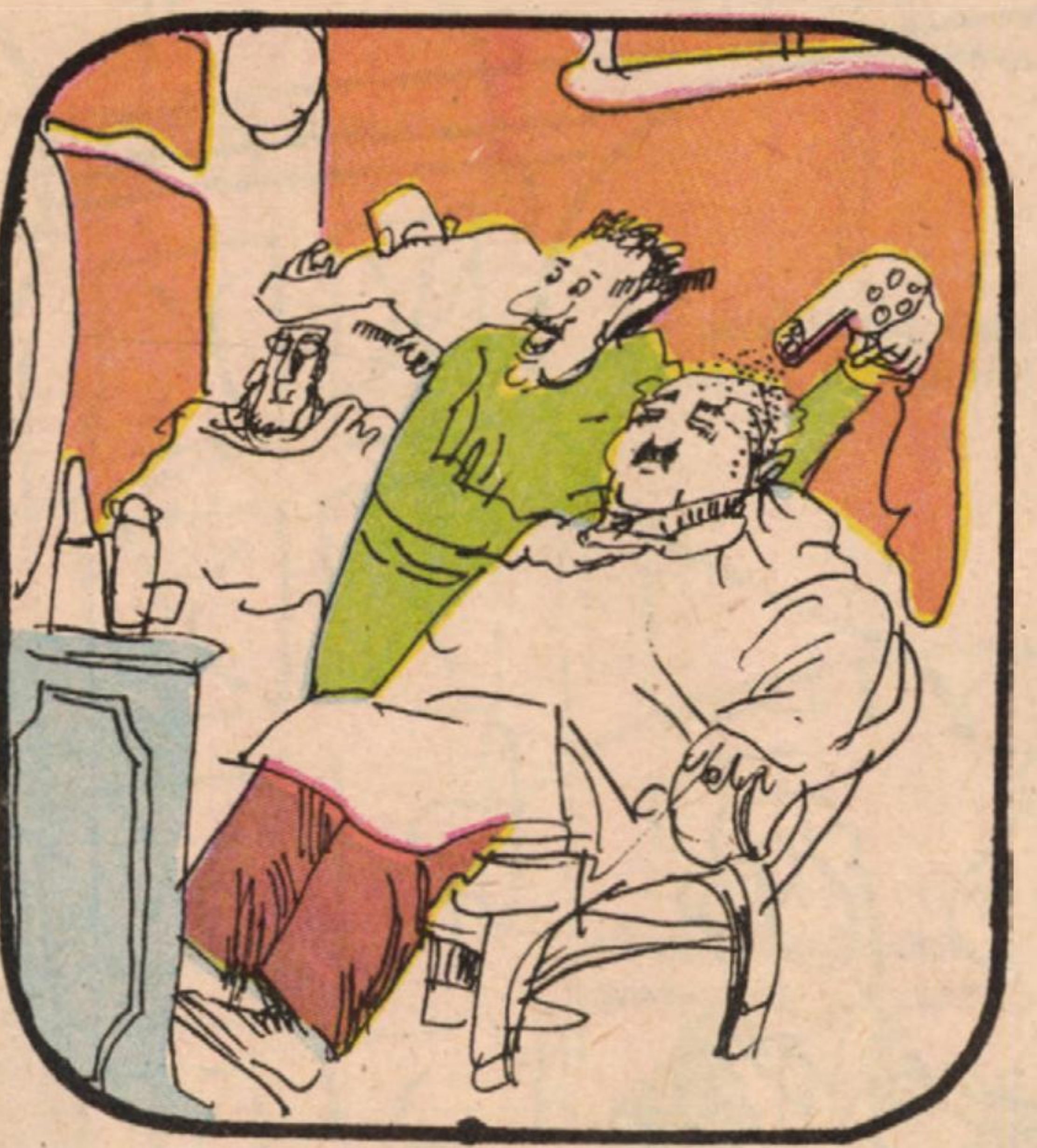

– Tessen már valami rossz hírt kiszivárogtatni!

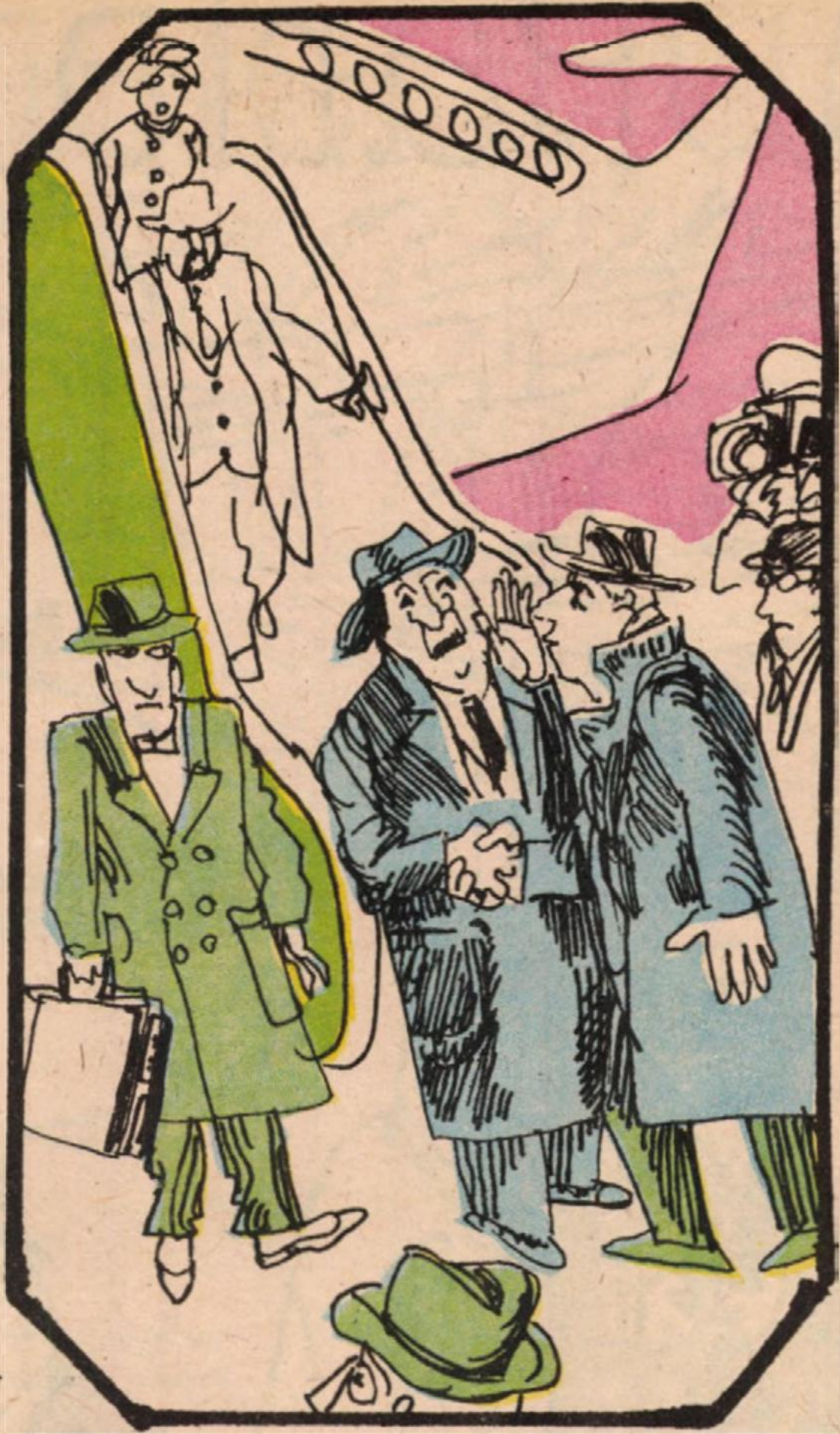

– Jaj ne, a titkárom nagyon féltékeny természetű!

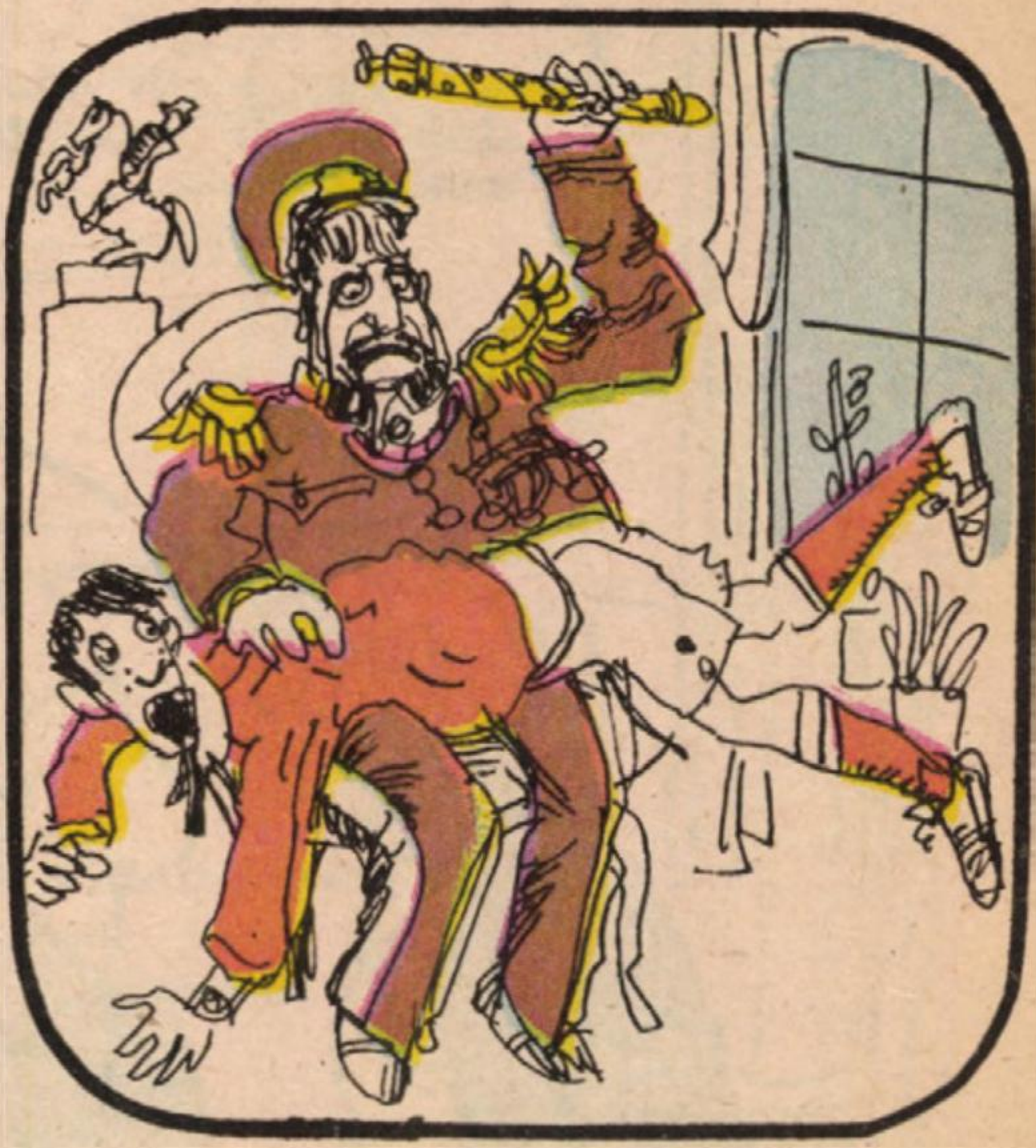

– Még ha megversz is a marsallbottal, papa, akkor is kutyafodrász akarok lenni...

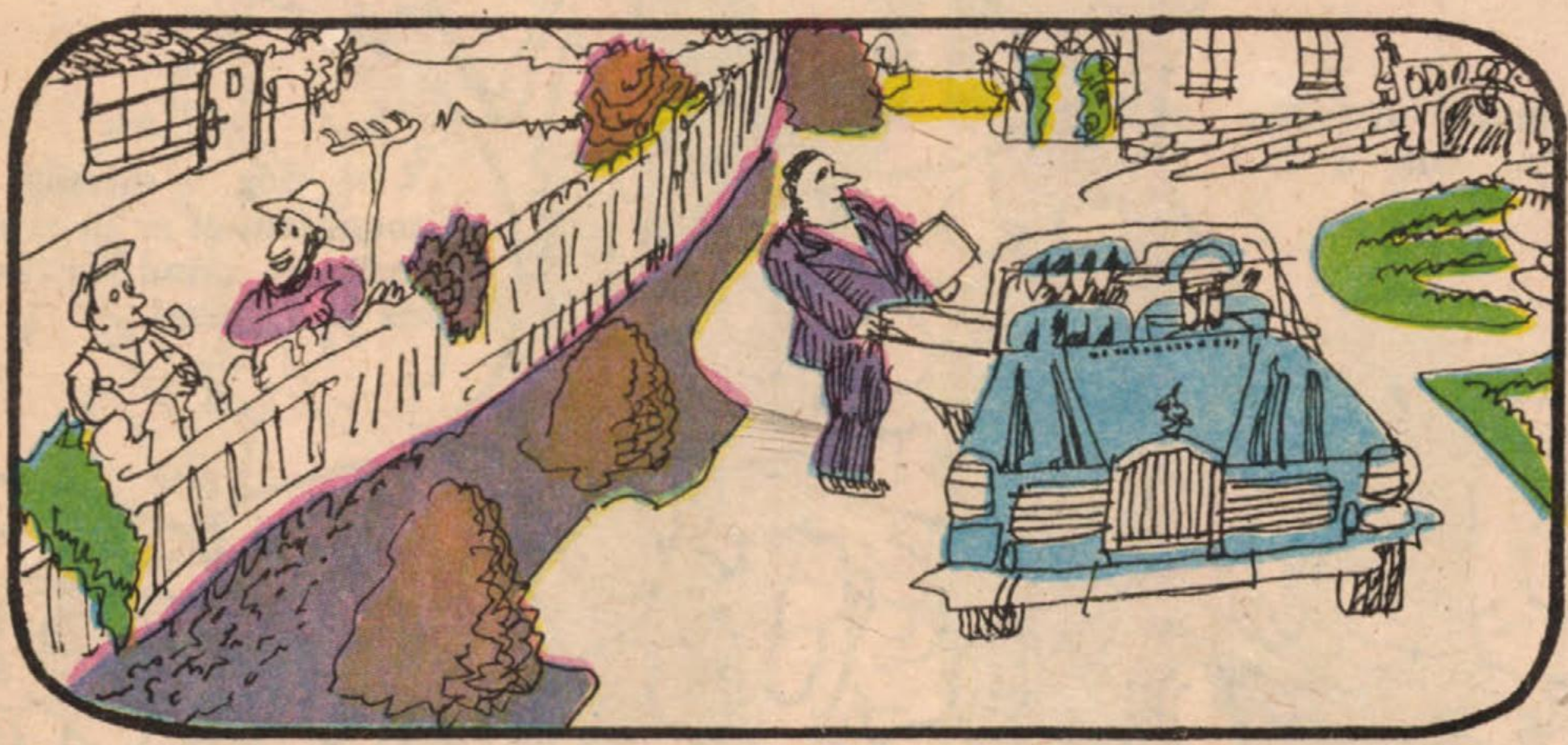

– Azt terjeszti magáról, hogy öt évig várt autóra...

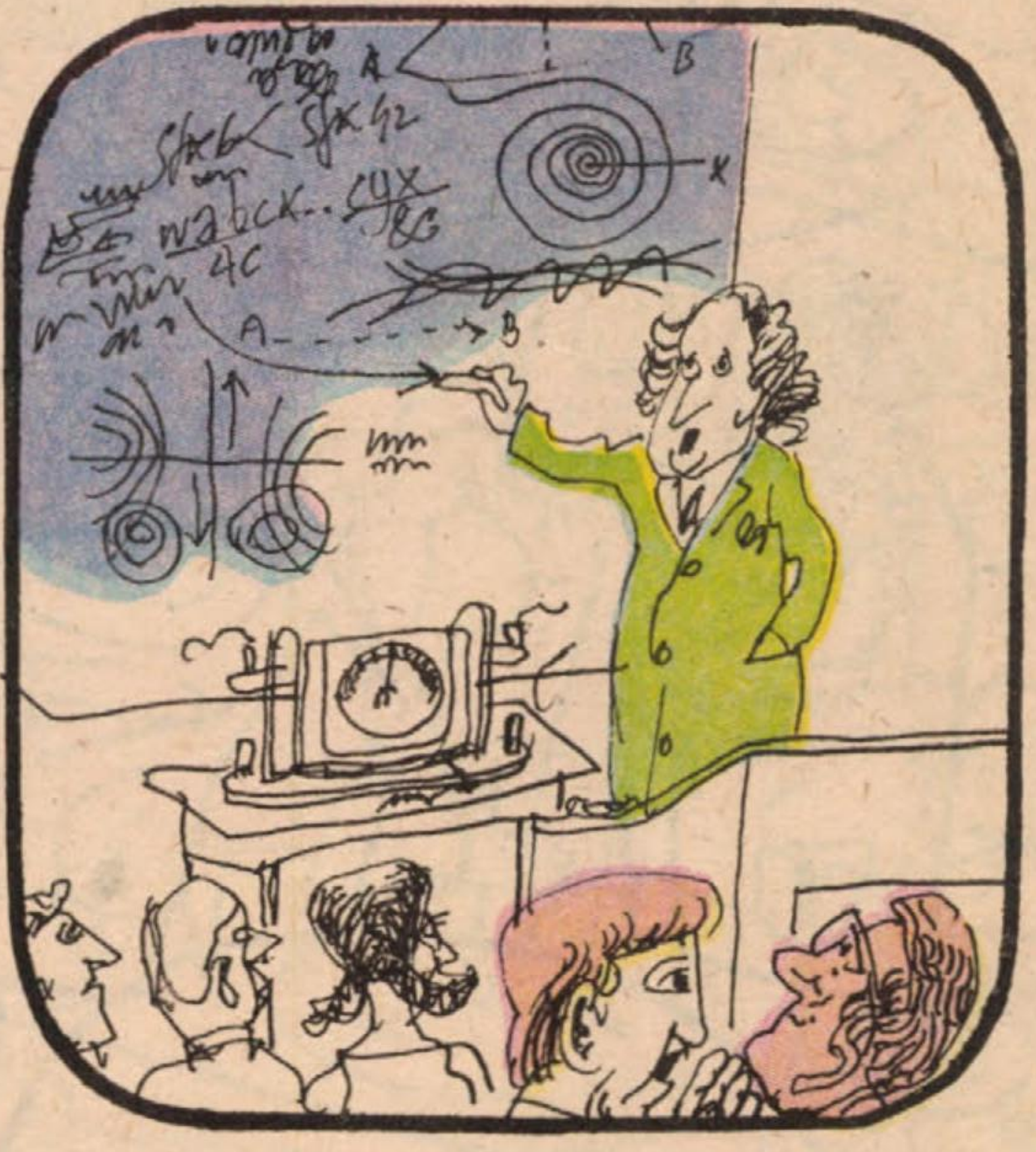

– Ezzel szemben nem tud úszni!

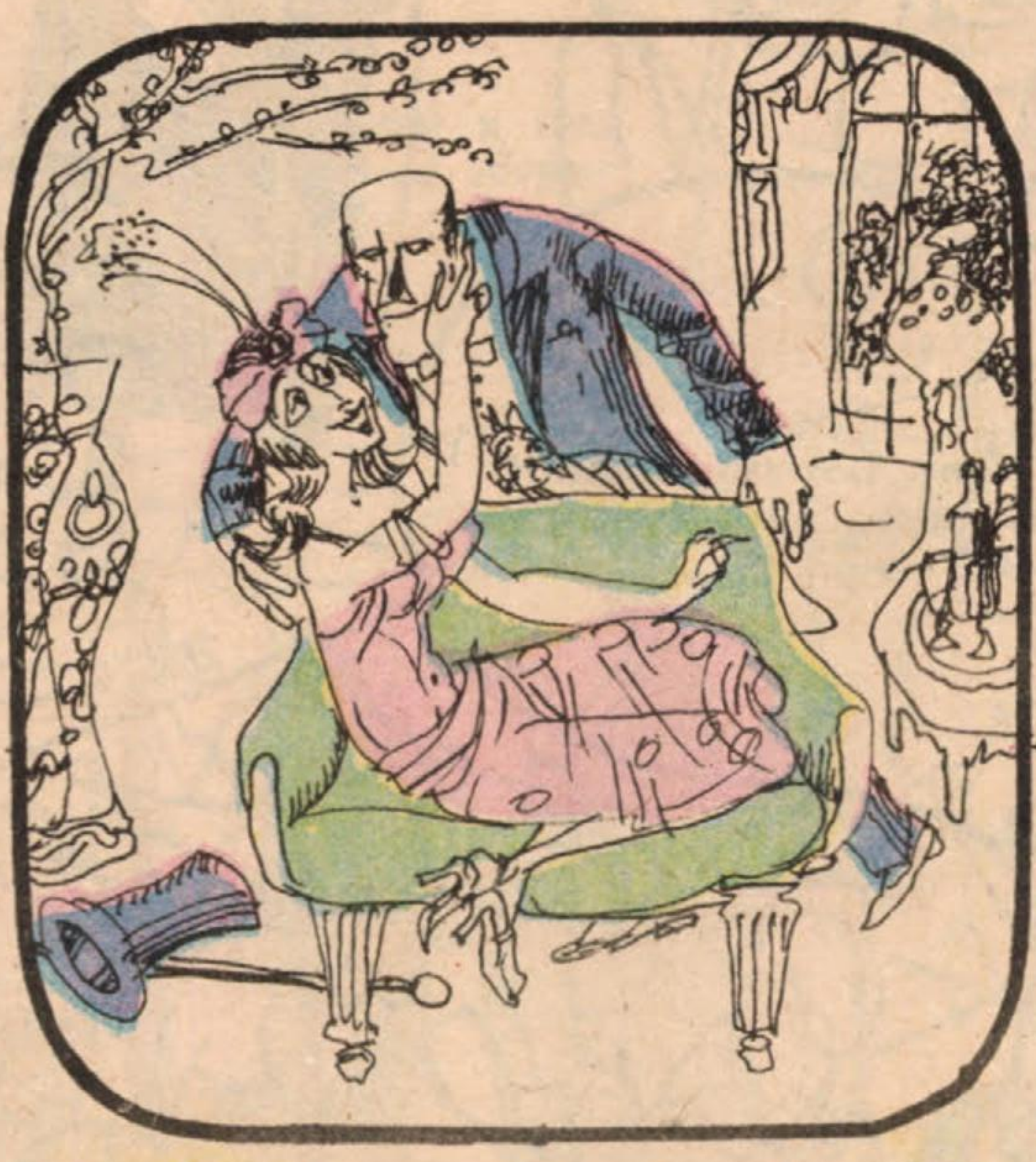

– Azt akarod mondani, hogy nem volt titkos záradék?

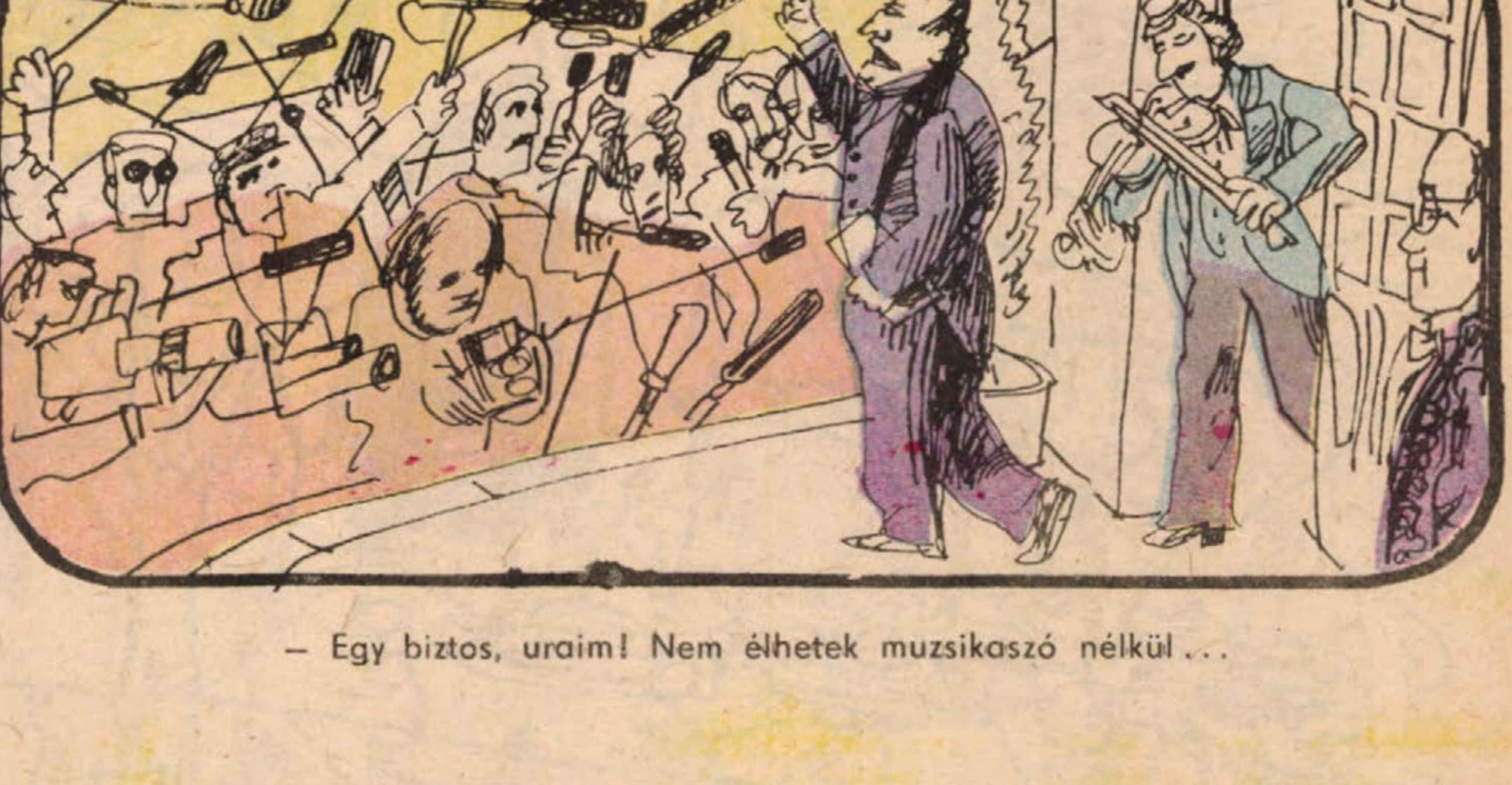

– Egy biztos, uraim! Nem élhetek muzsikaszó nélkül...

LEHOCZKI ISTVÁN:

a Parlament folyosójáról jelentjük...

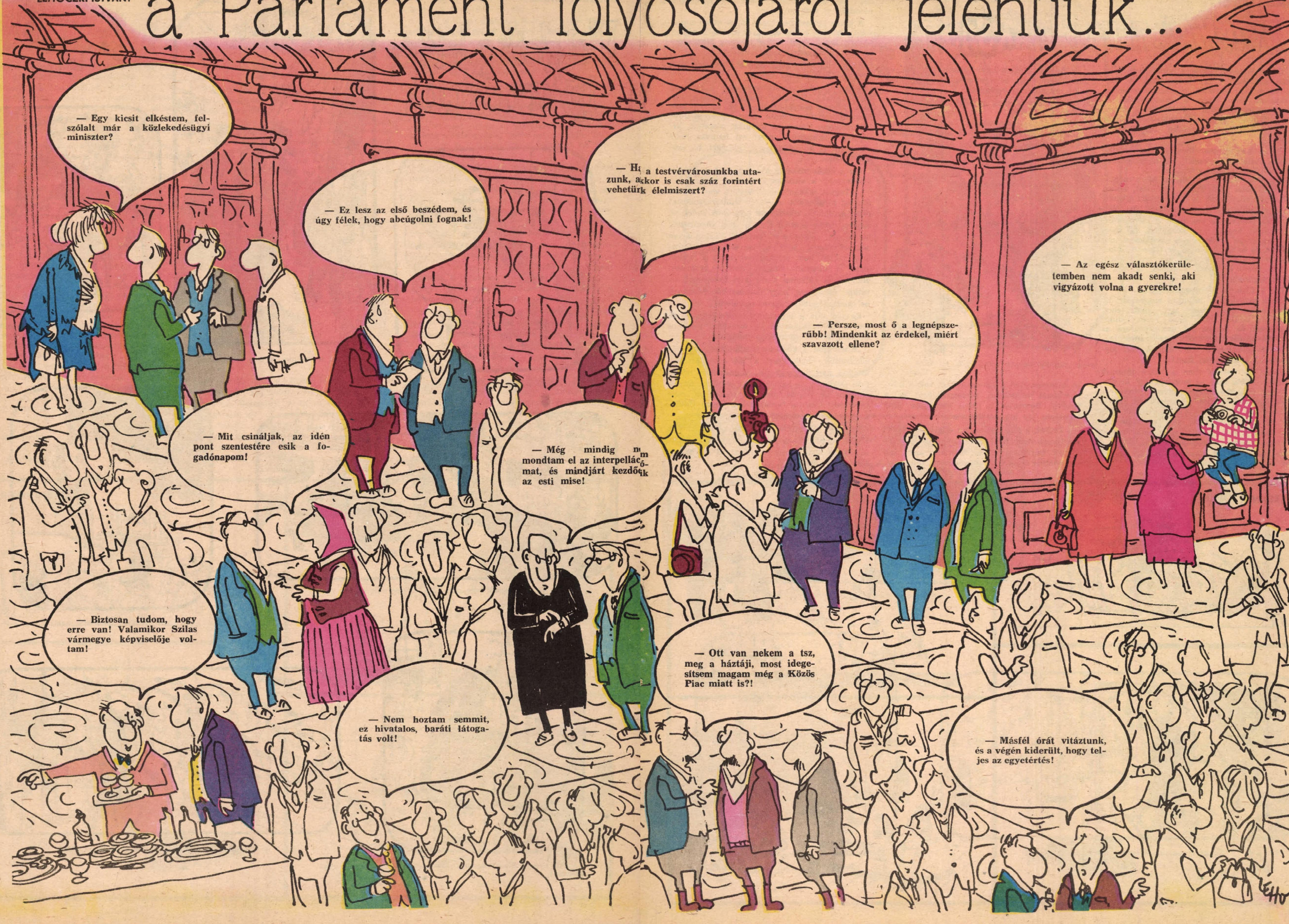
— Egy kicsit elkéstem, felszólalt már a közlekedésügyi miniszter?
— Ez lesz az első beszédem, és úgy félek, hogy abcúgolni fognak!
— Ha a testvérvárosunkba utazunk, akkor is csak száz forintért vehetünk élelmiszert?
— Az egész választókerületemben nem akadt senki, aki vigyázott volna a gyerekre!
— Persze, most ő a legnépszerűbb! Mindenkit az érdekel, miért szavazott ellene?
— Mit csináljak, az idén pont szentestére esik a fogadónapom!
— Még mindig nem mondtam el az interpellációmat, és mindjárt kezdődik az esti mise!
— Biztosan tudom, hogy erre van! Valamikor Szilas vármegye képviselője voltam!
— Ott van nekem a tsz, meg a háztáji, most idegesítsem magam még a Közös Piac miatt is?!
— Nem hoztam semmit, ez hivatalos, baráti látogatás volt!
— Másfél órát vitáztunk, és a végén kiderült, hogy teljes az egyetértés!
Leho

TORMAI LÁSZLÓ:

MAGYAR TITKOS TÁRSASÁG

A titkos társaság tagjai a Velencei-tó környékén gyülekeztek egy barlangban. A barlang bejáratánál felvették az originál denevérbőr álarcot, mint régen a rózsakeresztesek, akiknek az egyik célja volt, hogy az ember jólétét az államban és a társadalomban megalapítsák. Ekkor a társaság főálarca azt mondta:

— Én nem értek semmihez, de hogy lehetne százhúsz családot becsapni!? Ez nagy feladat, szerintem ehhez ma már mágus kell.

Erre a fősárkány azt felelte az álarc mögül:

— Alapítsunk vállalkozási társulást, ebben ma már az illetékesek is megbíznak! Csináljunk egy üdülőszövetkezetet, hiszen ma még több a szakszervezeti tag, mint a szakszervezeti beutalt. Legyen ott közgyűlés is, mert akkor mégiscsak érvényesül a szövetkezeti demokrácia, és ha tudják, hogy érvényesül, akkor kevesebb ember szólal fel, így pedig nem könnyen derül ki, hogy disznófül is van a tevékenységünkben.

Ekkor a főveréb is megszólalt:

— Nem javaslom a disznófül elnevezést! Ez ma már a népi ellenőrzésnél igen gyanús lehet. Legyen az üdülőtársulás neve Veréb Üdülőszövetkezet! És kérjük fel a szervezésre az ötezer-kilencszázkilencvenkilences számú ügyvédi munkaközösséget, mert akinek van jogvédelme az könnyebben fizet!

— Ácsi! — vetette ellen a titkos társaság alverebe. — Ma már az emberek egy jó krimit, vagy egy jó hirdetést olvasnak legszívesebben az újságban. Kapcsoljuk össze a kettőt! Legyen krimi is, meg hirdetés is! Nekünk egyelőre egy jó hirdetéssel kell kezdenünk, és akkor talán a saját jólétünket az államban és a társadalomban is megalapozhatjuk.

Erre már a titkos társaság főkolomposa se bírta tovább szó nélkül:

— Adjatok nekem havi húszezer forintot, és garantálom, hogy ezért minden hónapban még saját magamat is becsapom!

Így hamarosan meg is jelent néhány napilapban a hirdetés:

„Bízza titkos vagyonát a Veréb Üdülőszövetkezetre! Ezért kap egy 23 négyzetméteres, erkélyes lakrészt kulcsrakész átadással karácsonyi ajándékul. Találkozás az 50-es kilométerkőnél, zsebben 200 ezer forinttal. Tanút és népi ellenőrt lehetőleg ne hozzon magával! Később vérszerződést kötünk."

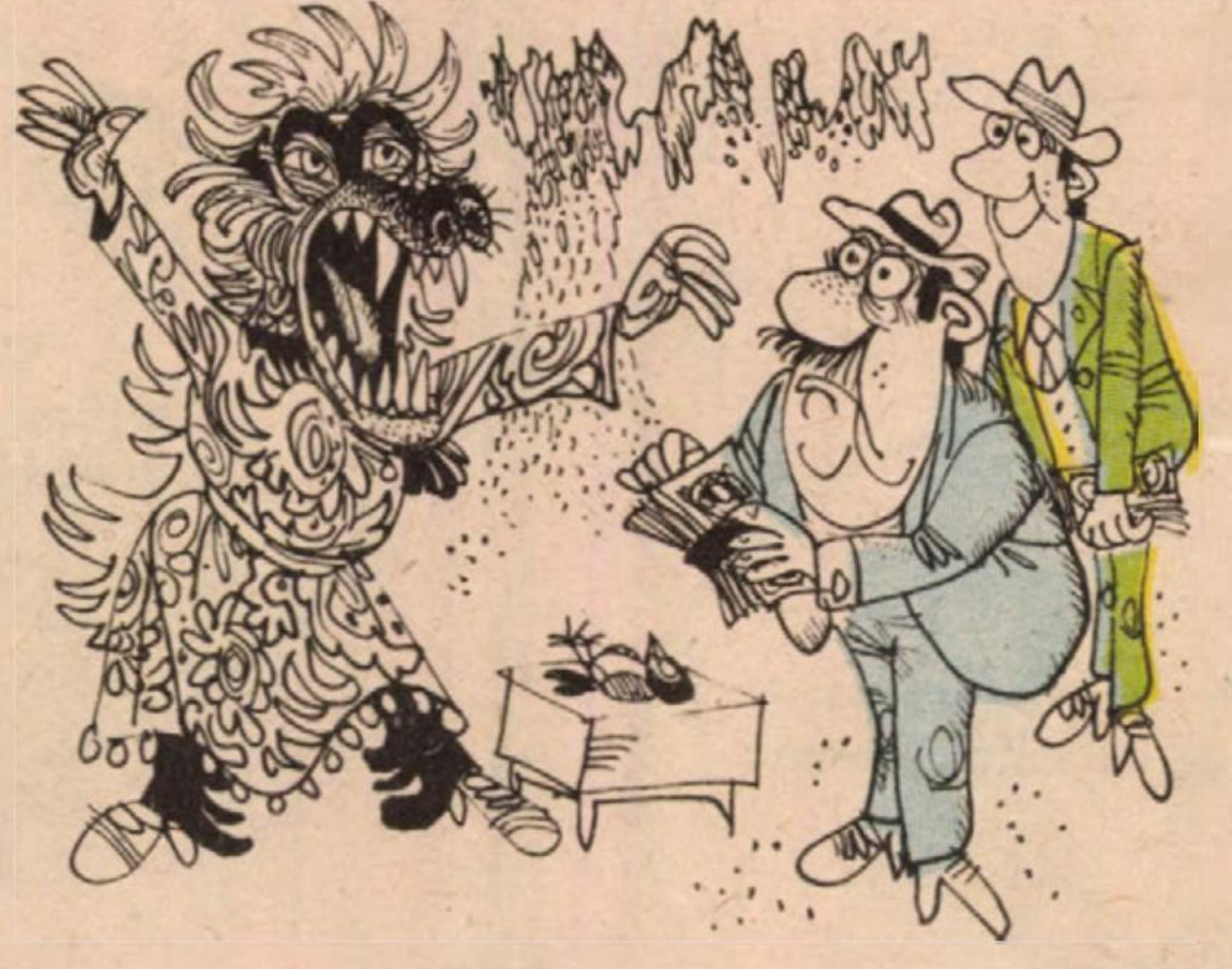

A hirdetés után a 120 család ott volt a kilométerkőnél különböző vércsoportjával és a pénzével. Bementek a titkos barlangba, ahol a főmágus így köszöntötte őket:

— Tegyék a kezüket erre a döglött verébre! Fogadjanak örök hűséget vállalkozásunkra, és adjanak háromszáztízezer forintot, mert ma már minden építkezési költség több, mint tegnap! De ez szigorúan titkos, ha lehet, ne mondják el maguknak se!

A titkos társaságba felvett tagok közül ennek sokan örültek, mivel egy ilyen zártkörű közösségnek tagja lenni akkor is rang Magyarországon, ha valami bűzlik Dániában.

Ezért is történt, hogy még a következő közgyűlésen sem bűzlött semmi.

Aztán a következő közgyűlésig a társaság fősárkánya a tisztesség és a törvényesség keretei között befizetett magának három sárkányrepülést Grönlandba, ahol Jégverem Üdülőszövetkezet néven új társulást alapított, kizárólag eszkimóknak, mert azt hallotta, hogy ott akkor is kölcsönadják a feleséget, ha csődöt jelent.

Így a titkos társaság főverebe volt kénytelen tájékoztatni a tagságot karácsony előtt:

— Tegyék a kezüket a döglött verébre! Ez tényleg megdöglött. A Veréb Üdülőszövetkezet pedig elrepült. Próbáljanak meg önök is velünk repülni pénz nélkül! De ha még ötszázezret befizetnek, akkor sem kapnak huszonhárom négyzetméteres, erkélyes lakrészt, a kulcsrakész zárról nem is beszélve, mert a zárkészítő is elrepült. Engem viszont bezárnak. önöknek is kellemes karácsonyi ünnepeket kívánok, és kérem, hogy mákosgubát hozzanak be, mert a gubát nagyon szeretem!

Ez idő tájt a társaság alverebe egy karácsonyi üdvözlő kártyát is mellékelt a titkos társaság erősen megvágott tagjainak:

„Köszönjük a karácsonyi ajándékot, de már elköltöttük. Önök ezért a 350 ezer forintért minden nap megnézhetik, hogy mikor nő ki a fű telkükön, de sajnos a ház se nő ki. Ennek ellenére ne vegyék magukat madárnak, csak verébnek! Őszinte tisztelettel a Veréb Üdülőszövetkezet vezetősége!

Utóirat: Szeretettel küldünk önöknek egy 1982-es naptárat, és kérjük, hogy ebbe jelöljék be: a jövő évben ki, mikor, és hol akarja becsapni önöket!"

KRENNER ISTVÁN:

KULISSZA-TITKOK

CIRKUSZ

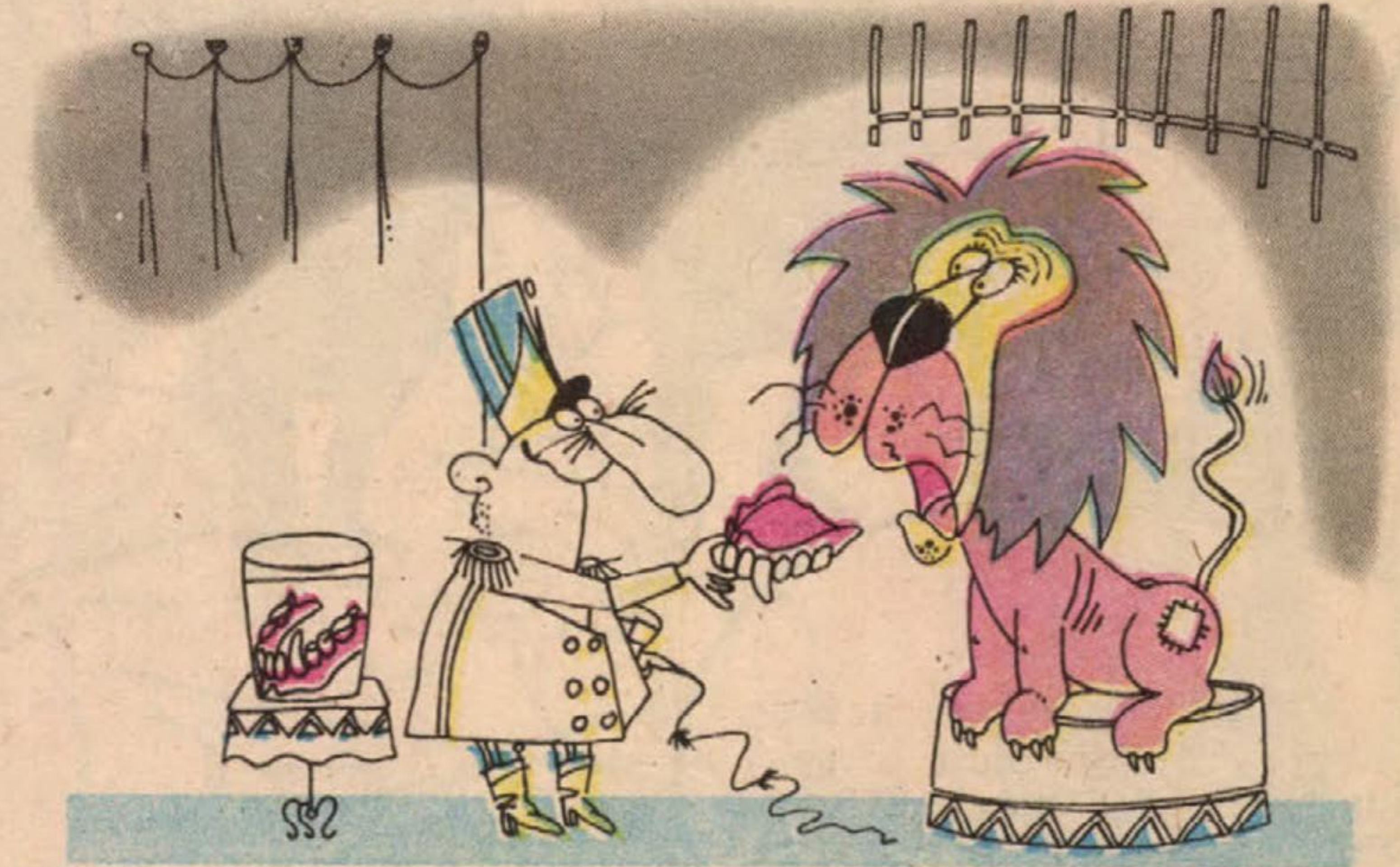

FILM

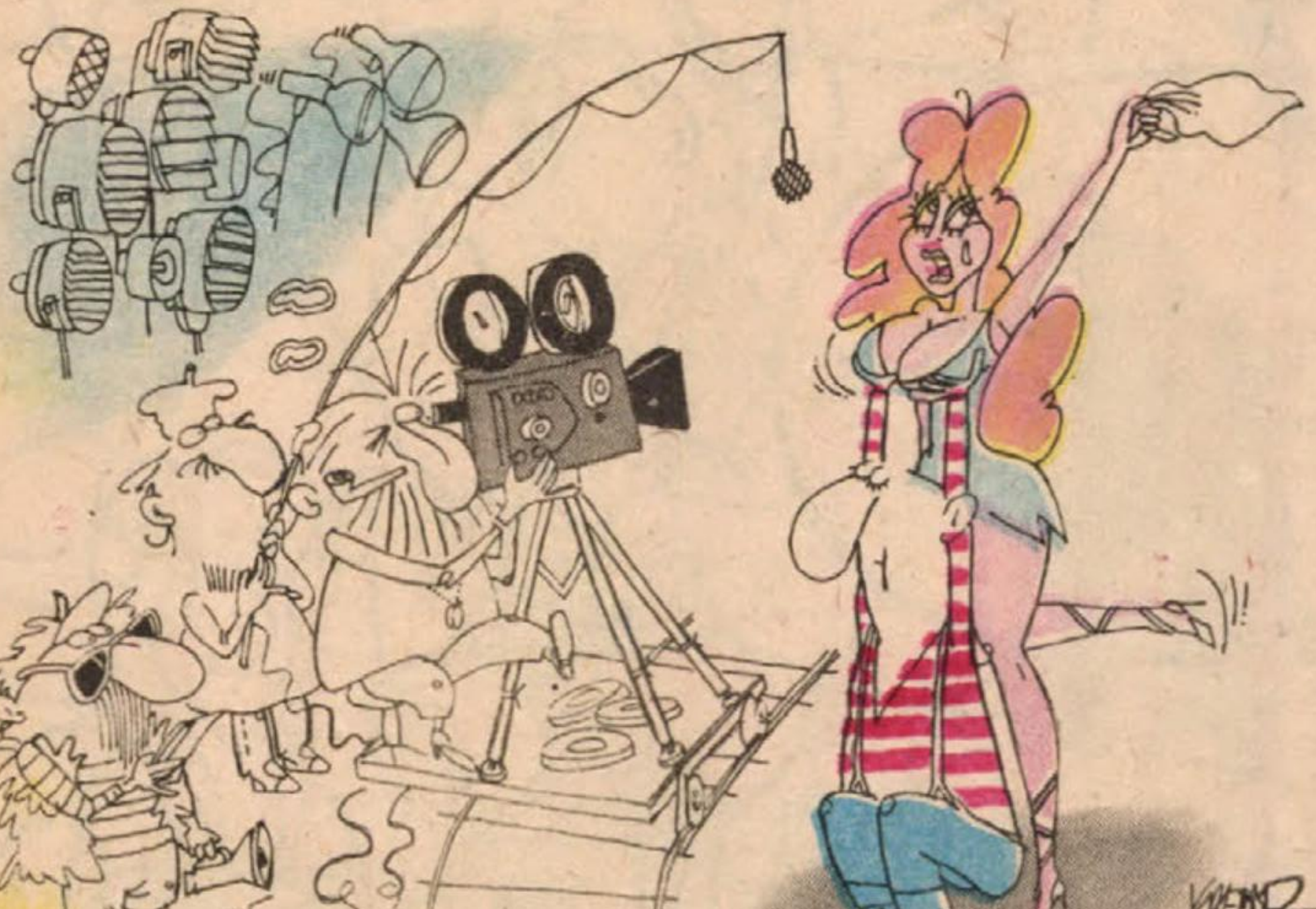

SZÍNHAZ

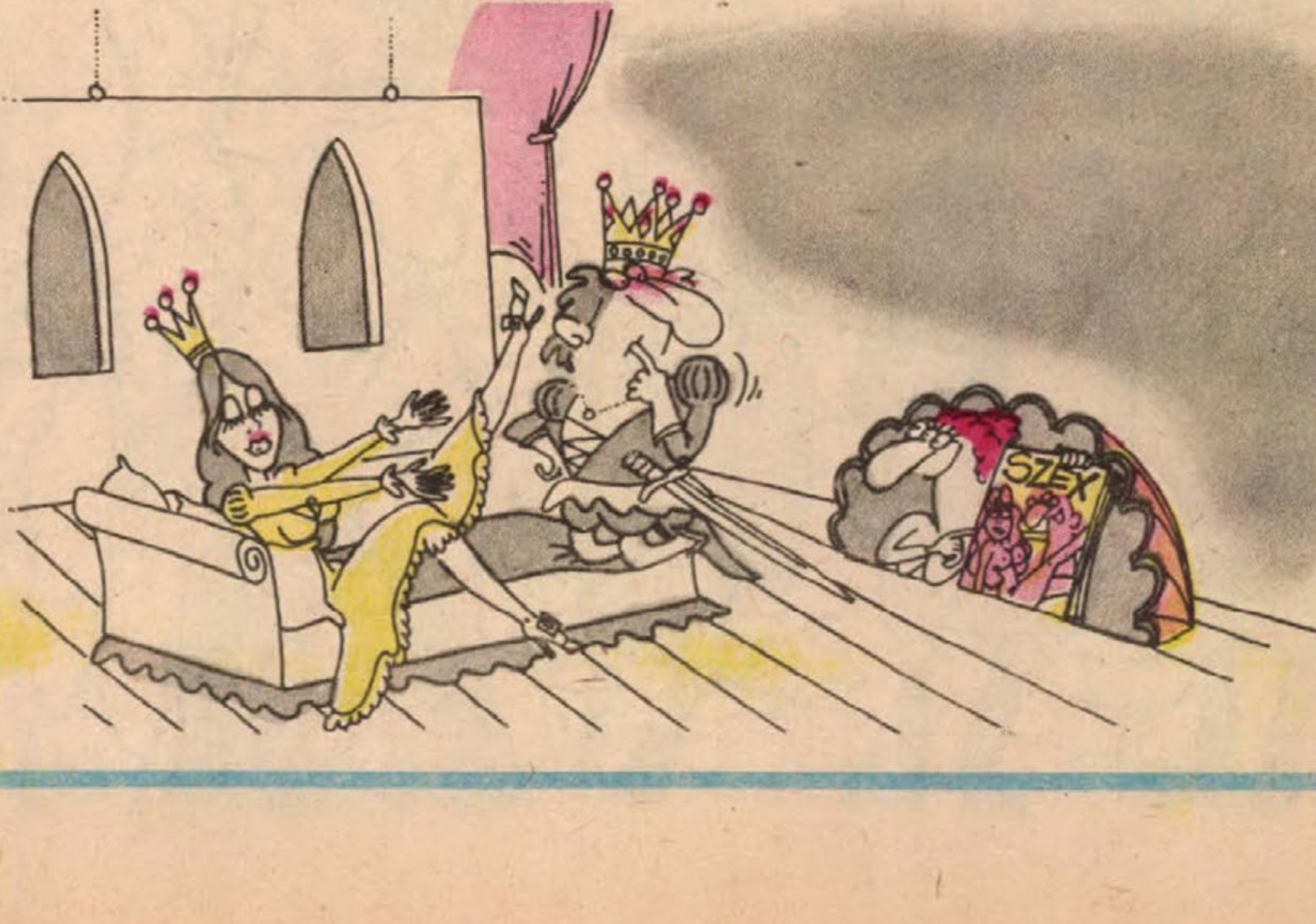

VÁRNAI GYÖRGY:

Családi legendákról bizalmasan

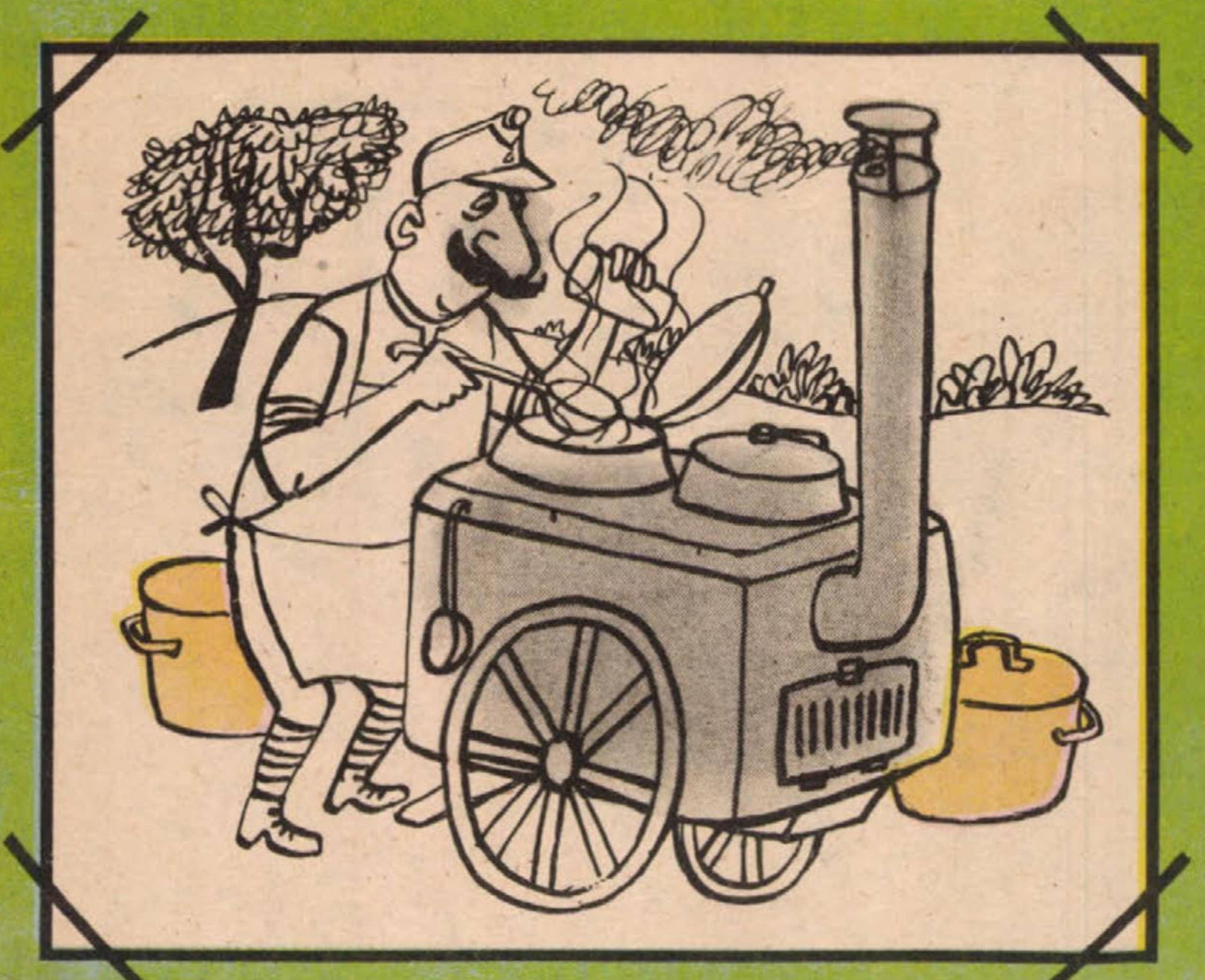

A dédpapa az első világháború egyik legvitézebb katonája volt.

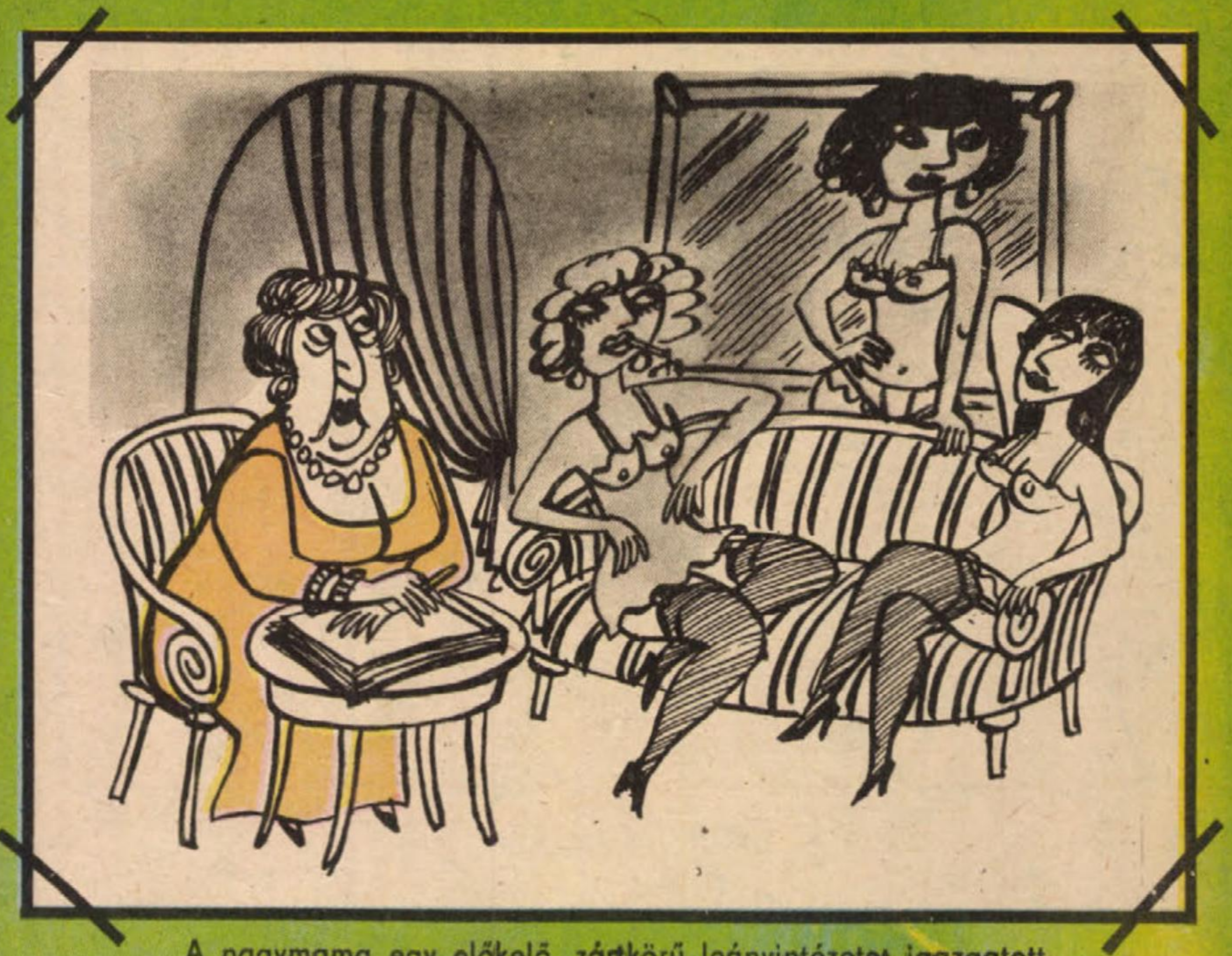

A nagymama egy előkelő, zártkörű leányintézetet igazgatott.

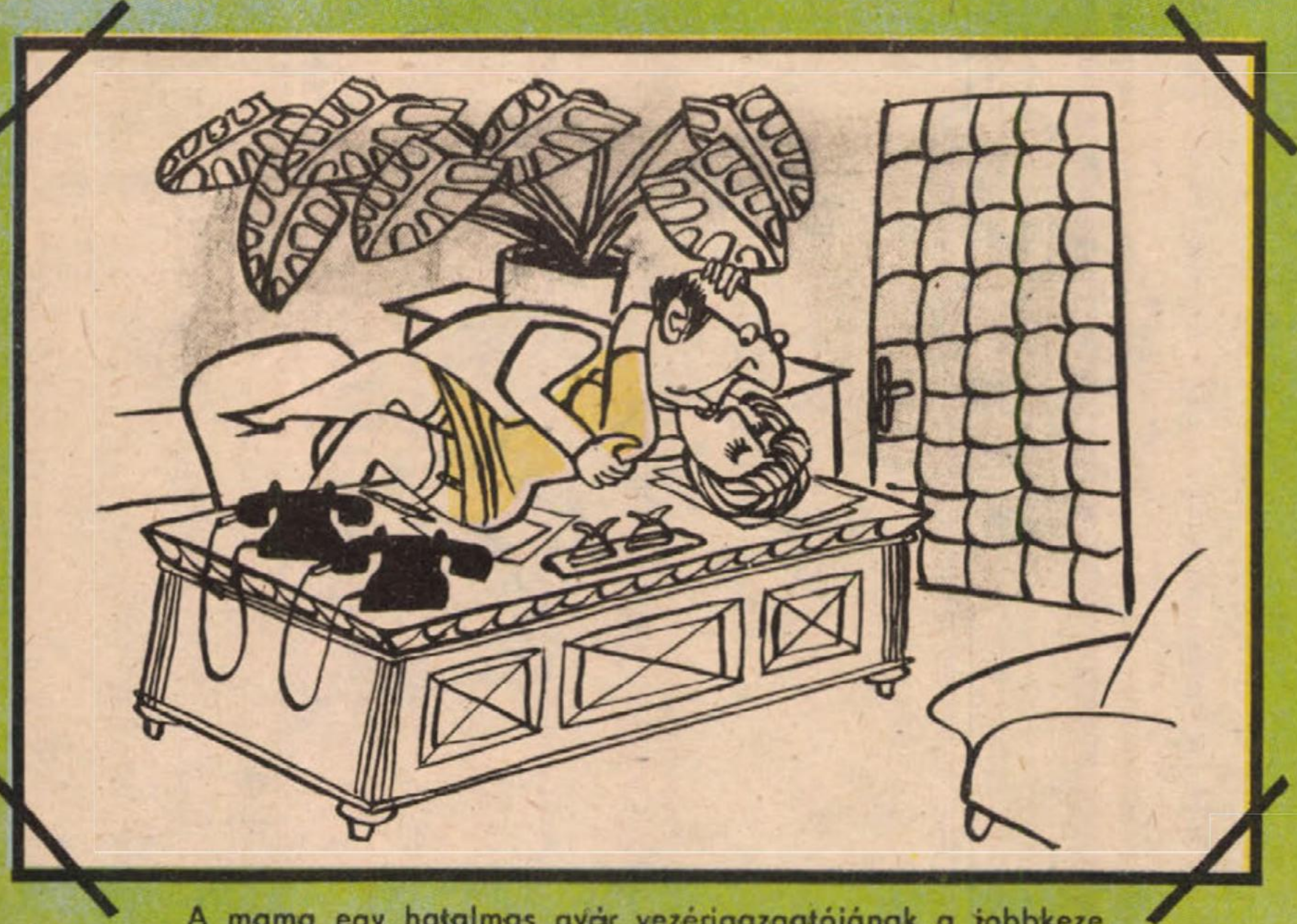

A mama egy hatalmas gyár vezérigazgatójának a jobbkeze.

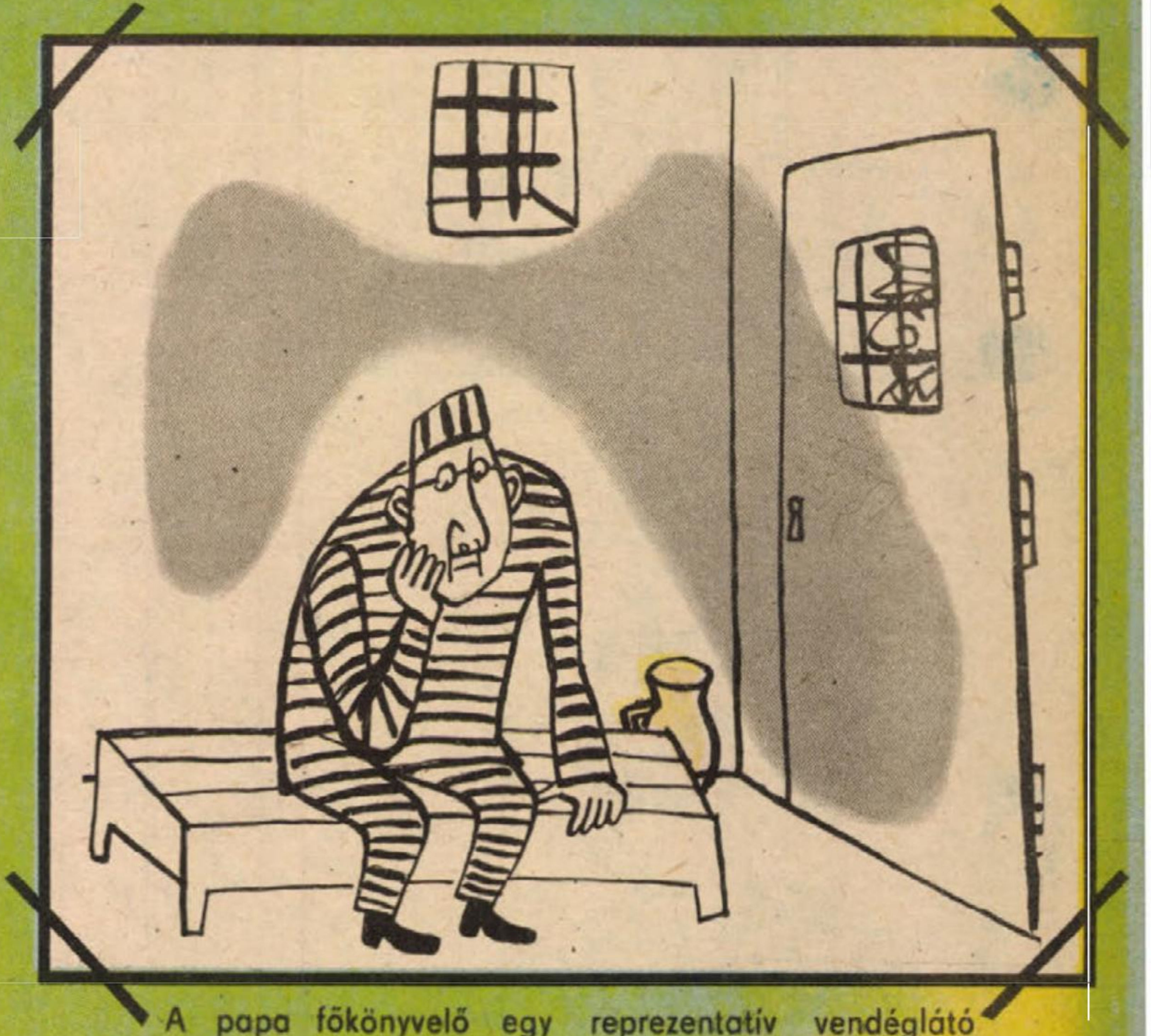

A papa főkönyvelő egy reprezentatív vendéglátó vállalatnál.

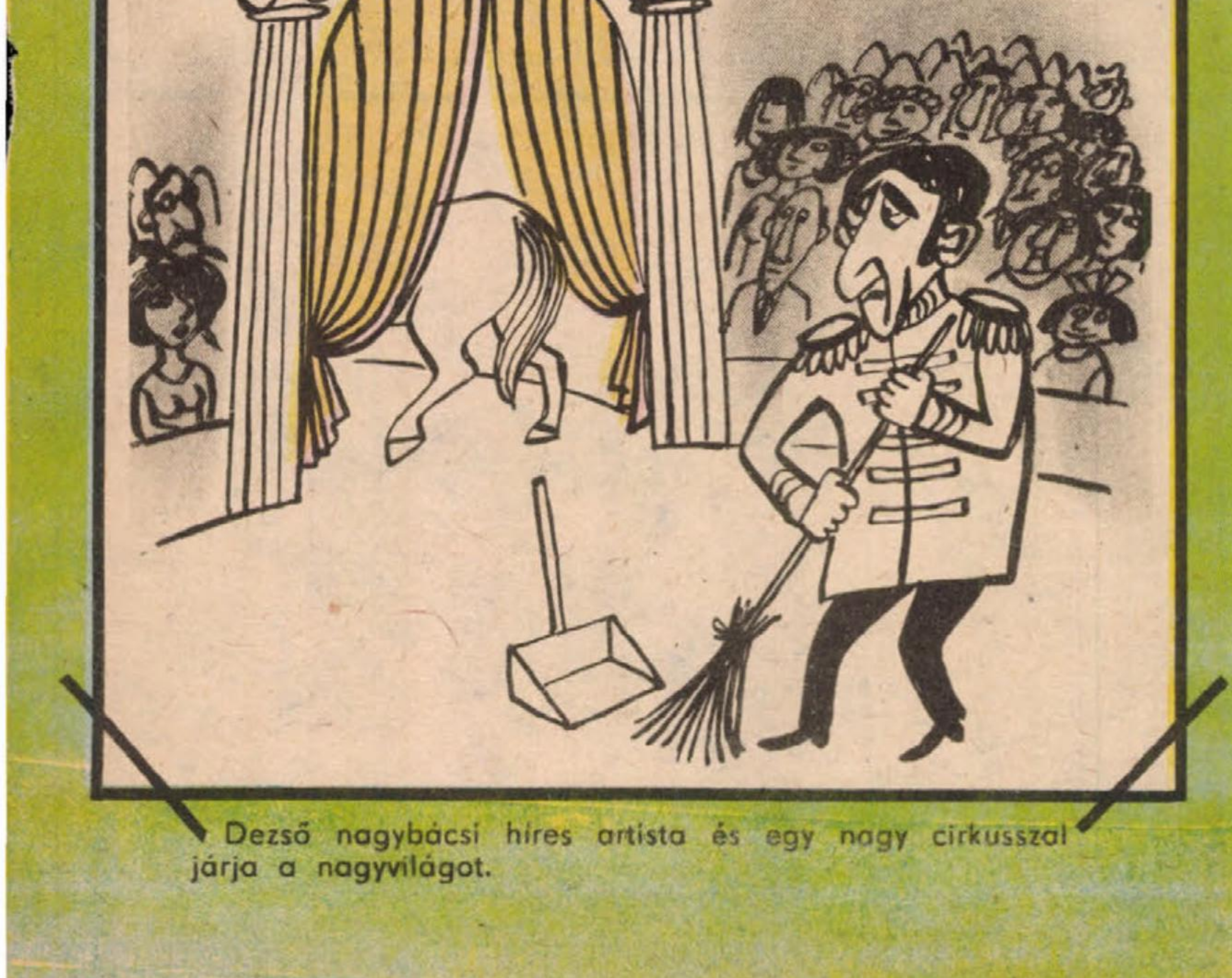

Dezső nagybácsi híres artista és egy nagy cirkusszal járja a nagyvilágot.

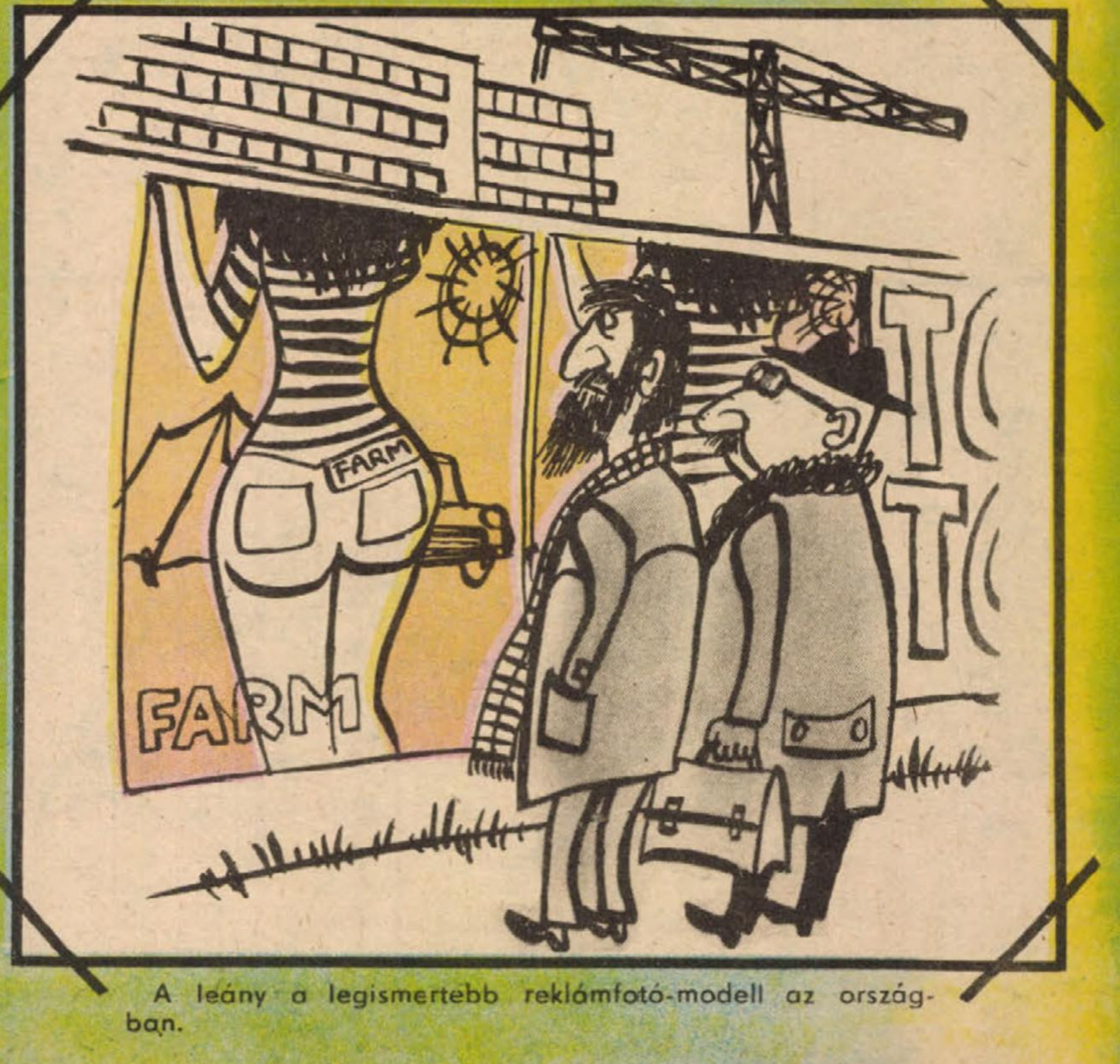

A leány a legismertebb reklámfotó-modell az országban.

DALLOS JENŐ: TÖRTÉNELMI PÉNZZAVAROK

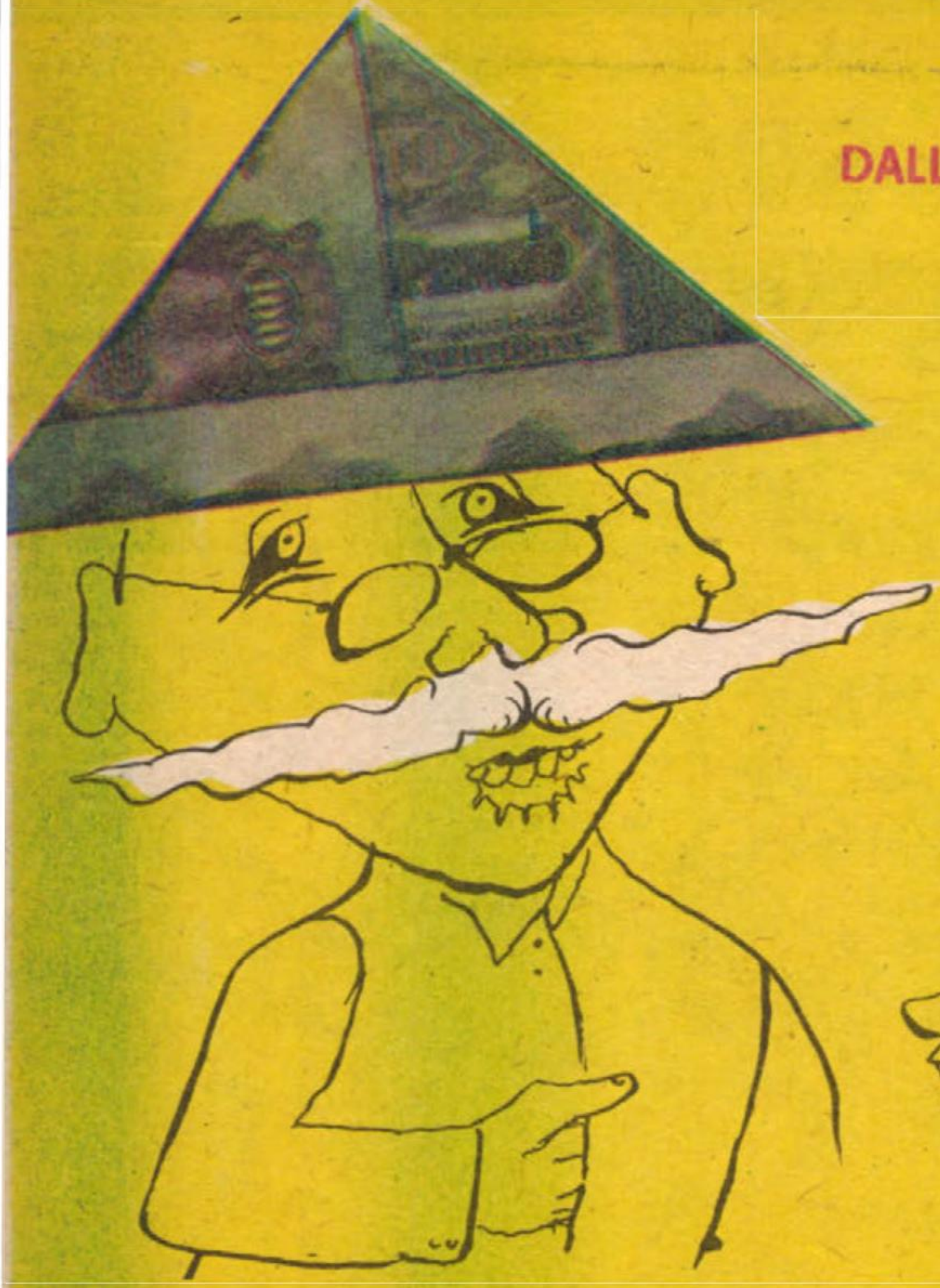

– Valamikor a nagypapa volt a császár...

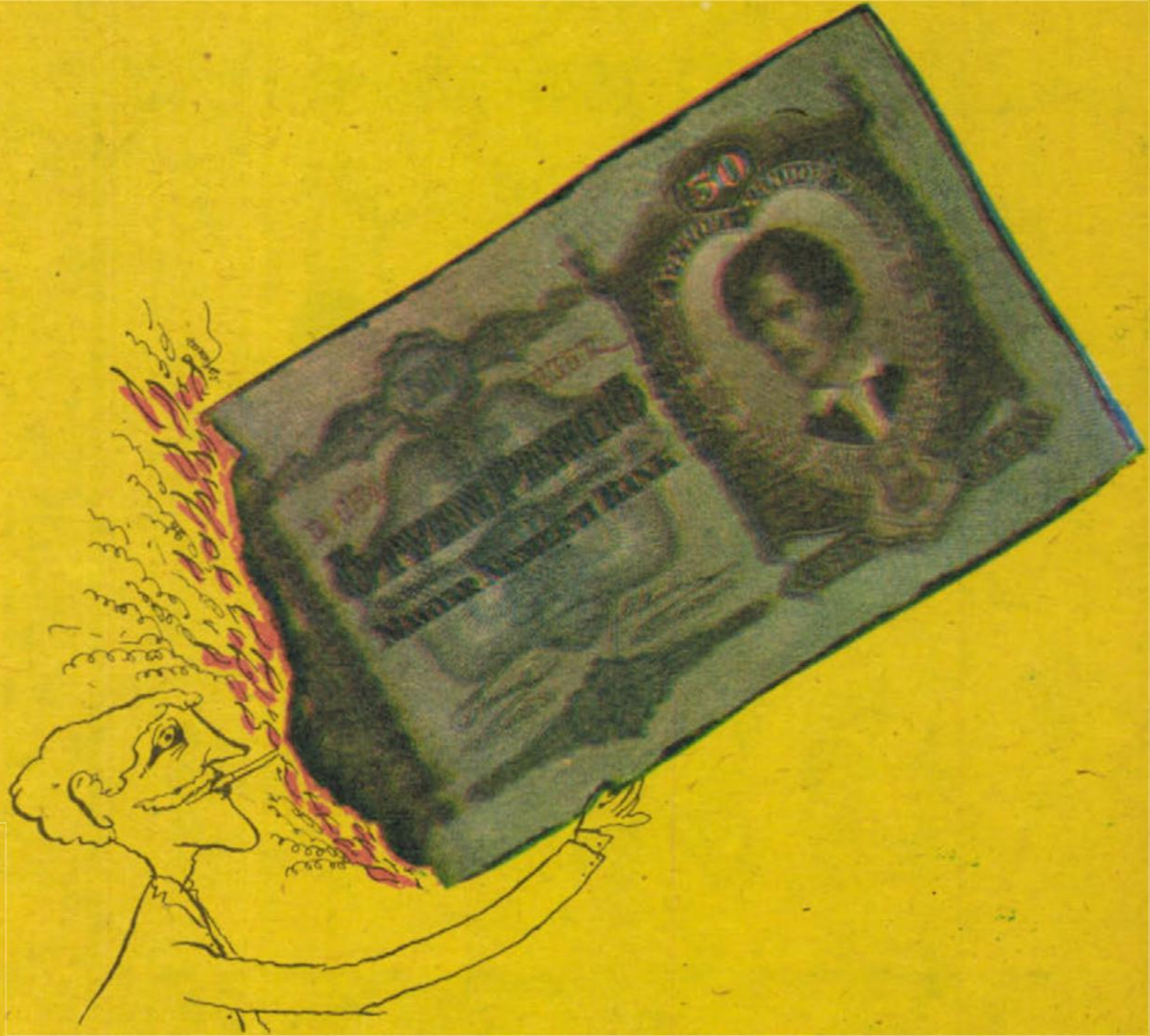
50
ÖTVEN PENGŐ
MAGYAR NEMZETI BANK

– És ötven pengő egy szál gyufát ért...

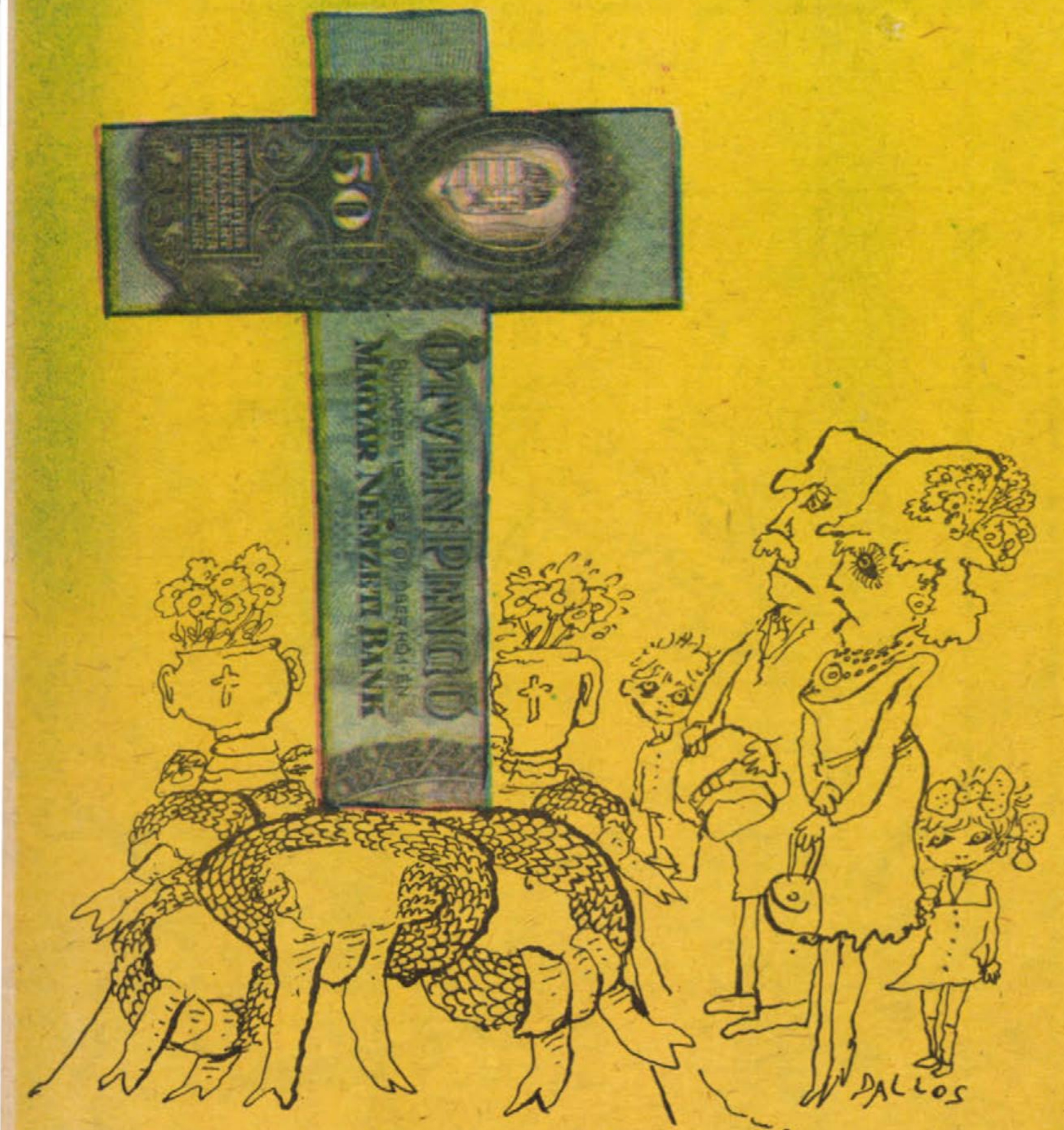
50
ÖTVEN PENGŐ
MAGYAR NEMZETI BANK
DALLOS

– És szegény nagypapát elvitte az infláció...

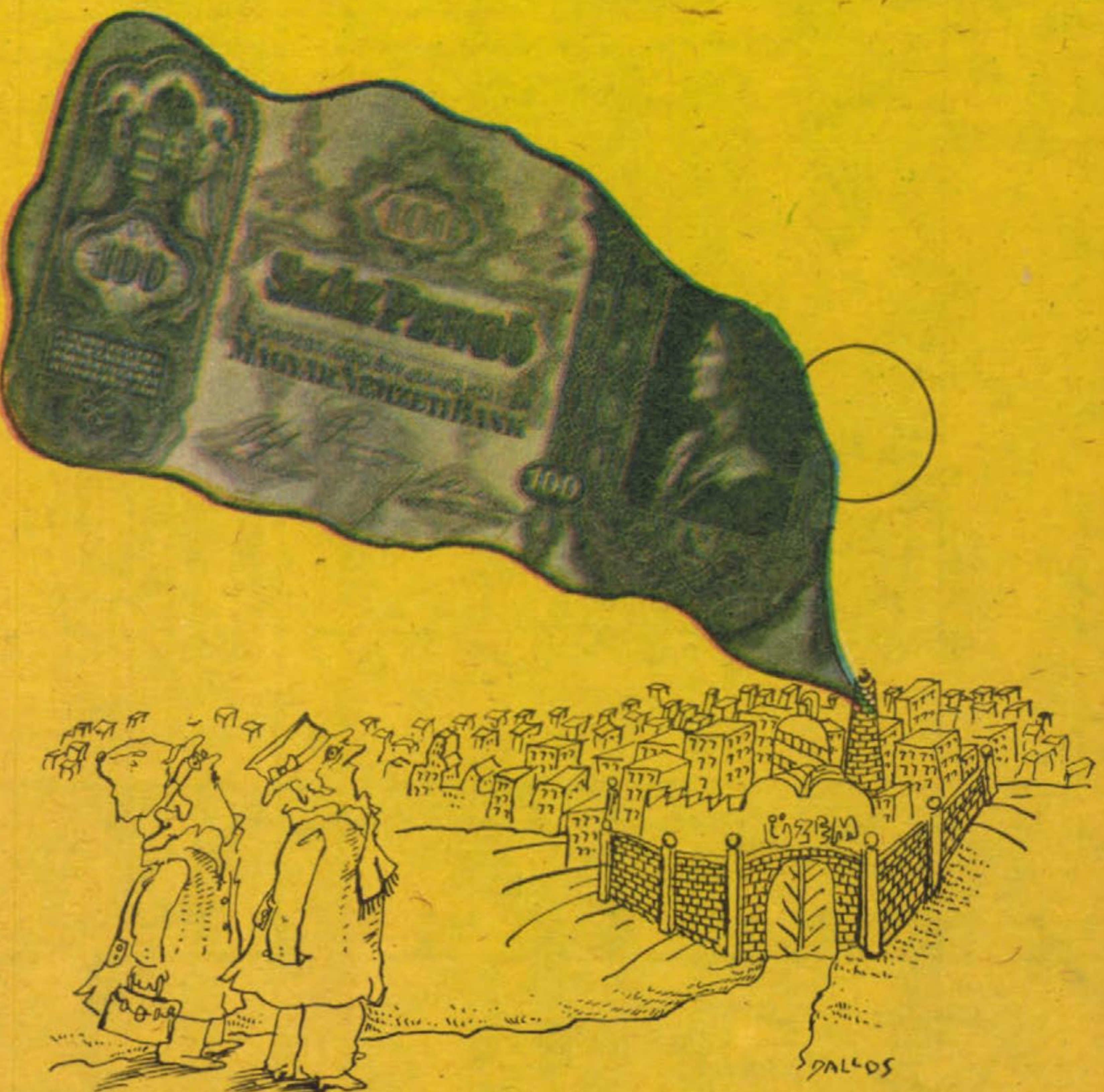
100
Száz Pengő
MAGYAR NEMZETI BANK
100
ÜZEM
DALLOS

– Láttam néhány korszerűtlen gyárat...

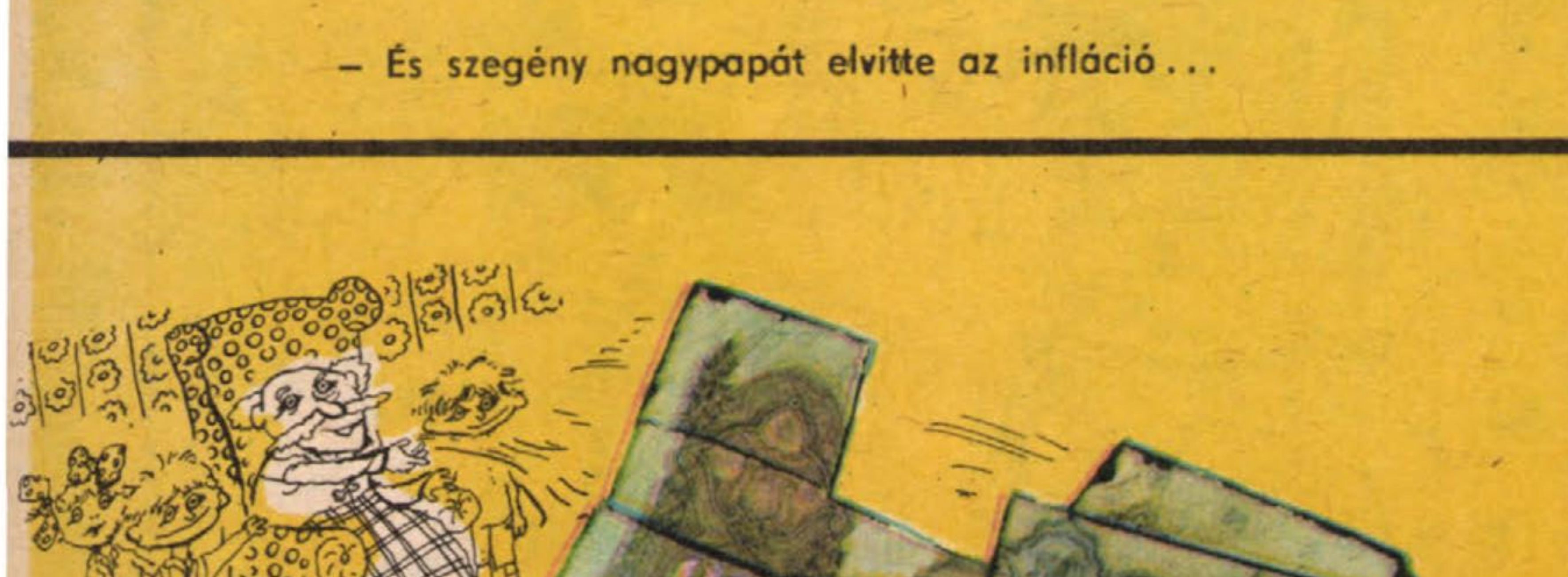
DALLOS
ÖTVEN PENGŐ
50

– Aztán papírrepülőkbe fektettem a vagyonomat...

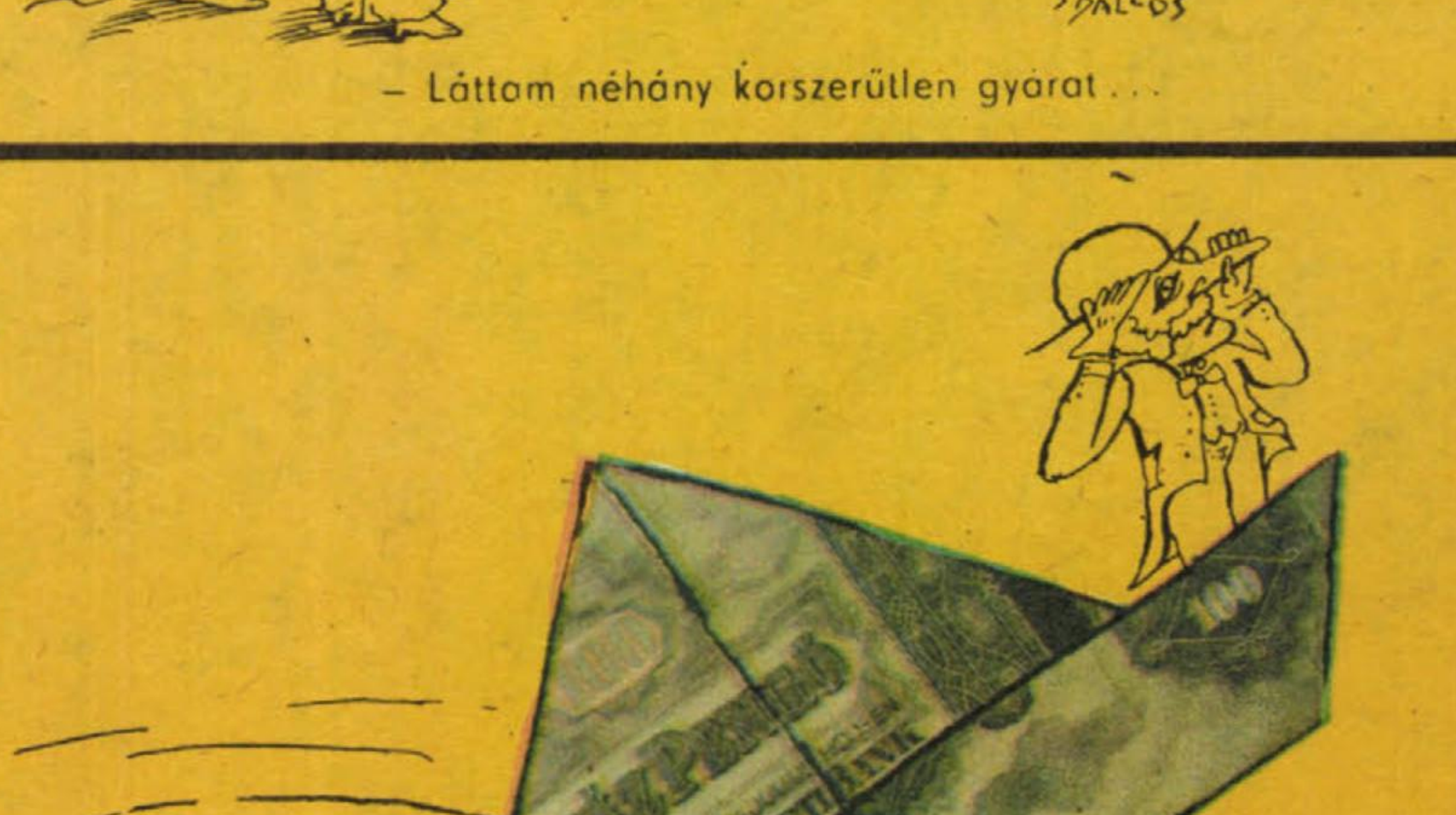
100
Száz Pengő
MAGYAR NEMZETI BANK

– 1946. augusztus 1-én nagy hajótörés ért

FULÖP GYÖRGY:

KI VOLT OTT A JÉGEN?

Hogy kinek az ötlete volt Mátyást éppen a Duna jegén királlyá választani, arról ma már halvány gőzünk sincs, de egy bizonyos, hogy nem esett a fejére. A királyválasztás ugyanis még egyáltalán nem volt lefutottnak tekinthető. Egy Gara és egy Ujlaki nevű úr, foglalkozását tekintve mindkettő oligarcha, szintén megpályázta a magas pozíciót és néhány jónevű bérgyilkost is bedobtak a választási küzdelembe. Bérgyilkolni pedig, mint az köztudott, jóízűen csak zsúfolt utcákon, meghitt kapualjakban lehet, nem pedig egy jégpályán, ahol még meglógni is problematikus.

A vállalkozás persze így sem volt veszélytelen, mert például Gara megfúrhatja a jeget, egy mesternyilász pedig nem is kívánhat jobb célpontot, mint mondjuk egy piros díszmagyarba bújt választót a hófehér jégen. Ezen bölcs megfontolásoknak tudható be, hogy Mátyásnak királlyá való kikiáltására lelkes, de erősen korlátozott számú kikiáltó jelent meg a Duna jegén. A szervezés viszont kitűnő lehetett, mert mire az ellentábor észbekapott, Mátyás már király volt.

Mivel pedig abban az időben még nehezebb volt államfőt és feleséget változtatni, ették kezüket, lábukat mindazok, akik kimaradtak a pakliból.

Nos, hát mit tesz ilyenkor a hoppon maradt magyar?

Természetesen helyezkedik.

Mert, hogy túlságosan nagy csomója nem volt a királyválasztók gyülekezetének, annyian azért voltak, hogy ki-ki csak a közvetlen szomszédjait ismerhette, de nem az egész gyülekezetet. És itt a kiskapu. Mondjuk ha Buzogány vitéz látta akkor ott a jégen a hős Zebegényt, akkor Zebegénynek is látnia kellett Buzogányt. És így tovább: kinek tegnap tanúsítottak, holnap már ő maga is tanúsít.

Az élet rendje az lett volna, hogy mind kevesebben lesznek azok, akik akkor ott voltak a jégen, hogy majd idő múltán a nemzet tiszteletétől övezve szálljon sírba az utolsó. Csakhogy ez esetben csoda történt. Egyre többen voltak azok, akik hiteltérdemlően tudták bizonyítani, hogy ők akkor ott voltak a jégen.

Mikor már annyian voltak, hogy kitelt belőlük egy szövetség, megalapították a Jégmagyarok Szövetségét. Ennek keretében alakult meg a Fagyott Magyarok Szövetsége, mely tömörítette mindazokat, akik fagyott lábujjukról vagy fülükről hitelt érdemlően bizonyították, hogy nevezett részük akkor fagyott meg, vagy krónikus bronchitiszük Mátyás királyságával együtt született a Duna jegén.

Mivel a szövetség így osztódás útján szaporodott, eljött a nap, mikor a Jégmagyarokból már volt egy nagygyűlésre való. Ekkor elhatározták, hogy a királyválasztás tizedik évfordulóján ismét gyűlést hívnak egybe a Duna jegén.

A megjelent Jégmagyarok száma minden elképzelést felülmúlt. Még negyedannyi embert is szörnyű felelőtlenség lett volna ráengedni a jégre. Ennyi hazafi alatt tán még az Északi-tenger jégpáncélja is beroppant volna.

Ekkor Köszvény vitéz, a leghíresebb Fagyott Magyar szólt a parton állókhoz. Mint igazolt résztvevő és szemtanú megállapította, hogy abban az időben szigorúbbak valának a telek, a Duna jege sokkal vastagabb lőn, azért bírta el mindazokat, akik akkor ott voltak a jégen és azért nem bírja most. Javasolta, hogy a nagygyűlést tartsák a parton, mert arra még nem volt példa, hogy a Duna partja bármekkora tömeg alatt beszakadt volna.

Volt erre nagy ováció, szónoklatok puffogtak, hordók görögtek, ökrök sültek ropogósra. A tömeg, amint ez szokás, evett, ivott, éljenzett, majd szétoszlott. Észre se vették, hogy egy szerény kis csoport kimegy a Duna jegére, a helyszínen együtt emlékezni arra a régi, nagyszerű napra.

Ők voltak azok, akik annak idején valóban ott voltak a jégen.

FULÖP: Hírességek vallomásai

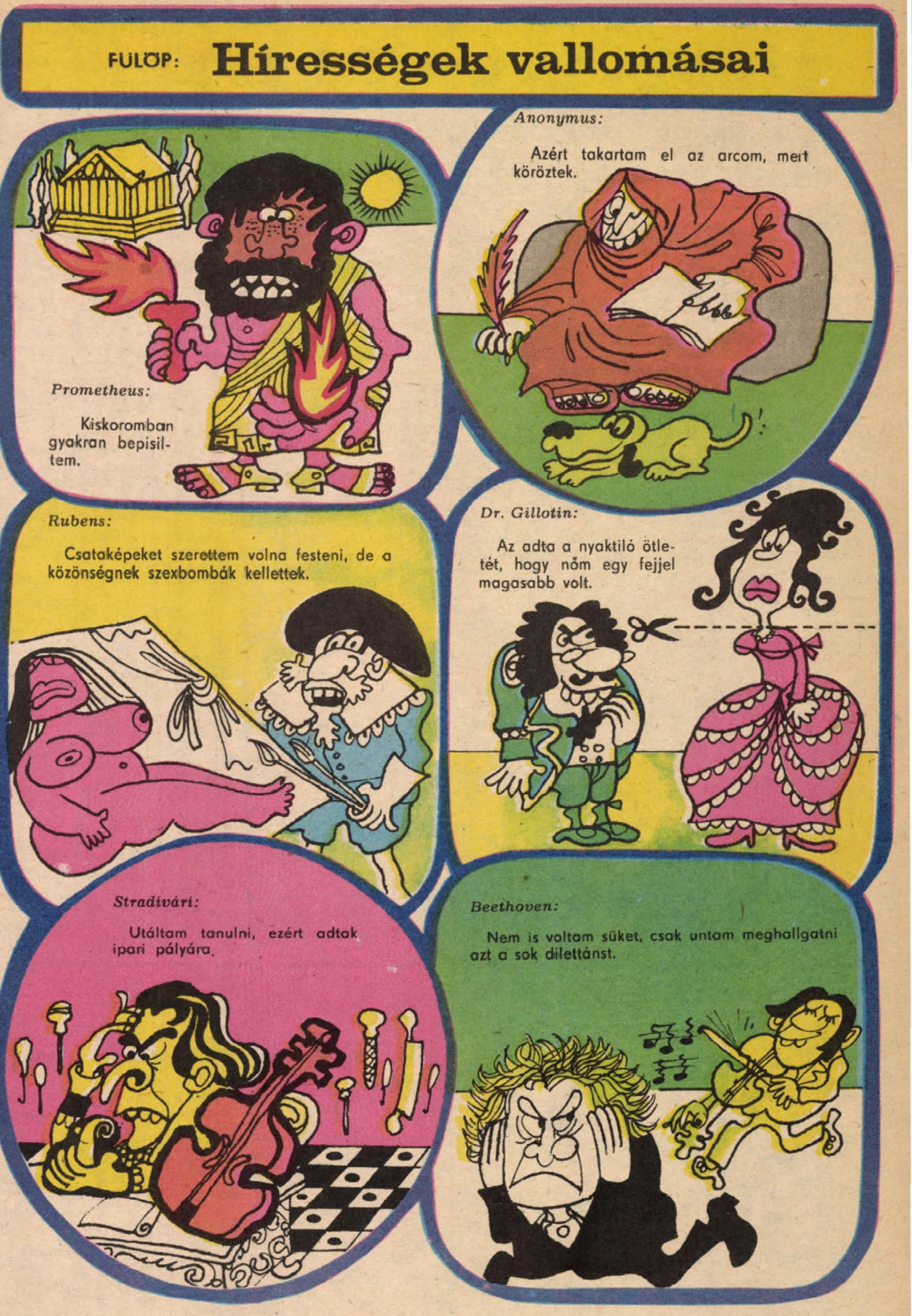

Prometheus:

Kiskoromban gyakran bepisiltem.

Anonymus:

Azért takartam el az arcom, mert köröztek.

Rubens:

Csataképeket szerettem volna festeni, de a közönségnek szexbombák kellettek.

Dr. Gillotin:

Az adta a nyaktiló ötletét, hogy nőm egy fejjel magasabb volt.

Stradivári:

Utáltam tanulni, ezért adtak ipari pályára.

Beethoven:

Nem is voltam süket, csak untam meghallgatni azt a sok dilettánst.

FENDRIK FERENC:

FRANCIA-MAGYAR

ÉRZELMES BETÖRŐ

A nénike egyedül él, rendes, tiszta kis lakásban.

Egy őszi este csengetnek. A nénike az ajtóhoz csoszog. Egy feltűrt gallérú férfi áll az ajtóban, kalapja a szemére húzva.

— A rokonoktól jövök — mondja.

A nénike behívja, leülteti.

— Meséljen, fiam, kiknél járt? A Pistáéknál? Bözsiéknél?

— Sajnos, nem érek rá mesélni. Hol a pénze?

— A pénzem? — hökken meg a nénike.

— Gyerünk, gyorsan, mert lövök! — vesz elő egy revolvert a férfi. — Hol a pénz?

— Ott... ott... a szekrényben — remeg a nénike hangja.

— Figyelmeztetem, egy szó és lövök! — Kinyitja a szekrényt, s turkálni kezd benne. — Hol van?

— Az ágynemű alatt... De ne gyűrje össze a lepedőket.

A férfi keze megáll, aztán óvatosan kihúz öt darab százast.

— Ez az összes?

— Igen. Ebből kell fizetnem a gázt meg a villanyt

— Mennyi az?

— Százon felül szokott lenni.

— Tessék, hagyok itt kétszázat. Fene a hülye, érzelmes szívemet.

MAGYAR KUTYA

Tóbiás nem tartozik a baráti körömhöz. A Szt. István park legtöbb kutyájával beszélő viszonyban vagyok, Tóbiás azonban éppen csak tudomást vesz rólam. Rögtön hozzáteszem, nem rajtam múlik a dolog. Többször próbálkoztam már viszonyunk elmélyítésével, de mindenkor elutasításban volt részem. Mindössze annyit tudtam elérni. hogy amikor a közért előtt az ajtósarokhoz kötve várja barátnőjét és megsimogatom, nem mordul rám. És ez nagy szó, mert Tóbiás minden közeledési kísérlet nélkül is kifejezi ellenszenvét — főleg ha a barátnőjénél idősebb nők az illetők. Rájuk vakkant az utcán, vagy fenyegetően keresi a lábukat, míg a póráza engedi. Valószínűleg érzi, hogy ők se rokonszenveznek vele, feltehetően barátnője kora és külseje miatt, aki szép, fiatal, szőke és karcsú. Voltak olyanok is, akik egyenesen rendőrt reklamáltak, vagy panaszt tettek a közértben, hogy nem lehet bemenni az üzletbe, mert a bejáratnál van egy vadállat.

Azért kellett ezt előrebocsátanom, mert csak így érthető az a jelenet amelynek tanúja voltam. Állást nem foglalok az ügyben.

Tóbiás barátnője éppen eloldotta Tóbiás pórázát, amikor kilépett a közért másik ajtaján egy feszülő nadrágos, ingerült arcú nő, kezében megpakolt szatyorral. A szatyorból valami csöpögött. Becsületszavamra: Tóbiás korrektül viselkedett. A nő azonban dühödten odavágta Tóbiás barátnőjének:

— Gyereke lenne inkább, ne kutyája!

— Én is szeretnék gyereket — felelte Tóbiás barátnője. — De félek, hátha a nénire hasonlítana.

FRANCIA KUTYA

Meleg júliusi nap volt. A tenger legalább egy kilométer messzeségben kéklett. Apály volt. A plázs népe elnyúlva hasalt a kabinok előtt. Nem messze tőlem egy házaspár aszalódott. Köztük egy kutya. A házaspártól jobbra egy fiatal nő. A férj átpislogott a nőre. Egyszer a feleség ránézett a férjére, hogy mit néz. A férj azt felelte, hogy egy verebet. Nemsokára letelepedett a közelünkben egy társaság. Velük is volt egy kutya. A házaspár kutyája felállt, és fixírozni kezdte a másik kutyát.

— Youki! — szólt rá a férj. De Youki egyre élénkebben érdeklődött, majd indulni akart udvarolni a szomszéd kutyához, azonban a férj elkapta Youki nyakszíját, és visszarángatta. — Itt maradsz, érted?! — ütött a kutya hátuljára.

Youki lázadozott, de aztán beletörődött, hogy az emberek beleavatkoznak érzelmi életébe. Még melegebb lett. Azt mondta a feleség, hogy ő elmegy fürödni.

— Jó — felelte a férj.

A feleség elbaktatott az izzó homokban, a férj pedig bámulta a szomszéd nőt. A nő kihozott a kabinjából egy összecsukható ágyat. Bajlódott vele. A férj felugrott, segítette kinyitni. Aztán ott is maradt a nő lábánál. Amikor a feleség visszajött a fürdésből, kedélyesen, de jó alaposan ráhúzott a férj fenekére.

— Neked szabad udvarolni, de a Youkinak nem?

LOGIKA

Vagy két éve, hogy találkoztam Katival. Kiöntötte a szívét.

— Nem tudja elképzelni, mennyi bosszúságot tud okozni egy kolléga.

— Nő, vagy férfi — kérdeztem.

— Nő!... — legyintett s ebben benne volt, hogy ez természetes, szót sem érdemel. — Férfi! Férfi! Felsőbbrendű lényeknek képzelik magukat, és csak kihasználják az embert. Ha a főnök kiad valami komoly, nehezebb munkát, csináljam én. Ha kartotékolni kell vagy kikeresni valami statisztikai adatot, csináljam én! Csináljam a nehezet, csináljam az idegtépőt. Korompai Pista úr pedig csak sétál, dirigál, ellóg, amiért én tartom a hátamat. Higgye el, néha már ott tartok, hogy... hogy nem is tudom, hol tartok.

A napokban ismét összefutottunk Katival. Hallottam, hogy még a múlt évben elvált a férjétől. Tapintatos akartam lenni, s csak annyit jegyeztem meg, hogy milyen remekül néz ki.

— Á! — fújta el a szemébe hulló haját. — Hullafáradt vagyok. Vásárlás, költözködés. Tudja, Pista lakását tartjuk meg.

— Pista? — adtam a meglepettet.

— Elváltam, de újra férjhez mentem. Az egyik kollégámhoz. Korompai Pistához. Majd feljön egyszer hozzánk egy feketére, jó?

MAGYAR SZEMLÉLET

Egy magyar barátommal nézzük a tengerpart homokjában játszó gyerekeket. Várat építenek, alagutat fúrnak, gátat emelnek.

— Mit dolgoznak ezek a gyerekek! — jegyzi meg a barátom. — Később aztán majd leszoknak a munkáról.

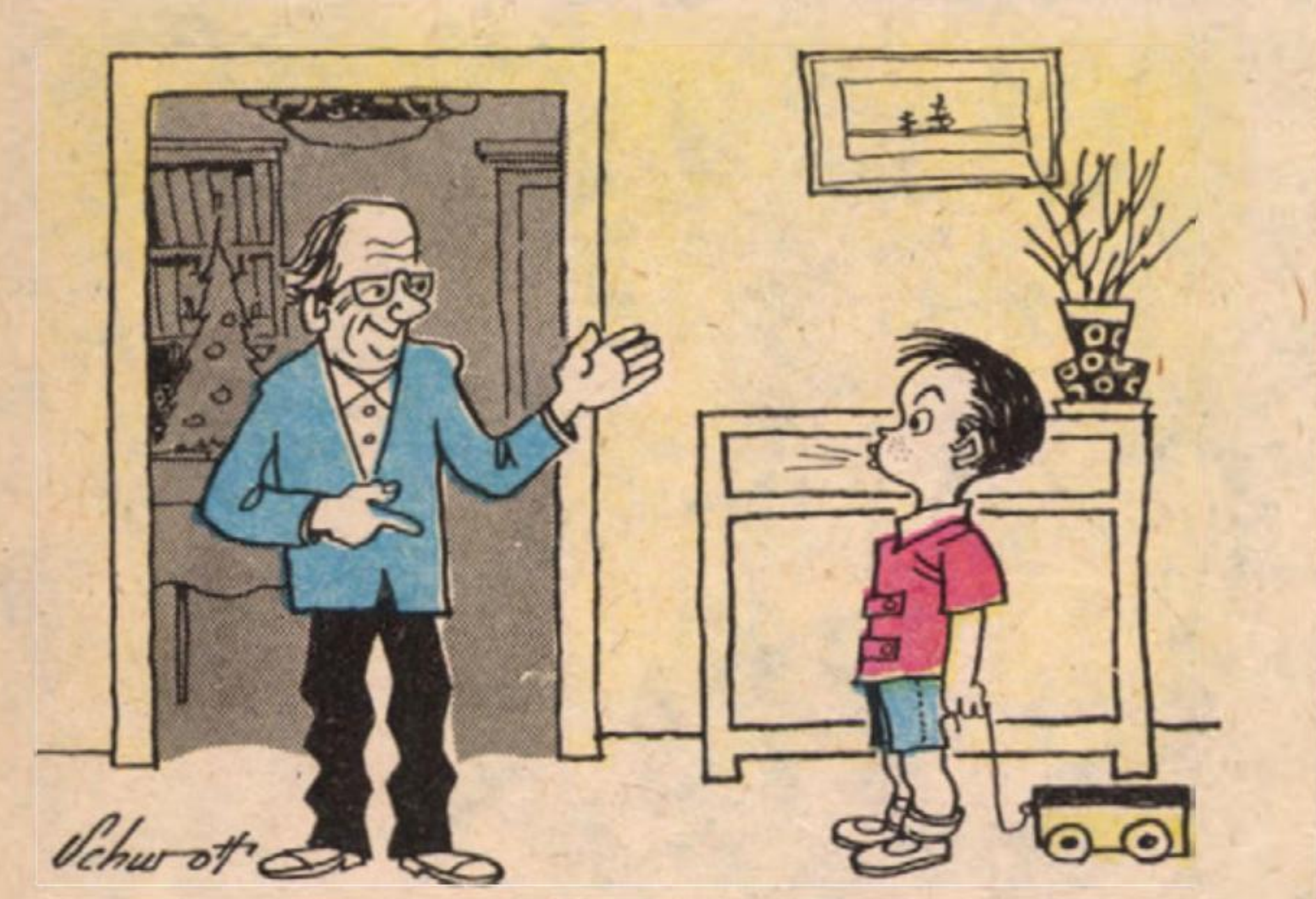

– Elmesélem az első emberpár teremtését...
– Ismerem már! A harmadik ember megteremtéséről mesélj...

LAKÁSCSERE

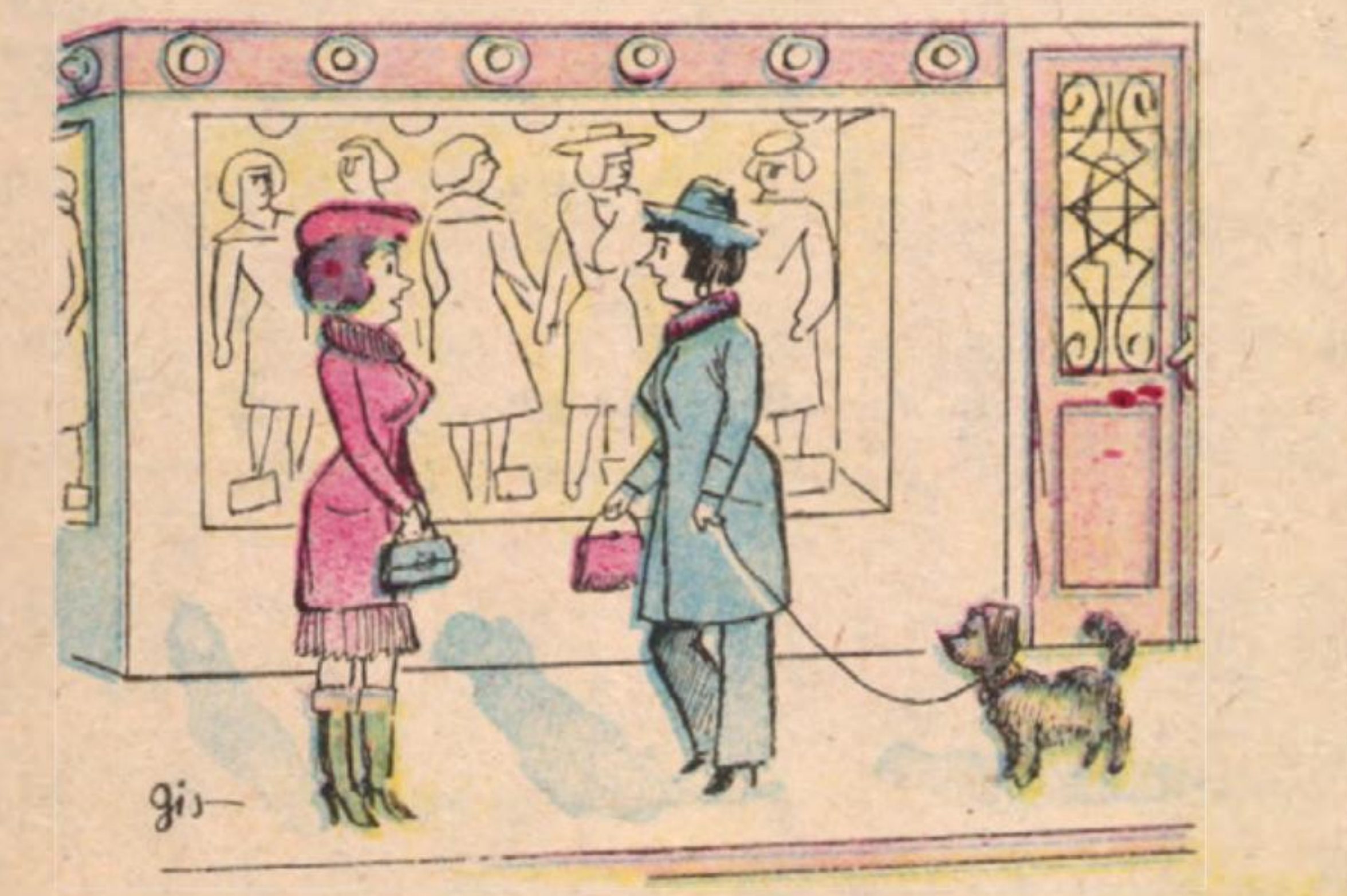

– Megfelelő címet ajánlott a komputer?
– Hogyne, a saját lakásomat!

GALAMBOS SZILVESZTER:

PÁRBESZÉDEK

— Én olyan nyugtalan vagyok.

— Miért?

— A feleségem miatt. Azt mondja, hogy a szabónőjéhez megy délutan. Hátha görbe utakon jár.

— Tönkreteszi magát ezzel az állandó gyanúsításokkal.

— Gondolja?

— Igen. Vegyen példát rólam. Én tökéletesen megbízom az asszonyban. Ő még soha nem hazudott nekem. Ha ő egyszer azt mondja, hogy megcsal, arra mérget lehet venni. S ez olyan megnyugtató.

*

— Öregem, gratulálhatsz.

— Mihez?

— Kineveztek főraktárosnak az Arany- és Gyémántelosztó központjába.

— Ez azt jelenti hogy most már nem vagy hajlandó velem részt venni betöréses lopásban?

— Dehogynem. Összekötnek minket a régi szép idők. Emlékszel, amikor abból a kastélyból egymagam elvittem egy százszemélyes herendi étkészletet?

— Hogyne emlékezném.

— És amikor kétszázezer forintot loptam egy lottónyertes aktatáskájából?

— A szakma sokáig tisztelettel beszélt rólad.

— És amikor öröklakást ígértem kedvezményesen ötvenezer forintért. Az előleget, 49 ezer forintot előre kellett kifizetni!

— Bravúrosan csináltad. De mondd, hogyan lehet, hogy ezzel a múlttal felvettek főraktárosnak az Arany- és Gyémántelosztó központba?

— Egyszerűen. Bemutattam a makulátlan erkölcsi bizonyítványomat.

— Neked van erkölcsi bizonyítványod?

— Igen, mert eddig hála az égnek, nem kaptak el...

*

— Tud ön titkot tartani?

— Meghiszem azt!

— De nem ám, hogy csak ígéret, aztán holnap visszahallom egy társaságban,

— Ami a fülemen be, arról mélységesen hallgatok egy életen át.

— Tehát megbízhatom önben?

— Esküszöm. De mondja már a titkot.

— Rendben van. Tehát bizalmasan elárulhatom, hogy ön egy tökkelütött buta ember! De kérem, hogy ezt saját érdekében ne terjessze!

*

— Uram, miért olyan rosszkedvű?

— Egy ostoba tréfának vagyok az áldozata.

— Mesélje el.

— Képzelje, a kollégáim a munkahelyemen bedugtak a zsebembe egy női nadrágot, vagyis egy bugyit.

— Hahaha! Képzelem, hogy röhögött, amikor megtalálta!

— Csakhogy ennek a fele sem tréfa. Nem én találtam meg, hanem a feleségem, amikor a zakómat tisztította.

— Botrányt csapott?

— Egyáltalán. Azt mondta, mi modern emberek vagyunk, ebből nem csinálunk nagy ügyet. S rögtön be is vallotta, hogy minden kedden és pénteken megcsal egy jóképű gázleolvasóval!

SZŰR-SZABÓ JÓZSEF:

7 pecsétes titkok

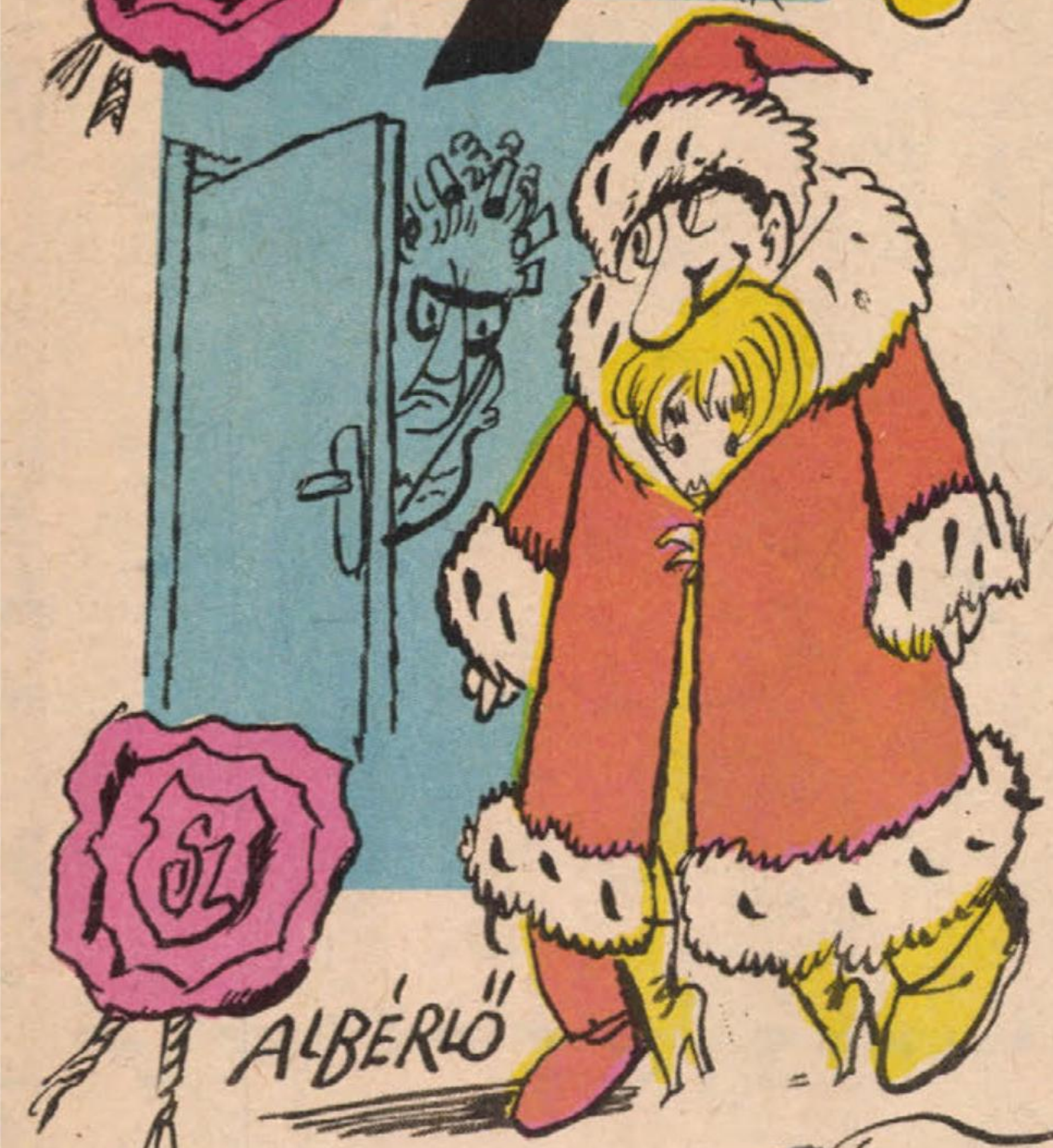

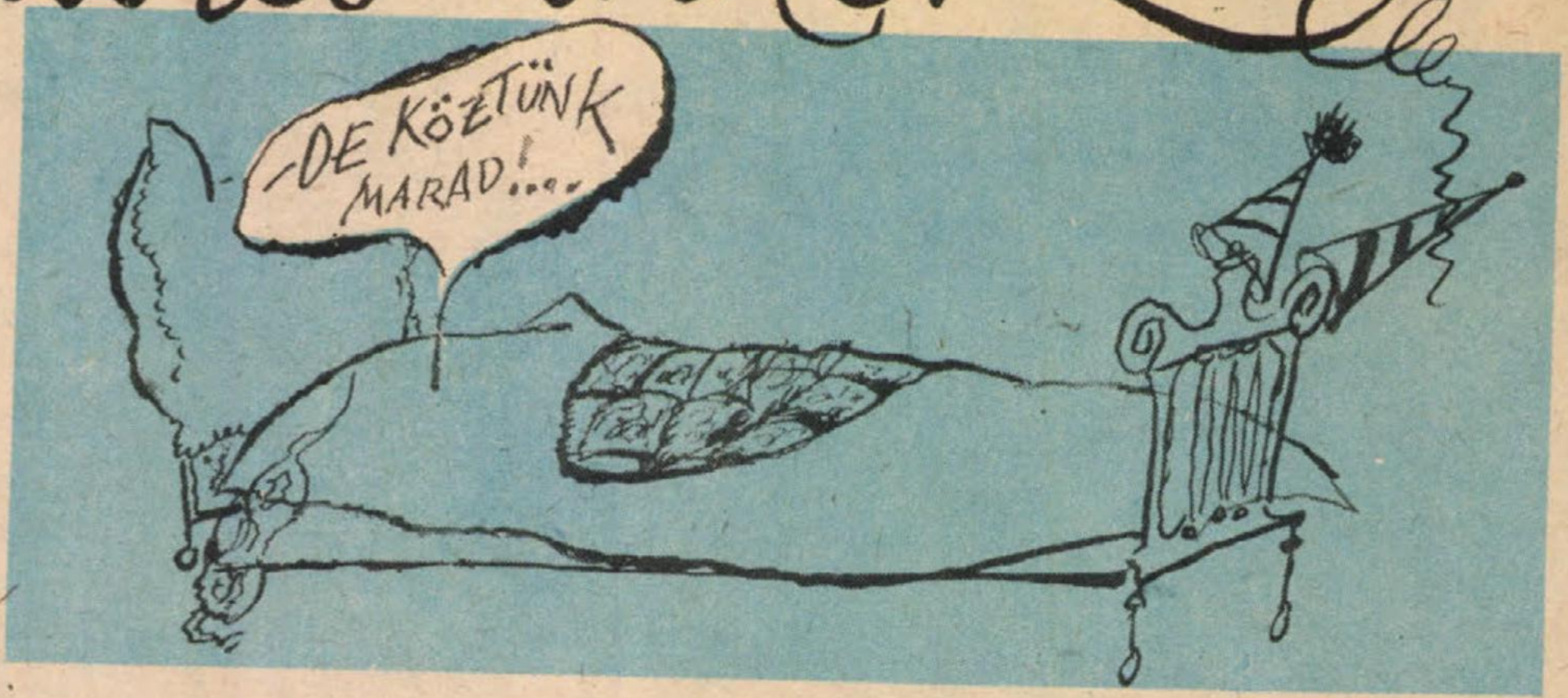
– DE KÖZTÜNK MARAD!...

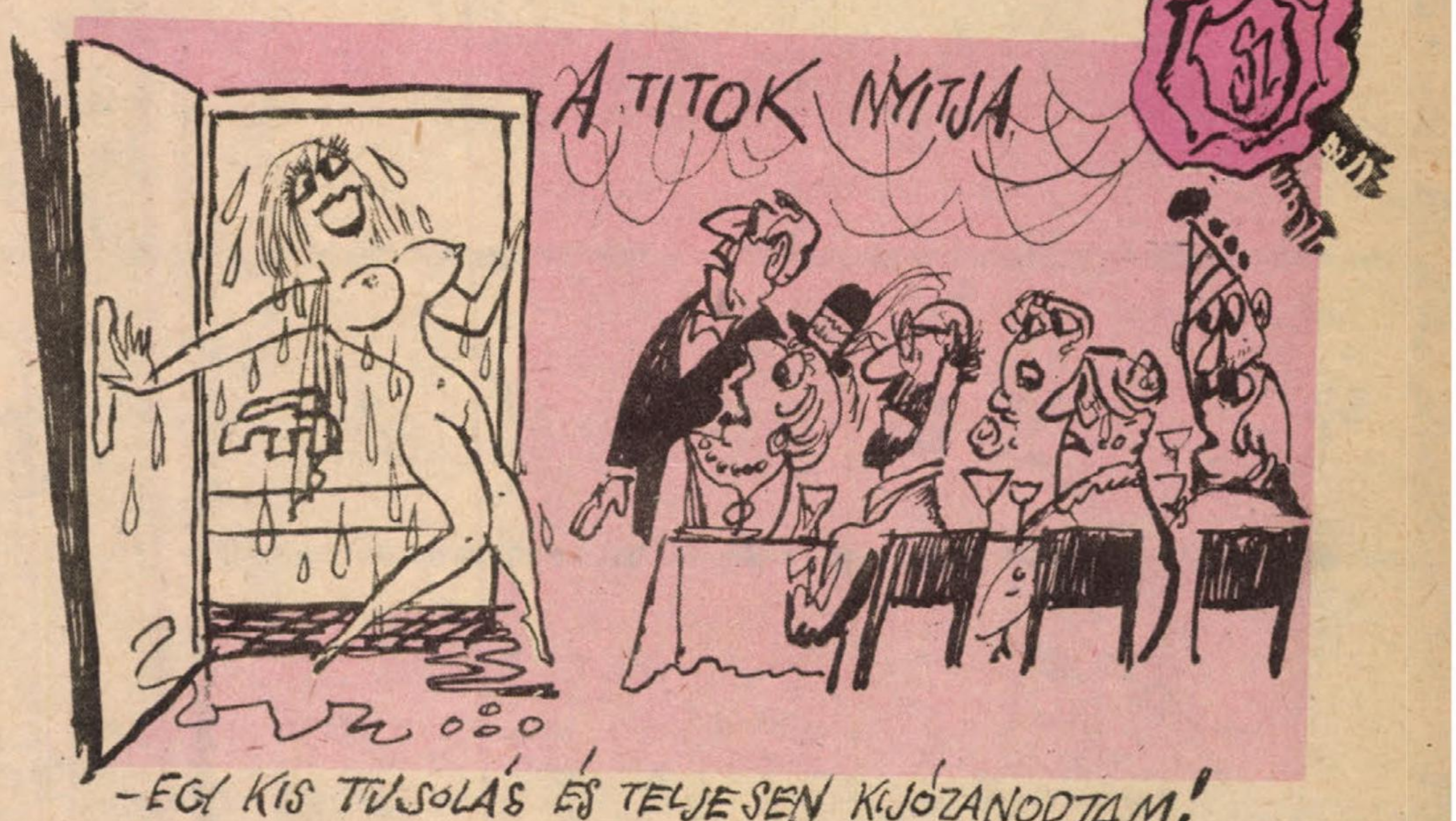
A TITOK NYITJA.

– EGY KIS TUSOLÁS ÉS TELJESEN KIJÓZANODTAM!

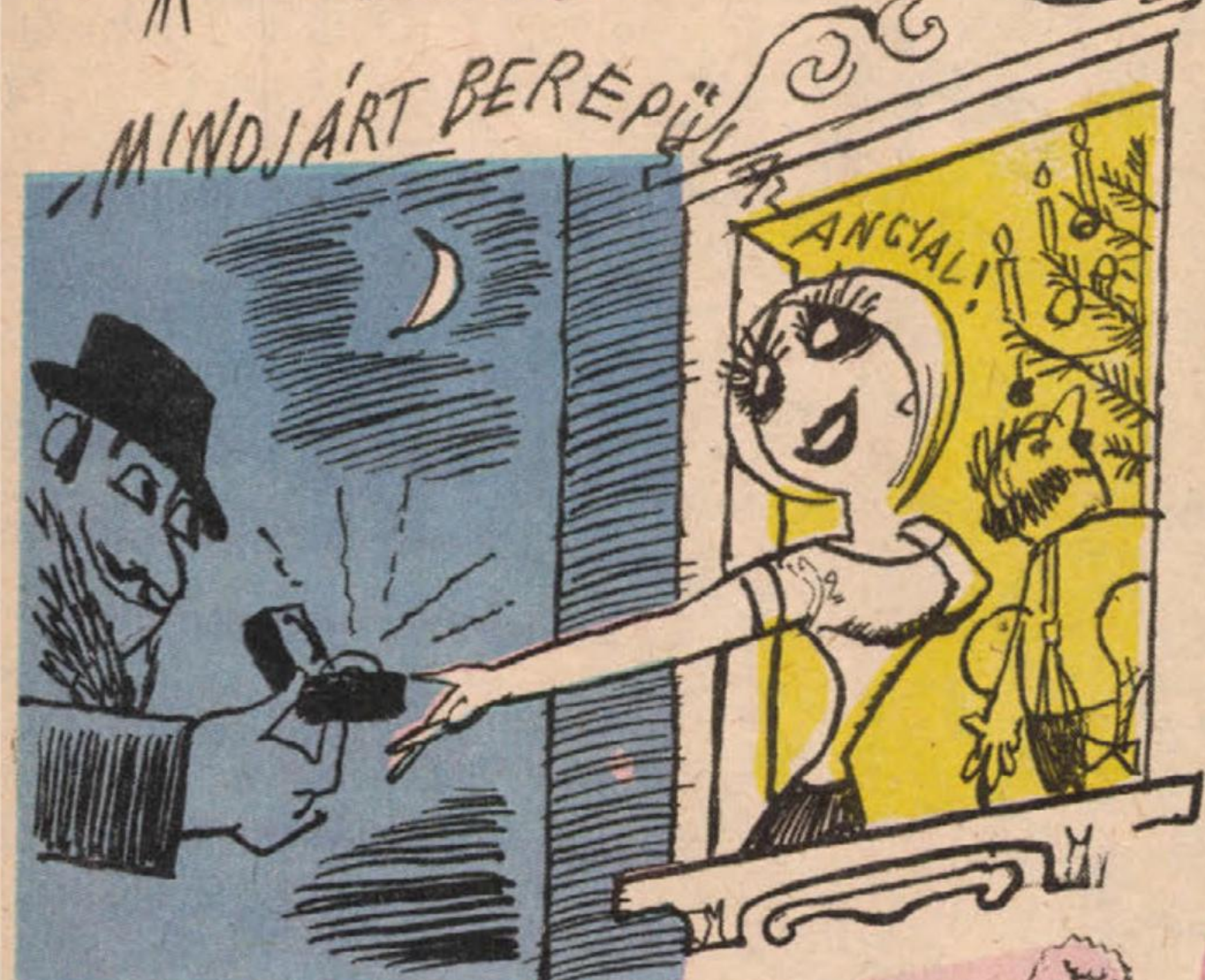
– MINDJÁRT BEREPÜL AZ ANGYAL!

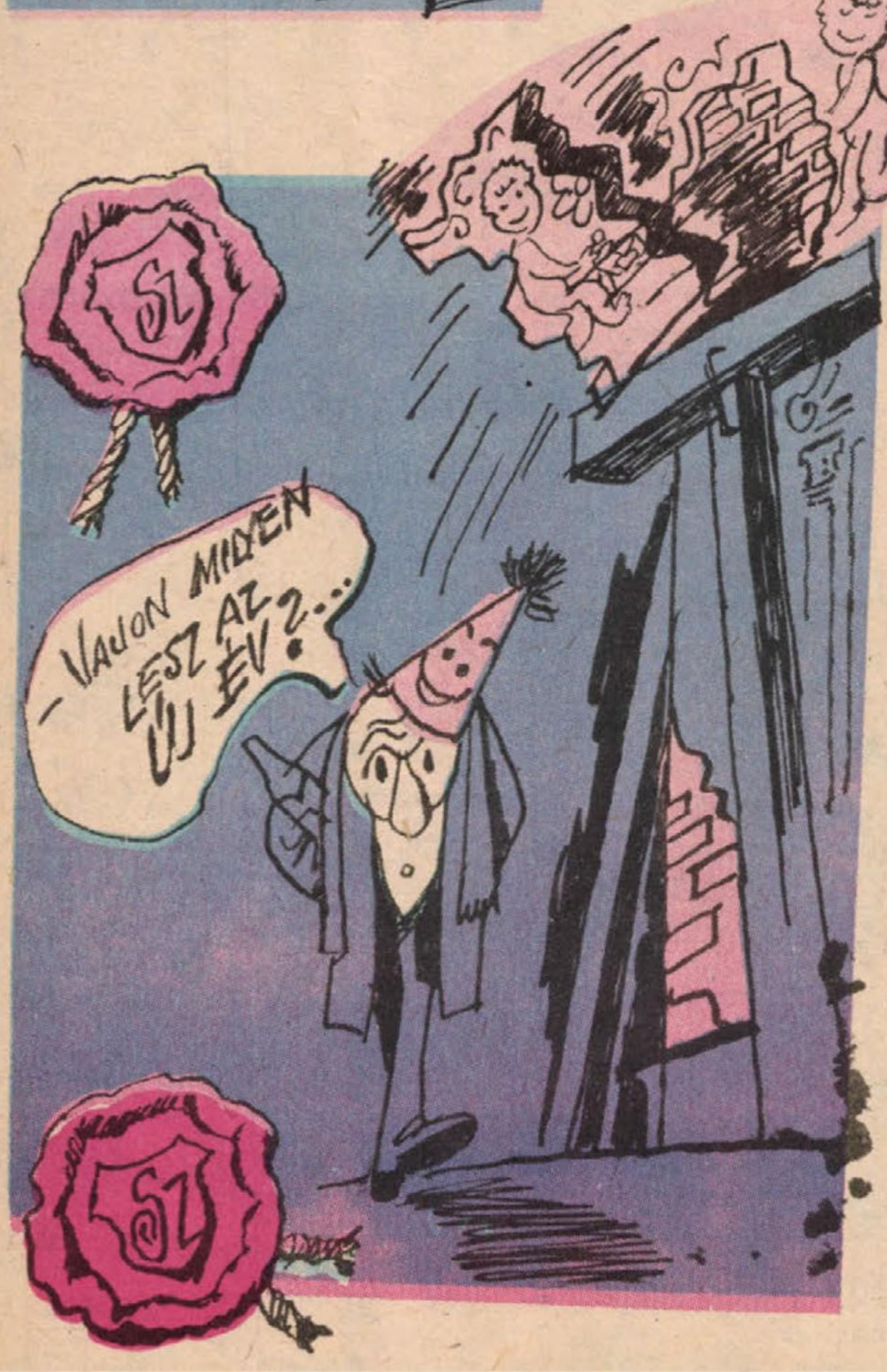
– VAJON MILYEN LESZ AZ ÚJ ÉV?...

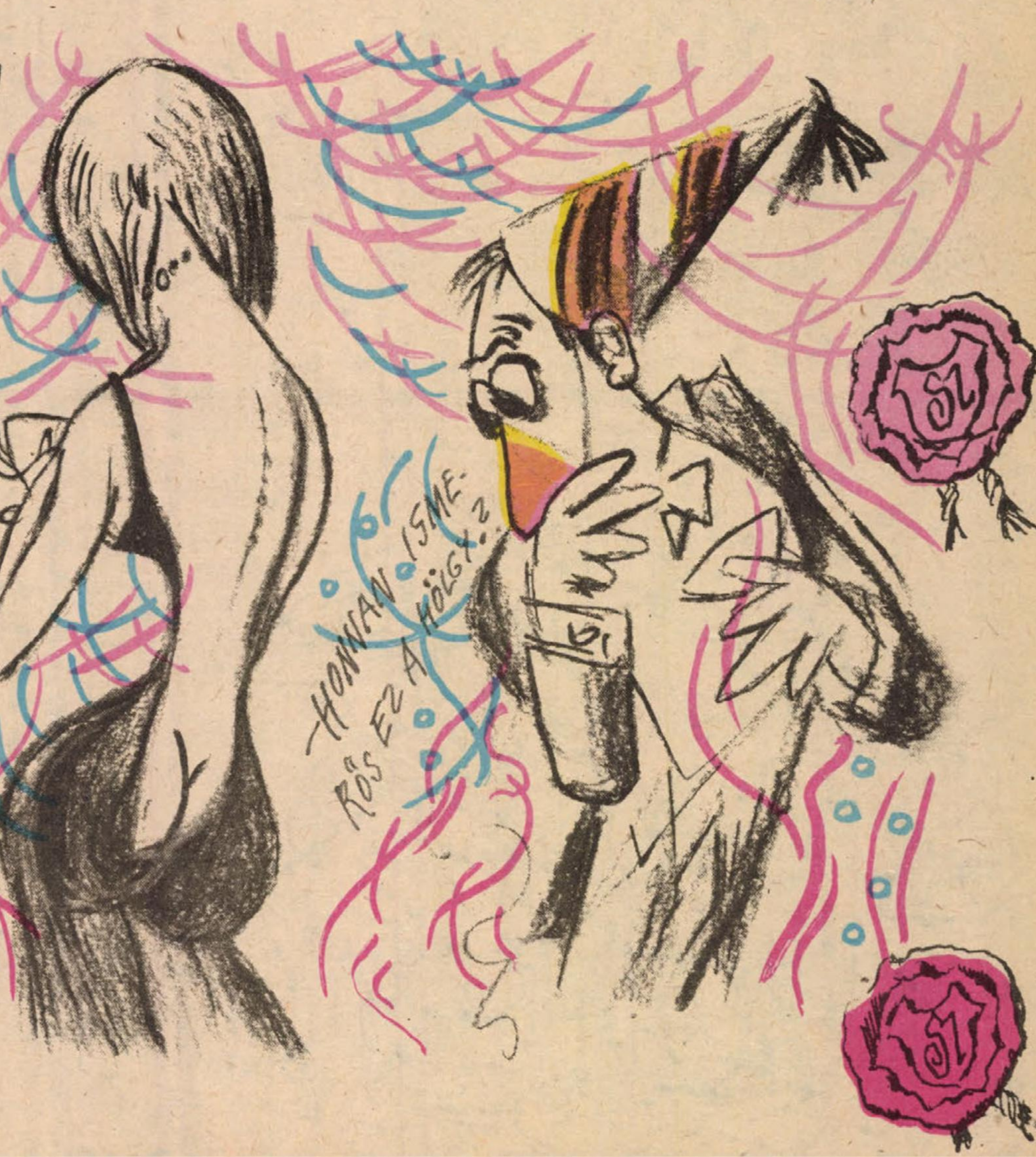
– HONNAN ISMERŐS EZ A HÖLGY..?

MAGÁNVÁLLALKOZÁS

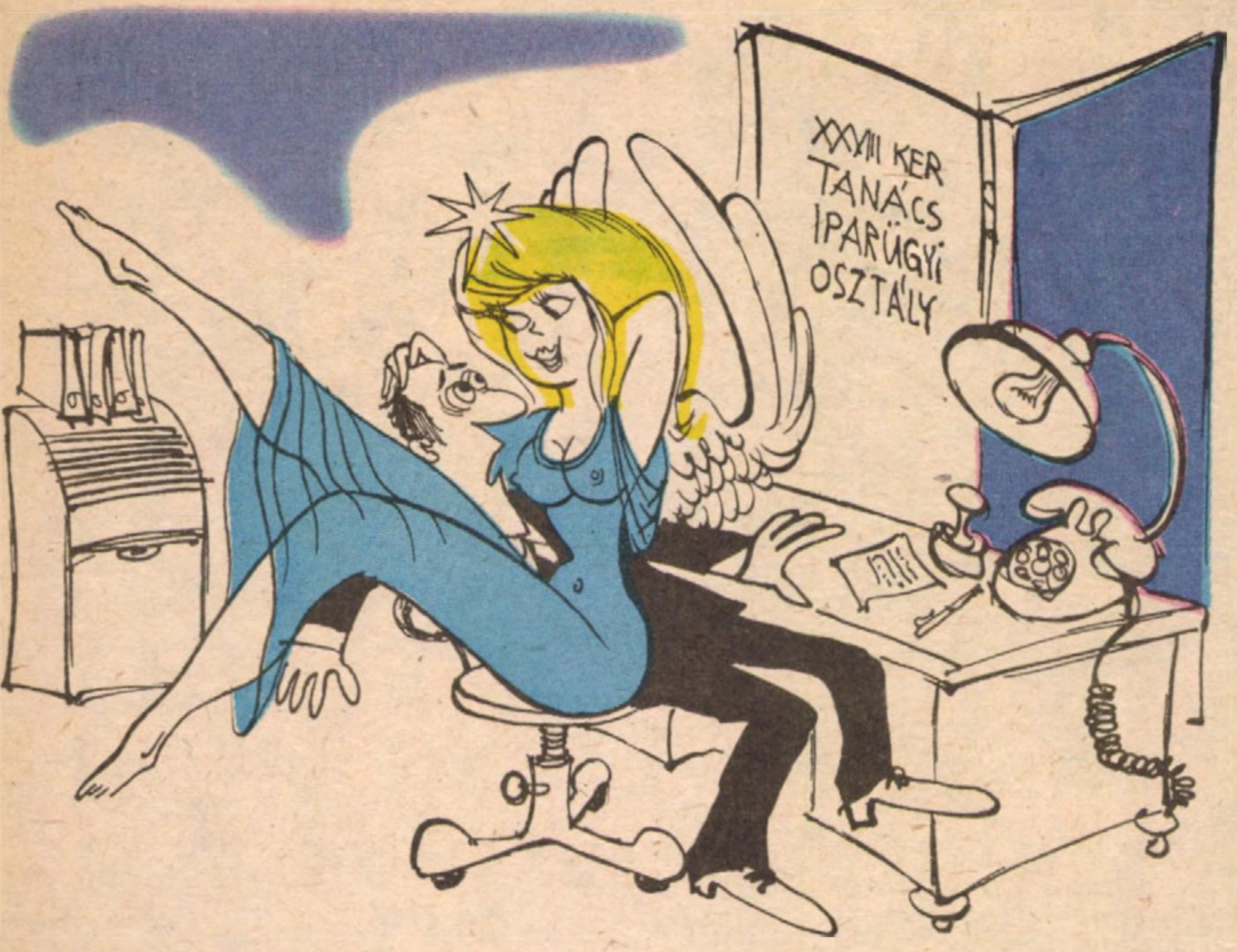
XXVIII KER
TANÁCS
IPARÜGYI
OSZTÁLY

– Iparengedélyre lenne szükségem.

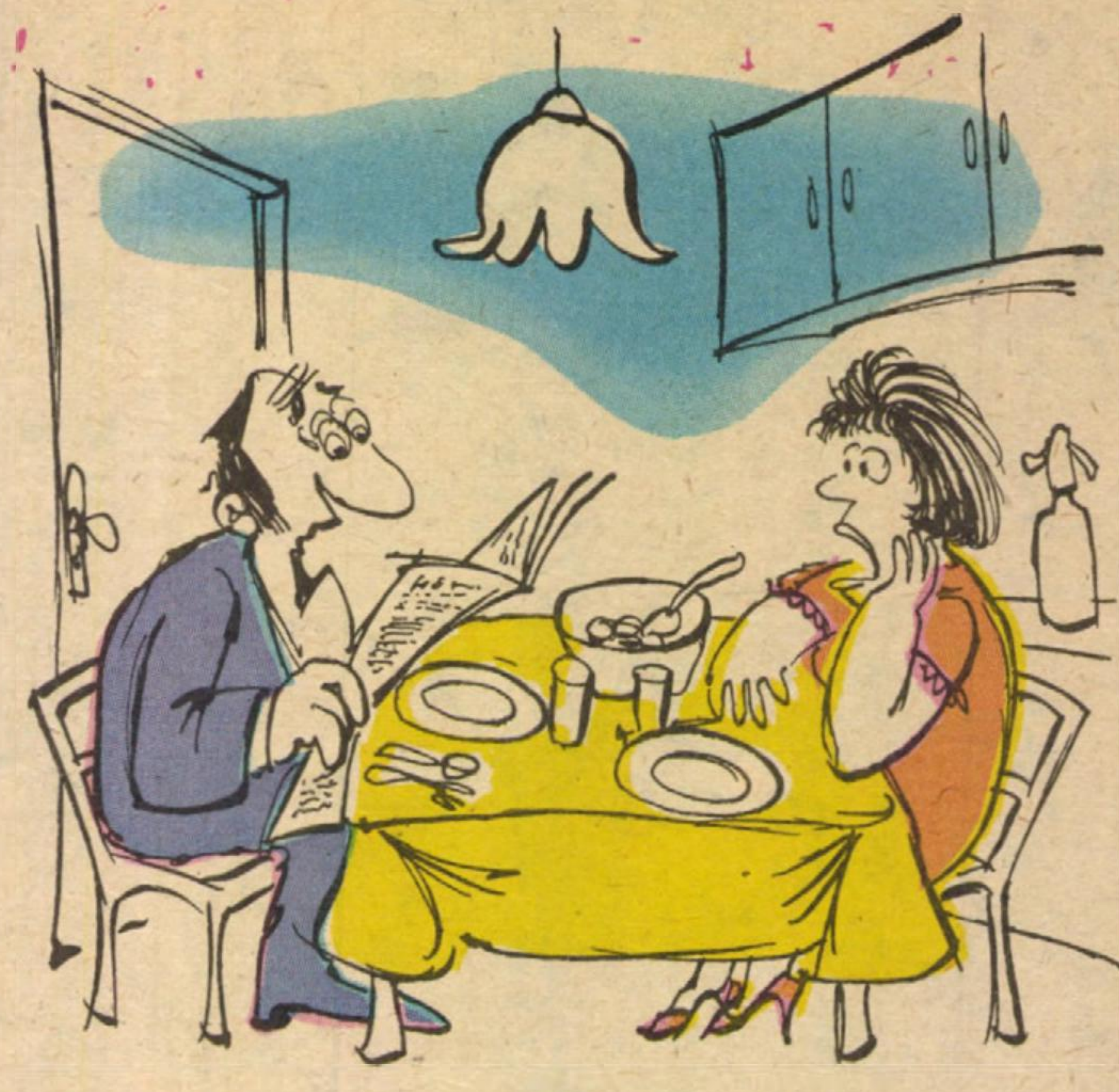

– Karácsonyi meglepetés? Jaj de megijesztettél, már azt hittem januári . . .

BARÁT JÓZSEF:

Égi és földi jelenségek

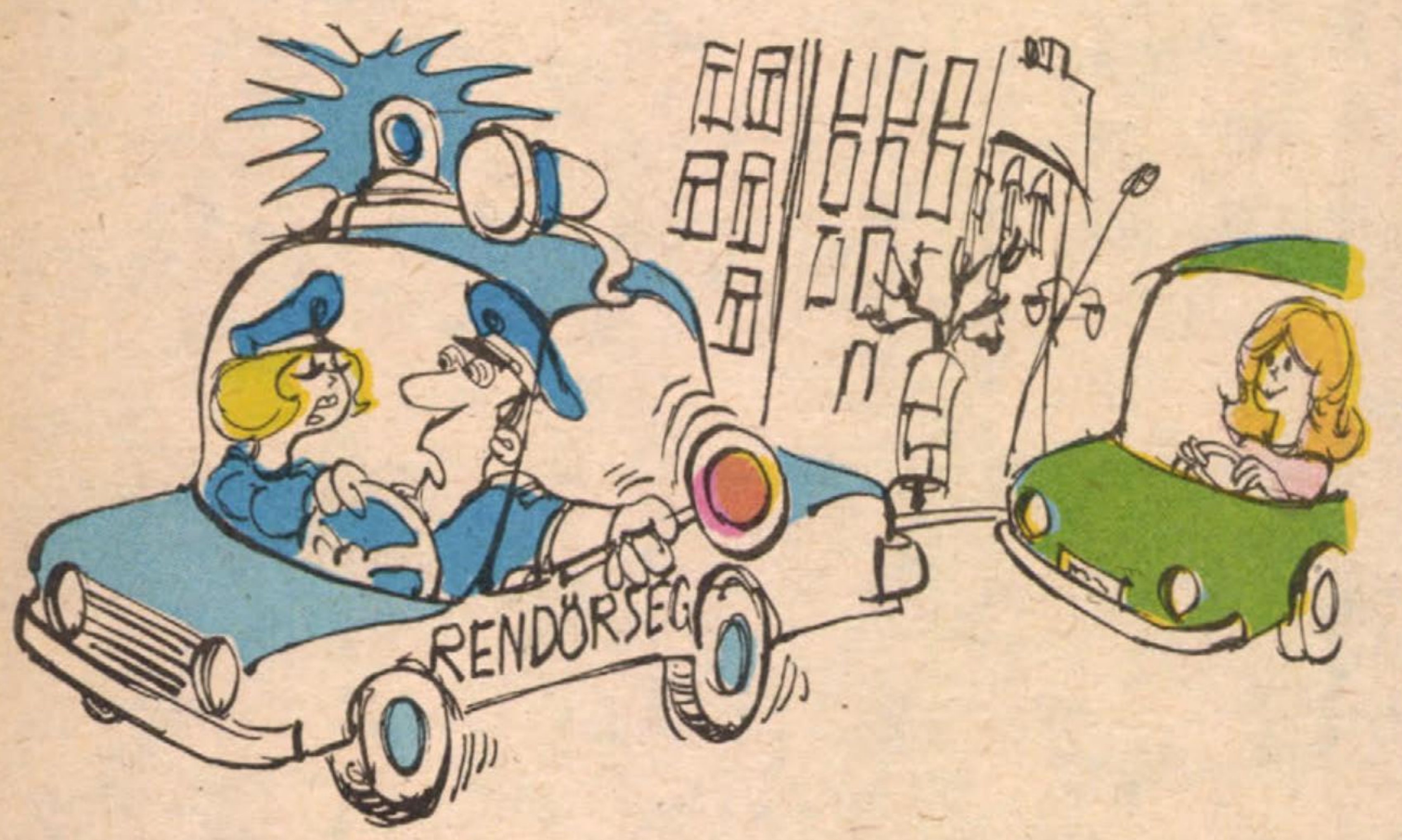

– Őrmester elvtárs, ne integessen folyton olyannak, akit nem ismer.

ÜNNEPI KÖZVETÍTÉS

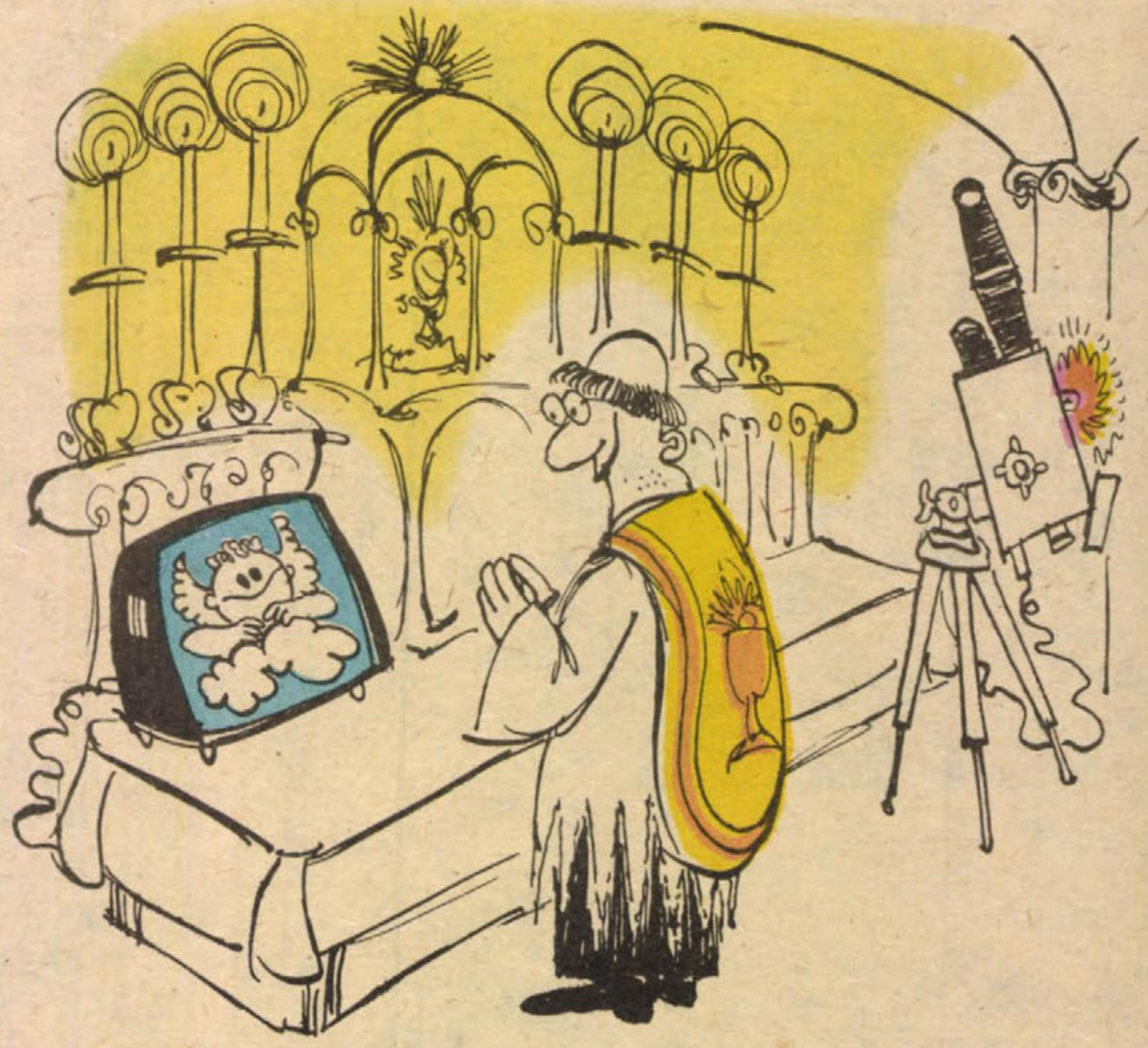

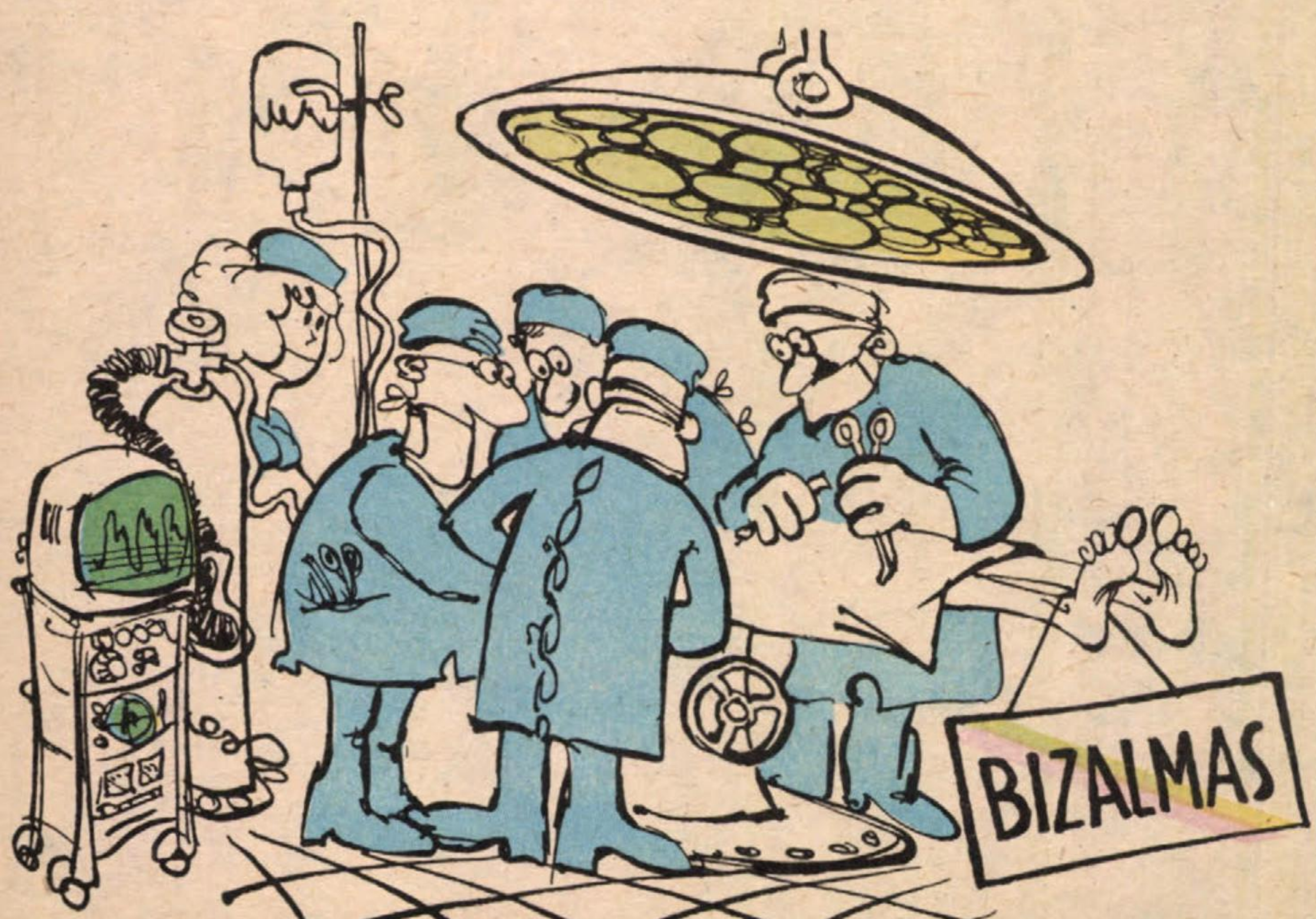

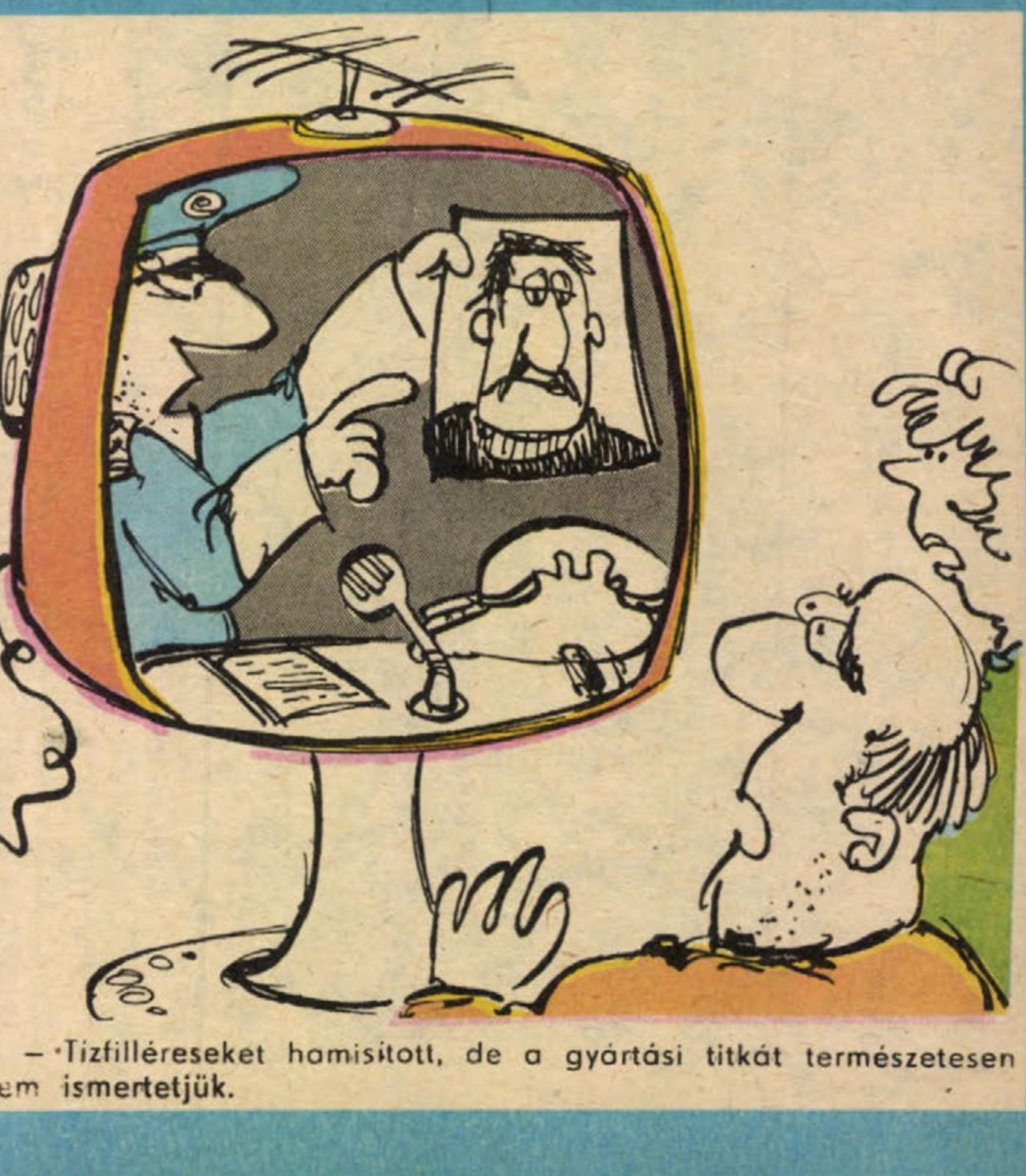

– Tízfilléreseket hamisított, de a gyártási titkát természetesen nem ismertetjük.

SAJDIK FERENC:

Mi történt 1455. február 9-én az isztambuli bazárban?

Megmondjuk őszintén, nem tudjuk,

ugyanis a mi történetünk csak másnap, 1455. február 10-én kezdődik, amikor Tadzsi Üglüdü felszedelődzködött

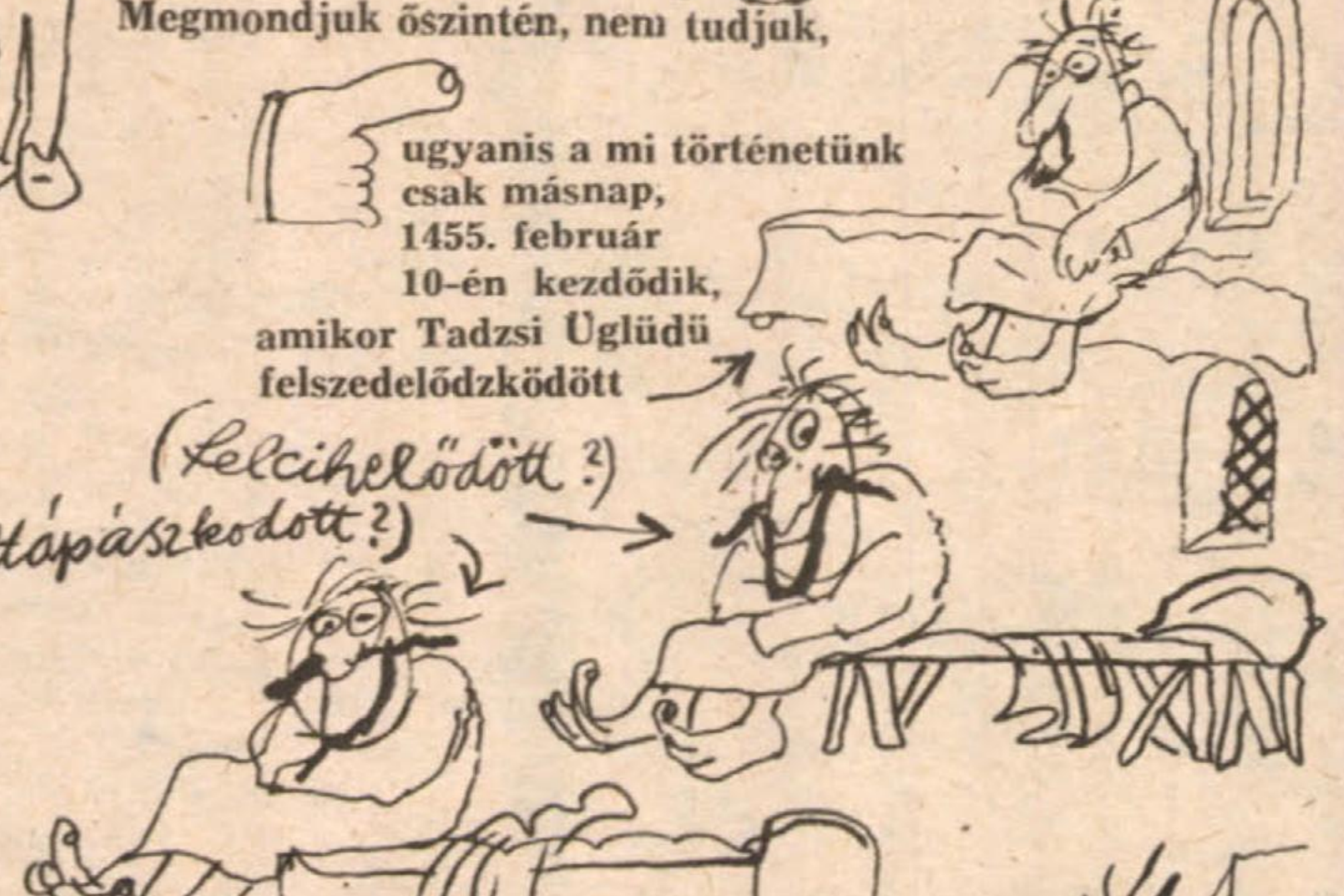
(felcihelődött?)
(feltápászkodott?)

és elballagott az isztambuli bazárba.

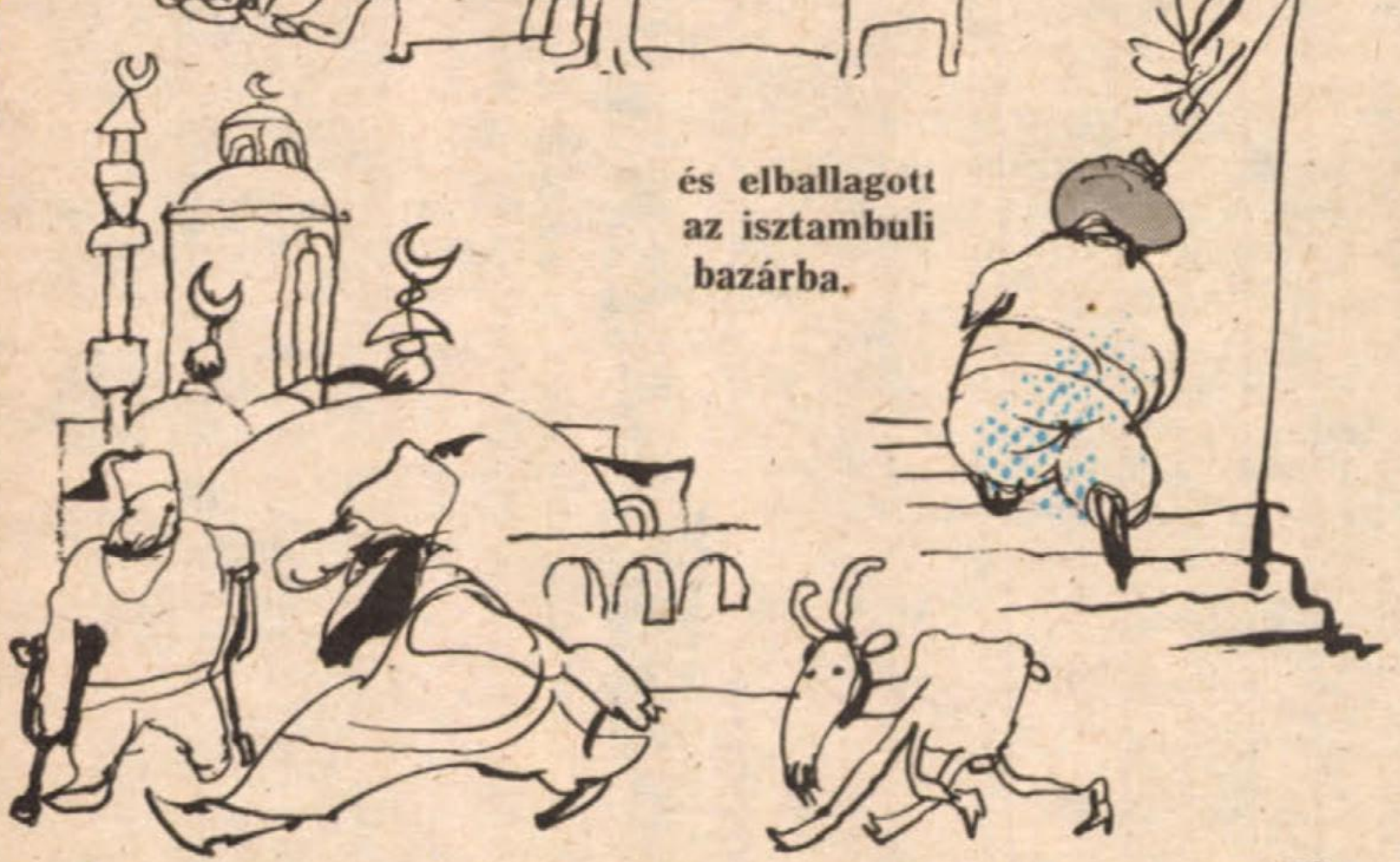

Kíváncsi ember volt, meg ritkán is szabadult szépszámú feleségeitől,

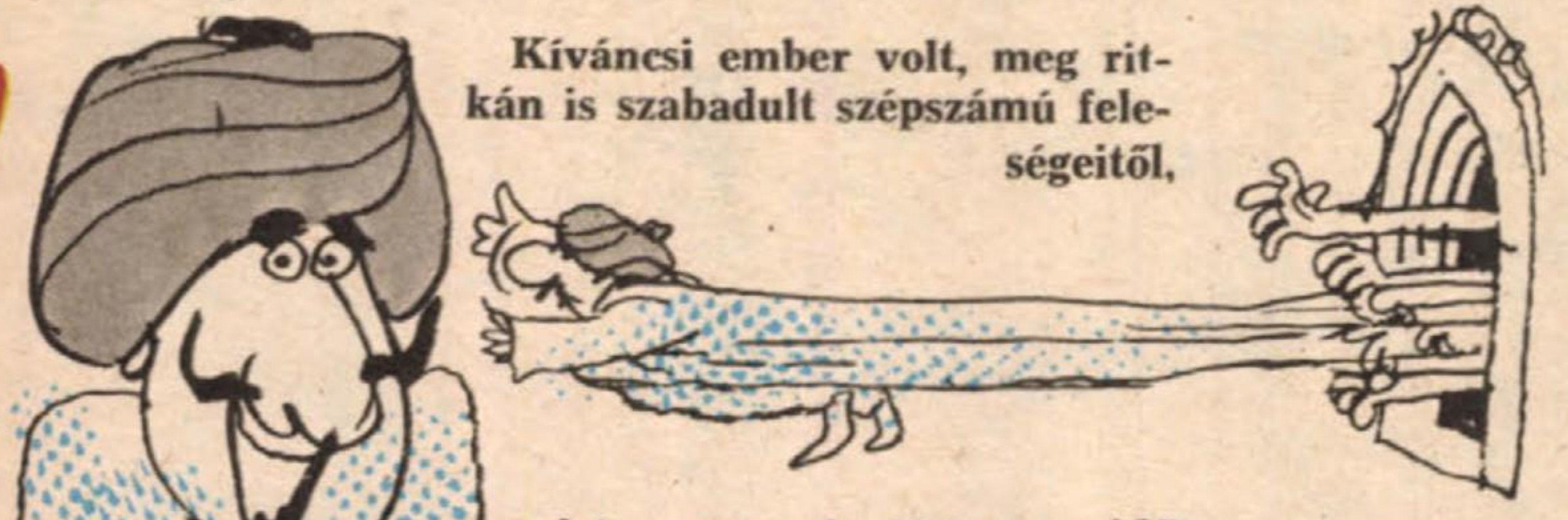

ezért ugyancsak töltötte az időt,

ide is, oda is tekergett,

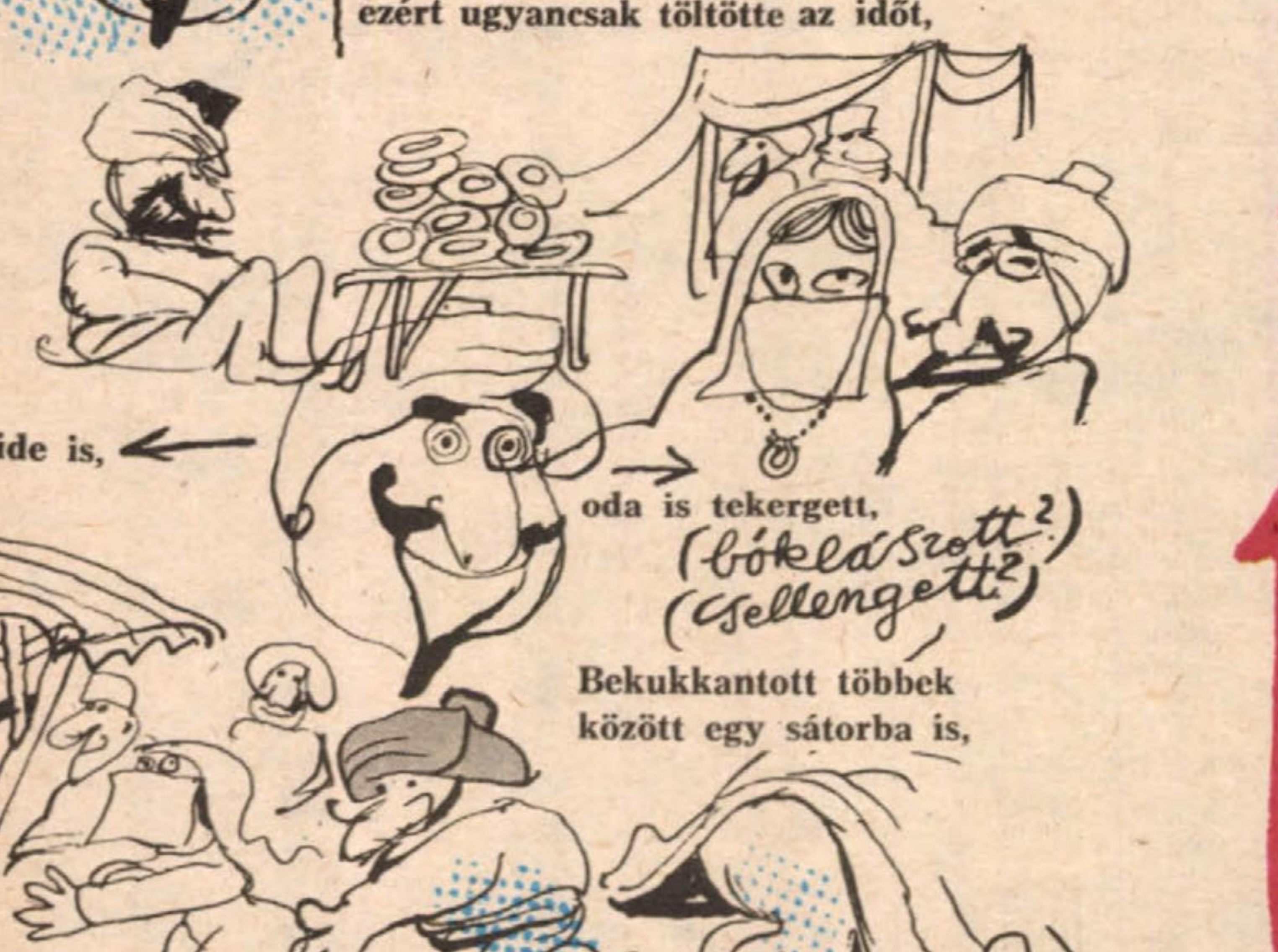
(bóklászott?)
(csellengett?)

Bekukkantott többek között egy sátorba is,

ahol Bajszos Fatime markolta meg a jobb kezét,

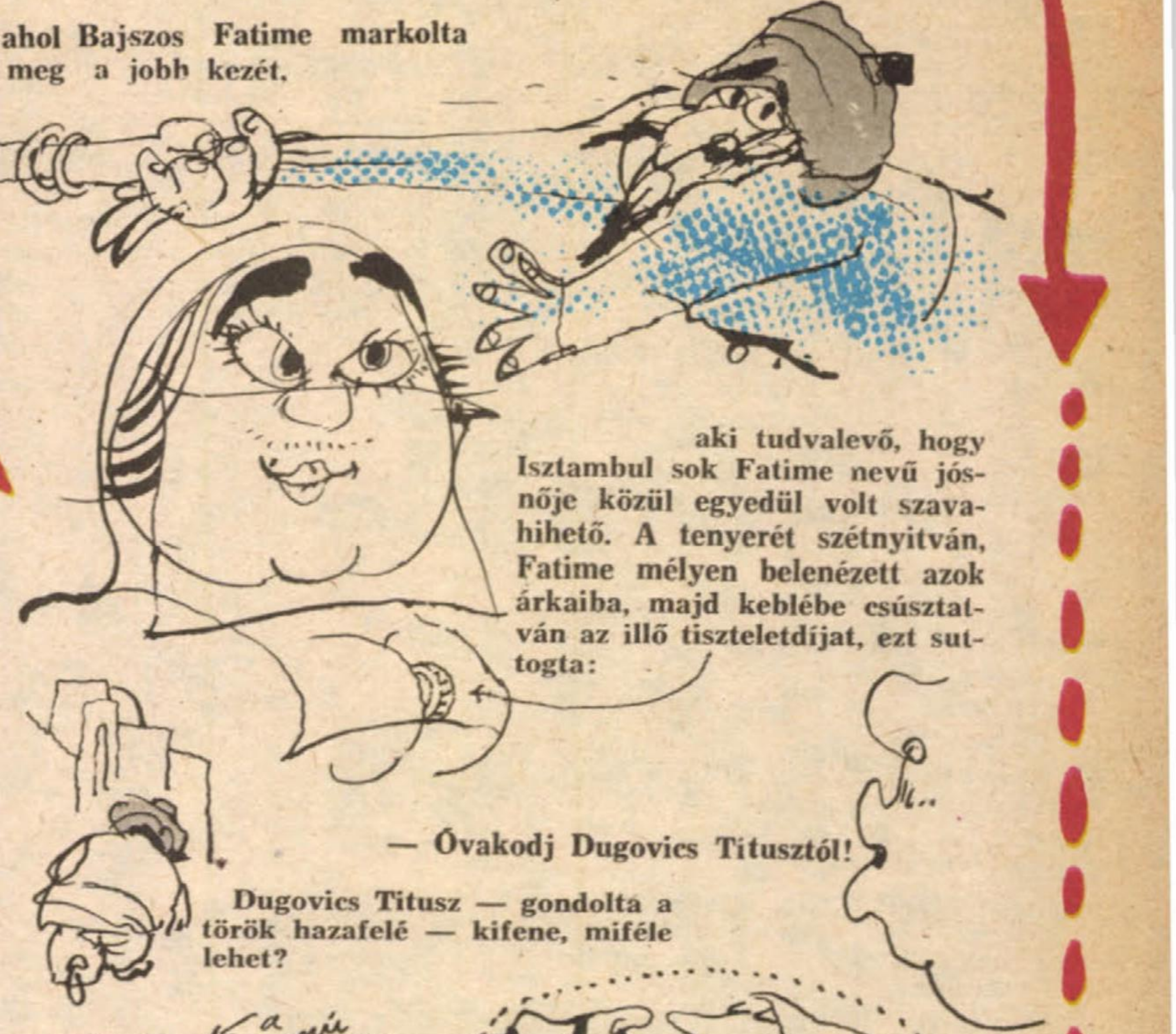

aki tudvalevő, hogy Isztambul sok Fatime nevű jósnője közül egyedül volt szavahihető. A tenyerét szétnyitván, Fatime mélyen belenézett azok árkaiba, majd keblébe csúsztatván az illő tiszteletdíjat, ezt suttogta:

— Óvakodj Dugovics Titusztól!

Dugovics Titusz — gondolta a török hazafelé — kifene, miféle lehet?

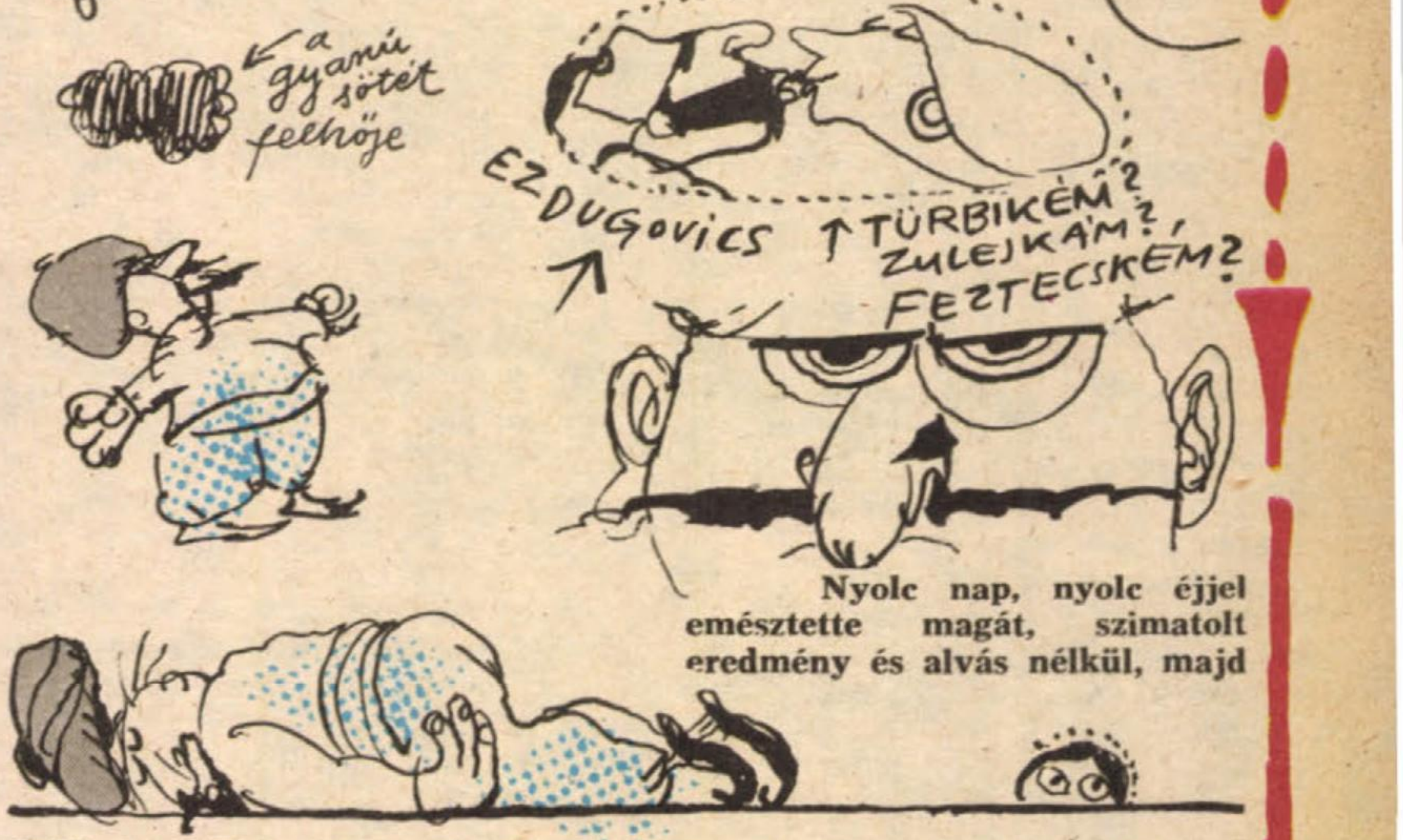
a gyanú sötét felhője
EZ DUGOVICS
TÜRBIKÉM?
ZULEJKÁM?
FEZTECSKÉM?

Nyolc nap, nyolc éjjel emésztette magát, szimatolt eredmény és alvás nélkül, majd ledőlvén a kimerültségtől állandóan Dugovics Titusz nevét mormolta. Meghallván ezt legfiatalabb és ezért legkedvencebb felesége, aki hites urától áldott állapotban lévén, (még a vásár előtti időkből) azt vélvén, hogy az ő urának kedvez, mikor eljött az idő, a megszületendő fiúcskának a Dugovics Tituszka nevet adományozta.

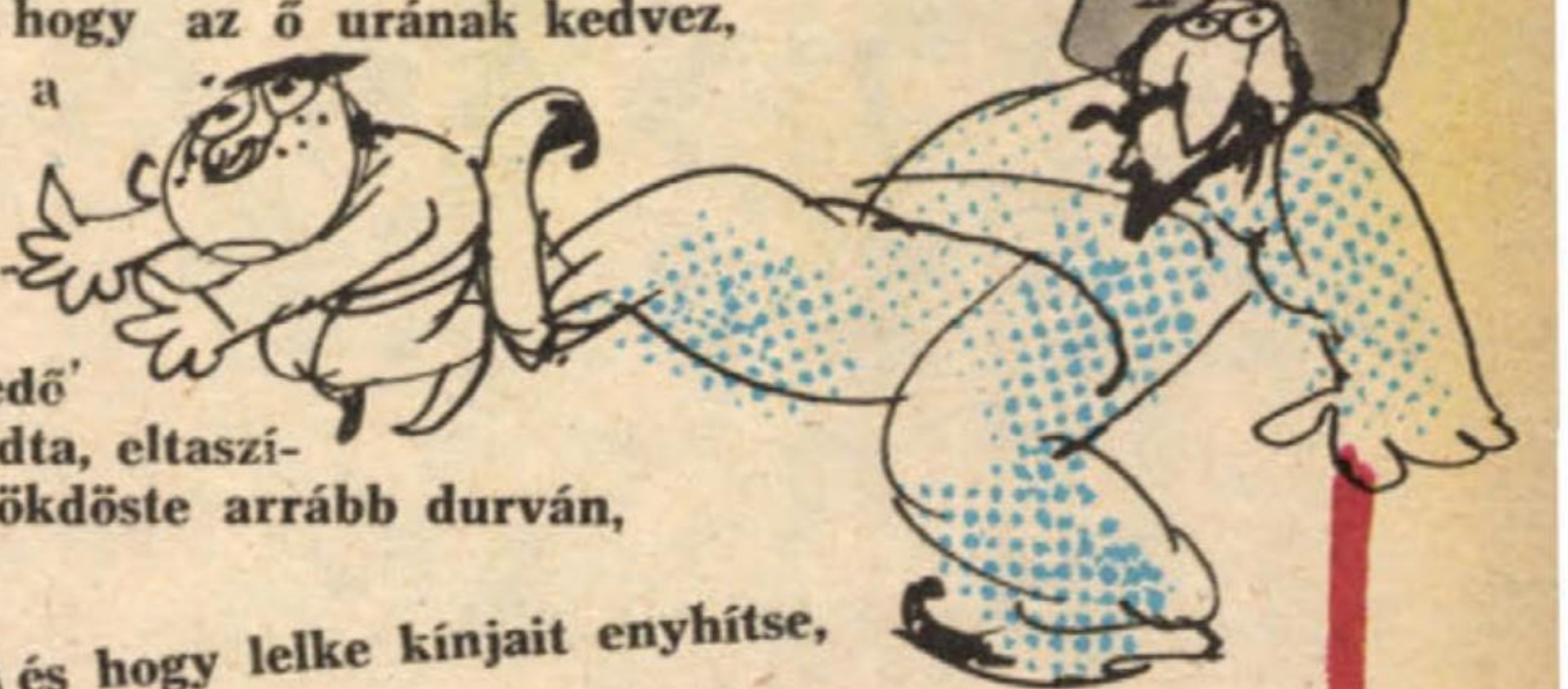

Az apa a cseperedő fiúcskát ahol csak tudta, eltaszította és ugyancsak lökdöste arrább durván,

és hogy lelke kínjait enyhítse, a kocsmába is beszokott, ott vedelte napszám a joghurtot, míg odáig nem züllött, hogy leváltották zászlósi állásából, lefokozták (nyeregkápazsír raktáros lett).

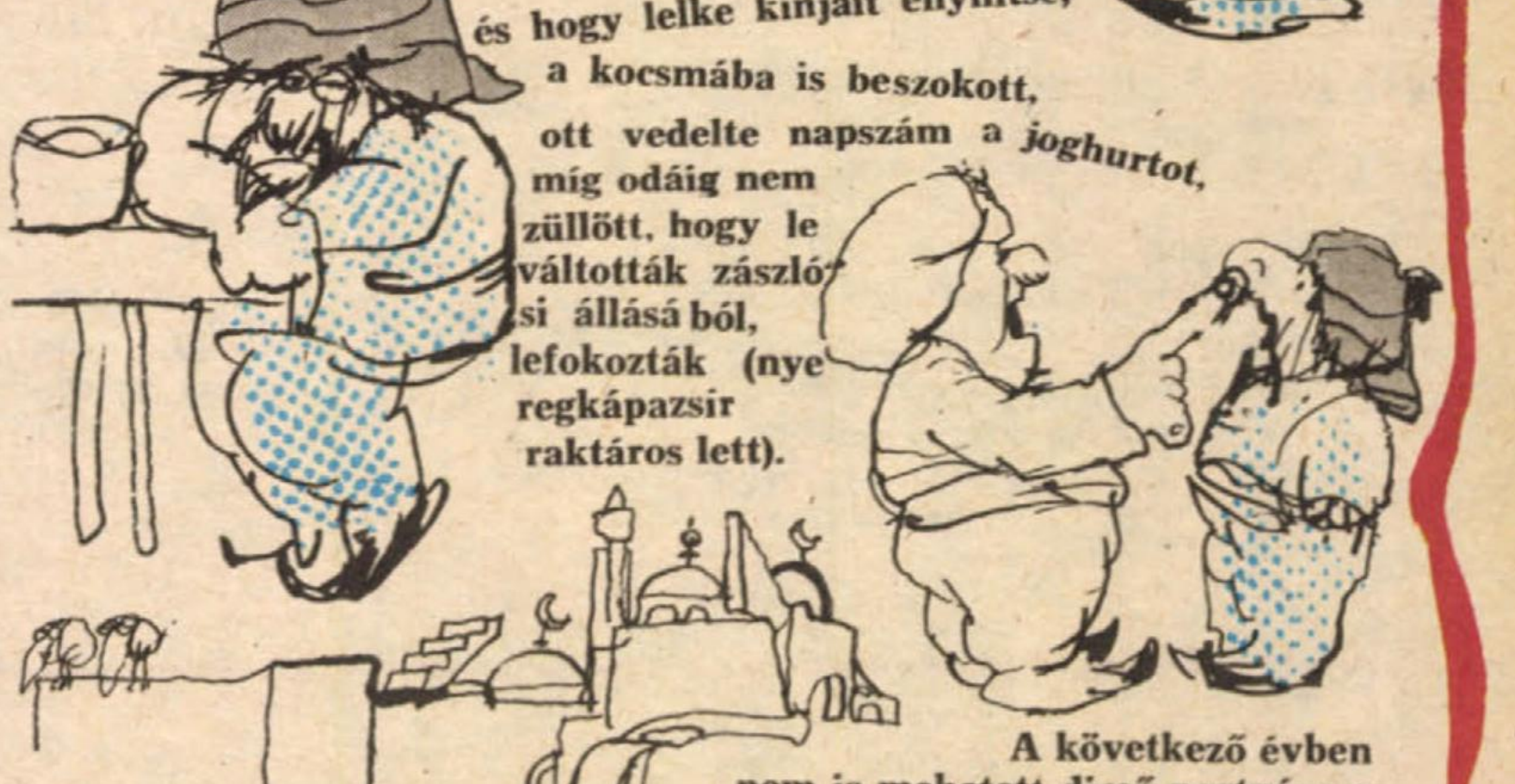

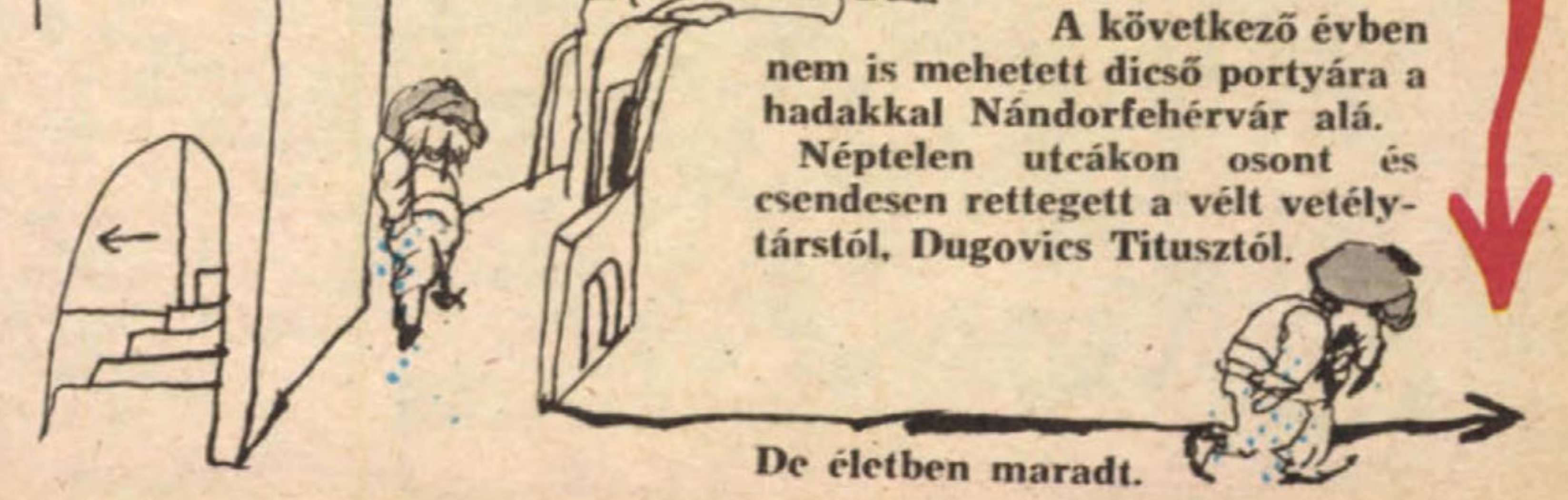

A következő évben nem is mehetett dicső portyára a hadakkal Nándorfehérvár alá. Néptelen utcákon osont és csendesen rettegett a vélt vetélytárstól, Dugovics Titusztól.

De életben maradt.

MAJLÁTH LÁSZLÓ:

MIT FOGNAK LÁTNI AZ UNOKÁINK?

— Anyukám, ma estére előkelő vendéget várunk — mondta Só Hermész a nejének, Pazar Loreleynek. — A televízióból látogat el hozzánk az a szakállas férfiú, akinek nagyon fáj, hogy az unokáink nem fogják látni a régi budapesti lámpaoszlopokat és kapukat. Nekem régi barátom...

Kisvártatva furcsa zaj hallatszott. Mintha egy faltörő kossal dörömbölnének Só Hermészék ajtaján. A küszöbön a városvédő szakállas úr állt.

— Ne haragudjanak az erőteljes kopogtatásért — mondta a városvédő tévés —, de idefele jövet ástam ki egy lebontott ház romjai közül ezt a múlt századi bronz kapukopogtatót.

— Fáradjon beljebb! — mondta a vendégnek elbűvölő mosollyal Pazar Loreley. — Elnézését kérem, hogy ebben az ócska ruhában fogadom, de a férjem nem vesz nekem egy divatos göncöt.

— Bocsásson meg, drága asszonyom — szólalt meg a városképvédő tévés —, de ezt nem mondhatja komolyan. Szabad megérintenem ruhája anyagát? Igen, jól sejtettem. Békebeli anyag.

— Persze, hogy békebeli, még a háború alatt kaptam — vicsorgott egy kiadósat Pazar Loreley a férjére.

Ez a ruha, ez az anyag, ez a fazon csodás. Ilyet ma már nem gyártanak. Ha az összes magyar ruházati szövetkezet összefog, ilyet akkor sem képesek előteremteni. El ne dobja ezt a szép ruhát! Engem a mintája egy szecessziós liftrácsra emlékeztet.

— Köszönöm a bókot! Látod Hermész, te ezt nem mondtad nekem soha. Öt új ruháért sem cserélném el ezután ezt a szép liftrácsot, akarom mondani ruhát — úszott a boldogságtól Pazar Lorey.

Só Hermész hálásan kacsintott a vendégre és betessékelte a szobába.

— Foglaljon helyet, kedves uram — olvadozott Pazar Loreley. — De vigyázzon, mert lötyög a szék lába. Hiába rágom a fülét ennek az alaknak, mármint a férjemnek, nem akarja kicserélni ezeket az ócska bútorokat. Pedig még nászajándékba kaptuk a nagynénikéjétől, s rozoga valamennyi. Már minden barátnőmnek szép világos bútora van.

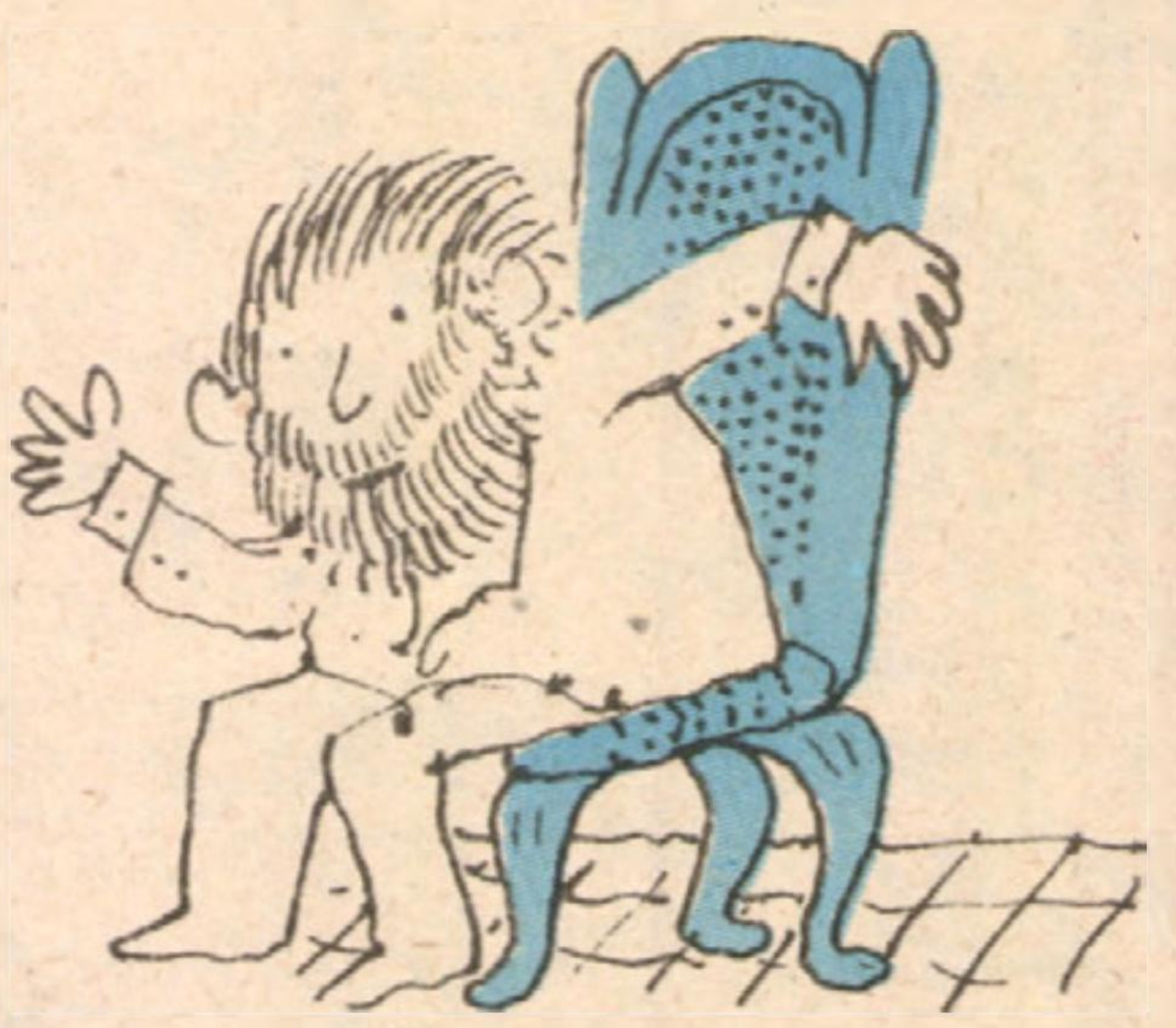

— Kedves Loreley! Remélem megengedi, hogy így szólítsam. Nem akarok beleszólni az ízlésébe, de ezek a bútorok műkincsek. A lakberendezési múzeumban lenne a helyük. Nézze ezt a Thonet-hokedlit, vagy ezt a barokk nachtkasztlit. Az iparművészet csúcsai. Én semmi pénzért sem válnék meg tőlük.

— Látod Hermész, milyen hülye vagy — szólt oda Loreley az urának. — Te képes lettél volna ezeket a műkincseket elkótyavetyélni holmi elemes bútorra. Nagyon kérem, ne nézzen körül a lakásban, mert olyan koszosak a falak, hogy lesül a képemről a lengyel pirosító. Évek óta könyörgök ennek az alaknak, mármint a férjemnek, hogy tapétáztassunk, de mintha süket füleknek beszélnék.

— Asszonyom, lehetne egy megjegyzésem? — vágott közbe a városvédő vendég. — Ne tapétáztasson! Ez a falminta, amely néhol még előtűnik a piszokréteg alól, képzőművészeti csoda. Festő-mázoló ipari tanulók csoportjait kellene idehozni, s megmutatni nekik, hogyan tudtak festeni a monarchiában. Ez egy olyan minta, olyan színárnyalat, hogy Sramli hupikékkorszakára emlékeztet.

— Ki az a Sramli? — kérdezte búgva Loreley.

— Sramli Edus, a millenniumi korszak nagy mázoló egyénisége volt. Ő festette ki a bécsi Burg mellékhelyiségeit is. Igen, csak ő dolgozhatott ezeken a falakon. Felismerem a rádliját.

— Hermész, nem tapétáztatunk! Inkább restaurátort hívunk — esett le a rozoga székről Pazar Loreley. A szék alatt elterült, többet nem is mozdult.

— A meghatottságtól és a boldogságtól ájult el. Ez egy rossz szokása — magyarázta Só Hermész.

— Akkor én indulok is — állt fel a kedves vendég.

— Mivel tartozom a szolgálataidért? — érdeklődött Hermész.

— Barátságból tettem. Különben is hivatásomnak tekintem a műemlékvédelmet. De azért mégis lenne egy kérésem. Láttam, hogy szép régi rézkilincs van a spájzajtón. Nekem adnád? Már évek óta vadászom egy ilyen kilincsre, pont ez hiányzik ahhoz, hogy a Dunakorzó újra régi fényében ragyogjon.

PHILIPP ISTVÁN:

TÁRGY-ESETEK

A TŰ ESETE A CÉRNÁVAL

Egy szép drága
hófehér cérnába
szerelmes lett egy ócskavas eredetű
tű.
Ám hiába rebegte el ezerszám
forró hangú vallomását e szerszám,
bármily erő villogott az acélban,
kinevette őt a cérna kacéran:
– Hogy tartsalak téged becsben
hisz nincs még egy járműved sem!
És a gyalog tűből gúnyt imigyen űzve
hagyta, hogy a varrógép befűzze.

A FÉLVEZETŐ KRITIKÁJA AZ ELŐDRŐL

– A gramofon lejárt verkli. Régi már,
de ha néha felhúzzák, még prédikál.
Hajtogatja egyre a vén mihaszna,
amit régen bevéstek a viaszba,
mondja, mondja mindenkinek,
amit más szájából kivett.
Soha nem is szégyellte a sorsát,
mert nem tudja, mi az önállóság.
Azt sem tudja, mi az, hogy saját szó,
saját szó,
saját szó –
pattogta a szép új lemezjátszó.

CENZÚRA

Egy korántsem jámbor
olló megszédült saját hatalmától.
Ilyesformán döntött végül:
legjobb lesz, ha öntörvényt ül,
s a gazdája elől egyre bujkálva,
el is vágta, bármi került útjába.
Sajnos egyszer meglátta e róla szóló verset,

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A feleség összepakolja holmiját és elindul a kijárat felé.

— Miért éppen ma mész el? — szól utána a férj, felpillantva az újságból. — Hiszen már sok éve kibírhatatlan vagyok.

Egy álmos képű, hálóköntösbe bújt nő csönget be az egyik lakás ajtaján, ahonnan fülsiketítő zenebona hallatszik ki. Egy meglehetősen hiányos öltözött nő nyit ajtót, kezében pezsgőspohárral. Kérdően néz a jövevényre. Az álmosképű rárivall:

— A férjem már egy órája lejött magukhoz, hogy panaszt tegyen a nagy lárma miatt!

TRIBÜN

Brian Oldfieldet, a súlylökés amerikai világcsúcstartóját megkérdezték, nem fél-e hatalmas termetű európai ellenfeleitől.

— Miért félnék? — hangzott a válasz. — Hiszen nem egymásra hajigáljuk a golyót!

* * *

Hatéves kis úszó srác hazamegy élete első versenyéről. A szülők faggatják: hogy sikerült?

— Én voltam messze a legjobb — mondja a legényke. — Senki sem volt olyan sokáig a vízben, mint én.

* * *

A Blanking Terriers jégkorongcsapata okos trükkel jutott extra pontok birtokába. A stadion alatt, az ellenfél öltözőjében gazdagon felszerelt kis bárt rendezett be. A fogyasztás ingyenes volt, nem csoda, hogy az ellenfél a jégen ritkán tudott igazi képességeihez méltón szerepelni.

A szövetség felfigyelt az ügyre, vizsgálatot tartott és azonmód le is fújta az egészet.

Átkozott üzleti szellem! Ingyen egy kortyot se?

* * *

Brian Clough, a nagy menedzser nem szereti a sportújságírókat. Legutóbb azt mondta:

— Ha egy lap munkatársait analfabetikus sorrendbe állítjuk, mindig a sportrovat vezetője kerül az első helyre.

* * *

Fiatal bunyós kéri felvételét az amerikai bokszklubba. A terem vezetője megnézi a srác mozgását, aztán azt mondja:

— Gratulálok fiam, annyit mondhatok, hogy maga rögtön Muhammad Ali után jön.

Az újonc sugárzik.

— Igazán?

— Persze. Most ment el.

(p. p.)

TÜCSÖK és BOGÁR

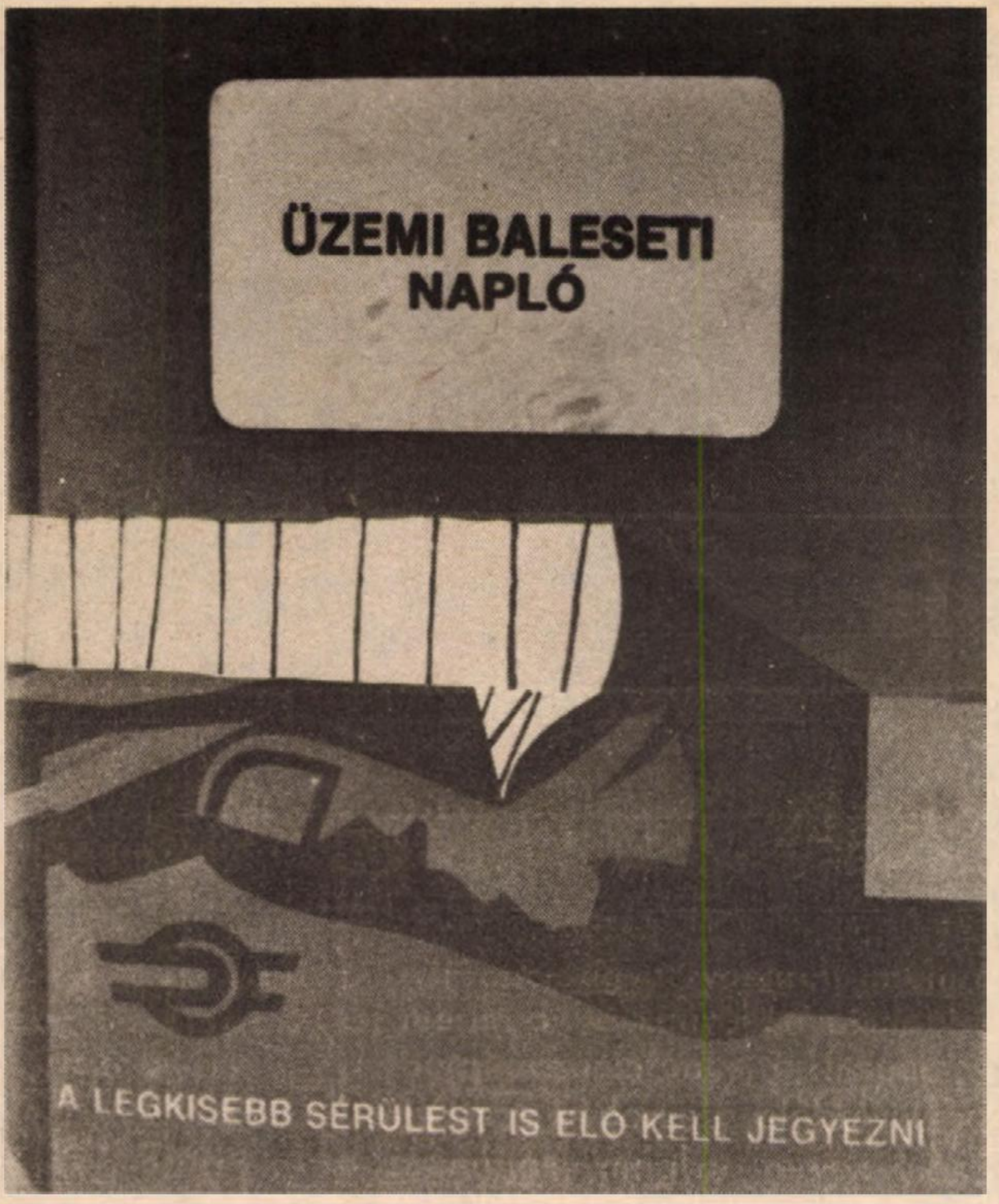

Bizony! Aki nem iratkozik fel jóelőre, nem szenvedhet balesetet! Nagyon helyes! Fegyelemnek kell lennie!

(A munkavédelmi plakátot Dunakeszin fotózta Mészáros József)

A zöldségfélék szedése, érettségének megállapítása nemi gyakorlatot és szakértelmet kíván. Ez azonban gyorsan elsajátítható Különösen gondosan kell

Répaszüret csakis szexvizsgával!

(A Kertbarát Magazinból ollózta a MÁV Epület és Hidfenntartó Főosztály Bércsoportja Kaposvárott)

— BEFEJEZÉSHEZ közeledik a szarvasbőgés időszaka az idei szezon — a MAVAD értékelése szerint — különösen jól sikerült. Sok, a szokásosnál is nagyobb értékű

Jobban bőgtek, mint bármikor!

(A Békés megyei Népújságból nyirta Sárga Antalné, békéscsabai olvasónk)

Határozat

Megállapítom, hogy Németh Beáta név Győr község, város Bartók B utca 40/a. szám alatti lakos Győr községben, városban, tulajdonában, kezelésében, használatában levő ingatlan(ok) után

50.- Ft, azaz ötven forint

egyszeri térképkészítési költséghozzájárulást köteles megfizetni.

A térképkészítési költséghozzájárulást a határozat jogerőre emelkedésétől számított 90 napon belül — a mellékelt befizetési lapon — a Győr-Sopron megyei Földhivatal bevételi számlájára kell befizetni. A befizetés elmulasztása esetén az összeg közadók módjára végrehajtható.

A költséghozzájárulás megfizetése alól a hivatalomtól a jelen határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül kérhet mentesítést.

E határozat ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Győr-Sopron megyei Földhivatalhoz címzett, de hivatalomhoz benyújtott — 50,— Ft-os illetékbélyeggel ellátott — fellebbezést lehet előterjeszteni.

Lehet, de minek?!

(Beküldte a címzett)

7.25 NYUGALMUNK ÉRDEKÉBEN (FF)

A halálos neutron

A közelmúltban Európa-szerte hatalmas tiltakozó mozgalmak zajlottak le az amerikaiak neutronbomba-tervei

Megnyugodtunk!

(A Rádióújságban találta Szabó Marcell)

Növendék és ivarérett nutriák, valamint vemhes anyák és tenyésztők eladók. Lambert József, Somberek, Rákóczi út 12. 7728

A tenyésztők is vemhesek, vagy csak ivarérettek?

(A Tenyésztők Lapjában lelte Molnár Andrásné, hódmezővásárhelyi olvasónk)

Az ember azt hinné, hogy óriási paprikát lát, holott a nyolc méter magas Indriocetherium, minden idők legnagyobb szárazföldi emlőse — az orrszarvúak családjának egyik alapító tagja

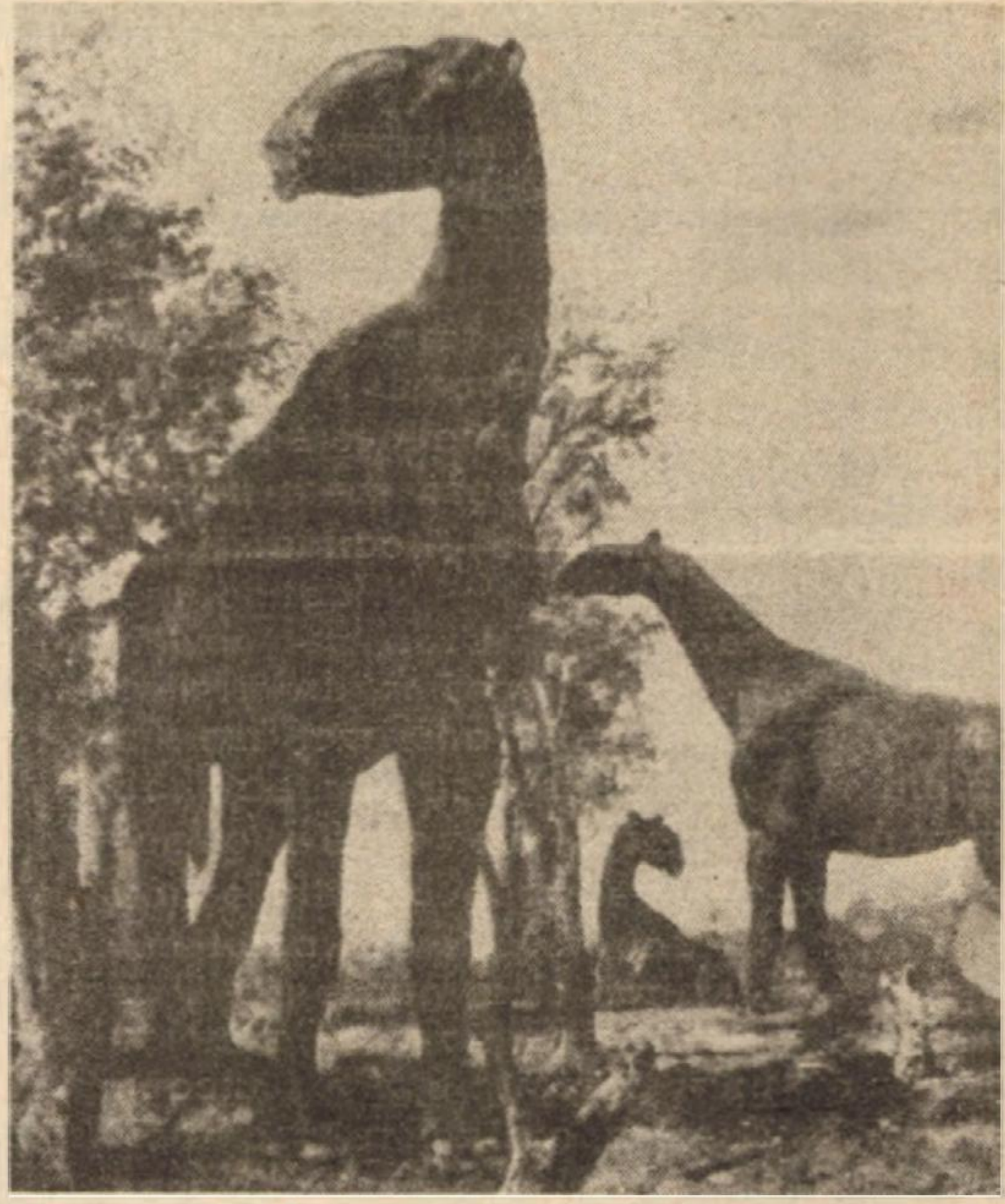

Mostanáig azt hittük, nekünk is van némi fantáziánk... nade, hogy óriási paprika...

(A Pajtás újságban fedezte fel Varga Mária gödöllői olvasónk)

4 TOJÁSOS CSALÁDIVÉGTÉSZTA

CSŐTÉSZTA

Csak nehogy világvégmakarónit is ajánljanak, mert azt a tésztát nem nyelnénk le.

(Beküldte Hoffmann Tibor)

A TIGRIS-CSOPORT *bemutatkozik*

Rózsa Sándor a lovát ugratja...
Hajdu Sándor meg a Ladáját...
Hja, kérem, változnak az idők, változnak az emberek... Míg a

Szerény Lada. Trabantnak álcázza magát!

(A Nők Magazinjában fedezte fel Duzsa N., mezőnagymihályi olvasónk)

Ferenc volt. A bemutatásban a versenybírók még a lovas sörényei alá is benyúltak — de hiába, mindent rendben talál-

Milyen kínos lehetett, ha a lovas parókát viselt!

(A Népsportban találta Vass Bálint, kabai olvasónk)

Figyelem! rugóstőrök, zsebkések, gyermekgitárok, és logikai játékok, mikulásra újdonságok kaphatók.

Nincs Mikulás bökő nélkül!

(A Vas Népe c. lap apróhirdetései között fedezte fel Balogh László, répcelaki olvasónk)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Az első szerelmemre huszonkét és fél évig emlékeztem!

— Miért épp huszonkét és fél évig?

— Addig fizettem a tartásdíjat.

●

— Ilonka, ma szívesen segítek neked főzni — ajánlkozik az anyós.

— Köszönöm, mama, de most inkább ne: ma nagyon sok munkám van...

●

Az egyik patikában valaki orvosságot csináltat. Azt mondja a patikus:

— Kérem használat előtt felrázni.

Mire a beteg:

— Nem lesz rá szükség, autóbuszon megyek...

●

A házaspár beszélget:

A férfi: Mi az, már megint új bundát akarsz? Hiszen ezt még csak két éve hordod!

Az asszony: És azokat az éveket, ameddig azok az állatok hordták, miért nem számítod hozzá?

— Ahhoz képest, hogy először vezet, asszonyom, elég jól megy: csak tessék gyakrabban a tükörbe nézni... — mondja az oktató.

— Szívesen néznék, de a tükröm a hátsó ülésen van a táskámban.

●

Meditáció, az ötödik pohár után:

— No, persze, ha nem volna villanyáram... Bizony, akkor most gyertyafény mellett kellene néznünk a tévét...

●

— Nem tudja hány mérföldre van Malmő Simrischamtól?

— Hát úgy tíz mérföldre.

— És vissza?

— Természetesen ugyanannyira!

— Mi ebben a természetes? Karácsony és újév között mindössze egy hét van, viszont újév és karácsony között már majdnem egy egész év!

●

— A múlt hónapban húsz autót lopott el, ebben a hónapban már ugyanannyit — mondja a bíró a vádlottnak.

— Igen, tisztelt bíró úr, nagy hiba volt az én letartóztatásom. Ha adtak volna még néhány hónapot, megoldódott volna a városban a közlekedési dugók problémája.

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

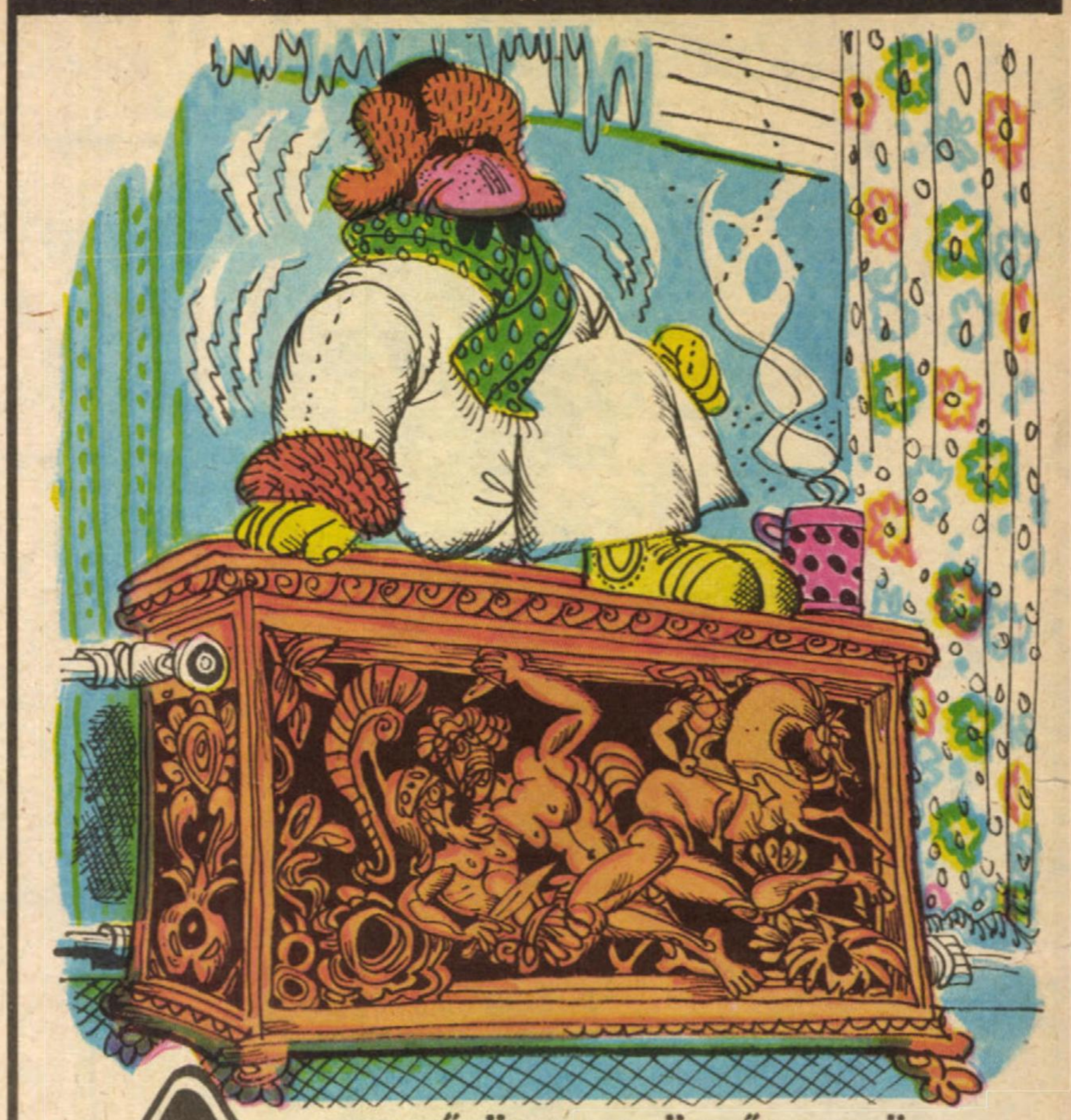

MI FŰTÜNK, DE ÖNTŐL IS FÜGG:
MILYEN EREDMÉNNYEL
MERT PÉLDÁUL
HA BURKOLATTAL VONJA BE VAGY LETAKARJA
A RADIÁTORT, JÓVAL KEVESEBB MELEG JUT
A LAKÁSBA.

★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★

KÖNYVAJÁNLATUNK

... pld. Benedek Elek: VILÁGSZÉP NÁDSZÁLKISASSZONY	35,— Ft
... pld. J. F. Cooper: BŐRHARISNYA	28,— Ft
... pld. J. F. Cooper: NYOMKERESŐ	27,— Ft
... pld. J. F. Cooper: AZ UTOLSÓ MOHIKÁN	29,— Ft
... pld. Ch. Dickens: TWIST OLIVÉR	37,— Ft
... pld. F. Kemény Márta: NEMTUDOMKA NAPVÁROSBAN	24,— Ft
... pld. Kiss Benedek: KORONG MATYI ÁLMA	38,— Ft
... pld. Koroknai Zsuzsa: ÍGY ÉLT LENIN	19,— Ft
... pld. Kosztolányi Dezső: MOSTAN SZÍNES TINTÁKRÓL ÁLMODOM	17,— Ft
... pld. Lázár István: S KÖZÉPEN OTT A VELENCEI-TÓ	32,— Ft
... pld. Lázár Ervin: A HÉTFEJŰ TÜNDÉR	18,— Ft
... pld. Lőrincz L. László: AZ UTOLSÓ HVÁREZMI NYÁR	29,— Ft
... pld. D. Major Klára: LÁNGOLÓ VILÁG (Képes történelem)	33,— Ft
... pld. K. May: A MEDVEÖLŐ FIA	30,— Ft
... pld. K. May: WINNETOU. 1—2. kötet	105,— Ft
... pld. V. V. Metta: EGY KOMISZ KÖLYÖK NAPLÓJA	22,— Ft
... pld. Móra Ferenc: KINCSKERESŐ KISKÖDMÖN	56,— Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon.
Részletfizetésnél 3%-os kezelési költséget is felszámítunk.
Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk:

MŰVELT NÉP
KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
(407) Budapest 5. Pf. 370. 1370

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a felsorolt műveket:
* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő).

Kelt ....

....
A megrendelő aláírása

A megrendelő neve: ....
....

Címe (irányítószámmal): ....
....
....

Csak részletfizetés esetén töltendő ki:

Szül. hely, év: ....
....

Anyja neve: ....
....

Munkahelye: ....
....
....

Művelt Nép
Könyvterjesztő
Vállalat

SZÖVETKEZZEN VELÜNK SZÉP OTTHONÁÉRT!
ELADÓ
VEVŐ

Extra ajánlat januárban a Fehérvári Áruházból:
Egyedi egyszínű, hagyományos és modern mintás padlószőnyeg-kollekcióból választhat.
Különleges tapétakínálat.
Egyes háztartási textíliák reklámáron.
Függönyökből és kristálycsillárokból nagy bemutató és vásár.
A hölgyeknek kozmetikai parádé, a férfiaknak híradástechnikai és barkácsgépek különleges kínálata januárban, a Fehérvár Áruházban.
Ezenkívül még számos meglepetéssel várja Önt a Fehérvár Áruház.
A Fehérvár Áruházban mindig történik valami!
Fehérvár Áruház — Skála-Coop Áruház!
Székesfehérvár, Rákóczi u. 3. 8000

AZ OLVASÓ OLDALA

MÁGLYÁRA VELÜK?

Molnár Lászlóné (Nyíregyháza, Ungvár sétány 5. 4400) Olvasónk leveléhez mellékelte a Váci Mihály lakásszövetkezet és a nyíregyházi Ingatlankezelő Vállalat által közösen kiadott és minden érintett lakónak elküldött körlevelet. Először ebből idézünk rövid, ám nem minden tanulságtól mentes részleteket.

TÁJÉKOZTATÓ
a szövetkezeti lakásokban lakó adósokkal
szemben tervezett intézkedésekről

Szövetkezetünknél évek óta visszatérő problémát jelent, hogy hátralékosainkkal szemben eredményre vezető végrehajtást nem minden esetben sikerült lefolytatni... Méretében hasonló gondokkal küzd az Ingatlankezelő és Szolgáltató Vállalat is a fűtési-, valamint a melegvízdíj beszedésével kapcsolatban. Ezért úgy határoztunk, hogy valamennyi szövetkezeti tag értesítést kap fennálló tartozásáról, s amennyiben meghatározott időn belül az adósok nem rendezik tartozásukat, az Ingatlankezelő a melegvíz-szolgáltatást az épületben heti kétszer 4 órás időtartamra korlátozza mindaddig, míg tartozásaikat nem rendezik.

Tóth János sk.,
igazgató

Diczkó József sk.,
ig. elnök

Az egyszerűségében is nagyszerű intézkedés — mint olvasónk leveléből kitűnik — mintegy nyolcvan családot érint, akiknek többsége rendesen fizeti a díjakat. Olvasónk csupán néhány kérdésre keresi a választ. 1. Mi rendesen fizetők fizessünk a néhány adós helyett? 2. Ezzel a mindenkit sértő intézkedéssel mit akarnak elérni „hűbéruraink"? 3. Nem gondolják, hogy ez az intézkedés törvénysértő? Van erre joga a két igazgatónak? 4. Vajon a további „jogos" intézkedések között tervezik-e a deres, a botbüntetés újbóli felelevenítését?

(A kérdések érdekesek, mi több, jogosnak tűnnek számunkra, bár válaszolni nem tudunk rájuk. Mindenesetre egy szerény javaslattal azért — ha félve is — előállunk. Szerintünk ugyanis a nem fivető adósokat a Váci Mihályról elnevezett lakásszövetkezet és az Ingatlankezelő Vállalat erre kiképzett dolgozói meghatározott időközönként máglyára vethetnék valamelyik lépcsőházban. Ez bizonyára nem ellenkezik eddigi elveikkel, s az így keletkezett hő alkalmas lenne arra, hogy a többi lakó számára biztosítsa a meleg vizet.)

NEM VICC, DE VICCES...

Szíves segítségüket kérjük egy olyan kérdés megoldásában, amely nem vicc, de amiért kérjük, az igen fontos. A HERMES ÁFÉSZ forgalomba hozott pár éve egy nagyon termelékenyen dolgozó zöldségcsomagoló gépet, amely a csomagoláshoz használt hurkazsák lezárását végzi. A gép gyártási helye: LANDBOOWMACHINEFABRIEK s. DE ZRIES d V. LEEUWARDEN (Holland).

A gépet nem tudjuk használni, mert nem rendelkezünk a ROCOGRÁF nevű, Franciaországban gyártott kapoccsal. A gép értéke (és a bosszúságunk egyaránt) nagy, de minden fáradozásunk ellenére sem tudjuk használni és kénytelenek vagyunk a hurkazsákokat kézzel, nagy lassúsággal bekötni.

Nagyobb mennyiségre is vevők lennénk ebből a kapocsból, ha valahol fellelhető, kérjük, értesítsenek bennünket.

Perlaki József
egységvezető
Győr megyei ZÖLDÉRT
4. sz. Felvásárló egysége
Csorna 1.

(Fontos nagy értékű gépről lévén szó, közhírré tesszük, hogy aki ROCOGRÁF elnevezésű kapoccsal találkozik, azonnal jelentkezzen a fent megadott címen. Nem rejthetjük véka alá azonban egyetlen halványan megfogalmazott kis mosolyunkat: nem nevetséges, hogy ilyen ügyben egy vicclaphoz kell fordulni segítségért?)

MAGÁNVÉLEMÉNY AZ ÖTNAPOS MUNKAHÉTRŐL

Olvastam az újságokban, hogy hamarosan bevezetik az országban az ötnapos munkahetet. Valószínűleg sokan örülnek ennek, de lehet, hogy ezek az emberek nem gondoltak mindenre. Mert jó, hogy a jövő évben már csak öt napot kell dolgozni egy héten, de egyelőre nem tudom, hogy a hét végén mit fogunk majd csinálni?

Sok ember számára — ez nemcsak a saját tapasztalatom — már így is nagy problémát jelent, hogy mit csináljanak hét végén, most ez a probléma még nagyobb lesz. Sokan lesznek, akik még az eddigieknél is többet fognak enni és inni, ami azt hiszem, káros dolog. Arról nem is beszélve — ezért is beszélek erről —, hogy a korábbinál több idő lesz majd a családi súrlódásokra, az összezördülésekre.

Vannak, akik azt mondják, hogy a korábbi szombati munkanapokon már mindenki a közelgő hétvégére koncentrált, s ezért alig dolgoztak. Nem lesz most ez ugyanígy, csak pénteken?

Nem tudom, a szerkesztőség egyetért-e a véleményemmel, de azt hiszem, hogy minden dolognak van egy jó és egy rossz oldala is. Mert talán többen járnak kiállításra, meg múzeumba, de egy idő után ezt is meg lehet únni, az ember belefárad, ha minden hét végén képeket meg szobrokat bámul. Hol van hát a kikapcsolódás?

Tisztelettel:
Hajnal Csaba
Budapest XVIII., Zrínyi u. 167.

(Örömünkre szolgál, hogy Hajnal Csaba levélírónk hosszú hallgatás után ismét jelentkezett, s ismét olyan témával, amely bizonyára sok olvasónk érdeklődését felkelti. Ha valóban így van, kérjük, ne sajnálják az időt, szóljanak hozzá levélírónk véleményéhez. — A szerk.)

KÉRDÉSEK A MERKURHOZ

1977-ben megrendeltem egy LADA 1300-as személygépkocsit a Merkurnál, 1979-ben halasztást kértem és a vállalat 1981-es szállítást igazolt vissza. 1981 szeptember közepén, majd novemberben is érdeklődtem, mikor vehetem át a kocsit? Azt a választ kaptam, hogy ebben az évben már nem lesz szállítás és a jövő évi is bizonytalan. Kértem, hogy a típust módosítsák, és november 24-én át is vettem egy Skoda 120 L gépkocsit. Három nap múlva újabb értesítést kaptam, hogy december 2-án vegyem át az eredetileg kért LADA 1300-as autót.

Azt szeretném megkérdezni, hogy

— két héttel korábban a Merkurnak nem volt tudomása a LADA gépkocsik érkezéséről?

— ha már átíratták velem a rendelést, miért bosszantottak azzal, hogy egy hét múlva mégis megkaphattam volna a kívánt gépkocsit?

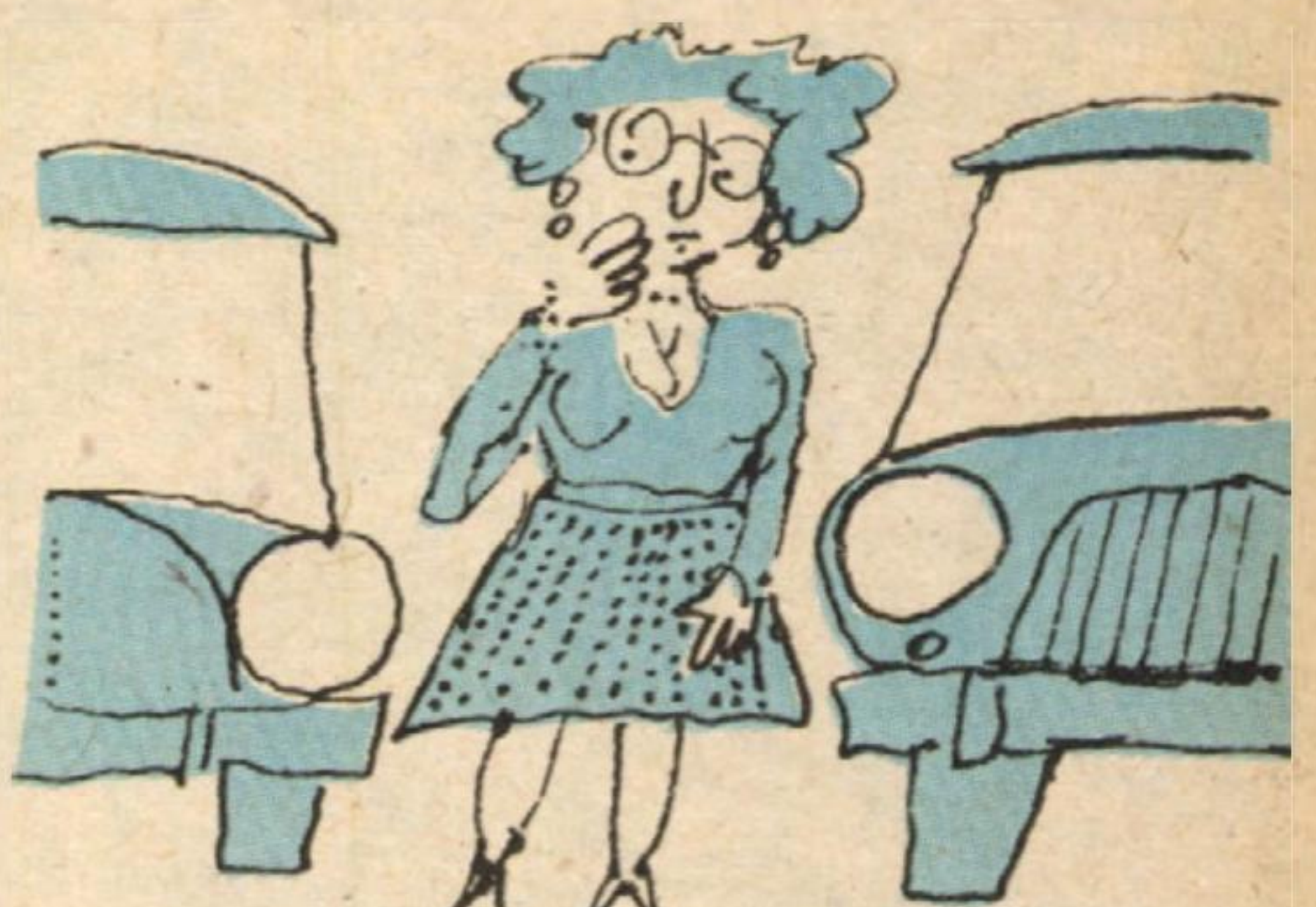

— hányszor lehet a Merkurnál autót vásárolni ugyanazon rendelésre, s hogyan tartják nyilván a rendelések teljesítését?

— végül, ki kárpótolja a vevőt a téves információból származó kárért?

Dr. Fekete Judit
Budapest, Szőlő u. 90.
1032

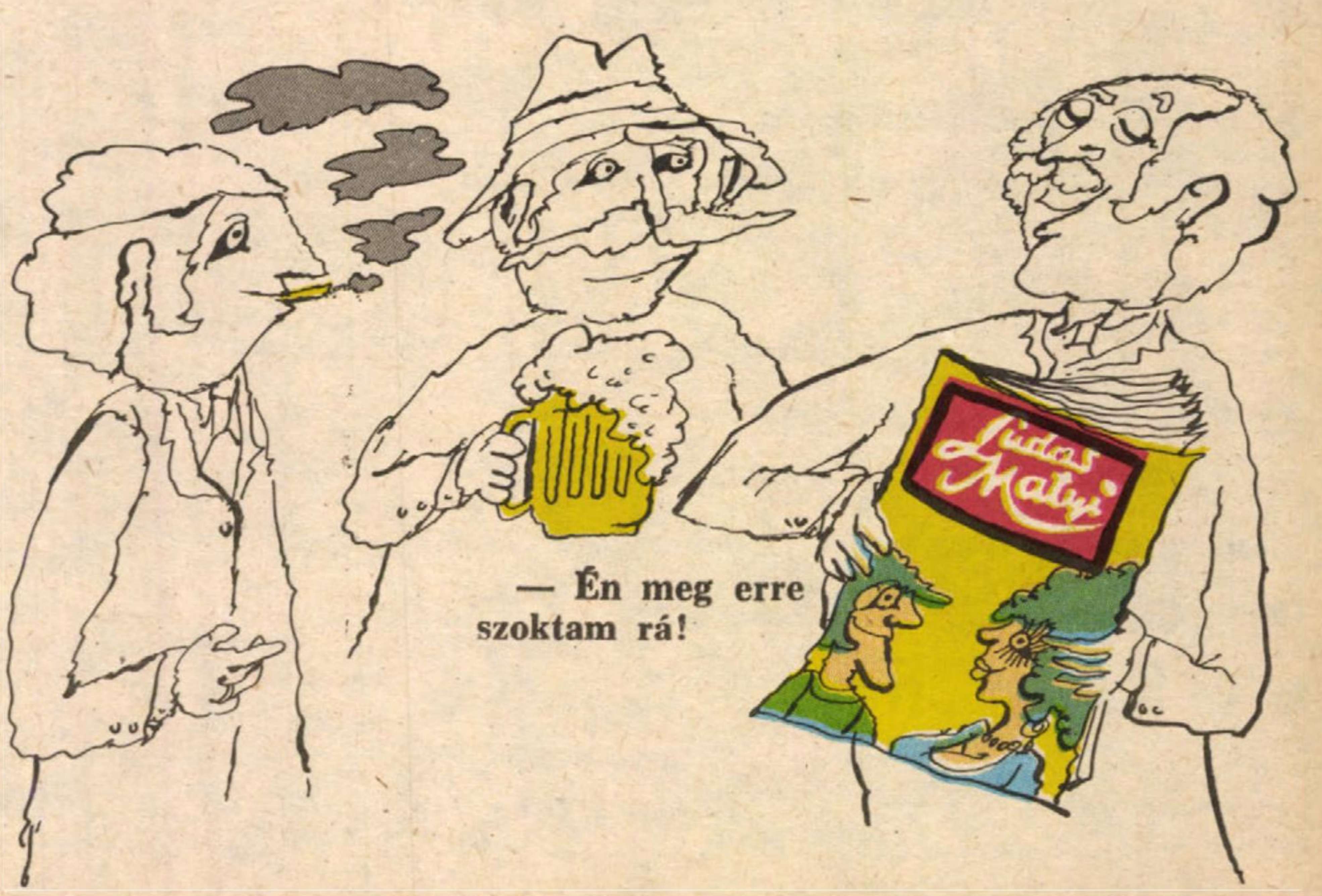

— Én meg erre szoktam rá!

IMPORT HUMOR

HAT RAJZ, HAT ORSZÁGBÓL

VÁLOGATÁS A BERLINBEN MEGJELENT SATIRIKON '80 CÍMŰ KÖTETBŐL

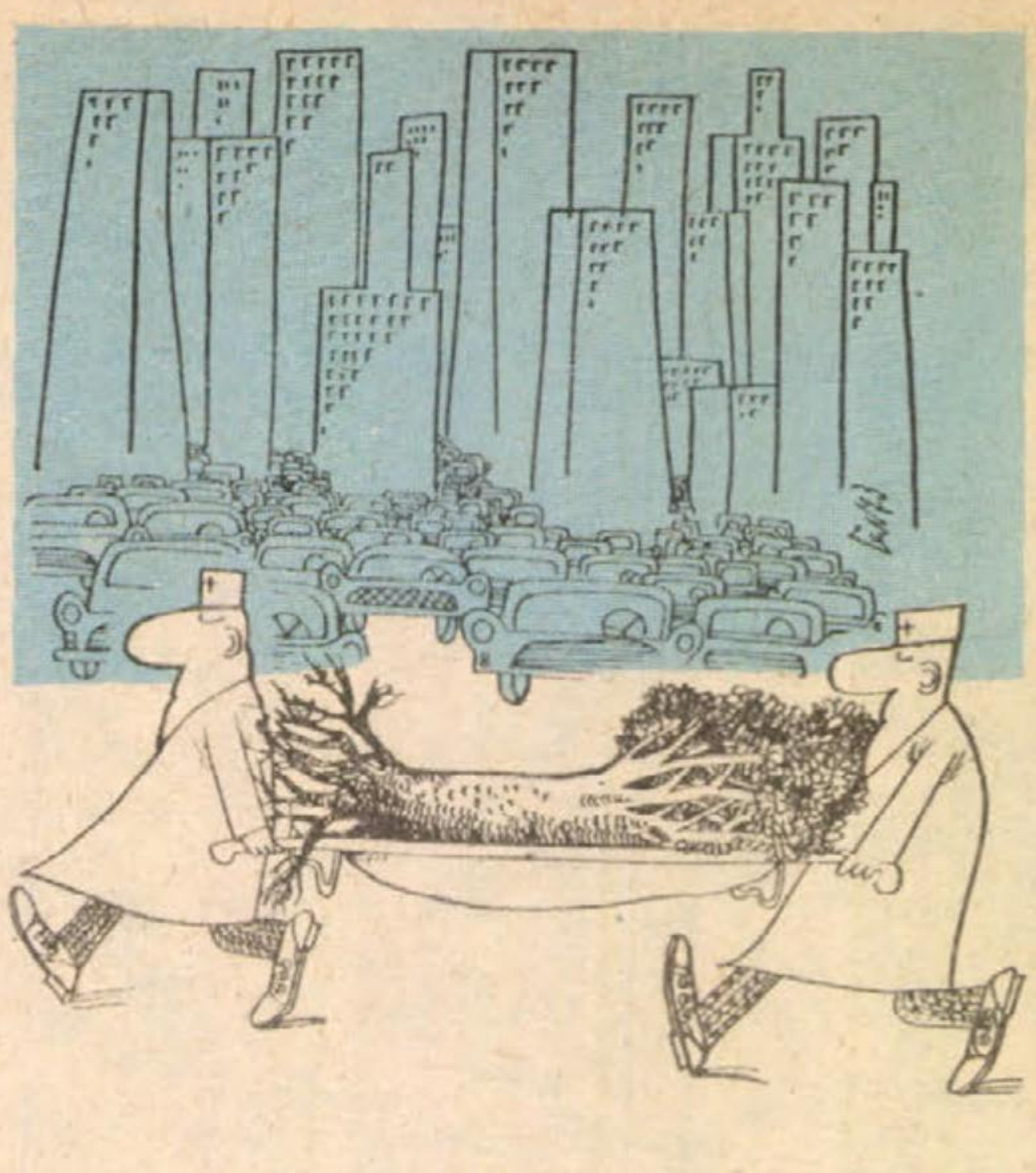

(Panajot Gelev, Bulgária)

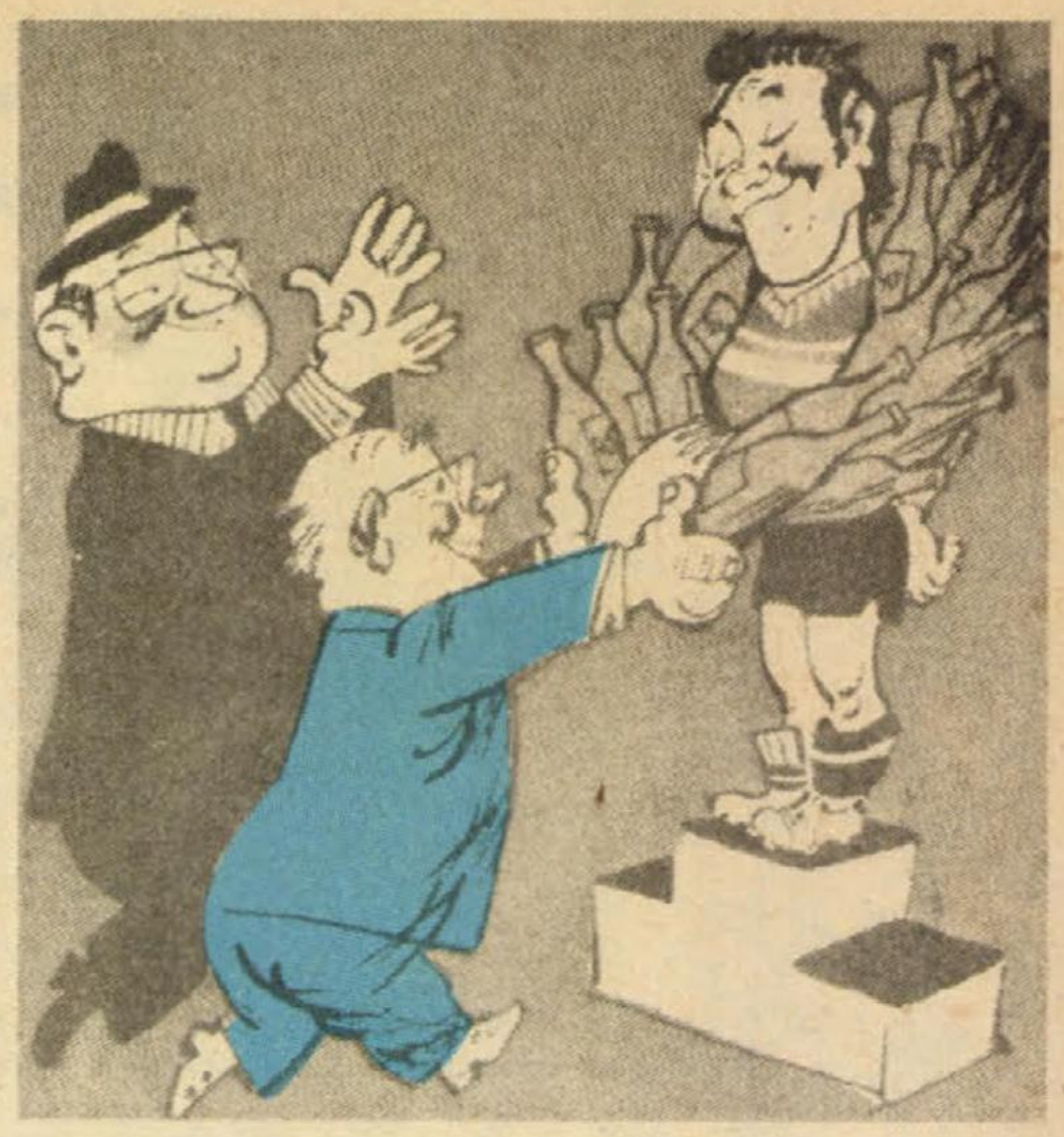

(Anatolij Jeliszejev, Szovjetunió)

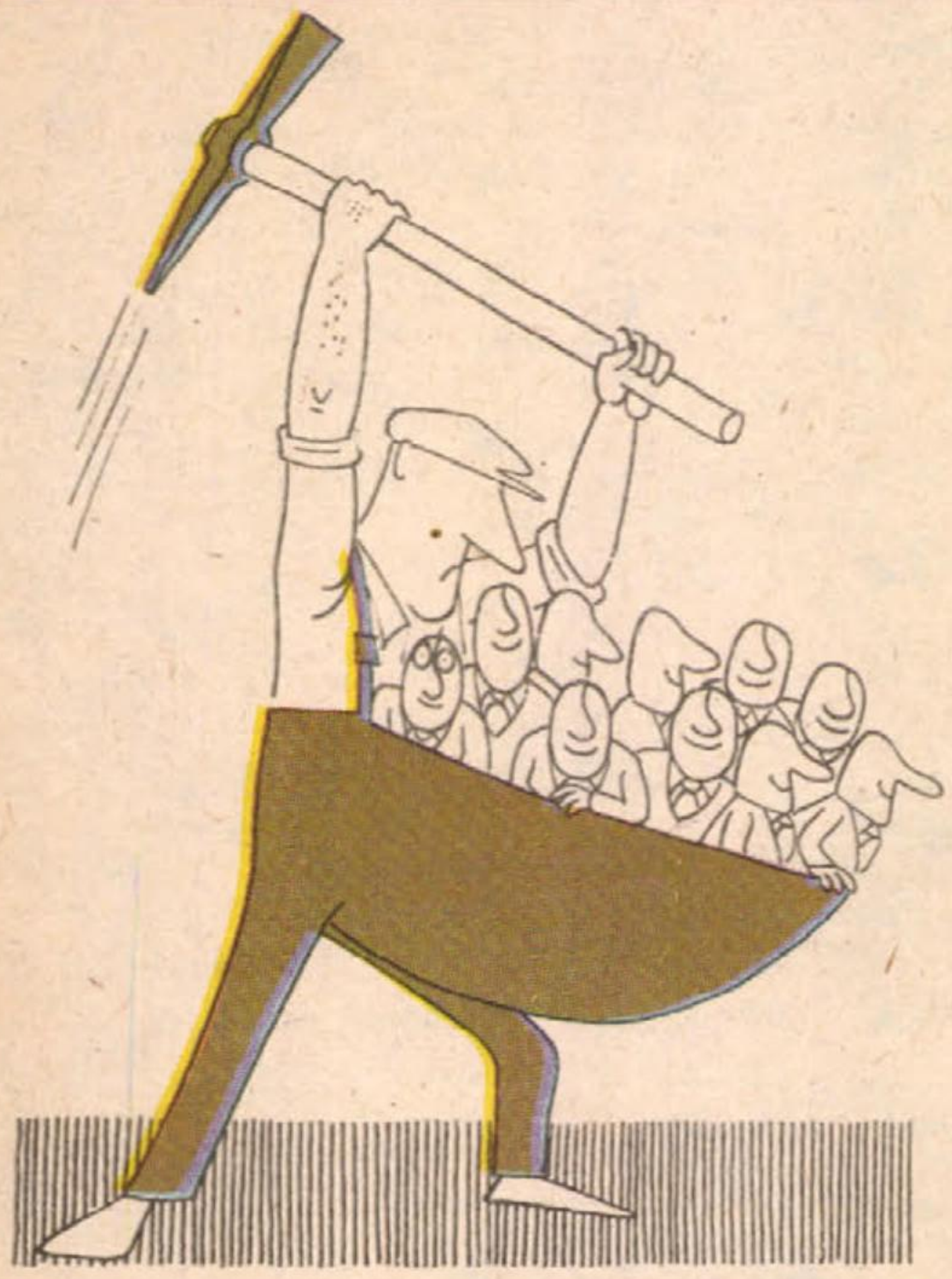

(Hasan Fazlič, Jugoszlávia)

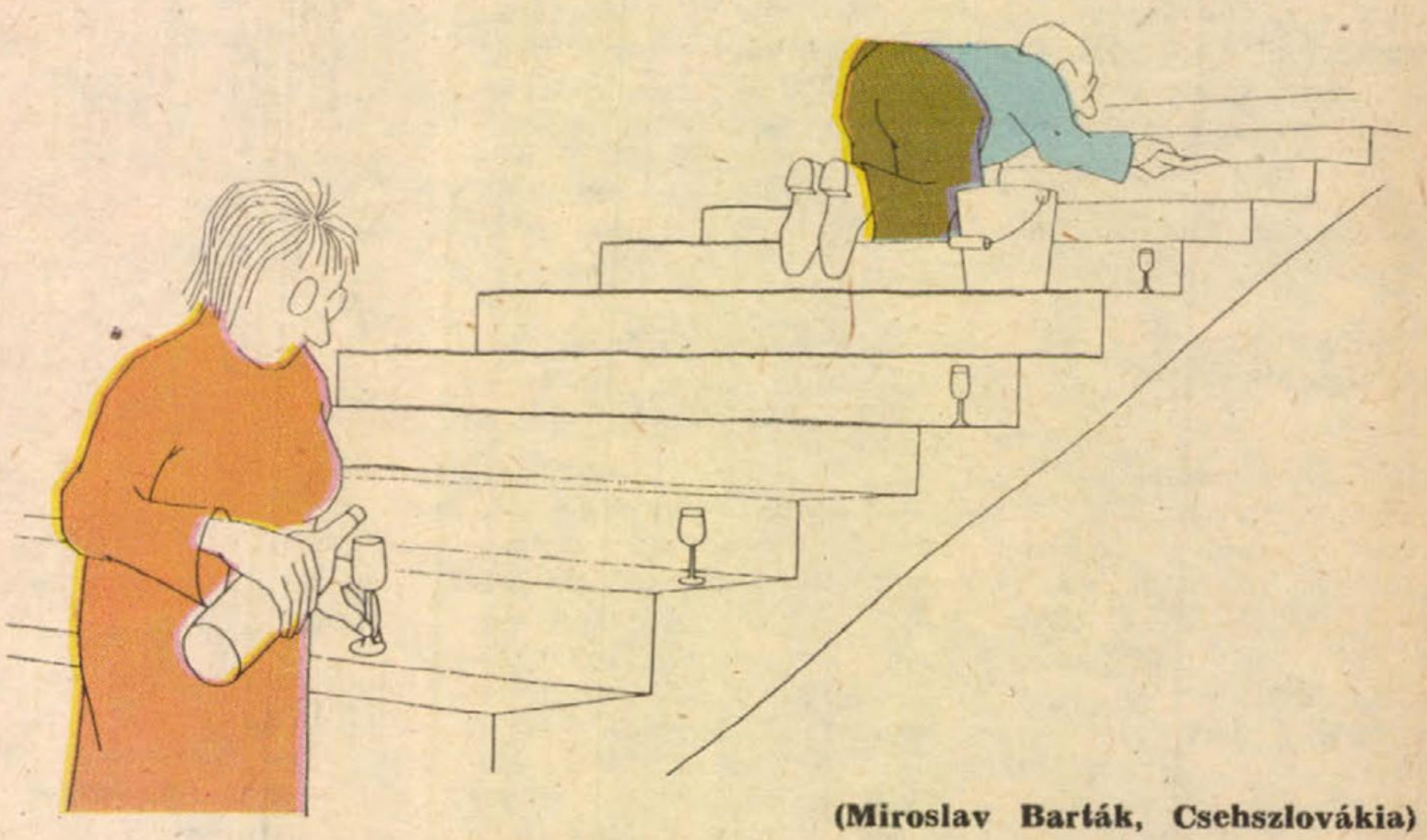

(Miroslav Barták, Csehszlovákia)

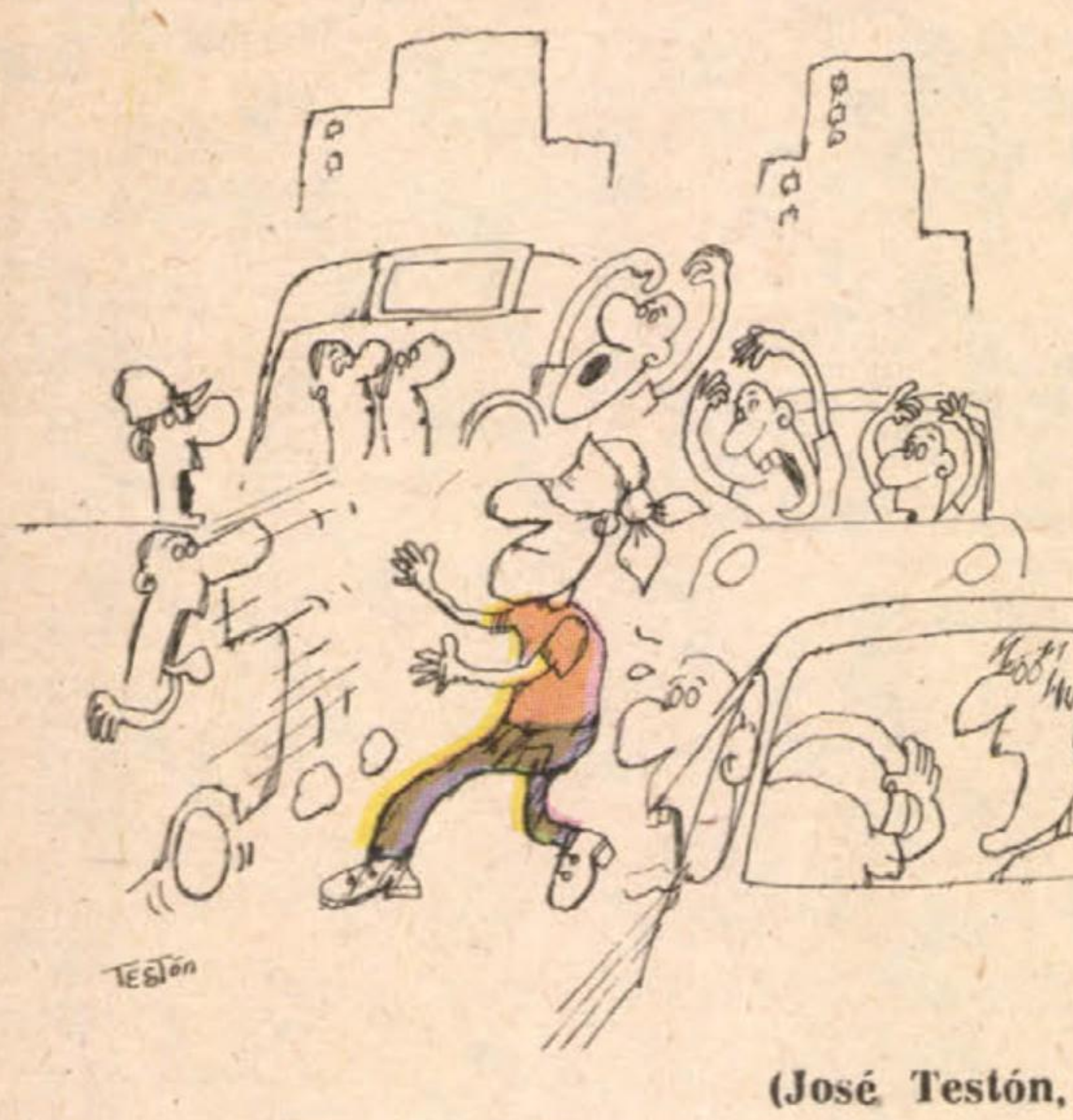

(José Testón, Kuba)

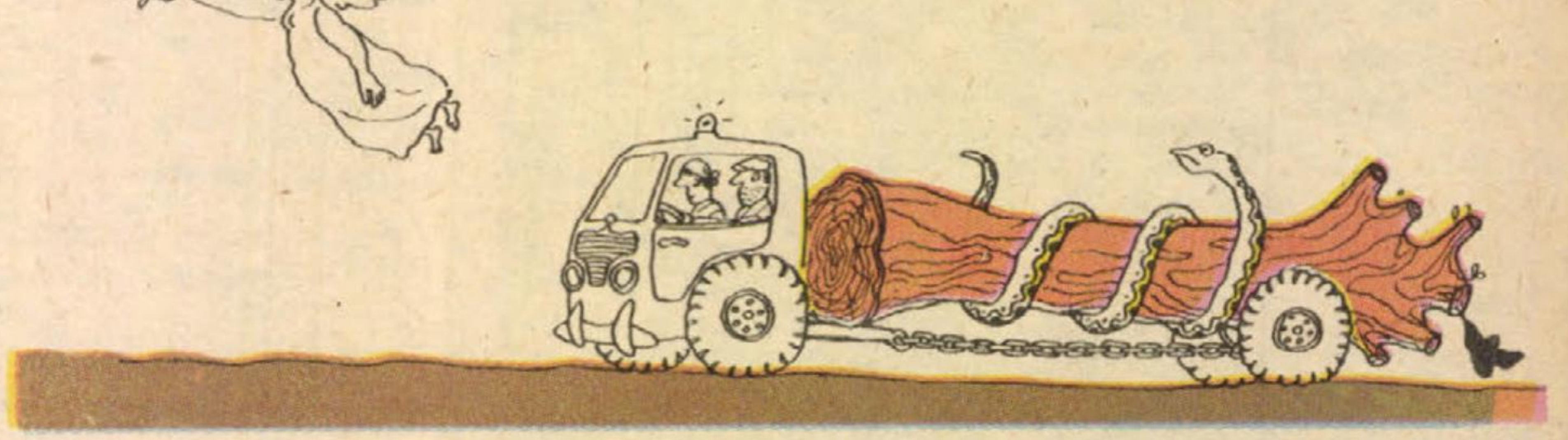

(Andrzej Czeczot, Lengyelország)

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj: **1 hónapra 13,– Ft**
$1/4$ évre 39,– Ft
$1/2$ évre 78,– Ft
1 évre 156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

DACOS EMBER

című rejtvényünk megfejtése:

— Nem kérdezné udvariasabban?
— Nem. Akkor inkább eltévedek!

200—200 forintot nyert:

Tarnai Jánosné, Szekszárd, Kölcsey ltp. 24. 7100

Maglódi Csaba, Szigetvár, Lenin ltp. III/1. 7900

Éva Béla, Pécs, Mikes K. u. 11. 7624

A nyereményeket postán küldjük el.

KÖVETKEZŐ SZÁMUNKBAN:

Dr. Czeizel Endre, Farkas Bertalan, Fejti György, Dr. Hirschler Imre, Király Andrásné, Mészöly Kálmán, Nemeskürty István, Pálfy József, Portisch Lajos, Szabó Magda, Tamási Eszter, Végh Antal válaszol kérdésünkre:

AZ ÉLET MILYEN HELYZETÉBEN SEGÍTETTE A HUMOR?

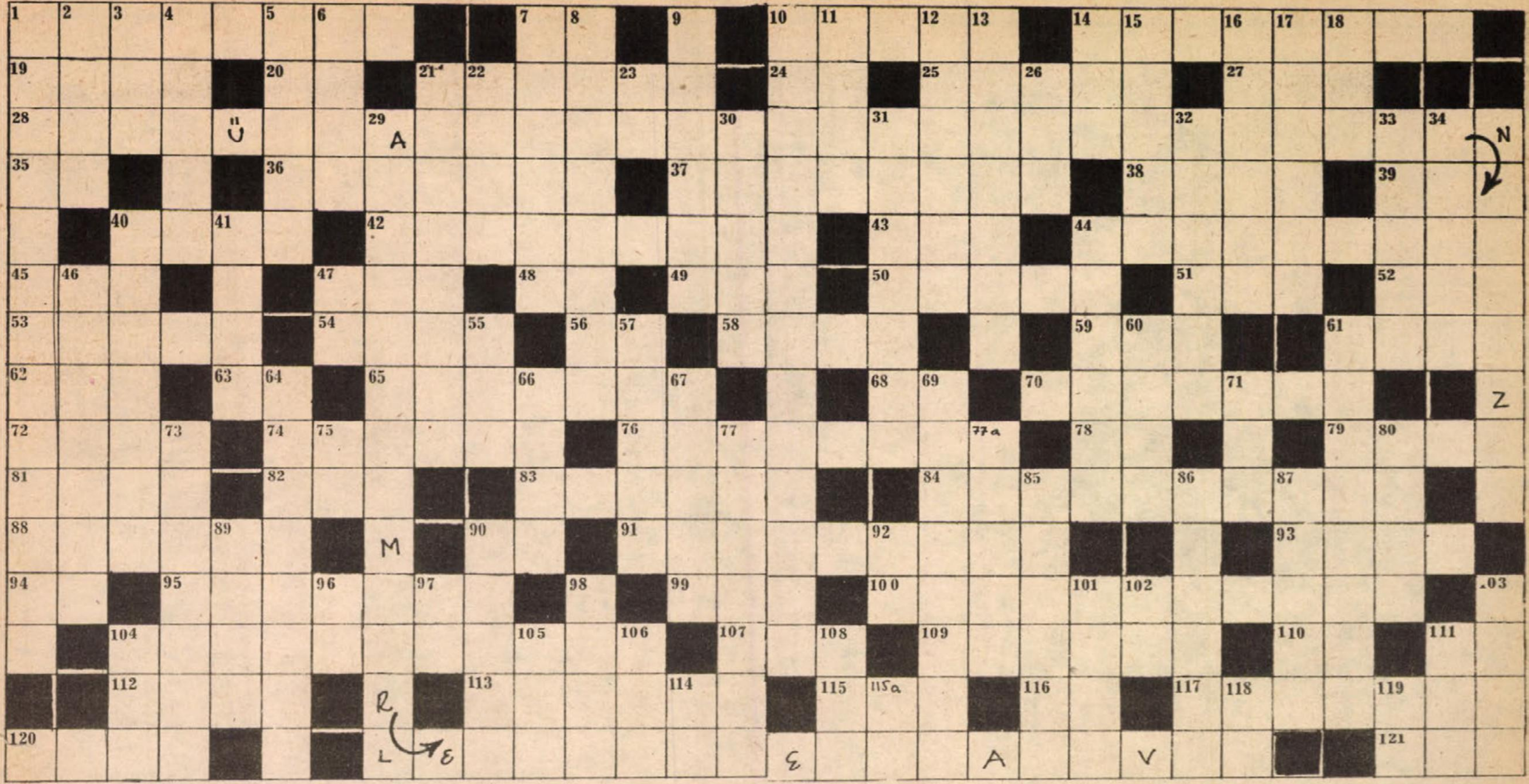

LAPUNK MOTTÓJA

is lehetne Diderot gondolata, mely rejtvényünk vízszintes 28 és függőleges 29 soraiban található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 4-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között hatszor 200 forintot sorsolunk ki.

VIZSZINTES

1. Az NSzK kancellárja volt a hidegháborús években
7. A város két vége
10. Autómárka
14. Erszényes ragadozó emlős, prémje becses
19. Állam Ecuador és Chile között
20. Azonos betűk
21. Mifelénk már ismeretlen magatartás
24. Z. I.
25. A cet illatos váladéka
27. Jég — németül
35. Japán elmesport
36. A jó krimi hatása
37. Becses ereklye
38. Mértékegység
39. Nem ül
40. Ázsiai ország
42. Drámai elbeszélő mű ének- és zenekarra
43. R. A. C.
44. Shakespeare egy hősnője s egy torta neve
45. Kocsma, bodega
47. . . . szakadtából
48. Mindennapi szórakozásunk
49. A-val: gyümölcs
50. Francia köszönés, így mondjuk: agyő
51. Alakít egynemű betűi
52. Kártyaszín
53. Halhatatlan zeneszerzőnk
54. A jókedv hallható jele
56. Á. K.
58. Női név
59. S. N. E.
61. A délszlávok nemzeti körtánca
62. Vallás röv.
63. Személyes névmás
65. Erősen vágyakozik valamire
68. Regénybeli vár
70. Az anyagnak munka végzésére való képessége
72. Nagyon régi
74. Könnyed, már-már hanyag, felületes
76. Jókora termetű
78. Y. O.
79. Napóleon egyik győzelmének színhelye Olaszországban
81. Iskola — a tanulók nyelvén
82. A detektívregény amerikai feltalálója (1809—1849)
83. A rovarok egyik testtája
84. Nagy város az USA-ban
88. Fővárosa: Edinburgh
90. Néma egynemű betűi
91. A viharmadárfélék egyik hatalmas faja
93. Féltem, vigyázok rá
94. Igekötő
95. Hónap
99. E. E. R.
100. Katonai szolgálat alól felmentve
104. Aggasztóan kritikus helyzet
107. Német hármas mássalhangzó
109. Napóleon egyik kiváló tábornoka
110. Nem igazi
111. Csapadék
112. Magas rangú hivatalnok a hajdani Törökországban
113. A szél és a jég pusztító munkája a föld felszínén
115. Kerti munkaeszköz
116. Az aktinium jele
117. Terület a Kisalföld közepén
120. Becézett csirke
121. Nagyon-nagyon régi

FÜGGŐLEGES

1. A legsúlyosabb bűnök egyike
2. Óvoda
3. Levélnek van
4. Legendás finn futóbajnok
5. Angol súlymérték
6. 157 tagállama van
7. Nagyon csintalan
8. Teafőző készülék
9. Baktériummentes — idegen, de ismert szóval
10. Hiábavaló küzdelem
11. Minden személy
12. A szarvasfélék egyik faja
13. Érvényesülési törekvés
14. Érzékszerv
15. Becézett Pál
16. Fényezésre, ragasztásra használt gyanta
17. A nő, ha nagyon megijed
18. Mássalhangzó fonetikusan
21. Makacs, önfejű
22. Szín
23. . . abszurdum
26. Női név
30. Nem a fiatalok betegsége
31. Nagy hatású robbanóanyag
32. Zeneszerző, az NDK himnuszának szerzője
33. Ami az embernek rosszul esik
34. Egyensúlyát veszti
40. A szomszédnak küldött ízelítő a disznótorból
41. Csinos, takaros
44. Visszataszítóan csúf
46. Szakadék felett emelt híd
47. Az indium jele
55. Ókori üdvözlés
57. Írott zene
60. Nemesgáz, vegyi elem
61. A finnek nemzeti eposza
64. A túlfeszített húr
66. Gabonaféle
67. Galambféle madár
69. A gyóntató pap teszi
71. Vissza: az energia egysége
73. A Windsori víg nők zeneszerzője
75. . . ipso
77. Amerikai néger énekes, Lenin-békedíjas
77a. Savanykás mártás készül belőle
80. Lopakodva megy
85. Szótárban találhatók
86. Silány
87. Többnyire kilátszik
89. Az igék egy része
90. Az „érezni" ige egyik alakja
92. A rádium jele
96. Védelmébe vesz
97. S
98. Dél-Afrikában honos liliomfajta
101. Támla nélküli egyszerű pad
102. M. U.
103. Mozgófénykép-színház
104. Időhatározószó
105. Menetrendekben gyakori rövidítés
106. Y. Z. B.
108. Zsírpárna az ember testén
111. Kimagaslóan bátor
114. Időszámításunk előtt
115a. Azonos betűk
118. Dátumrag
119. Kemény anyag

ÖN IS KAPOTT HÁLAPÉNZT

A Füles szerkesztőségével közösen meghirdetett pályázatunkra összesen 58 943 megfejtés érkezett, ebből 45 789 volt a helyes megoldást beküldők száma.

Az ötezer forintos fődíjat Tornyai Józsefné, Szeged, Korondi u. 6/a. 6726 olvasónk nyerte.

1000—1000 forint hálapénzt nyertek: Bódis Attila, Budapest, Hevesi Gyula u. 18. 1156; **Fábián Sándor,** Nyírlugos, Mihálydi u. 14. 4371; **Kürti Gáborné,** Budapest, Vöröshadsereg u. 116. 1021; **Császár József,** Várpalota, Mátyás király u. 1. 8100; **Takács Józsefné,** Zalaegerszeg, Vizsla-park 10. 8900; **Lőrincz Gyula,** Budapest, Münnich F. u. 19. 1051; **Lahos Jánosné** Dombóvár, Rét u. 42. 7200; **Erdélyi Györgyné,** Budapest, Mihály u. 14/b. 1016; **Molnár Gáborné,** Gyöngyös, Kócsag u. 32. 3200; **Tóth Béla,** Nagykanizsa, Hermann Ottó u. 5. 8800.

500—500 forint értékű hálapénzt nyertek: Juhász Pál, Békéscsaba, József u. 22. 5600; **Harsányi Olivér** Ajka, Pf. 37. 8401; **Seben István,** Sümeg, Kossuth Lajos u. 18. 8330; **Mészáros Ágnes,** Ősi, Petőfi S. u. 10. 8161; **Balogh István,** Debrecen, Tanács u. 19. 4026; **Sipos Gyuláné,** Budapest, Füredi u. 12. 8992; **Varga Árpád,** Bagod, Deák F. u. 12. 8992; **Mészáros Istvánné,** Vasvár, Eötvös u. 9800; **Udud György** Budaörs, Mező u. 17. 2040; **Molnár II. László,** Gyöngyös, Pf. 154/Z 3201; **Meszes László,** Esztergom, Széchenyi t. 2. 2500; **Kovács Lajos,** Mezőtúr, Bem u. 14. 5400; **Makai István,** Baja, Ganz Vill. Műv. Techn. 6501; **Oroszlány András,** Ravaszd, Erdészet 1. sz. 9091; **Búzás Kálmán,** Budapest, Ihász u. 5. 1105; **Szulyák Imre,** Debrecen, Zákány u. 5. 4028; **Kiss Edit,** Miskolc, Zombori u. 3. 3526; **Bökönyi Mária,** Bököny, Vöröshadsereg 20. 4231; **Sándor Ferencné,** Budapest, Hegyalja u. 121. 1124; **Simon Gyuláné,** Budapest, Gárdonyi Géza u. 50/b. 1026; **Jantsky Izabella** Dunakeszi, Úttörő u. 26. 2120; **Lay Tibor,** Budapest, Zalai u. 1/b. 1125; **Márton Noémi,** Simontornya, Petőfi u. 47. 7081; **Kormos Ildikó,** Szarvas, Szabadság u. 78. 5540; **Szabó Mihály,** Budapest, Vöröshadsereg u. 27. 1026; **Virág László,** Győr, dr. Pogány Gy. u. 16. 9024; **Sipos Gábor,** Budapest, Zichy u. 40. 1045; **Millner Mónika,** Salgótarján, Arany J. u. 11. 3100; **Sidlóczky Istvánné,** Veszprém, Felszabadulás u. 59. 8200 és **Fülöp Zsuzsa,** Székesfehérvár, Kállai Éva leánykollégium 8002.

A helyes megfejtés egyébként: **Az emberi szervezetnek nagyon árt az emberi szervezetlenség; Némely főnökhöz kopogás nélkül is beléphetsz, ha nincs a szobájában.**

A szerencsés megfejtőknek nyereményüket postán küldtük el.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a **Magyar Posta.** Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-52—53 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

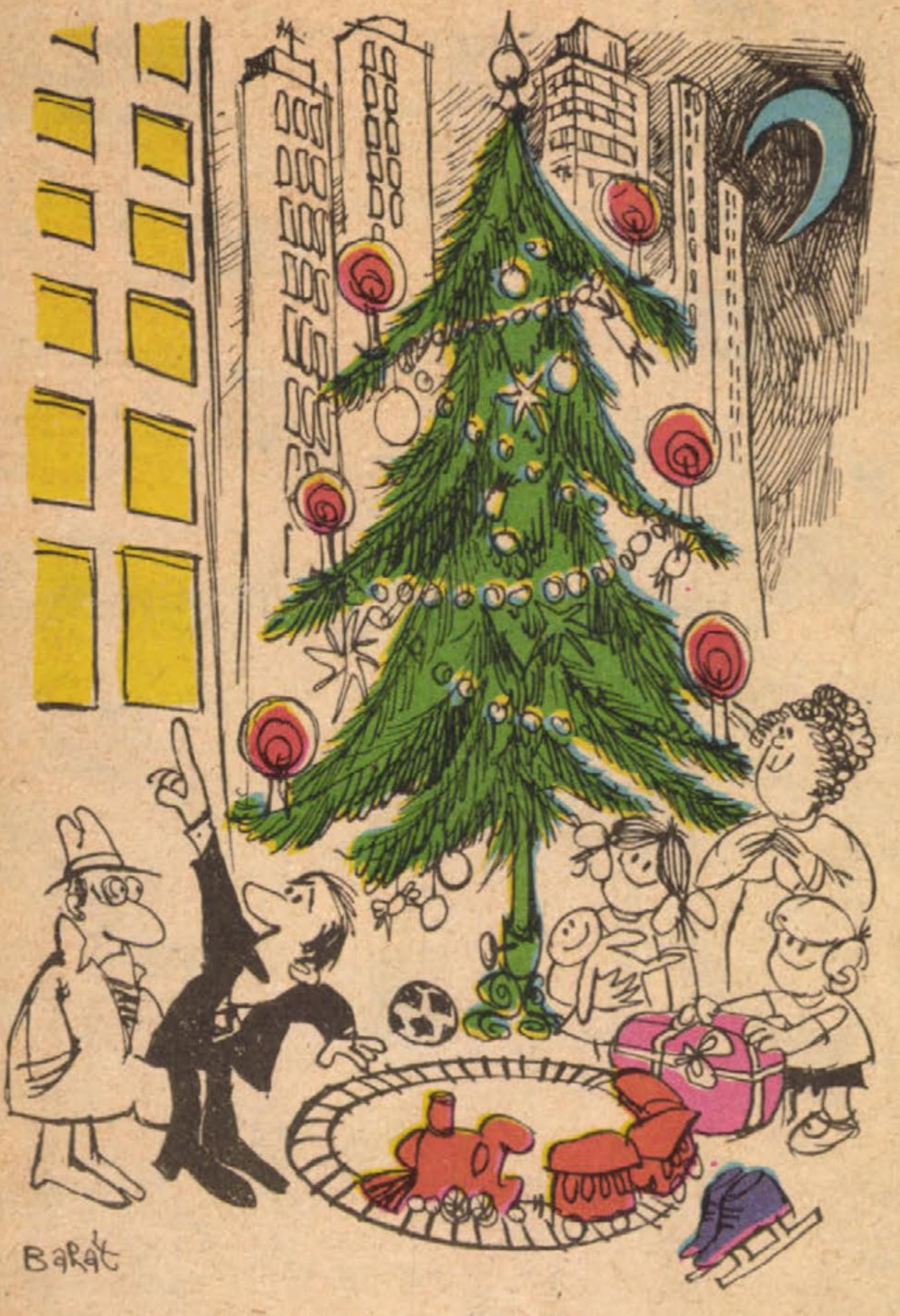

– Szegények karácsonyfája?
– Dehogy, csak nem fért be a lakásba.

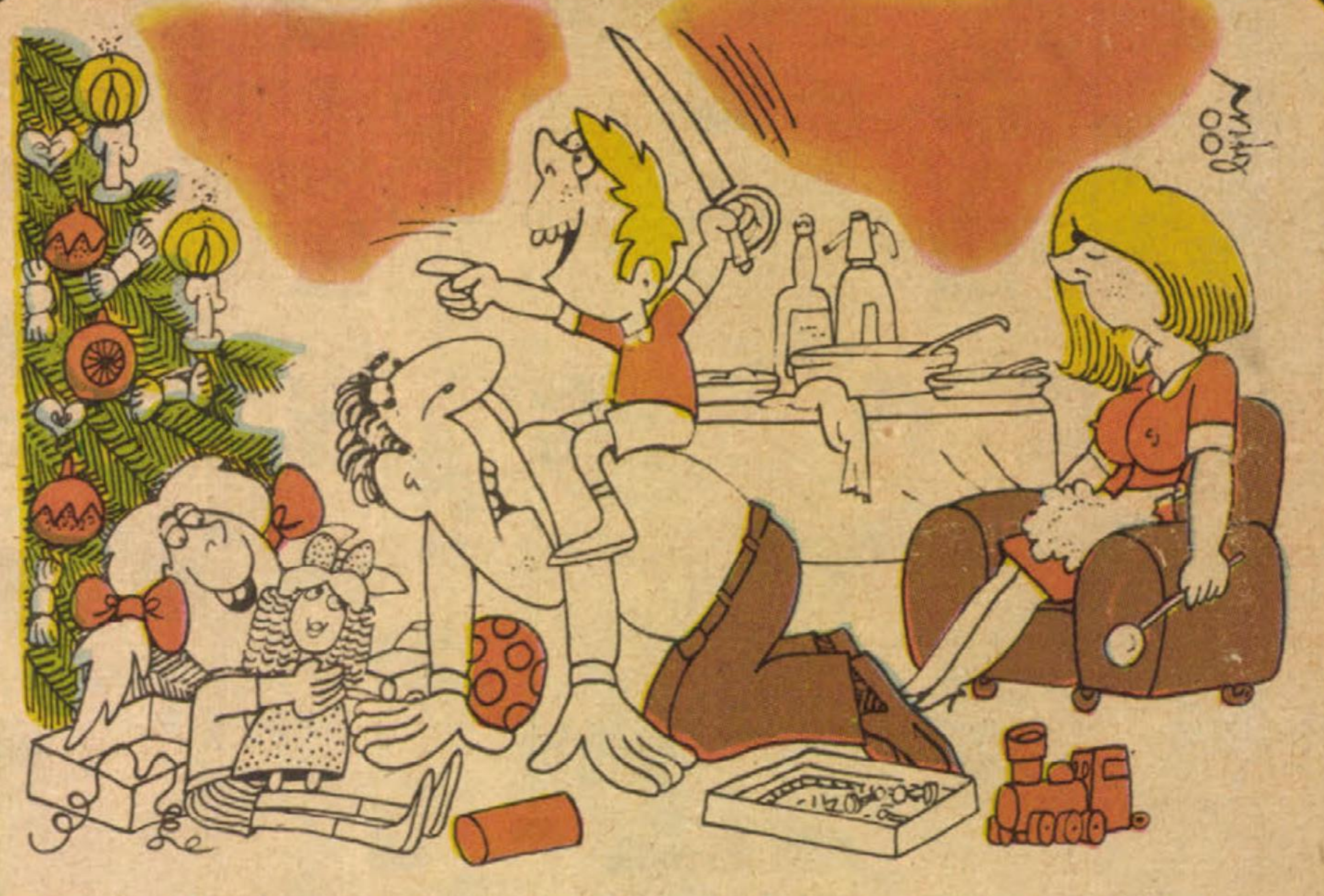

– Mondd, anyukám, miért rontod el minden karácsonyunkat azzal, hogy elalszol?

KRISZKINDLI

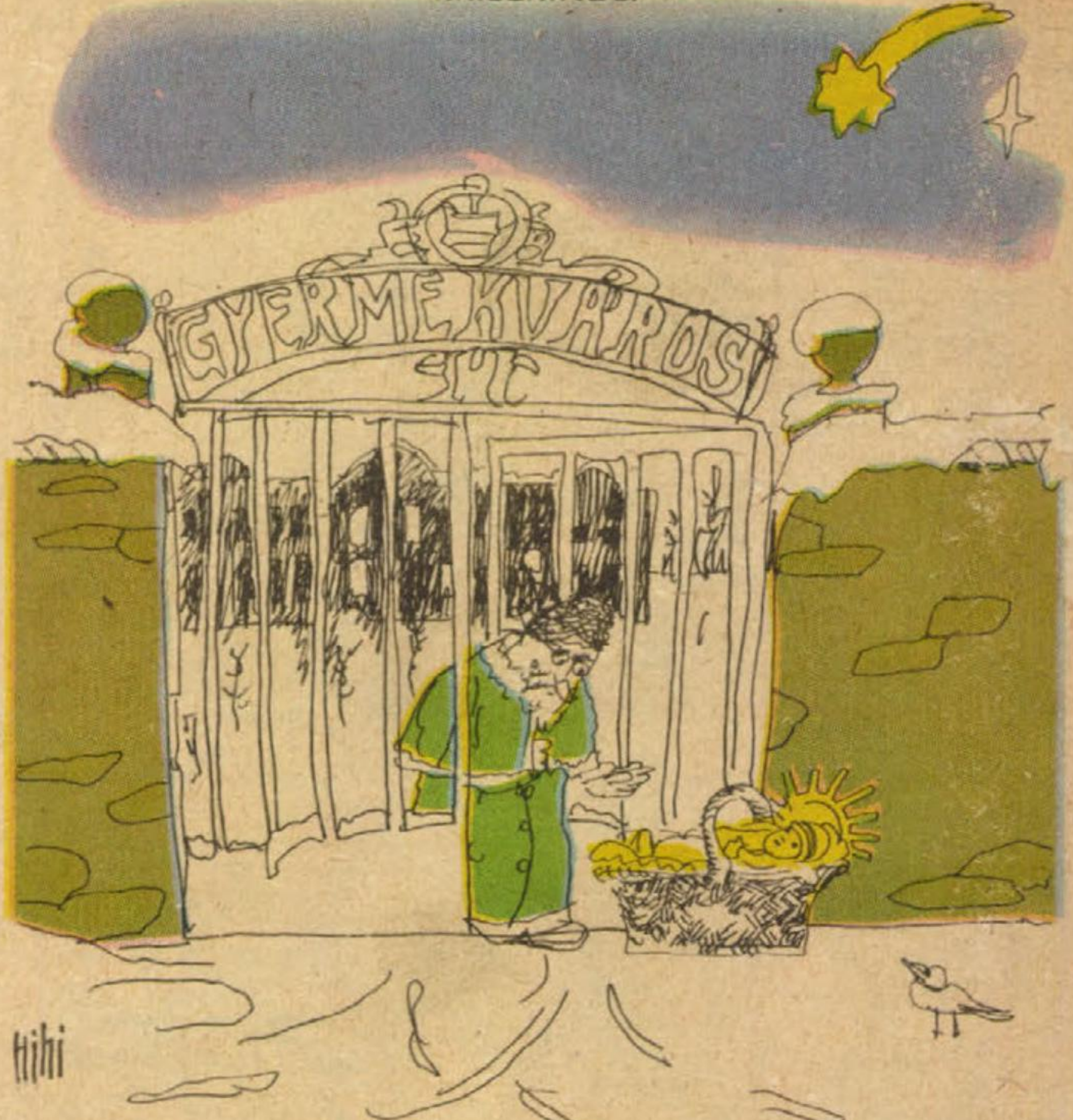
GYERMEKVÁROS

MEGSZÍVLELENDŐ

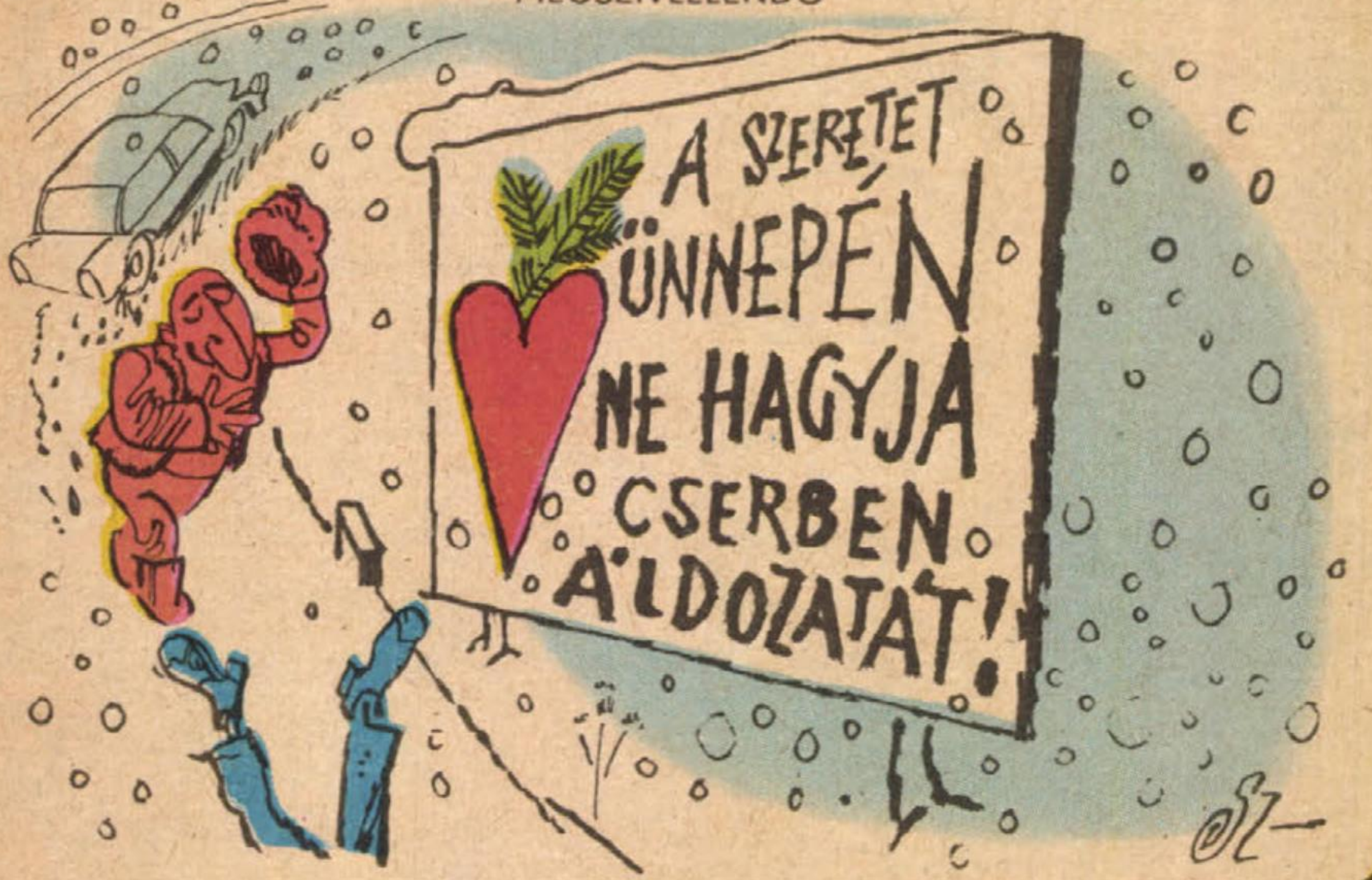
A SZERETET ÜNNEPÉN NE HAGYJA CSERBEN ÁLDOZATÁT!

ELVÁLT SZÜLŐK GYERMEKE

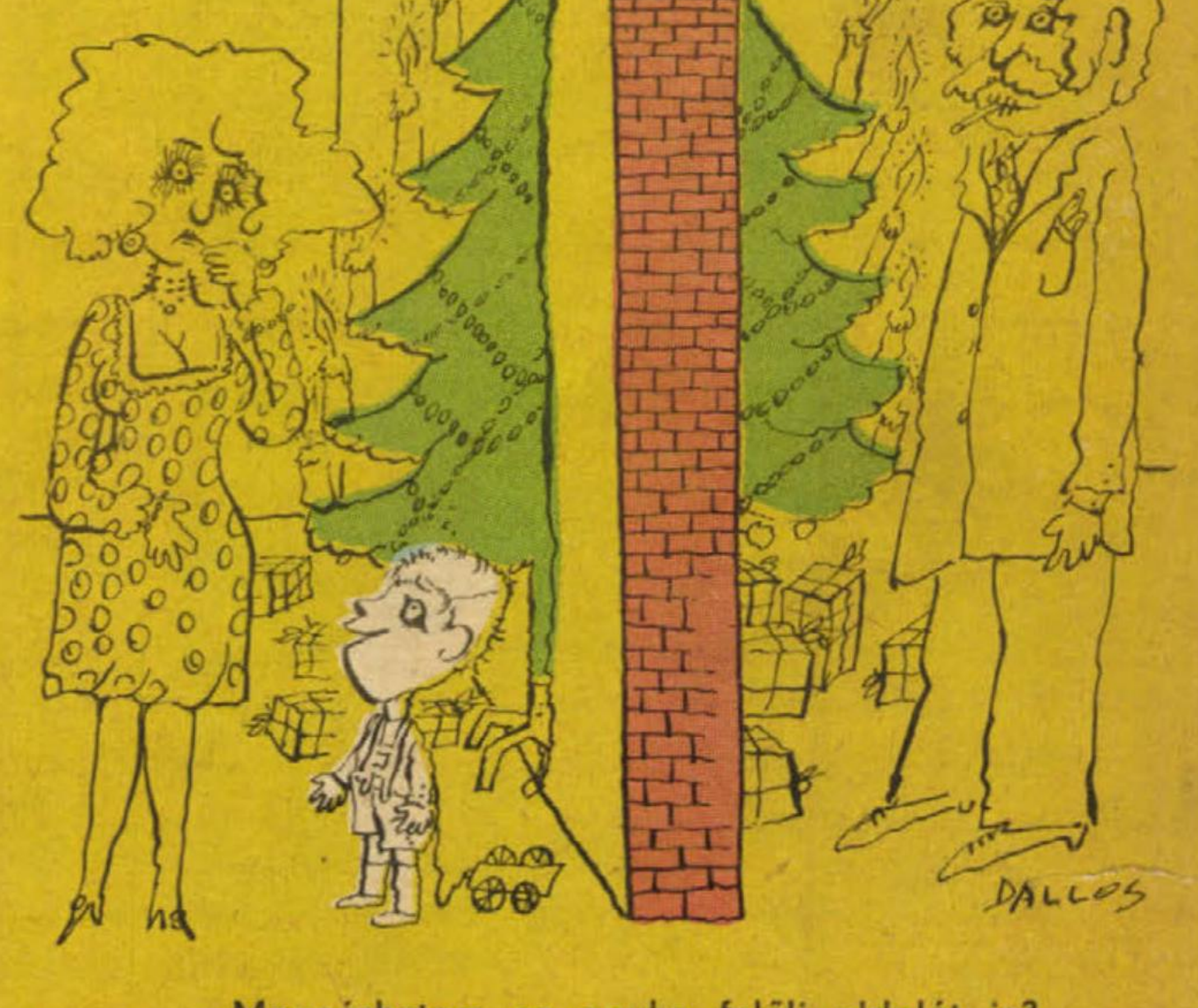

– Megnézhetem az apuka felőli oldalát is?

FEJLŐDÉS

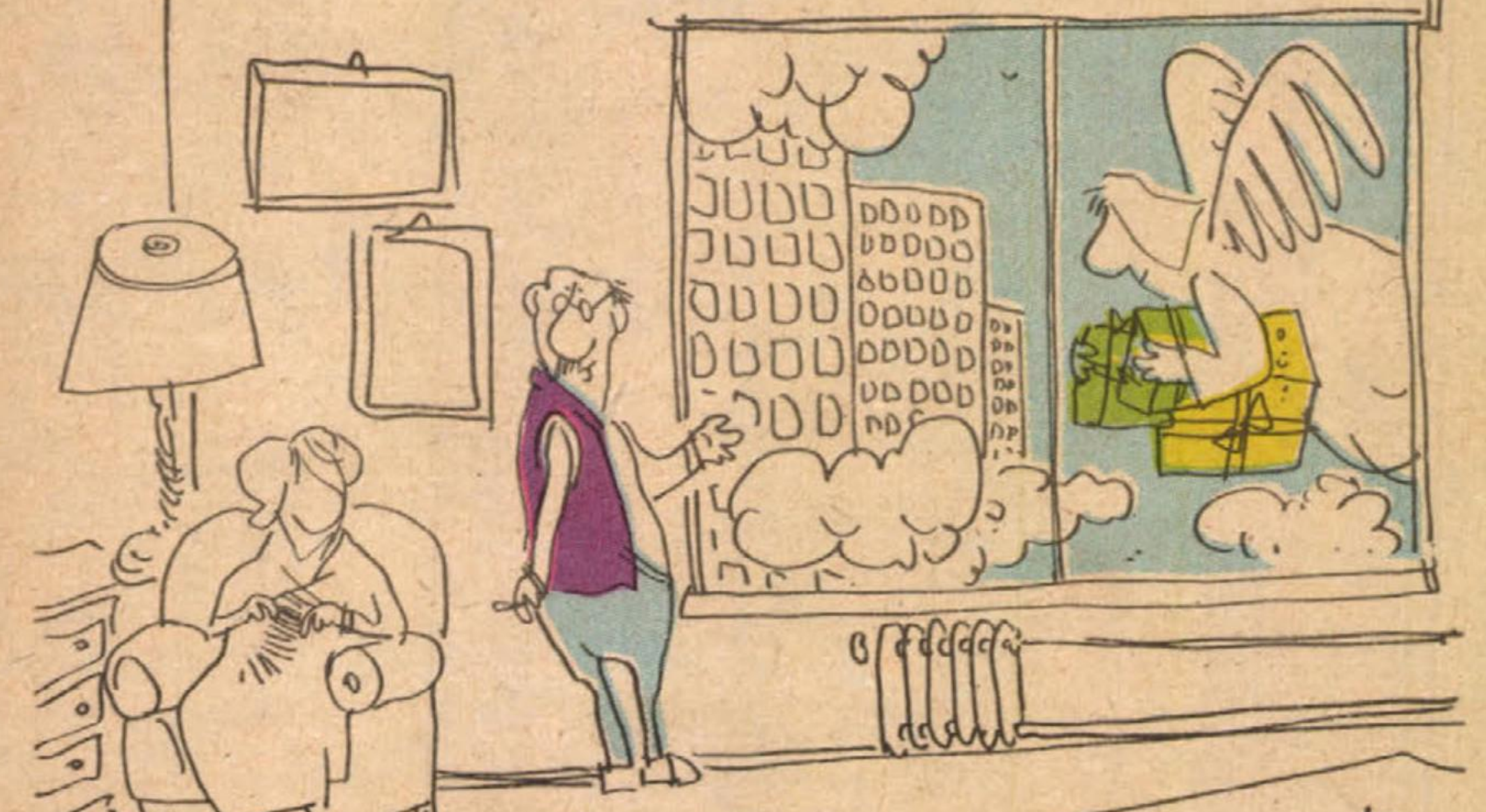

– Látod, ha ott maradtunk volna a földszintes lőrinci lakásban, most meg lennénk róla győződve, hogy ilyen nincsen!